

வேரோடி விழுதெறிந்து...

வேரோடி விழுதெறிந்து...

என். செல்வராஜா

என். செல்வராஜா

வேரோடி விழுதெறிந்து...

ஒரு நூலகவியலாளரின்
தமிழ் இலக்கியப் பதிவு

என். செல்வராஜா

வெளியீடு:

ஆனம் பதிப்பகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

வேரோடி விழுதெறிந்து...

ஒரு நூலகவியலாளரின் தமிழ் இலக்கியப் பதிவு

- ஆசிரியர் - என்.செல்வராஜா
முதற்பதிப்பு - ஜூலை 2009
வெளியீடு - ஞானம் பதிப்பகம்,
3B,46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு-06, இலங்கை.
தொலைபேசி: +94 11 2586013
அச்சுப்பதிப்பு - யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிட்டட்
48B, புளமெண்டால் வீதி, கொழும்பு - 13, இலங்கை.
தொ.பே : +94 11 2330195, 2478133.
பக்கங்கள் - VIII+192
விலை - ரூ 450/=

பதிப்புரிமை © என்.செல்வராஜா 2009

Verodi Vzhutherinthu...

Selected literary writings of a Librarian

- Author - N.Selvarajah
First Edition - July, 2009
Publishers - Gnanam Pathippakam,
3B,46th Lane, Colombo-06, Sri Lanka.
Tel: +94 11 2586013
Printers - Unie Arts (Pvt) Ltd.
48B, Bloemendhal Road, Colombo 13, Sri Lanka.
Tel : +94 11 2330195, 2478133.
Pages - VIII+192
Price - Rs. 450/=
ISBN - 978-955-8354-32-2

© **Copy Right 2009 by N.Selvarajah**

All Rights Reserved. No part of this publication may be reproduced or utilised, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author.

பதிப்புரை

நூலகவியலாளர் என் செல்வராஜாவை அறியாத ஈழத்துத் தமிழ் வாசகர்கள் இருக்க முடியாது. லண்டனில் இருக்கும் இவர், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுய நிதிவளத்துடன் தனி மனித முயற்சியாகப் பல தமிழியல் ஆய்வுகளையும் இலக்கியத் தேடல்களையும் வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் செய்து வருகிறார். உலகளாவிய அளவில் ஈழத்தவர்களின் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் இதுவரை 5000க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை நூல்தேட்டம் என்ற மகுடத்தில் ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டதோடு முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிட்டுள்ளார்.

என். செல்வராஜா ஞானம் வாசகர்களுக்குப் புதியவரல்லர். ஞானம் சஞ்சிகை தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே அதனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பல கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கும் இவர், நீண்டகாலமாகப் 'புகலிடக் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு பத்தியையும் எழுதி வருகிறார்.

வேரோடி விழுதெறிந்து... என்ற இந்த நூல் இலங்கை, மலேசியா, ஐரோப்பா உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளில் வெளியாகும். சஞ்சிகைகளில், வார இதழ்களில், இணையத்தளங்களில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகளிலிருந்தும் IBC - அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இவர் நிகழ்த்திய வானொலி உரைகளுக்காக இவர் தயாரித்த உரைகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபது கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும்.

மூத்த நூலகவியலாளரான இவர், தான் பெற்ற நூலகத்துறை அறிவினாலும் அனுபவத்தினாலும் தொடர்ச்சியான தேடலினாலும் பெற்றுக் கொண்ட விடயங்களை பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் ஒருங்கிணைந்து சிறந்த கட்டுரைகளாக்கித் தந்துள்ளார்.

இந்நூல் இலக்கிய ஆர்வலருக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்மிக்க நூலாக அமையும் எனத் திடமாக நம்புகிறோம்.

தி. ஞானசேகரன்

3B-46ஆவது ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

15.07.2009

T.P.: +94 11 2586013

முன்னுரை

புலம்பெயர்ந்த ஒரு ஈழத்து நூலகவியலாளனின் பார்வையில் உலகத் தமிழரின் இலக்கிய முயற்சிகளும், தான் சார்ந்த சமூகம் தழுவிய பல்வேறு நோக்குகளும் இந்நூலில் பதிவாகியுள்ளன. இலங்கை, மலேசியா, ஐரோப்பா உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளிலும் வெளியாகிய சஞ்சிகைகளிலும், வார இதழ்களிலும், இணையத் தளங்களிலும், வானலைகளிலும் அவ்வப்போது வெளியாகிய எனது பல்வேறு கட்டுரைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த இருபது கட்டுரைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கட்டுரைகளின் விடயப் பரப்பிற்கு ஏற்ப தாயகம், அயலகம், புகலிடம் என்று முன்று பிரிவுகளுக்குள் இவை வகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இக்கட்டுரைகளை உடனுக்குடன் பிரசுரித்து உதவிய உலகத் தமிழ் ஊடகங்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றிகள். பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு நாடுகளில் இக்கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டதனால், இன்று பூமிப்பந்தின் அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் வேரோடி விழுதெறிந்து வாழும் எமது தமிழ் உறவுகளை இக்கட்டுரைகள் முழுமையாக எட்டியிருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதனால், இதை நூலுருவில் கொண்டுவர விரும்பினேன்.

எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முன்வந்துள்ள ஞானம் பதிப்பக வெளியீட்டகத்திற்கு நன்றி.

வணக்கம்.

என். செல்வராஜா

நூலகவியலாளர்.

ஆசிரியர், நூல்தேட்டம்.

ஆசிரியர், மலேசிய-சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

தாயகம்

- ஈழத்தின் வடபுலப்பெயர்வும் அது தொடர்பான இலக்கியங்களும் 02
- ஈழத் தமிழரின் போர்க்காலப் பிரசுரங்களும், போராட்ட இலக்கியங்களும் 08
- ஈழநாடு என்றோர் ஆலமரம்.... 37
- ஈழத்தவரின் சுனாமி இலக்கியங்கள் 42
- ஈழத்தின் நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளில் கல்வெட்டுகளின் பங்களிப்பு 50
- எரிப்பதால் வரலாற்றைத் திருத்தி எழுத முடியுமா? 56
- ஈழத்தவர் வழங்கிய நடனக்கலை நூல்கள் 60

அயலகம்

- சிங்கப்பூரில் தமிழ் நூலுக்குத் தேசிய விருது 73
- வல்லினம்: உலகத்தமிழரை நாடிவரும் ஒரு மலேசியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய ஏடு 76
- மலேசியாவில் தமிழ் நூல்கள்: ஆவணப்படுத்தல் பற்றியதொரு தேடல் 81
- மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கூறுகள் 89
- மலேசிய தமிழ் நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு: ஒரு வரலாற்றுப்பதிவு 97
- தடைகளைத் தாண்டும் ஈழத் தமிழ் இலக்கியமும் அதன் வெளியீட்டுத்துறையும் 113

புகலிடம்

- பிரித்தானியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள்:
ஒரு சமூகவியல் பதிவு 125
- புலம்பெயர்ந்தோரிடையே நூலாக்கமும்
அதன் விநியோகமும் 138
- தமிழியல் வெளியீட்டுத் தொடர்பகம்:
ஈழத்தமிழ்த் தேசிய நூலகத்துக்கான
ஒரு முன்னோடி 144
- பின்லாந்தில் ஒரு தமிழ் இலக்கியப் படைப்பு 153
- புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் உலகளாவிய
இலக்கியத் தேடல் 156
- தமிழில் அகராதிக்கலை வளர்ச்சியின்
பின்னணியில் ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவந்துள்ள
ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி பற்றிய அறிமுகம் 174
- புகலிட வெளியீடுகள்: நூலாசிரியர்களும்
நகலாசிரியர்களும் 184

தாயகம்

ஈழத்தின் வடபுலப்பெயர்வும் அது தொடர்பான இலக்கியங்களும்

ஈழத்தின் வடபகுதியில் தளம்கொண்டுள்ள பலாலி இராணுவ முகாமிலிருந்து பெருமெடுப்பில் வலிகாமம் பிரதேசத்தை நோக்கிய படைநகர்வொன்றை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைக்கு முகம்கொடுக்க இயலாமல் 1995ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30ம் திகதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம் பகுதியிலிருந்து மக்கள் அனைவரும் தாம் வாழ்ந்த வீடுவாசல்களையும் தேடிய தேட்டங்களையும் கைவிட்டு பயத்தோடும் பரிதவிப்போடும் குடாநாட்டைவிட்டு, பாரிய இடப்பெயர்வொன்றை மேற்கொண்டார்கள். உலகின் எந்தவொரு இனத்திற்கும் வரலாற்றில் ஏற்பட்டிராததும் பாரிய எடுப்பில் இடம்பெற்றதுமான இந்த அவல நிகழ்வில் ஏறத்தாள ஐந்து இலட்சத்தி இருபத்தி ஐயாயிரம் மக்கள் கையில் எடுக்கக்கூடிய பொருட்களுடன் குடும்பம் குடும்பமாக ஒரே நாளில் புறப்பட்டு சேரிடம் அறியாது மூன்று நாட்களாக உண்ண உணவின்றி மரநிழல்களில் தங்கிக் கூட ஓய்வெடுக்கும் வாய்ப்பின்றி ஒருவழிப்பயணத்தை மேற்கொண்ட அந்தக் கையறுநிலை ஈழப்போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு பாரிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மக்களின் தனிப்பட்ட சொத்துக்கள் மாத்திரமன்றி ஏராளமான கல்வியியல் நிறுவனங்களும் கூட இந்தப் புலப்பெயர்வால் கைவிடப்பட்டு பாரிய பாதிப்புக்குள்ளாயின. படைப்பாளிகள் பலர் தமது படைப்புக்களையும் சேகரித்துக் காத்து வைத்த நூல்களையும் இக்காலகட்டத்தில் பெருமளவில் இழந்தார்கள். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பல ஆயிரம் ஆவணங்கள் இவ்விடப்பெயர்வின் பயனாகக் கவனிப்பாரற்று கறையான்களின் பசிக்கு உணவாகி அழிந்தொழிந்து விட்ட செய்தி மனதை வருத்துவதாகவுள்ளது. கிராமம் தோறும் கட்டிக்காத்த சனசமூக நிலையங்களில், பொது நூலகங்களில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட நூல்களின் இழப்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

இந்த வரலாற்று அவல நிகழ்வையும் அதற்கு முன்னரும் பின்னருமான தமிழரின் வேறும் பல முடிவில்லாத இடப்பெயர்வுகளையும் ஈழத்து இலக்கியங்களாக நம்மவர்கள் பதிவுசெய்து வைத்துள்ளார்கள். போரின் விளைவாக ஏற்பட்ட இந்த உள்ளக இடப்பெயர்வுகளினைச் சித்திரிக்கும் ஈழத்து இலக்கியங்கள் சிலவற்றைப் பற்றிய குறிப்புரையாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

1995இன் பாரிய இடப்பெயர்வினைப்பற்றிய முதல் நூலாக எம்மை வந்தடைந்தது ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு நூலாகும். வசந்த-ராஜா அவர்கள் இலண்டனிலிருந்து *Tamil Exodus and Beyond* என்ற பெயரில் எழுதி வெளியிட்ட அந்த நூல் இலங்கையின் தேசியப் போராட்டம் குறித்த பகுப்பாய்வுக் கண்ணோட்டமாக அமைந்திருந்தது. இலங்கை ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் உயரதிகாரியாக இருந்த வேளையில் சேகரித்த பல தகவல்களின் அடிப்படையில் இவர் இந்நூலைத் தயாரித்திருந்தார். இந்த நூல் பின்னர் 1996இல் “தமிழர் வடபுலப் பெயர்ச்சி: அவலமும் அதற்கு அப்பாலும்.” என்ற பெயரில் எஸ்.சங்கரமூர்த்தி அவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு இலண்டன் வாசன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. (London N19 3TY: Rajah Publishers, 56 Iberia House, New Orleans Walk) 180 பக்கம் கொண்ட இந்நூல் விரிவான முறையில் தமிழர் புலப்பெயர்வினையும் அதன் பின்னணியையும் அரசியல்ரீதியில் அலசி ஆராய்வதாக அமைந்திருந்தது.

“யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு” என்ற மற்றுமொரு ஆய்வு நூல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவியியல்துறையைச் சார்ந்த கார்த்திகேச குகபாலன் அவர்களால் எழுதப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் குடித்தொகைக் கல்வியில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர் கலாநிதி குகபாலன். தனது முதுகலைமான், கலாநிதி, முதுகலைமான் டிப்ளோமா பட்டக்கல்வி ஆகியவற்றில் குடித்தொகைக்கல்வியை, குறிப்பாக இடப்பெயர்வு சம்பந்தமான ஆய்வினையே தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டவர் என்றவகையில் கலாநிதி குகபாலனின் இந்நூல் மிக ஆழமான ஆய்வுநூலாக இன்றுவரை கருதப்படுகின்றது.

கொழும்பில் அச்சிடப்பட்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல்துறை வெளியீடாக நவம்பர் 1996 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் 160 பக்கங்களைக் கொண்டது. 1995ம் ஆண்டு ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் நிகழ்ந்த மக்கள் இடப்பெயர்வு பற்றிய இந்த நூலினை யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு பற்றி குடிப்புள்ளியியல் ரீதியாக மட்டுமின்றி சமூகவியல் கண்ணோட்டத்திலும் குகபாலன் ஆய்வுசெய்துள்ளார். 10 நாட்களுக்குள் இடம்பெற்ற இந்த இடப்பெயர்வு ஐந்து இலட்சத்து இருபத்தையாயிரம் மக்களது பாரிய இடப்பெயர்வாகும். இவ்விடப்பெயர்வின் அடிப்படைக்காரணி அரசியலாக இருப்பினும், இந்நூலின் அடிப்படை நோக்கம் கருதி அதற்கு முக்கியத்துவம் வழங்காது, ஆய்வுத்தேவை கருதி இடப்பெயர்வினால் மக்கள் அனுபவித்த, அனுபவித்துவரும் சமூக, பொருளாதார கலாச்சாரப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியே விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளது.

“யாழ்ப்பாணத்தில் அந்த ஆறுமாதங்கள்” என்றொரு நூல் அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்றது. நவம்பர் 1997இல் இந்நூல் யாழ்ப்பாணம், சுண்டிக்குளி மணிஓசை அச்சகத்தினால் அச்சிடப்பெற்று 90 பக்கங்கள் கொண்டதாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1995இல் வலிகாமத்தில் இடம்பெற்ற பாரிய இடப்பெயர்வு இந்த நூலிலும் பதிவுக்குள்ளாகின்றது. பிறந்த மண்ணில் ஆழ வேரோடியிருந்ததால் வலிகாமத்தில் இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வில் பங்கேற்காது யாழ்ப்பாணத்திலேயே தங்கிவிட்டவகையில் அங்கு எஞ்சியிருந்த 2000 பேரில் எழுத்தாளர் அராலியூர் சுந்தரம்பிள்ளையும் அவரது மனைவியும் அடங்குவர். அவர்களது அந்த ஆறுமாத வெளி உலகத் தொடர்பற்ற வாழ்க்கை அனுபவம் இங்கு பதிவாகியிருக்கின்றது. பாரிய இடப்பெயர்வை வித்தியாசமான பார்வையில் அணுகும் அனுபவம் இந்நூலாசிரியருக்குக் கிடைத்த தனித்துவமான வாய்ப்பாகும். காலத்துக்குக்காலம் இவர் கொழும்பு, வீரகேசரி பத்திரிகையில் எழுதிய தனது அனுபவக் குறிப்புகளையே இங்கு “யாழ்ப்பாணத்தில் அந்த ஆறு மாதங்கள்” என்ற நூலில் தொகுத்திருக்கின்றார்.

“யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணீர்” என்ற கவிதை நூல் முதுபெரும் எழுத்தாளர் வரதர் அவர்களால் யாழ்ப்பாணம்: வரதர் வெளியீடாக, ஜன் 1997இல் வெளிவந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆனந்தா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட 32 பக்கம் மட்டுமே கொண்ட இச்சிறு நூல் உருவில் சிறிதாயிருந்தபோதிலும், காட்டமானதொரு புதுக்கவிதைநூலாக அமைந்துள்ளது. பதினான்கு ஆண்டுக்காலக் கண்ணீர்க் கடலிலிருந்து ஒரு சிறு துளி என்ற குறிப்புடன் வெளியாகிய புதுக்கவிதை இது. வீரகேசரி வார இதழில் 26.5.1996 அன்று முதலில் வெளியாகியது.

1995 ஓக்டோபர் 30ம் திகதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நிகழ்ந்த பாரிய இடப்பெயர்வின் அவலங்களை “யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணீர்” என்ற இந்நூலில் ஆசிரியர் ஒரு கண்ணீர்க் கவிதையாக்கியுள்ளார். சத்திய ஆவேசம் கொண்ட ஒரு கவிஞனின் ஆழ்மனத்தில் உறங்கிக் கிடந்த மானிட நேயம் இங்கு கவிதாபுலம்பலாக விரிந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒவ்வொரு வரியும் தாம் அனுபவித்த அவலத்தினையும் இழப்புக்களையும் ஏமாற்றங்களையும் எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியுள்ள செங்கை ஆழியான் அவர்களது உணர்வுமிக்க உரையின் ஒரு பகுதியையும் கீழே தருகின்றேன்.

“அந்தச் சோக நாடகத்தின் சமூகப் பயன் ஈழத்து வரலாற்றில் ஒரு கறை. கட்டியெழுப்பிய சுதந்திர மாளிகையின் தாங்குநிலையை

ஐயுறவைவந்துள்ள பூகம்ப அலை. ஆயிற்று. அந்த சோகநாடகம் ஆரம்ப கட்டத்திற்கே திரும்பவும் மீண்டுவிட்டது. இந்த நாடகத்தில் நடித்த இலட்சோபலட்சம் மக்களில் பலர் காணாமல் போய்விட்டார்கள். இழந்துவிட்ட சொர்க்கத்திற்கு மீண்டுவந்த உணர்வு செத்துப் பலகாலமாகின்றது. எல்லாமிருந்தும் எதுவுமேயில்லாத உணர்வு. இந்த நாடகத்தின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் மனுக்குலம் அகௌரவப் படுகின்றது. இடிபடுகின்றது. மனுக்குலத்தின் இருதயம் குத்தப்பட்டுக் குருதி வடிகின்றது. ஓடியபோது இருந்த பயமும் பரிதவிப்பும் திரும்பி வந்தபோது பயமும் அவமானமுமாக மாறி விட்டன. வீடுகளுக்குள் முடங்கிச் சிறைப்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம் வீதிகளில் சந்திக்கின்ற அவமதிப்புக்களையும் மனக்காயங்களையும் குறைத்துக்கொள்ளும் தந்திரோபாயத்திற்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்கள் வந்துவிட்டனர்”.

இப்படியாக ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் அவர்களால் 1997 ஏப்ரலில் எழுதப்பட்ட இந்த முன்னுரை ஈழத்தமிழரின் புலப்பெயர்வின் வடுக்களை உணர்வுபூர்வமான பதிவுகளாக்கி யிருக்கின்றது.

தமிழரின் பாரிய புலப்பெயர்வின் அவலத்தைப் பதிவுசெய்துள்ள சிறுகதைகள் ஏராளம் வெளிவந்திருக்கின்ற போதிலும் சிலவே தனித் தொகுப்புக்களாக்கப்பட்டுள்ளன. வேறும் பல சிறுகதைகள் அவற்றின் ஆசிரியர்களின் சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்குள் இரண்டறக் கலந்து தனித்துவமான அடையாளத்தைப் பெறத் தவறிவிட்டன. இவற்றில் சில கதைகள் வலிகாமம் இடப்பெயர்வில் பங்கேற்காது புகலிடத்தில் இருந்தவண்ணம் கற்பனையில் ஊற்றெடுத்து எழுதப்பட்ட புனைகதைகளாகவும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைத் தவிர்த்து உண்மைநிலையினை உணர்ந்து அனுபவித்த எழுத்தாளர்களின் புலப்பெயர்வு அவலங்களை கதைக்களமாகக் கொண்டு வெளிவந்த சிறுகதைகள் எதிர்காலத்தில் தாயகத்தில் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படவேண்டும்.

“யாழ்ப்பாணம்” என்ற தலைப்பில் அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் 1999இல் மற்றொரு நூலை சிறுகதைத் தொகுப்பாக வெளியிட்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணம்: மேனகா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட 110 பக்கங்கள் கொண்ட தொகுப்பு இதுவாகும். ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில் சமகாலச்சூழலைப் பிரதிபலித்து இலக்கியம் படைத்தவர்களில் அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளை முக்கியமானவர் என்று அடையாளம் காணப்பட்டவர். வாசகர்களோடு நேரடியாக உறவைக்கொள்ளும் எழுத்துநடையில் மெல்லிய கிண்டல் ஊடுபரவ, சமகால வாழ்க்கையனுபவங்களையும் அவலங்களையும் தக்க

விவரண்பாங்கில் இவர் படைத்துவந்துள்ளார். 60 கதைகள் வரையில் எழுதியிருந்தும், நூலுருவில் இவர் வெளியிட்ட ஒரேயொரு சிறுகதைத்தொகுதி “யாழ்ப்பாணம்” என்ற நூலாகும். சமகால நிகழ்வுகளைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட 10 கதைகள் இதில் உள்ளன. வன்னி, மலையகம், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு என்று இவரது கதைத்தளங்கள் விரிகின்றன. இதிலுள்ள யாழ்ப்பாணம் என்ற கதை இன்றைய கட்டுரைக்கு முக்கியமானது. 1995 இடப்பெயர்வுக்குப் பிந்திய யாழ்ப்பாணச் சூழலை இந்தத் தலைப்புக்கதை மிக அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்கிறது. அக்காலகட்டத்தில் அவரது வாழ்ந்துபட்ட அனுபவங்கள் இக்கதையில் தரிசனத்திற்குள்ளாகின்றன.

“அழுவதற்கு நேரமில்லை” என்று மற்றொரு சிறுகதைத் தொகுதியும் அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ளது. தாமரைச்செல்வி என்ற ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்கவொரு வன்னி எழுத்தாளர் எழுதிய சிறுகதைகள் இவை. பரந்தன்: குமரபுரம், சுப்ரம் பிரசுராலயம் டிசம்பர் 2002 இல் கிளிநொச்சி: நிலா பதிப்பகத்தின் வழியாக பதிப்பித்துள்ள 96 பக்கம் கொண்ட இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு முற்று முழுதாக 1995இன் பாரிய இடப்பெயர்வின் அவலங்களையே சித்திரிக்கின்றது. தாமரைச்செல்வியின் இரண்டாவது சிறுகதைத்தொகுப்பு இதுவாகும்.

“அழுவதற்கு நேரமில்லை” கதைத் தொகுதியில் அடங்கியுள்ள ஒரு சிறுகதை தவிர மற்றைய 11 கதைகளும் இடப்பெயர்வின் பின்வந்த நாட்களில் எழுதப்பட்டவை என்பதால் அதன் கதைக்களங்கள் அந்த நிகழ்வின் அவலங்களைச் சுற்றியே பின்னப்பட்டுள்ளன. 1995இல் ஏற்பட்ட வடபுலப்பெயர்ச்சி-வன்னிக்கான யாழ்ப்பாணப் புலப்பெயர்வு மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஈழத்தவரில் பின்னாளில் ஏற்படுத்தியது. இதனூடாகவும் இதனைத் தொடர்ந்தும் அகதிப் பிரச்சினை அங்கு மோசமடைந்து மிக உக்கிரமான நிலையை தாயகத்தில் கண்டிருந்தது. இந்தப் புதிய நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டும்வகையில் இதிலுள்ள அனைத்துக் கதைகளும் அமைந்துள்ளன. 11 சிறுகதைகளும் ஒருங்கு சேர வாசிப்பவர்களுக்கு 1995இன் வடபுலப்பெயர்வின் அவலத்தை மாறுபட்ட கோணங்களில் தொடர்ச்சியாகத் தரிசிக்கும் அரிய வாய்ப்புக் கிட்டியிருப்பதுடன், அனுபவப் பகிர்வாக வெளியான கதாசிரியரின் வார்த்தை ஜாலமற்ற வசன அமைப்புக்கள், போன்றவற்றால் வாசகர்களை தாயகத்தில் அந்த நீண்ட பயணத்தில் நீண்டநேரம் ஆத்மார்த்தமாகச் சஞ்சரிக்க வைப்பதில் தாமரைச்செல்வி வெற்றியும் கண்டிருக்கின்றார்.

நாவல்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கையின் பிரபல படைப்பிலக்கியவாதியான செங்கை ஆழியான் அவர்கள் எழுதிய “போரே நீ போ” என்ற நாவல் குறிப்பிடத்தகுந்தது. கொழும்பு பூபாலசிங்கம்

பதிப்பகம், ஜூன் 2002 இல் கொழும்பு: சக்தி என்றப்பிரசஸ் மூலம் அச்சிட்டு இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார்கள். 194 பக்கம் கொண்ட இந்நூல் தாயகத்தின் சமகாலப் பிரச்சினைகளை ஒரு பாமரக் குடிமகனின் பார்வையில் கூறும் நாவலாகும். 1995இல் நிகழ்ந்த பாரிய இடம்பெயர்விற்போது, இடம்பெயர்ந்த மக்களையும், இடம்பெயராத மக்களையும் இணைத்த ஒரு நூலாக - நாவலாக இது அமைகின்றது. மானிடவாழ்வின் பெறுமதி வாய்ந்த உயிர்களையும் இளமைக் கனவுகளையும் போடும், அதன் வெளிப்பாடாயமைந்த புலப்பெயர்வும் எவ்வளவுதூரம் நாசப்படுத்தி வருகின்றதென்ற அவலநிலைகளை "போரே நீ போ" சித்திரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணம், உதயன் பத்திரிகையில் தொடராக இது வெளிவந்தபோது மிகுந்த ஆர்வத்துடன் வாசிக்கப்பட்டது.

வலிகாமம் புலப்பெயர்வினை இக்கட்டுரை முழுமையாக ஆவணப்படுத்தியிராதபோதிலும், ஓரளவு முழுமையை நோக்கிய பாதையில் அதன் ஆழ அகலங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது என்று கருதுகின்றேன். தாயகத்தில் இடம்பெற்ற 1995இன் பாரிய இடம்பெயர்வினைப்பற்றிய இலக்கியங்கள் இன்றும் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன. ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில், குறிப்பாக ஈழவிடுதலைப்போராட்ட இலக்கியங்களுக்குள் இப்படைப்புக்கள் தனித்துவமானதொரு இடத்தினை எதிர்காலத்தில் வகிக்கும் என்பது நிச்சயம்.

நன்றி:

பூவரசு (ஜேர்மன் காலாண்டு சஞ்சிகை) புரட்டாதி-ஐப்பசி 2004, கார்த்திகை-
மார்கழி 2004

ஞானம் (கொழும்பு மாத இதழ்) மார்கழி 2004

தமிழர் தகவல் (கனடா மாத இதழ்) ஜனவரி 2005

தேசம் (லண்டன் இரு மாத இதழ்) மார்ச்- ஏப்ரல் 2005

ஈழத்தமிழரின் போர்க்காலம் பிரசுரங்களும், போராட்ட இலக்கியங்களும்

1948 இல் இலங்கை பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கெதிரான ஒடுக்குமுறைகள் படிப்படியாகத் தீவிரமடைந்து வந்தது. தமிழரின் பிரதிநிதிகளாகப் பாராளுமன்றம் சென்ற தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சாத்வீகப் போராட்டங்களின் வழியாக இந்த அடக்குமுறைகளுக்குத் தீர்வுகாண முயன்று தோல்வி கண்டமை இன்று வரலாறாகி விட்டது. இலங்கையில் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் சாத்வீகப் போராட்ட நிலையிலிருந்து ஆயுதப் போராட்டமுறைக்குப் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற எழுபதுகளின் இறுதிப்பகுதிகளிலேயே போரியல் சார்ந்த நூல்கள் ஆங்காங்கே வெளிவர ஆரம்பித்து விட்டன.

1974ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற நான்காவது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு இறுதி நாளில் பதினொரு அப்பாவித் தமிழ் மக்களின் உயிர்ப்பலியுடன் இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களுக்கெதிராக விடுத்த வெளிப்படையான அச்சுறுத்தலானது, கல்வித்துறையின் திட்டமிட்ட தரப்படுத்தல்களால் எதிர்காலத்தையே இழந்துநின்ற தமிழ் இளைஞர்களை ஆயுதப் போராட்டத்தின்பால் தள்ளியது. தொடர்ந்து சிங்கள அரசியல்வாதிகளால் 1977, 1983 ஆண்டுகளில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இனக்கலவர வன்முறைகளும் தமிழ் மக்களுக்கான சுயநிர்ணய உரிமைக்கான அவசியத்தையும் தனி நாடு ஒன்றிற்கான தேவையையும் வலியுறுத்தின.

1981இல் யாழ்ப்பாண மண்ணில் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம், ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை ஆகிய தமிழரின் அறிவியல், ஊடகவியல் நிறுவனங்கள் சிங்கள அரசின் கூலிப்படைகளால் பகிரங்கமாகத் தீயிட்டுக் கொழுத்தப்பட்ட சம்பவமானது, அதுவரை காலமும் கொரில்லாப் போராட்டமுறைகளை இளைஞர்களின் வன்முறைப் போராட்டவடிவமாகக் கருதி ஒதுங்கியிருந்துவந்த தமிழ்ப் புத்திஜீவிகளையும் விடுதலைப் போராட்டத்தின்பால் ஈர்த்தது.

அரசின் பாரிய கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியில் ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய பிரசுரங்களை தாயக மண்ணில் வெளிப்படையாக அச்சிட முடியாத

நிலை ஆரம்பத்தில் காணப்பட்டது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இயங்கிய தமிழரின் அச்சகங்கள் எவையும் பகிரங்கமாக இப்பிரகாரங்களை தாயக மண்ணில் அச்சிட முன்வரவில்லை. அது தற்கொலைக்கு ஒப்பான செயலாகக் கருதப்பட்டது. அச்சகங்கள் அனைத்தும் அரசின் காவல்துறையினரால் தீவிரமாகக் கண்காணிக்கப்பட்டு வந்தன. இனவிடுதலைப் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த துணிச்சலுடன் முன்வந்த பல ஈழத்துப் படைப்பாளிகளும் அந்நாட்களில் புனைபெயரினும் மறைந்திருந்தே இத்தகைய இலக்கியங்களைப் படைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆரம்பகால விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பல்வேறு போராட்ட அமைப்புக்களும் தமது தளங்களை தமிழகத்திலும் கொண்டியங்கியதால் அக்காலகட்ட வெளியீடுகள் அதிகளவில் தமிழகத்தில் அச்சிடப்பெற்று, சிறிய எண்ணிக்கையில் தாயகத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன. விடுதலைப் போராளிகளில் படைப்பிலக்கிய ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் இது நல்ல வாய்ப்பாயிற்று. அவர்களிடையே புதுப் படைப்பிலக்கியவாதிகளையும் இச்சூழல் தோற்றுவித்தது.

ஈழத்தவரின் ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்துக்கு முன்னோடியாக பல நூல்கள் ஆரம்பகாலத்தில் வெளிவந்திருந்தன. பண்டிதர் க.பொ.இரத்தினம், கவிஞர் காசி ஆனந்தன் போன்றோரின் விடுதலை உணர்ச்சிமிக்க படைப்புகளை சுதந்திரன், தீப்பொறி போன்ற அரசியல் ஏடுகள் எழுபதுகளில் தாங்கி வந்தன. தனி ஆட்சி என்ற நூல் கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களால் எழுதப்பெற்று, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஓக்டோபர் 1972 இல் வெளிவந்திருந்தது. பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் அவர்கள் இலங்கை அரசியலில் ஈடுபட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த வேளையில் 1970-71 ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் ஆற்றிய முக்கியமான அரசியல் உரைகள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருந்தன.

ஈழத்தவரின் போராட்ட வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட முக்கியமானதொரு நூல் லங்காராணி என்பதாகும். அருளர் எழுதி சென்னை கனல் வெளியீடாக டிசம்பர், 1978 இல் 256 பக்கங்களில் இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமான நூல் வெளிவந்திருந்தது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஈழப்புரட்சி அமைப்பினரால் (ஈரோஸ்) 1988 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 1977 ஆகஸ்ட் இலங்கை இனக்கலவரத்தின் போது கொழும்பிலிருந்து ஈழத்தமிழர்களை அகதிகளாக ஏற்றி, வடபுலத்திற்குக் கொண்டு வந்த கப்பலின் பெயர் தான் **லங்காராணி**. லங்காராணியின் வடபுலம் நோக்கிய கடற்பிரயாணத்தின் பின்னணியில் அதன் பிரயாணிகளின் உணர்வுகளை வலைகளின் ஊடாக ஈழத்து இனப்பிரச்சினையின் பூதாகாரத்தன்மையையும் விடுதலைப் போராட்டத்தின்

தேவையையும் அழகாகச் சித்திரிக்கும் நாவல் இதுவாகும். எழுபதுகளில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தில் நேரடியாக இளைஞர்களை ஈடுபடத் தூண்டிய நூலாகவும் இந்நூல் கருதப்படுகின்றது.

ஈழப் போராட்டம் பல்வேறு இயக்கங்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட எண்பதுகளின் ஆரம்பப் பகுதியில் புதியதோர் உலகம் என்ற நாவல் கோவிந்தன் என்ற போராளியால் எழுதப்பட்டு சென்னையிலிருந்து வெளியிடப்பட்டது. விடுதலை இயக்கமொன்றின் உள்ளக முரண்பாடுகளும், அதன் விளைவாக எழுந்த குரோதங்களும், சித்திரவதைகளும் உள்வீட்டுப்பிள்ளைகளினால் துணிச்சலுடன் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்த நூல் இது. வெளியீட்டாளர் விபரமோ, அச்சக விபரமோ பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இந்நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. மே 1985 இல் 365 பக்கங்களில் முதற்பதிப்பு வெளிவந்தது. இரண்டாவது பதிப்பு, கோவை, விடியல் பதிப்பகத்தினால் உப்பிலிப்பாளையத்திலிருந்து ஏப்ரல் 1997இல் மாணவர் மறுதோன்றி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. விடுதலைப் போராளியான இந்நூலாசிரியர் இந்நூலுக்கான முன்னுரையில் குறிப்பிட்ட சில வாசகங்கள் நூலின் உள்ளடக்கத்தை தெளிவாக்குகின்றது. “பெப்ரவரி 15, 1985 இல் நான் அங்கம் வகித்த தமிழீழ விடுதலை அமைப்பில் இருந்து வெளியேறிய தோழர்களுடன் நானும் சேர்ந்து கொண்டேன். நாம் வெளியேறிய பின்பு எம்மை அழிப்பதற்காகத் தேடிய அவர்களிடமிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு இரு மாதங்கள் தலைமறைவாக இருந்தோம். அக்காலத்திலேயே இந்நாவல் படைக்கப்பட்டது. இந்நாவல் தனியொரு மனிதனின் படைப்பல்ல. பல தோழர்களின் ஆலோசனைகள், ஒத்துழைப்புடன் உருவான கூட்டுப்படைப்பு. தமிழீழவிடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு வருடகாலமாக நடைபெற்ற உண்மைச் சம்பவங்களிலிருந்தே இந்நாவல் உருப்பெற்றுள்ளது.” இந்நாவலைப் படைத்த கோவிந்தன் பின்னர் இனந்தெரியாதோரினால் கொல்லப்பட்டுவிட்டார் என்ற செய்தி இந்நூலின் இரண்டாவது பதிப்பில் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளது.

முறிந்த பனை என்ற மற்றொரு நூலும் ஈழப்போராட்டத்தின் பின்புலத்தில் நூலாசிரியரை படுகொலைக்குள்ளாக்கிய மற்றொரு நூலாகும். ராஜினி திரணகம், ராஜன் ஹூல், தயா சோமசுந்தரம், கே.ழீதரன் ஆகிய நான்கு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் இணைந்து இவ்வாவணத்தைத் தொகுத்திருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணம், மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் (UTHR) என்ற அமைப்பு இந்நூலை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிட்டிருந்தது. 1வது பதிப்பு, 1996 இல் வெளிவந்திருந்தது. 576 பக்கங்கள் கொண்டதாக புகைப்படங்கள் சகிதம் வெளியான இந்நூல் இரு பகுதிகளாக அமைந்திருந்தது.

இந்நூலின் முதற்பாகம் 1987இல் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும் இந்தியப்படையின் வருகையும் நிகழ்ந்த காலகட்டத்தில் நின்று ஈழத்து இனப்பிரச்சினையின் ஒரு பரிமாணத்தை-ஈழத்தமிழர் போராட்டத்தின் வரலாற்றை வெளிக்கொண்டுவரும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கமாகவும், இரண்டாம் பகுதி அக்காலகட்டத்தில் இந்தியப்படையினரின் தாக்குதல் பற்றிய பல்வேறு புலனாய்வு அறிக்கைகளும் ஆய்வுகளும் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. *The Broken Palmyrah* என்ற தலைப்பில் இதன் மூல நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளியான சிறிது காலத்தில் இந்நூலின் முக்கிய பங்களியான ராஜினி திரணகம யாழ்ப்பாணத்தில் இனத்தெரியாத இளைஞர்களால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

எண்பதுகளில் வெளியான பல போராட்ட அறிவியல் நூல்களுக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமே விளைநிலமாக இருந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கழகம் என்ற மாணவர் அமைப்பு பல சிறுநூல்களை வெளியிட்டு அரசியலறிவை மக்களிடையேயும் மாணவர்களிடையேயும் ஐனரஞ்சகமாகப் பரப்புவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்திருந்தது.

தான்பிரீன்-தொடரும் பயணம் என்ற நூல் ப.ராமஸ்வாமி என்ற புனைபெயரில் எழுதப்பெற்று மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தினால் 1985இல் வெளியிடப்பட்டது. அயர்லாந்து விடுதலைப் போராட்டம் பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து 750 ஆண்டுகளாகத் தொடர்கின்றது. 1916-1948 காலப்பகுதியில் சிறப்பினைப்பெற்ற தலைவர்கள் ஆர்தர் கிரிபித், மைக்கல் கொலின்ஸ், டி வலெரா போன்றோருக்கு இணையாகக் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு போராளியான தான்பிரீன் அவர்களின் வீரம் செறிந்த போராட்ட வரலாறே இந்நூலாகும்.

தெலுங்கானா போராட்டம் என்ற மற்றொரு நூலும் மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தின் முக்கிய நூலாகும். இது சுகந்தம் வெளியீடாக 1986இல் 60 பக்கம் கொண்டதாக வெளிவந்திருந்தது. இந்நூல் தெலுங்கானா ஹைதராபாத் சமஸ்தானத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த காலகட்டத்தில் (இன்று அது ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாகும்) நடைபெற்ற நிலவுடைமைக்கு எதிரானதோர் போராட்டத்தின் வரலாற்றை விளக்குவதாக அமைந்திருந்தது.

அரசியல் விழிப்புணர்வினை ஒரு நீண்டகாலப் போராட்டத்துக்குத் தயாராகும் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு வழங்குவதென்பது மிக முக்கியமான போராட்ட முன்னெடுப்பாக அந்நாட்களில் கருதப்பட்டது. அரசியல், கொள்கை பரப்பு நூல்களாக பல நூல்கள் அவ்வேளையில்

வெளியிடப்பட்டன. அரசு பாதுகாப்புப் படையினரின் கழுக்குக் கண்களிலிருந்து தப்பி, மலிவு விலையிலும், இலவச வெளியீடுகளாகவும் இவை மக்கள் மத்தியில் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டன.

சோசலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி என்ற நூல் இவ்வகையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கை பரப்பு, வெளியீட்டுப் பிரிவினால் மாசி 1980இல் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அச்சிட்டு விநியோகிக்கப்பட்டது. இரண்டு பகுதிகள் அடங்கியுள்ள இந்நூலின் முதலாம் பாகத்தில், சுயநிர்ணய உரிமையும், தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும் என்ற தலைப்பில் இலங்கையின் மார்க்சியவாதிகளின் குழம்பிய நிலையும், சுயநிர்ணய உரிமையும் பிரிந்துசெல்லும் உரிமையும், தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும் பாட்டாளிவர்க்க ஒருமைப்பாடும், விடுதலைப் புலிகளும் வர்க்கப் போராட்டமும், தனித்தமிழ் ஈழம் சாத்தியமாகுமா ஆகிய தலைப்புகளில் பல விடயங்கள் ஆய்வுக்குள்ளாகியுள்ளன. இரண்டாம் பாகத்தில், சிங்கள இளைஞரின் ஆயுதக் கிளர்ச்சி என்ற தலைப்பில் 1971 ஏப்ரலில் இடம்பெற்ற ஜனதா விழுக்கி பெரமுன என்ற JVP இயக்கத்தின் போராட்டம் தோல்வியில் முடிந்தமை பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அரசியலும் இராணுவமும் என்ற நூலும் இந்த வகையில் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். ஆசிரியர் விபரம் இல்லாத இந்நூல் தீப்பொறி வெளியீடாக மார்கழி 1985இல் வெளிவந்திருந்தது. தமிழீழ விடுதலைப்போராட்டத்தின் அரசியல்தன்மை, பொதுமக்கள், விடுதலை இயக்கங்கள் மத்தியிலுள்ள போராட்டம், இராணுவம் பற்றிய தவறான கருத்துக்களின் தன்மை, அவற்றால் விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஏற்பட்டிருந்த மோசமான பின்னடைவுகள் போன்றவற்றை இச்சிறுநூல் ஆராய முற்படுகின்றது. தோழர் சந்ததியார் (வசந்தன்) நினைவு வெளியீடாக வெளியிடப்பட்ட தீப்பொறி வெளியீடு என்பதைத்தவிர வேறு எவ்வித பிரசுரத் தகவல்களும் அக்காலகட்டத்து அரசியல் நெருக்கடிகளின் காரணமாக நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஒன்றிணைந்து போராடுவோம் என்ற நூல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் வெளியீட்டுப் பிரிவினால் மே 1985 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இலங்கை அரசு, இஸ்ரவேலிய மொஸாட் அமைப்புடன் இணைந்து தமிழ்-முஸ்லீம் மக்களிடையே பெரும் மோதலைத் திட்டமிட்டு ஏற்படுத்தியது. அவ்வேளையில் இவ்விரு இனங்களுக்குமிடையே ஒற்றுமையைப் பேணும் வகையில் ஈழப் போரியல் வரலாற்றில் முக்கிய திருப்புமுனையானதொரு காலகட்டத்தில் இச்சிறுநூல் பிரசுரமானது.

சோசலிசத் தத்துவமும் கெரில்லா யுத்தமும் என்ற மற்றொரு நூலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பிரச்சார வெளியீட்டு

வாரியத்தினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இதன் 2வது பதிப்பு, டிசம்பர் 1984இல் 92 பக்கங்களில் வெளியானது. செ.கு.வேரா எழுதிய “கெரில்லாப் போராட்டத்தின் சாராம்சம்”, ரெஜி டெப்ரே எழுதிய “புரட்சியில் புரட்சி” என்ற கட்டுரையின் சில பகுதிகள், மாவோ சே துங் எழுதிய “கெரில்லா போர்முறை”, அமில்கார் கப்ரால் எழுதிய “தேசிய விடுதலையும் சமூக புரட்சியும்”, “மக்கள் மத்தியில் கெரில்லாக்கள்” ஆகிய நான்கு கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய நூல் இதுவாகும். விடுதலைப் போராளிகளின் அரசியல் அறிவினை விருத்திசெய்யும் வகையில் இத்தகைய தேர்ந்த படைப்புகள் பல சிறுநூலருவில் அக்காலத்தில் வெளிவந்தன.

தமிழ்த் தேசியமும் சமுதாயக் கொந்தளிப்பும். என்ற தலைப்பில் கா.சிவத்தம்பி அவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையொன்று சென்னையிலிருந்து ஈரோஸ் ஆவணக்காப்பக வெளியீடாக பெப்ரவரி 1986இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 1986 ஜனவரி 2ம் திகதி முதல் 8ம் திகதிவரை, “ஈழமுரசு” நாளேட்டில் தொடர்கட்டுரையாக வெளிவந்த இவ்வுரை தொகுத்து தனிநூலாக வெளியிடப்பட்டது. இது 31.12.1985இல் யாழ்ப்பாணம் புனித ஜோன்ஸ் கல்லூரி மண்டபத்தில் பேராசிரியர் ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்திய “ஹண்டி பேரின்பநாயகம் நினைவுப் பேருரை”யின் தமிழாக்கமாகும்.

ஈழப்போராட்டத்தின் எழுச்சிக்கு கட்டியம்கூறும் வகையில் எம்மவரின் படைப்பிலக்கியங்களும் அந்நாளில் வீறுடன் எழுந்தன. அவை இன்றுவரை தொடர்ந்தவண்ணம் உள்ளன. தாயகத்தில் போரிலக்கியமாகப் படைக்கப்பட்ட பல கவிதை நூல்களை அடியொற்றிப் பின்னாளில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் மத்தியிலும் பரண்பாடுதலாக அது தொடர்ச் செய்தது.

மரணம் என்ற கவிதைத் தொகுதி செழியன் என்பவரால் படைக்கப்பெற்று சென்னையிலுள்ள சிவா பதிப்பகத்தினால் குளைமேட்டில் அச்சிடப்பெற்று 40 பக்கங்களில் வெளியாகியிருந்தது. விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகால கட்டத்தில் வெளியான இந்த நூலின் முன்னுரையில் “தினமும் துப்பாக்கி வேட்டுக்களும் உயிரற்ற உடல்களும் எரிகின்ற மணமும் கொண்ட தேசத்திலே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். அழகிய அந்திக் காட்சிகளை, பெளர்ணமி நிலாவைப்பற்றி எண்ணி எங்களால் எழுத முடியவில்லை. சிறையிடப்பட்ட எங்கள் இரவுகளை, அதிகாலைப் பொழுதுகளை, முட்களை ஏந்தும் பூக்களைப் பற்றியே எழுதமுடிகிறது.” என்று செழியன் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதுவே ஈழத்தவரின் போர்க்கால கவிதை இலக்கியங்களின் அடிநாதமாக அமைந்திருந்தது.

ஆளற்ற தனித்த தீவுகளில் நிலவு, ஈரமற்ற மழை என்ற தொகுப்பு செழியனின் மற்றொரு பிற்காலப் படைப்பாகும். கொழும்பு மூன்றாவது மனிதன் வெளியீடாக, ஆகஸ்ட் 2002 இல் இது வெளிவந்திருந்தது. தேசிய விடுதலைப் போராட்ட இலக்கியத்தில் முன்னோடியானவையாகவும் பல தளங்களில் முதன்மையானவையாகவும் அமைந்த கவிதைகளில் செழியனின் கவிதைகளும் அடங்கும். அனுபவத்தின் ஆழம், உணர்வின் செறிவு, கடப்பாட்டின் தீவிரம் என்பன அவரது கவிதைகளின் அடிநாதமாக அமைந்துள்ளன.

மரணத்துள் வாழ்வோம் என்ற பெயரில் உ.சேரன், அ.யேசுராசா, இ.பத்மநாப ஐயர், மயிலங்கூடலூர் பி.நடராஜன் ஆகிய நால்வரும் தொகுத்து ஒரு போரியல் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருந்தார்கள். முதலில் யாழ்ப்பாணம் தமிழியல் வெளியீடாக 1985 இலும் பின்னர் கோவை விடியல் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக உப்பிலிபாளையத்திலிருந்து 2வது பதிப்பாக டிசம்பர் 1996 இலும் இந்த நூல் 170 பக்கங்களில் வெளிவந்திருந்தது. ஈழத்தின் 31 இளம் கவிஞர்களின் 82 கவிதைகளின் தொகுப்பு இதுவாகும். சமகால ஈழத்து இனப் பிரச்சினையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட இக் கவிதைத் தொகுப்பில் மூன்று பெண் கவிஞர்களின் பெண்நிலைப்பட்ட அநுபவங்கள் உயிர்த்துடிப்புடன் வந்துள்ளமையும் சிறப்பம்சமாகும்.

இந்நூலின் தொகுப்பாளர்களில் ஒருவரான உருத்திரமூர்த்தி சேரன், ஈழத்தின் புகழ்பூத்த முன்னோடிக் கவிஞரான "மஹாகவி" (அமரர்து.உருத்திரமூர்த்தி) அவர்களின் மகனாவார். சேரன் ஈழத்தின் போர்க்கால படைப்பாளிகளுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். இரண்டாவது சூரிய உதயம் என்ற சேரனின் முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு, சென்னை பொதுமை வெளியீடாக ஜூன் 1983 இல் வெளிவந்தது. சேரனின் மூன்று நெடுங்கவிதைகளும் ஏழு சிறுகவிதைகளும் ஒரு பாடலும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருந்தன. 1978-82 காலப்பகுதியில் சிங்களப் பேரினவாதத்தால் தொடர்ந்து அவமதிக்கப்பட்டு வரும் சிறுபான்மையினத்தவர்களின் உண்மையான வாழ்ந்து பெற்ற-அனுபவம் இக்கவிதைகளில் சிறப்பாக வெளிக்காட்டப்பட்டிருந்தது. யமன் என்ற இவரது மற்றொரு கவிதைத் தொகுப்பு, இவரது சொந்த மண்ணான அளவெட்டியிலிருந்து படைப்பாளிகள் வட்டம் வெளியீடாக 1984 இல் யாழ்ப்பாணம் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியாகியது. இக்கவிதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகள் அனைத்தும் ஜூலை 1983க்குப் பிறகு எழுதப்பட்டவை. ஈழத்தமிழரின் பல்வேறு இன்னல்களையும் உணர்வுகலந்து சொல்லிச் செல்பவை. கானல் வரி என்ற இவரது கவிதைத் தொகுப்பும் சென்னை, பொன்னி வெளியீடாக சென்னை இராசகிளி பிரின்டர்ஸ் வாயிலாக அச்சிடப்பெற்றிருந்தது. 1975 முதல்

1981 வரையிலான காலப்பகுதியில் சேரன் எழுதிய கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுத்த 28 கவிதைகளின் தொகுப்பு இதுவாகும். பின்னாளில் இவர் கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழத் தொடங்கிய பின்னர் எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம் என்ற கவிதைத் தொகுப்பினை கனடா, தேடல் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டிருந்தார். தாயக தேசத்தின் அன்றாட வாழ்வில் ஏற்பட்ட அவலங்களையும் அலங்கோல அரசியலையும் தாளையங் களைக் கடந்து வரலாறு ஆக்கும் முயற்சியாக எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம் அமைந்திருந்தது. காலம் காலமாக நின்று எமது துயரங்களையும் சொல்லில் மாளாத இழப்புக்களையும் மரணத்துள் வாழ்ந்த கதைகளையும் சொல்லி உலகின் மனச்சாட்சியை அதிரவைத்துக் கொண்டிருக்கும் கவிதைகள் இவை. இதைத் தொடர்ந்து நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு என்ற தலைப்பில் சேரனின் 100 கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பொன்று ஓகஸ்ட் 2000 இலும் மீண்டும் கடலுக்கு என்ற தலைப்பில் மற்றொரு கவிதைத் தொகுப்பு டிசம்பர் 2004 இலும் வெளியாகியிருந்தன. இன்றும் தொடரும் அவருடைய படைப்புக்கள் அன்றைய காலத்துச் சமூக அசைவியக்கத்தின் பதிவுகளாக மட்டுமல்லாமல் சமூக விமர்சனமாகவும் அமைவதுதான் அவற்றின் சிறப்பு. ஈழப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகால அனுபவங்களை, தமிழ்ச் சமூகம் எதிர்கொண்ட நெருக்கடிகளை, ஓடுக்குமுறைகளை, சேரன் கவிதைகளாகத் தந்தபோது அது போராட்டத்துக்கு வலுச்சேர்க்கும் இலக்கியமாயிற்று. மறுபுறத்தில் சமூக விமர்சனமாகவும் அது விரிந்தபோது, சமூகம் சார்ந்த பல அரசியல், அறவியல், சமூகவியல் விவாதங்களுக்கு இட்டுச்சென்றது. அந்த வகையில் கவிதையின் இன்னுமொரு முக்கியமான பரிமாணத்தை அவருடைய கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கனடா யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்று அங்கு பேராசிரியராகப் பணிபுரியும் சேரனின் கவிதைத் துறைப் பங்களிப்பு ஈழத்தின் போரியல் இலக்கியத்தின் வரலாற்றுப் பதிவாகின்றது.

சேரனைப் போன்றே ஈழத்தின் போர்க்கால இலக்கியத்துக்குச் செழுமை சேர்த்த மற்றொரு படைப்பாளி, கவிஞர் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் ஆவார். தற்போது புலம்பெயர்ந்து நோர்வேயில் வாழும் இவரது ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும் என்ற கவிதைத் தொகுதி சென்னை காந்தளகத்தின் வாயிலாக 1986இல் வெளிவந்தது. இச்சிறு காவியம் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் கோரத்தையும் கொடுமையையும் மட்டுமல்லாது தீரத்தையும் தியாகத்தையும் சித்திரிக்கின்றது. இதே ஆண்டு சூரியனோடு பேசுதல் என்ற மற்றொரு தொகுதியையும் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் அவர்கள் கோவை, யாழ். பதிப்பகத்தின் வாயிலாக பெப்ரவரி 1986 இல் வெளியிட்டார். இதன் இரண்டாவது பதிப்பு ஜூலை 1987 இல் மைலாப்பூர் மிதிலா அச்சகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலுக்கான வெளியீட்டுரையில் துரை மடங்கள் அவர்கள்

“போர்க்களமாய் மாறிப்போன ஈழமண்ணிலிருந்து முகிழ்த்த இவரது இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பல்பரிமாணங்களுடன் புலனாக்குவதால் இவற்றை மக்களுக்கு வழங்குவதும் கூடப் போராட்டத்துக்குப் புரியும் உதவியே” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

நமக்கென்றொரு புல்வெளி என்ற கவிதைத் தொகுதியையும் இவர் சென்னை, க்ரியா வெளியீடாக மார்ச் 1987இல் வெளியிட்டிருந்தார். ஒரு அகதியின் பாடல் என்ற கவிதைத் தொகுதியில் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் தான் வாழுகின்ற காலத்தின் நெருக்கடியைப் பல்வேறு தளங்களில் அனுபவித்துக் கவிதையாக்கியிருந்தார். அவை போரிலக்கியத்தில் ஒரு அகதியின் குரலாகத் துயரங்களைச் சொல்லி நிற்கின்றது. கனடா: தேடல் பதிப்பகம், ரொரன்ரோவிலிருந்து மார்ச் 1991 இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தது. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் கவிதைகளில் பெரும்பாலான வற்றைத் தொகுத்து 320 பக்கங்களில் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் கவிதைகள்: பெருந்தொகை என்ற பெயரில் சென்னை ஸ்நேகா வெளியீட்டகம் ஒரு பாரிய தொகுதியை ஏப்ரல் 2002இல் வெளியிட்டிருக்கின்றது. நேரடித்தன்மையும் உள்ளூறை உவமமும் ஒருசேரவாய்க்கப்பெற்ற எளிமையான, எளிதும் செறிவான மொழிவளம் கொண்ட வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் கவிதைகளின் பெருந்தொகுப்பு இதுவாகும். ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும் என்ற இவரது குறுங்காவியம் உள்ளிட்ட பெரும்பான்மையான கவிதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. ஈழத்தமிழரின் போரியல் வாழ்வின் கணிசமான காலப்பகுதியின் குறுக்குவெட்டுமுகத்தை இக்கவிதைகளில் தரிசிக்க முடிகின்றது.

ஈழத்து போரியல் கவிதை இலக்கியத்தில் காசி ஆனந்தனின் பணி குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். அவரின் பாதிப்பில் இன்றும் பல இளங்கவிஞர்கள் எழுச்சிக் கவிதைகளைப் பாடி வருகின்றார்கள். காசி ஆனந்தனின் ஆரம்பகாலக் கவிதாவரிகள் இன்றைய பல கவிதைகளில் பொது வாசகங்களாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. கவிஞர் காசி ஆனந்தனைத் தொடர்ந்து ஈழப்போராட்டத்தின் இலக்கியத் தடத்தை பின்னாளில் வழிநடத்திச் செல்பவராக புதுவை இரத்தினதுரை இனங்காணப்படுகின்றார்.

இரத்த புஷ்பங்கள் என்ற கவிதைத் தொகுப்பு புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் எழுதி கண்டி கலைஞர் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக மார்ச் 1980 இல் வெளியிட்ட கவிதைத் தொகுதியாகும். “வானம் சிவக்கிறது”, “ஒரு தோழனின் காதல் கடிதம்” என்ற இரு கவிதைத் தொகுதிகளை ஏற்கெனவே தந்த புதுவை இரத்தினதுரையின் மூன்றாவது நூலாக வெளிவந்த 27 கவிதைகளைக்கொண்ட தொகுப்பு இதுவாகும்.

பூவரசம் வேலியும் புலுனிக் குஞ்சுகளும் என்ற புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதைத் தொகுப்பு யாழ்ப்பாணம் நங்கூரம் வெளியீடாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. பங்குனி 2005இல் 432 பக்கங்களுடன் வெளியான இத்தொகுப்பில், வெளிச்சம் இதழில் கார்த்திகை 1993இல் வெளிவந்த “தூரப் பறந்துவிட்ட துணிவுப் பறவைகளே” என்ற கவிதையில் தொடங்கி, வெளிச்சம் சஞ்சிகையின் மாசி 2005இல் வெளியான “இருந்ததும் இல்லையென்றானதும்” என்ற கவிதை வரை 12 ஆண்டுகளில் கவிஞர் புதுவை இயற்றிய மொத்தம் 155 கவிதைகள் இடம் பிடித்திருக்கின்றன. இந்நூலையும் நூலாசிரியரையும், நூலாசிரியரின் கவித்துவ வளர்ச்சிப் படிநிலைகளையும் கவிஞரின் இலக்கிய வரலாற்றினையும் ஆழமாக அறிமுகம் செய்வதாக அமைந்த பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் 28 பக்கங்கள் கொண்ட விரிவான விமர்சனக் கட்டுரை, இந்நூலுக்கு நுழைவாயிலாக அமைந்துள்ளதுடன், ஈழத்துப் போரியல் இலக்கியங்களுக்கு ஓர் அறிமுகமாகவும் அமைகின்றது.

வியாசனின் உலைக்களம் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களின் மற்றொரு படைப்பிலக்கியப் பரிமாணத்தை வித்தியாசமான ஈழத்துப் போராட்டக்கால இலக்கிய வடிவத்தில் தரிசிக்க வைக்கின்றது. தாயகத்திலிருந்து தமிழ்த்தாய் வெளியீடாக ஜூலை 2003இல் கிளிநொச்சி நிலா பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 256 பக்கங்களுடன் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் வியாசன் என்ற புனைபெயரில் “விடுதலைப் புலிகள்” அதிகாரபூர்வ ஏட்டில் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பு இந்நூல். போரியலையும் அது சார்ந்திருக்கும் அரசியலின் ஆழப்பாடுகளையும் சுழியோடி, நுகர்ந்து, மென்று விழுங்கி, அதை அக்கு வேறு ஆணி வேறாகத் தனது பேனாமுனையால் உலைக்களத்தின் மூலம் வெளிக்கொண்டுவரும் முயற்சியாக இது அமைந்துள்ளது. விடுதலைப்புலிகள் ஏட்டில் இக்கவிதைகள் வெளியான போது, விடுதலைப் போரின் அந்தந்தக் காலங்களிலான சமூக அரசியல் நிலைமைகளையும் ஒரு கவிஞரின் அதன் மீதான பார்வையையும் தரிசிக்க வைப்பதாக அமைந்திருந்தன. காலத்தின் பிரதிபிம்பமாக இக்கவிதைகள் விளங்குகின்றன.

ஈழத்தின் கவிதை இலக்கியத்துறையில் நினைவுகொள்ளத்தக்க மற்றொரு கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் ஆவார். புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் தேசத்தில் தற்போது வாழ்கின்ற இவர் ஈழப் போராட்டத்தில் விடுதலைப் போராளியாக இருந்தவர். இவரது படைப்புக்களில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டமும், ஈழத்தமிழரின் புகலிட வாழ்வியலும் முனைப்புடன் காணப்படுகின்றன. முத்தான மூன்று படைப்புக்களை தமிழகத்திலிருந்து வெளியீடு செய்தவர் இவர்.

இனி ஒரு வைகறை கி.பி.அரவிந்தன் எழுதிய முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பாகும். சென்னை அடையாறிலிருந்து பொன்னி வெளியீடாக மார்ச் 1991இல் சென்னை இராசகிளி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியானது. தனது முகவுரையில் இவர் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார். “இவை எனது குறிப்பேடுகளிலிருந்து பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டவை. எழுத்துக்களினாலான இவ்வுணர்வுகள் கவிதைகளாயிருப்பின் போராளியாயிருந்த ஒருவன் கவிஞனாகின்றான்”. முகம்கொள் கி.பி.அரவிந்தனின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பு. சென்னை கீதாஞ்சலி வெளியீடாக, நவம்பர் 1992 இல் இந்நூல் வெளிவந்தது. இத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் மூன்று வகை அனுபவங்களை உள்ளடக்கியவை. அவை யாழ்ப்பாணத்து அனுபவங்கள், தமிழகத்தில் வாழ்ந்த இடைக்காலத்து அனுபவங்கள், அகதி வாழ்வின் பாதிப்புகள். இக்கவிதைகள் வரலாற்று அனுபவங்களில் தோய்ந்து எழுந்தவை மட்டுமல்ல, அவ்வனுபவங்கள் அலாதியான ஒரு கற்பனைத் திறத்தால் பளிங்கு போன்றதொரு தெளிவான மொழியால் சீரமைக்கப்பட்டு பண்படுத்தப்பட்டு கவிதைகளாக வார்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கனவின் மீதி, இவரது மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதியாகும். சென்னை, மடிப்பாக்கம் பொன்னி வெளியீடாக ஆகஸ்ட் 1999 இல் இந்நூல் வெளிவந்தது. “ஒரு நாட்டில் வாழுகின்ற ஓர் இனத்திலுள்ள அகதியின் அவலத்தை இனத்தின் அவலமாக, நாட்டின் அவலமாக, உலகின் அவலமாகக் காட்டுகின்ற திறமை அரவிந்தனுக்கு கைவந்துள்ளதென்றே கருதுகின்றேன்” என்று இந்நூலுக்கான முன்னுரையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தொகுப்பில் கி.பி.அரவிந்தனின் 31 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புலம்பெயர்வாழ்வின் நெருக்கடிகள் பற்றி இவை பெரிதும் பேசுகின்றன.

ஈழத்தின் போரியல் வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் வெளியான அனைத்துக் கவிதைகளும் போராட்டம் சார்ந்தவையல்ல. போராட்டத்தின் வலிகள், போராளிகளின் வீரதீரங்கள், உடன்பிறப்புக்களின் இழப்புகள், வன்மங்கள், உடைமைகளின் அழிப்புகள், இடப்பெயர்வின் அவலங்கள், புலம்பெயர்ந்து சென்ற உறவுகளின் பிரிவுத் துயர், மானிடத்தையும் பெண்மையையும் இழிவுபடுத்தும் சித்திரவதை நுணுக்கங்கள் என ஒரு போராட்ட வாழ்வின் பல்வேறு பக்கங்களையும் போரியல் இலக்கியங்கள் தொட்டுச் செல்கின்றன. ஈழத்தமிழரின் தனித்துவமான இலக்கியமாக உலகளாவிய தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களில், நின்று நிலைத்திருக்கப்போகும் வலிமைபெற்ற போரியல் இலக்கியத்துக்குக் கதியால் போட்டு நீரூற்றி வளர்த்த ஈழத்துக் கவிஞர்கள் அனைவரையும் இச்சிறு கட்டுரைக்குள் அடக்குவது என்பது இயலாத காரியமாகும். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக மாதிரிக்கு ஒன்றாகவே இப்படைப்பாளிகளை உதாரணமாக இங்கு காட்டக்கூடியதாக உள்ளது.

அந்த வகையில் குறிப்பிடத்தகுந்த மேலும் சில படைப்புக்களை சுருக்கமாக இங்கே பார்க்கலாம்.

அந்த விடியலுக்கு என்ற கவிதைத் தொகுப்பினை க.இளங்கோ சென்னை குளைமேட்டிலிருந்து சிவா பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 1985இல் வெளியிட்டிருந்தார். “தான் பார்த்து-தான் ரசித்து-தான் வெதும்பி-தான் பாடிய சுதந்திர கீதங்கள் ஈழப்போர்முனைக்கு இசையமைக்க வருகின்றது. மக்களே! மக்களே!! என்பதே இந்தக் கவிதைக்குப் பின்னால் கேட்கும் மிருதங்கம். எழுக! எழுக! என்பதே இந்தக் கவிதையோடு இயல்பாகப் பின்னப்பட்ட வயலின் இசை.” என்று முல்லையூரான் இந்நூலுக்கான முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த மண்ணும் எங்கள் நாட்களும் என்ற கவிதைத் தொகுதி யாழ்ப்பாணம்: தர்க்கீகம் வெளியீடாக வைகாசி 1982இல் வெளிவந்தது. ஈழத்தின் முன்னணிக் கவிஞர்களான குறிஞ்சித் தென்னவன், மு.புஷ்பராஜன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சாருமதி, க.ஆதவன், எம்.ஏ.நு.: மான், ஹம்சத்வனி, கவியரசன், புசல்லாவை குறிஞ்சிவளவன், சுவில்வரத்தினம், சுந்தரன், அ.யேசுராசா, அரு.சிவானந்தன், யோகராணி, ரவீந்திரன் ஆகிய ஈழத்துக் கவிஞர்களின் விடுதலைக் கவிதைகளின் தொகுப்பாக இது அமைந்திருந்தது.

இந்த மழை ஓயாதோ? என்ற கவிதைத் தொகுப்பு கனகரவி (இயற்பெயர்: கனகரத்தினம் இரவீந்திரன்) அவர்களால் வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்ட வெளியீடாக 2001இல் வெளிவந்திருந்தது. சமகால மக்களின் அவலங்களும் அலட்சியங்களும் கவிதைகளாகப் பதிவு செய்யப்படுவது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அவசியமான ஒன்று என்ற அடிப்படையில் இக்கவிதைத் தொகுதி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இடப்பெயர்வு, மீள்குடியேற்றம், நாடுவிட்டு ஓடுவோர், குண்டு போடும் அரசு, துப்பாக்கி ஏந்தியோரின் அநியாயச் செயல்கள், மண்ணோடு போராடும் மனிதர்கள், அமைதி விருப்பம், சிறையினில் வாடுவோர் துயரம், பிந்துனுவெவ முகாம் அழிப்பு, காணாமல் போனவர்கள் என்று பல்வேறு சமகால ஈழத்துப் போராட்ட வாழ்வியலை இக்கவிதைகள் படம்பிடிக்கின்றன. ஊடகவியலாளரான கவிஞரின் பாடுபொருள் பரந்துபட்டதாக உள்ளமை இத்தொகுதிக்கான சிறப்பம்சமாகும்.

இலக்குத் தெரிகிறது என்ற தொகுதி தூயவன் என்ற ஈழவிடுதலைப் போராளியின் படைப்பாகும். (இயற்பெயர்: சு.தனேஸ்குமார்). தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் வெளியீட்டுப்பிரிவு இத்தொகுப்பினை சித்திரை 1993இல் வெளியிட்டிருந்தது. கவிஞர் தூயவன், ஈழவிடுதலைப்போரில் களத்தில் நின்று போராடும் ஒரு போராளி. விடுதலையை அவாவி நிற்பவர். வாழ்வில் மற்றவரின் கண்களுக்குப் புலப்படாத பக்கங்கள்

இவரின் பார்வைக்குக் கிட்டுகின்றன. அவை இங்கு கவிதைகளில் பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளன.

அக்கரைக்குப் போன அம்மாவுக்கு என்ற தொகுதி ஹம்சத்வனி என்ற முக்கியமான படைப்பாளியின் கவிதைத் தொகுப்பாகும். சென்னை: தமிழியல் வெளியீடாக ஓகஸ்ட் 1985 இல் இது வெளிவந்தது. நூலாசிரியரின் முன்னுரையில் குறிப்பிடும் வாசகங்களே இந்நூலுக்கான விளக்கத்தைத் தருகின்றது. “தமிழ் ஈழத்தின் மிகப்பயங்கரமான கணங்கள் என்னுள்ளே ஏற்படுத்திய ஆழமான அதிர்வின் பிரதிபலிப்புக்களே எனது கவிதைகள். எனது கிராமங்களும் வீதிகளும் பச்சை வயல்வெளிகளும் ஒரு நாள் சிறைமீட்கப்படும். அந்த மீட்சிக்கு ஒரு உரமாக எனது கவிதைகள் அமையுமாயின் நான் மகிழ்வேன்” என்று தன் ஆதங்கத்தை இந்நூலில் கவிஞர் ஹம்சத்வனி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 1980-1985 ஆண்டுகளுக்கிடையே ஈழத்தமிழரின் துயர்மிகு அவல வாழ்வை இக்கவிதைகள் பதிவு செய்கின்றன.

அனுபவ வலிகள் என்ற தொகுதி இரணையூர் பாலசுதர்சினி அவர்களால் வவுனியா: விண்மணி வெளியீட்டகத்தினூடாக வெளியிடப்பெற்ற கவிதைத் தொகுப்பாகும். இதன் 1வது பதிப்பு, 2004இல் வெளியிடப்பட்டது. வன்னி மண்ணின் இரணையூரிலிருந்து புறப்பட்ட பெண் எழுத்தாளரான பாலசுதர்சினியின் கவிதைகள் இவை. மண் பற்றியும், மனிதர்கள் பற்றியும் இவை பேசுகின்றன. சமாதான சாபங்கள், எழு பெண்ணாய், வெற்றி நிச்சயம், சுதந்திர ஒளி, சீதனம், அகதியாய் எனப் பல்வேறுபட்ட விடயங்களினூடாக பெண்களின் முடக்கி வைக்கப்பட்ட அனுபவ வலிகளைத் தன் கவிதைவரிகளினூடாக வெளிக் கொண்டுவரும் கவிதைத் தொகுதி இது. போரியல் வாழ்வில் ஈழப்பெண்களின் பார்வை இக்கவிதைகளில் முனைப்புப்பெற்றுள்ளன.

ஆனையிறவு என்ற தொகுப்பு 42 கவிஞர்களின் கவிதைகளைக் கொண்டது. வவுனியாவிலிருந்து வெளிச்சம் வெளியீடாக, தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் நடுவப்பணியகம், ஜன் 2000 இல் இத்தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளது. விடுதலைப் புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வடபுலத்தின் ஆனையிறவு இராணுவ முகாம் ஆக்கிரமிப்பு வெற்றியைக் களத்திலேயே நின்று தரிசித்த பாட்டுத் திறத்தோர் எழுதிய கவிதைகள் இவை. ஆனையிறவு மீட்புச் சமர்களில் இதுவரை வீரமரணமடைந்த மாவீரர்களுக்குக் காணிக்கையாக இக் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது.

செம்மணி என்ற தலைப்பில் வெளியான மற்றொரு நூலில் 24 கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. வெளிச்சம் வெளியீடாக

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் நடுவப் பணியகம், செப்டெம்பர் 1998இல் இத்தொகுப்பை வெளியிட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ முற்றுகையின் போது கடத்திச் செல்லப்பட்டு காணாமற் போனோராக்கப்பட்டு வதையின் பின் புதைக்கப்பட்ட எம் உறவுகளுக்கான கவிதைகள் இவை. 1995இல் ரிவிரசு என்ற யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்புப் போரின்பின், தென்மராட்சியிலும் வடமராட்சியிலும் தஞ்சமடைந்த தமிழ்மக்களை மீண்டும் ஒரு இராணுவ நடவடிக்கைமூலம் சிறைப்படுத்திச் சொந்த இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றது. அக்காலகட்டத்தில் சிங்கள இராணுவம் அவர்களை யாருங்காணாமற் பிடித்துச்சென்று படுகொலைசெய்து செம்மணிவெளியில் புதைத்த வஞ்சகச்செயலை அம்பலப்படுத்தும் பதிவுகளாக இவை அமைகின்றன. செம்மணிப் புதைகுழிகள் எம்மக்களிடையே ஏற்படுத்திய கொதிப்புணர்வின் அடையாளமாகவே இக்கவிதைகள் அமைகின்றன.

சிறுகதை, நாவல் இலக்கியத் துறையில் போரியல் பதிவுகள் ஏராளமாக ஈழத்தமிழர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்துள்ளன. 1980களிலிருந்து ஈழத்தில் வெளியாகும் சிறுகதைகளில் இதன் பாதிப்பு பெரிதளவில் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக வன்னி மண்ணிலிருந்து வெளியாகும் படைப்பிலக்கியங்கள் அனைத்திலும் இதன் பாதிப்பு துலக்கமாகத் தெரிகின்றது.

வாசல் ஒவ்வொன்றும் என்ற பெயரில் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை, கருணாகரன் என்பவருடன் இணைந்து சிறுகதைத் தொகுதியொன்றினை வெளியிட்டிருந்தார். கோயம்புத்தூர் விடியல் பதிப்பகம், இந்நூலை டிசம்பர் 2001இல் 160 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் இலக்கிய இதழான வெளிச்சம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த பத்தொன்பது படைப்பாளிகளின் 19 சிறுகதைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் இது இரண்டாவது தொகுப்பாகவும் அமைகின்றது. இரு தசாப்தங்களைத் தாண்டிய நிலையில் நடந்துகொண்டிருக்கும் யுத்தகுழலின் அவலங்கள், அது மனித வாழ்விலும், மனிதவிழுமியங்களிலும் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்கள், நம்பிக்கை, தோல்வி, வெறுப்பு, கோபம் உள்ளிட்ட மனித உணர்வுகளின் ஆதிக்கம், அவற்றில் தொழிற்படும் தன்மை என்பன பற்றிய இயல்பான வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ள கதைகள் இவை.

வெளிச்சம் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் வெளிச்சம் ஆசிரியர் குழுவினரால் தொகுக்கப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பு இங்கு நல்லதொரு உதாரணமாகின்றது. விடுதலைப் புலிகளின் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் இத்தொகுப்பினை மேற்கொண்டிருந்தது. மார்ச் 1996 இல் வெளியான

இந்நூலில் வெளிச்சம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த தேர்ந்த சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் 15 சிறுகதைகள் உள்ளன. தாயக விடுதலைப் போரின் பல்வேறு பரிணாமங்கள், இலக்கிய வடிவில் பிரதிபலிக்கின்றன. சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் அரசியல் எழுச்சியையும், மன உணர்வுகளையும் போராட்டக் கால அனுபவங்களையும் இக்கதைகள் பேசுகின்றன.

அதிர்ச்சி நோய் எமக்கல்ல என்ற உருவகக் கதைத் தொகுதி நாக.பத்மநாதன் அவர்களால் யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த்தாய் வெளியீடாக புரட்டாதி 1993இல் வெளிவந்திருந்தது. மண்பற்றும், இன விடுதலையும்-இதற்கான தியாகங்களும் அலை வீசி நிற்கும் 34 உருவகக் கதைகளின் தொகுப்பு இதுவாகும்.

அம்மாளைக் கும்பிடுறானுகள் சிறுகதைத் தொகுதி, இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கால உண்மைக் கதைகளைக் கொண்டது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் வெளியீட்டுப் பிரிவு ஓகஸ்ட் 1994இல் இந்நூலின் முதற் பதிப்பையும், ஆகஸ்ட் 1997இல் 2வது பதிப்பையும் மேற்கொண்டிருந்தது. இந்திய அமைதிப்படையின் ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்ட வாழ்க்கையையும், அந்த வாழ்க்கையின் அவலங்களையும் சோகங்களையும் சித்திரிக்கும் படைப்புக்களாக 14 கதைகளும் ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தின் கொடுரத்தினைச் சித்திரிப்பதாக ஒரு கதையும் இத்தொகுதியில் அமைகின்றன. இத்தொகுப்பின் இரண்டாவது பாகமாக வில்லுக்குளத்துப் பறவைகள் என்ற தலைப்பில் மேலும் பல உண்மைக் கதைகளைக் கொண்ட மற்றொரு தொகுப்பும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வெளியீட்டுப் பிரிவினால், ஆடி 1995இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்திய இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்டத்தின் உண்மை நிகழ்வுகள் கதைவடிவில் தொகுக்கப்பட்ட இரண்டாம் பகுதியாக வில்லுக்குளத்துப் பறவைகள் அமைகின்றது. 17 உண்மைக் கதைகளைக் கொண்ட இத்தொகுதியிலும் இந்திய அமைதிப்படையின் வேட்டைக்குப் பலியான அப்பாவித் தமிழ் மக்களின் கதைகள், போராட்டத்தில் தம்மைப் பலியாக்கிய மக்களின் கதைகள், போராளிகளை நேசித்து அவர்களைக் காப்பாற்றத் துணிவுடனும் சாதாரியத்துடனும் செயற்பட்ட மக்களின் கதைகள் எனப் பலவாறாகப் பதிவுபெறுகின்றன.

ஈழத்தின் போர்க்கால இலக்கியத்தில் தாமரைச் செல்வியின் (ரதிதேவி சுந்தசாமி) பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தகுந்தது. அழுவதற்கு நேரமில்லை என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி, பரந்தன் சுப்ரம் பிரசுராலய வெளியீடாக டிசம்பர் 2002இல் வெளியானது. ஒரு சிறுகதை தவிர மற்றைய 11 கதைகளும் இடப்பெயர்வின் பின்வந்த நாட்களில் எழுதப்பட்டவை. 1995இல் ஏற்பட்ட வடபுலப்பெயர்ச்சி-வன்னிக்கான

யாழ்ப்பாணப் புலப்பெயர்வு மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஈழத்தவரில் ஏற்படுத்தியது. இதனூடாகவும் இதனைத் தொடர்ந்தும் அகதிப் பிரச்சினை மோசமடைந்து மிக உக்கிரமான நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. இந்தப் புதிய நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டும்வகையில் அனைத்துக் கதைகளும் அமைந்துள்ளன.

போரியல் இலக்கியத்திற்கு புதுவடிவம் கொடுத்த ஈழத்து இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் வரிசையில் ஷோபாசக்தி குறிப்பிடத்தகுந்தவராகின்றார்.

தேசத் துரோகி என்ற ஷோபாசக்தியின் (இயற்பெயர்: அந்தோனிதாசன்) சிறுகதைத் தொகுப்பு அடையாளம் வெளியீடாகத் தமிழகத்திலிருந்து மே 2003இல் வெளிவந்துள்ளது

புலம்பெயர்ந்து வாழும் எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுபவர் ஷோபாசக்தி. நிகழ்கால ஈழத்து அரசியலைப் புனைவாக்கிய கொரில்லா இவரது முதல் நாவல். தேசத்துரோகி இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு. புகலிட நாடுகளில் வெளியான எக்சில், அம்மா ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் இருள்வெளி, இனியும் சூல்கொள், கறுப்பு ஆகிய தொகுப்பு நூல்களிலும் வெளியான இவரது சிறுகதைகளையும், சூக்குமம், குரு வணக்கம் ஆகிய இரு பிரசுரமாகாத கதைகளையும் கொண்டதாக மொத்தம் 14 கதைகளுடன் தேசத்துரோகி என்ற நூல் வெளியாகியுள்ளது.

நீலமாகி வரும் கடல் முல்லை யேசுதாசன் அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிதர்சனம் வெளியீடாக வெளிவந்த இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒக்டோபர் 2003இல் முல்லைத்தீவு: அந்திவானம் பதிப்பகத்தால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கடலோர வாழ்வின் அழியாத ரூபகங்களும் நிகழ்காலமுமாக முல்லை யேசுதாசனின் கதைகள் அமைகின்றன. பழகிய கடலும், கரையும் மனிதர்களும் இவரது கதைகளில் ஊடாடுகின்றனர். காயங்களோடும் குருதியோடும் போர் நாட்களின் கடலாகிப் போன நீர் மீதும் அலைமீதும் தத்தளித்த நிகழ்காலத்தையும் வாழ்வையும் தனது கதைகளில் சொல்கிறார். கடலோடியாகவும், கடலோடும் கலங்களைக் கட்டும் கலைஞனாகவும், அரங்கக் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு தாயகத்தில் பல குறும்படங்களின் உருவாக்கத்தில் உழைத்தவருமான யேசுதாசனின் யதார்த்தமான பாத்திரப் படைப்புக்கள் ஒவ்வொரு போரியல் சிறுகதைகளிலும் அவரது வாழ்வனுபவத்தின் வழியே பளிச்சிடுகின்றன.

புதிய கதைகள் என்ற தொகுதி மலைமகள் அவர்களால் எழுதப்பட்ட கதைகளைக் கொண்டது. கிளிநொச்சி, கப்டன் வானதி

வெளியீட்டகம் ஏப்ரல் 2004இல் இந்நூலை வெளியிட்டது. இத்தொகுப்பிலுள்ள 15 கதைகளும் ஈழப்போராட்டத்தில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட பெண் போராளிகளின் களநிலை அனுபவங்களின் பிழிவாக அமைகின்றன. ஈழப் பெண்கள் பற்றிய புதிய பார்வையை இவை தருகின்றன. இந்த மண்ணின் பெண்கள் யார், இவர்கள் எத்தகையவர்கள், என்ன செய்கிறார்கள் என்பதையும், விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண் போராளிகளின் பங்கு, அவர்களது மனோதிடம், அர்ப்பணிப்பு, களமுனை வாழ்க்கை என்பனவற்றையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு அமையும் இக்கதைகள் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் மிக நெருக்கமானதொரு காட்சிப் படமத்தை வாசகரின் மனக்கண்முன் நிறுத்துகின்றன. இது கப்டன் வானதி வெளியீட்டுத் தொடரின் ஐந்தாவது வெளியீடாகும்.

தீபா குமரேஷ் எழுதிய புரிதல் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி முல்லைத்தீவு ஆரண்யம் வெளியீட்டகத்தால் மார்ச் 2003இல் வெளியாகியது. தாயகமண்ணில் வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவங்களைக் கருவாக்கித் தரும் முயற்சியில் விளைந்த ஆசிரியரின் கன்னிப் படைப்பு இதுவாகும். போராட்ட மண்ணின் பகைப்புலத்தில் நின்று எழுதப்பட்ட 13 சிறுகதைகள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

ஈழத்தின் ஜனரஞ்சக நாவலாசிரியரான செங்கை ஆழியான் (இயற்பெயர்: க.குணராசா). அவர்களும் மண்வாசனை கலந்த போர்க்கால இலக்கியங்கள் பலவற்றை படைத்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்து இராத்திரிகள யாழ்ப்பாணம், யாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடாக ஒக்டோபர் 1993இல் வெளியானது. இருபத்திமூன்று சிறுகதைகள் கொண்ட இத்தொகுப்பில் ஆசிரியர் தான் வாழும் யாழ்ப்பாணத்துச் சூழலை, மக்களின் மன ஓட்டங்களை, அவர்களது ஆசாபாசங்களைத் துல்லியமாகக் கொண்டுவந்துள்ளார்.

அக்கினிக் குஞ்சு என்ற இவரது குறுநாவல் ஜனவரி 1983இல் யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்தா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்று யாழ். இலக்கியவட்டத்தின் 29வது வெளியீடாக வெளிவந்தது. தினகரன் நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் 1978இல் பரிசில் பெற்றது. தமிழ்மக்கள் மீதான இனவெறிக் கொடுமையும், தமிழர்களிடையே புரையோடிப்போன சாதிப்பாபுபாட்டுக் கொடுமைகளும் ஒப்பீட்டுரீதியில் பிணையப்பெற்ற குறுநாவல் இது. 1976களில் யாழ்ப்பாணத்தில் தீவிரவாத இளைஞர்களைத் தேடி இராணுவமும் பொலிசாரும் வலைவீசித் திரிந்த ஒரு காலகட்டத்தினைச் சித்திரிக்கும் கதையம்சம் கொண்டது.

இரவு நேரப் பயணிகள் செங்கை ஆழியானின் மற்றொரு சிறுகதைத் தொகுப்பு. இதுவும் யாழ்ப்பாணம் கமலம் பதிப்பகத்தின் ஜனவரி 1995இல் வெளிவந்தது. செங்கை ஆழியானின் மூன்றாவது சிறுகதைத்தொகுதி இதுவாகும். போராட்டச் சூழலில் தமிழ்மக்கள் படுகின்ற அவலங்களையும் அந்த அவலங்களைச் சந்திப்பதால் வன்மம் பெறுகின்ற உள்ளங்களையும் சித்திரிக்கும் கதைகள். டொமினிக் ஜீவாவின் முன்னுரையுடன் கூடிய இந்நூலில் உள்ள சிறுகதைகள் மல்லிகை, வீரகேசரி, வெளிச்சம், ஈழநாதம், ஈழநாடு(பாரிஸ்) ஆகியவற்றில் பிரசுரமானவை. இந்நூல் ராத்திரிய நொனசாய் என்ற தலைப்பில் சிங்களத்திலும் சிறுகதைத் தொகுப்பாக பின்னர் வெளியிடப்பட்டது.

கொழும்பு லொட்ஜ் என்ற நாவல் செங்கை ஆழியானால் எழுதப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் யாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடாக டிசம்பர் 1998இல் வெளிவந்தது. இலங்கையின் ஆட்சிப்பொறுப்பை சந்திரிகா அரசு ஏற்றுக்கொண்ட ஆரம்பகாலவேளையில் எழுதப்பட்டதும், சமகால வாழ்வியல் இடர்பாடுகளின் ஓர் அம்சத்தைச் சித்திரிப்பதற்காக எழுதப்பட்டதுமான ஒரு நாவல் இது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் பெருநிலப் பரப்புக்கும் இடையிலான ஆணையிரவுப்பாதை அடைக்கப்பட்ட நிலையில் கிளாலிக்கடலேரியூடாக யாழ்ப்பாண மக்கள் இரவுநேரங்களில் பயணம்செய்து, பல இடர்பாடுகளினூடாகக் கொழும்பு வந்து, அங்குள்ள விடுதிகளில் பல்வேறு கனவுகளோடும் ஏக்கங்களோடும் தங்கி வாழ்ந்த துயரங்களை இந்நாவல் சித்திரிக்கின்றது. இன்றைய அவலச் சூழ்நிலையில் நமது மக்கள் பாரம்பரியமான பண்பாட்டு இறுக்கங்களையும் மரபுக் கட்டுப்பாடுகளையும் உதறிவிடும் மீறல்களை இந்த நாவல் விபரிக்கின்றது. தினக்குரல் ஞாயிறு மலரில் 1997இல் தொடராக வெளிவந்தது. வடக்குக் கிழக்கு மாகாண இலக்கியப்பரிசில் பெற்ற நூல்.

ஈழத்தில் எண்பதுகளின் பின்னர் வெளிவந்த நாவல்களின் கதைக்களம் பெரும்பாலும் போராட்டமும் அது சார்ந்த அனுபவங்களுமாகவே உள்ளன. ஈழத்தவர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மண்ணிலிருந்து அவர்களால் படைக்கப்பட்ட நாவல்களும் கூட கணிசமான அளவில் எமது விடுதலைப்போராட்டம் சார்ந்ததாக இனம்காணப்படுகின்றது.

பச்சை வயல் கனவு தாமரைச்செல்வியின் பெயர் சொல்லும் ஒரு நாவலாகும். இது பரந்தன் சுப்ரம் பிரசுராலய வெளியீடாக ஆகஸ்ட் 2004இல் வெளிவந்தது. பச்சை வயல் கனவுகளுடன் கிளிநொச்சியில் வந்து குடியேறிய குடியேற்றவாசிகளின் கதை. கிளிநொச்சியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் பயணத்தில் கிளிநொச்சி மண்ணின் பாத்திரமும் இந்நாவலில் அழகாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிளிநொச்சி

மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், எதிர்பார்ப்புகள், போராட்டங்கள், நம்பிக்கைகள், நலநீங்குகள், கலைகள், விழாக்கள் அனைத்தையும் ஆவணப்படுத்தும் சுவையான நாவல். கடந்த 30 வருடங்களாக சிறுகதைகள், நாவல்கள் எனக் கூடுதலாக எழுதியிருக்கும் தாமரைச்செல்வியின் எட்டாவது நூல் இது. இவரது சிறுகதைகள் பல பிறமொழிகளிலும் பயணித்திருக்கின்றன. சில தேர்ந்த கதைத் தொகுப்புகளிலும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் படைப்புலகிலும், ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகளிலும் தாமரைச் செல்வி பெறும் இடம் முக்கியமானது.

வீதியெல்லாம் தோரணங்கள் என்ற நாவலும் தாமரைச்செல்வியின் மற்றொரு போரிலக்கியப் படைப்பாகும். கொழும்பு, மீரா பதிப்பகம் இந்நாவலை நவம்பர் 2003இல் வெளியிட்டது. மீரா வெளியீட்டகத்தின் 40ஆவது வெளியீடான இந்நாவல், இந்திய இராணுவம் இந்த மண்ணில் நிலைகொண்டிருந்த காலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. ஏற்கெனவே நொந்து போய்க்கிடந்த மக்களின் வெந்தபுண் மீது *IPKF* என்ற பெயரில் இந்திய அமைதிகாக்கும் படை வந்து வேல் பாய்ச்சிய காலம் அது. ஈழமண்ணில் ஓரிடத்தில் ஏற்படும் போரின் அனர்த்தங்களின் விளைவுகளை அதன் வலிகளைச் சுமந்தவாறு இன்னோரிடத்தில் வாழ்கின்ற மனிதர்களை இந்நாவலில் சந்திக்க முடிகின்றது. 1989இல் யாழ் இலக்கிய வட்டம்- வீரகேசரியுடன் இணைந்து நடத்திய போட்டியில் 2ம் பரிசினைப் பெற்ற நாவல். 1.3.1992 முதல் 3.5.1992 வரை வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் தொடராகவும் இது வெளிவந்திருந்தது.

ஈழப்போராட்ட வரலாற்றை முழுமையாக ஒரு மகா நாவலில் உள்ளடக்கும் பாரிய முயற்சியை மேற்கொண்டவர் தேவகாந்தன் ஆவார். கனவுச்சிறை என்ற மகா நாவலை ஐந்து பாகங்களில் தந்தவர் இவர். இத்தொகுதியை சென்னை இலக்கு நூல்கள் வெளியீடாக ஜூன் 1998 முதல் தேவகாந்தன் வெளியிட்டார்.

ஐந்து தொகுதிகளாக விரியும் கனவுச்சிறை மகாநாவலின் திருப்படையாட்சி என்ற முதற்பாகம் 1981-1983 காலகட்டத்தை களமாகக் கொண்டது. 1981இல் அக்கினிப் பொறி போன்ற மையச் சம்பவமொன்றின் உந்திப்புடன் ஆரம்பிக்கும் நாவலில் 1983 கறுப்பு ஜூலை, தேசம் தாண்டதல், அகதிமுகாம் அவலங்கள், மேற்குலகின் அடையாளச் சிக்கல்கள், சமூக நிலை மாற்றங்களும் தேசமளாவிய கருத்துருவின் புத்தாக்கமும் என்று விடாபிக்கும் சரித்திர வெளியில் இன்னொரு சரித்திரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஈழத்துடன் இணைந்த சிறுதீவான நயினாதீவின் வடகரையிலிருந்து தொடங்கும் கதை. கட்சிப் பூசல்கள், கூட்டணி அமைப்பு, தமிழீழத்தின் தத்துவார்த்த உதயம், போராட்ட இயக்கங்களின்

வளர்ச்சி என்பவற்றின் இலக்கியச் சாட்சியமாகின்றது கனவுச்சிறை. இந்நாவல் நகரும் காலத்தை பிரதானப்படுத்தி ஐந்து பாகங்களில் எழுதி முடிக்கப்பட்டதாகும். 1981 தொடக்கம் 2001 வரையிலான காலப்பகுதிக்குரிய 21 ஆண்டுக்கால இலங்கையின் வாழ்நிலைக்களத்தில் நின்று ஐந்து பாகங்களிலும் கதை நகர்த்தப்படுகின்றது. 1981-1983 காலப்பகுதியைக் கூறும் திருப்படையாட்சி, 1985-1987 காலப்பகுதியைக் கூறும் வினாக்காலம், 1989,1991,1993 காலப்பகுதிகளைக் கூறும் அக்னி திரவம், 1995-1999 வரையிலான காலப்பகுதியை கதைக்களமாகக் கொண்ட உதிர்வின் ஓசை, 1999-2001 வரையான கதைக்களனைக் கொண்ட ஒரு புதிய காலம் என்றவாறாக இந்நாவல் யுத்தத்திற்கானதாகவோ அன்றி சமாதானத்துக்கானதாகவோ எழுதப்படாது சமகால அரசியல் நியாயமொன்றை விசுவாசமாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. 1981-2001 வரையான 21 ஆண்டுகளில் 21 நூற்றாண்டுகளின் இலங்கைச் சரித்திரத்தை புல்லின் தலைப் பனித்துளியின் பிரபஞ்சப் பிரதிபலிப்பாக இந்நாவல் மீளுருவாக்கம் செய்கின்றது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

தேவகாந்தனின் யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம் என்ற நாவல், கொழும்பு புபாலசிங்கம் பதிப்பகத்தினால் 2003 இல் வெளியிடப்பட்டது. சமூகம் வளருமென்பது அதன் முரண்விளைவுகளை உள்ளடக்கியதுமாகும். குடியேற்றத் திட்டங்கள் நல்ல பலன்களைத் தந்தன. ஆனால் பெருகிய குடியேற்றங்களால் நிலம், நீர்ப்பங்கீடு சார்ந்த குரோதங்கள் எழுந்தன. இனரீதியாய் இப்பிரச்சினை வடிவெடுத்தது தான் இலங்கை வரலாற்றில் நிகழ்ந்த சோகம். இந்தப் பகைப்புலத்தில் தான் முதல் துவக்கு வெடிச்சத்தம் இங்கே அதிர்ந்தெழுகிறது. அந்த வருடம் 1975. சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுக்காலச் சமூக வரலாற்றுப் புலத்தில் இந்நாவல் விரிகிறது.

இனி வானம் வெளிச்சிடும் என்ற நாவல் தமிழ்க்கவி என்ற வன்னி எழுத்தாளரால் படைக்கப்பட்டது. கிளிநொச்சி அறிவுமுது பதிப்பகம் செப்டெம்பர் 2002இல் இந்நாவலை வெளியிட்டிருந்தது. இந்நாவல் பற்றி படைப்பாளியின் சுயவிமர்சனம் இது: "இது எனது முதலாவது கதை. இது என்னுடன் இருந்து என்னைத் தாக்கி என் உணர்வுகளைக் கிழித்துத் தைத்த ஒரு விவகாரம். என் அனுபவங்களைக் கலந்து இக்கதையை எழுதினேனா? இக்கதையில் எனது அனுபவங்களைக் கலந்தேனா என்பதும் புதிரல்ல. இனவாத அரசின் செயற்பாடுகளால் எழும் வன்முறைகள், அடிமனதின் ஆழத்தில் புதைபுண்டு போய், அதுவே சந்ததி வழியாகக் காவிச் செல்லப்பட்டு இயலுமை உண்டான போது வெளிப்போந்து வீரியம் பெறுகின்றது. என் மகனும் இவ்வெளிப்பாட்டின் ஒரு குறியீடே. இவன் போராடப் போனபோது நான் எனக்குள்

வருந்தியதுண்டு. எனக்குச் சொல்லாமல் போய்விட்டான் என்பதற்காக. ஒவ்வொரு போராளியின் பின்னணியிலும் ஒரு சரித்திரம் உண்டு. அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தின் ஆதங்கத்தை மதித்தேன். ஒரு நாள் அவனைத் துப்பாக்கி ஏந்தியவனாய் சீருடையில் பார்க்கத் துடித்தேன். ஆகாயக் கடல் வெளிச் சமரில் அவன் ஆகுதியான செய்திதான் கிடைத்தது. இது எனது மகனின் கதை”

கொரில்லா என்ற நாவல் ஷோபாசக்தியின் அற்புதமான படைப்பாகும். தமிழகத்தில் அடையாளம் பதிப்பக வெளியீடாக நவம்பர் 2001இல் வெளிவந்த நாவல் இது. பிரான்சில் வாழும் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் தொடர்ச்சியாக இலக்கியம் படைத்து, எழுத்தைத் தன் பிரத்தியேக ஊடகமாகக் கொண்டு செயற்படும் ஷோபாசக்தி, பல நல்ல சிறுகதைகளையும், ஓரிரு நாடகங்களையும், தமிழ்மொழிக்குத் தந்தவர். அவரது முதல் நவீனம் இதுவாகும். இலங்கைப் போர்ச் சூழலினால் ஏற்படும் சம்பவங்கள், இடம்பெயர்வுகள், புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் ஏற்படும் அவலங்கள் ஆகியன இந்நவீனத்தின் அத்திவாரமாக அமைகின்றன. விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகளின் உள்ளகப் பார்வையில் விரியும் சம்பவக் கோர்ப்புக்கள் வாசகரை போர்க்கால யாழ்ப்பாணத்தின் தீவக மண்ணுக்கே அழைத்துச் செல்லும் வல்லமை மிக்கதாக அமைந்துள்ளது.

“ம்” என்ற ஒற்றைப் பெயரிலான ஷோபாசக்தியின் மற்றொரு நாவல் சென்னை கருப்புப் பிரதிகள், வெளியீடாக அக்டோபர் 2004இல் வெளிவந்துள்ளது. “கொரில்லா”வை அடுத்து ஷோபாசக்தியின் இரண்டாவது நாவல் இது. பேரினவாதக் கொடுமைகள், இயக்க நடவடிக்கைகள், ஆகியவற்றினூடாக அகதியாக ஐரோப்பாவில் வாழும் ஒருவனின் வரலாறு இது. ஆழம் காட்டமுடியாத மனித சுயத்தின் வேறுசில பரிமாணங்களை அடையாளம் காட்டும் முயற்சியாக இது அமைகின்றது. வெலிக்கடை சிறைப் படுகொலை, மட்டக்களப்புச் சிறை உடைப்பு, இயக்கப் படுகொலைகள் என்கின்ற வரலாற்றுப் பின்னணியில் மனித இருப்பைப் புரிந்துகொள்ள முயலும் சிக்கலான பணியை வேகம் குன்றாமல் செய்கின்றது இந்நாவல்.

போரே நீ போ செங்கைஆழியானின் நாவலாகும். கொழும்பு புபாலசிங்கம் பதிப்பகம் இதை ஜூன் 2002இல் வெளியிட்டது. தாயகத்தின் சமகாலப் பிரச்சினையைக் கூறும் நாவல் இது. 1995இல் நிகழ்ந்த பாரிய இடம்பெயர்வின்போது, இடம்பெயர்ந்த மக்களையும், இடம்பெயராத மக்களையும் இணைத்த நூலாக இது அமைகின்றது. மானிடவாழ்வின் பெறுமதி வாய்ந்த உயிர்களையும் இளமைக் கனவுகளையும் போர் எவ்வளவுதூரம் நாசப்படுத்தி வருகின்றதென்ற அவலநிலைகளை போரே

நீ போ சித்திரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணம், உதயன் பத்திரிகையில் தொடராக இந்நாவல் வெளிவந்தது.

ஈழப் போராட்டத்தில் தாயக மண்ணில் ஏற்பட்ட அழிவுகளைக் கதைக்களமாகக் கொண்டு அந்தச் சம்பவத்தை வரலாறாகப் பதிந்துவைக்கும் நோக்கில் பல படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. இவை கற்பனை கலவாத சம்பவக்கோப்புகள். படைப்பாளியின் கைவண்ணத்தில் இவை விறுவிறுப்பான கதையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட லங்காராணி, புதியதோர் உலகம் போன்றே இவையும் ஈழ விடுதலைப்போராட்டத்தின் ஏதோவொரு சம்பவத்தை வரலாறாக்குகின்றன.

இருபத்திநான்கு மணிநேரம் என்ற நூலை நீலவண்ணன் என்ற புனைபெயரில் செங்கை ஆழியான் எழுதியிருந்தார். யாழ்ப்பாணம்: கமலம் வெளியீடாக ஒக்டோபர் 1977இல் வெளிவந்தது. இந்நூல் பல பதிப்புக்களை பின்னாளில் கண்டது. 1977 ஆகஸ்ட் மாதம் 16ம் திகதி இலங்கையில் ஆரம்பமான இனக்கலவரத்தின் முதல் நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது என்ன என்பதைச் சித்திரிக்கும் வரலாற்றுப் பதிவு இது. வரதர் வெளியீடாக 16.10.1977இல் வெளியிடப்பட்ட முதற்பதிப்பு 15 நாட்களில் விற்பனையாகி விட்டநிலையில் 31.10.1977அன்று மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. இந்நூலின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கருதி 25வருடங்களின் பின்னர் 3வது பதிப்பையும் 2003இல் கண்டுள்ளது.

எத்தனை எத்தனை வித்துக்கள் வீழ்ந்தன என்ற நூல் ஈழமண்ணில் நடந்தேறிய உண்மை நிகழ்வுகளின் மற்றொரு விவரணமாகும். நாவண்ணன் அவர்களின் கைவண்ணத்தில் யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த்தாய் வெளியீடாக ஒக்டோபர் 1995 இல் வெளியாகியது. "முன்னோக்கிப் பாய்தல்" என்ற பெயரில் இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்றினை இலங்கை அரசு 9.7.1995 முதல் 16.7.1995 அதிகாலை வரை வலிகாமம் மேற்கு பகுதியில் நடாத்தியது. அவ்வேளையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட 239 பேரில், விமானக்குண்டு வீச்சுக்கு இலக்காகி நவாலித் தேவாலயச் சுற்றாடலில் பலியான 141பேரின் துயரச் சம்பவங்கள் உட்பட அந்தப் படையெடுப்பின் போது குறித்த நிலப்பகுதியில் பரவலாக நடந்த படுகொலைகள் விவரண வடிவில் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியில் புலிகளின் எதிர்நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து தாம் ஆக்கிரமித்த பகுதிகளை விட்டு இராணுவம் பின்வாங்கிய ஒரு சில நாட்களில் அவ்விடங்களுக்குச் சென்று நேரடியாகச் சேகரித்த தகவல்கள் இவை.

அக்கினிக் கரங்கள் நாவண்ணனின் மற்றுமொரு போரிலக்கியமாகும். யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த்தாய் வெளியீடாக மலர்ந்துள்ள இது ஐப்பசி 1995இல் முதற்பதிப்பைக் கண்டது.

ஈழத்தமிழரின் இனப்பிரச்சினையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட உண்மை நிகழ்வுகளை கலாபூர்வமாகப் பதிவுசெய்து வைக்கும் பணியிலேயே திரு நாவண்ணனின் இலக்கிய வாழ்வின் பெரும்பகுதி கழிந்திருக்கிறது. அக்கினிக்கரங்கள் என்ற இந்தக் குறுநாவலும் அந்த வகைக்குள்ளேயே அடங்குகின்றது. 1987ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 21ம், 22ம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலைக்குள் இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினர் புகுந்து புரிந்த படுகொலைகளை மையமாக வைத்து இக்குறுநாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நாவண்ணனின் பெயர்சொல்லும் மற்றொரு படைப்பு கரும்புலி காவியம்: பாகம் 1. கிளிநொச்சி அறிவு அமுது பதிப்பகம் மார்ச் 2003இல் இந்நூலை வெளியிட்டது. விடுதலைப் போராட்டத்தில், சிங்கள இராணுவத்தின் சிம்மசொப்பனமாகக் கருதப்பட்ட கரும்புலிகளின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் கூறும் கரும்புலி காவியத்தை இந்நூல் தருகின்றது. இதில் கரும்புலிகளின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் அவர்களது அளவு கடந்த அர்ப்பணிப்புகளையும் மிகவும் நுட்பமாகவும் சாதூர்யமாகவும் சொற்களை நெகிழ்த்திச்சென்று தத்ருபமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்.

நாவண்ணன் போன்று போரியல் சம்பவங்களை வரலாறாகப் பதியும் மற்றொரு முயற்சியை மேற்கொள்பவர் வல்வை ந. அநந்தராஜ் அவர்கள். வல்வைப் படுகொலைகள் என்ற இவரது நூல் வல்வெட்டித்துறை நந்தி பதிப்பக வெளியீடாக 1989இல் வெளிவந்தது. இந்திய இராணுவத்தினர் இலங்கையை ஆக்கிரமித்திருந்த வேளையில் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல படுகொலைகளில் உலகையே உலுக்கிய படுகொலைகளாக வல்வெட்டித்துறைப் படுகொலைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. 1989ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 2, 3, 4 ஆம் திகதிகளில் வல்வெட்டித்துறையில் ஊரடங்குச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியபின் இந்திய இராணுவத்தினரால் கண்முடித்தனமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட படுகொலைகள் தொடர்பான விபரங்கள், கதைகளாக நெஞ்சை உருக்கும் வகையில் இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மக்களின் அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் கறுப்பு வெள்ளை, வண்ணப் புகைப்படங்களுடன் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது பாதிக்கப்பட்ட வல்வைமக்களின் சத்தியப் பிரமாண வாக்குமூலங்களை உள்ளடக்கியதாக *India's Mylai* என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கான அணிந்துரை முன்னாள் இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜோர்ஜ் பெர்ணான்டசினால் மிக உணர்வுபூர்வமாக வழங்கப்பட்டிருந்தது.

வல்வை அநந்தராஜ் அவர்கள் வல்வை ஆனந்தன் என்ற புனைபெயரில் எழுதிய மற்றொரு வரலாற்றுப் பதிவு உதிரம் உறைந்த

மண்: ஒரு மாணவப் படுகொலையின் அழியாத சுவடுகள் என்ற நூலாகும். கிளிநொச்சி: தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டகம் வெளியிட்ட இந்நூலில் 22.9.1995 அன்று வடமராட்சியில் நாகர்கோயில் மஹா வித்தியாலயத்தின் மீது இலங்கை இராணுவத்தின் வான்படை குண்டு வீசியதை அடுத்து அங்கு பலியான, காயமடைந்த பள்ளிச் சிறுவர்களின் சோக நிகழ்வை உணர்ச்சி ததும்ப விபரித்துள்ளார். பத்திரிகைத் தணிக்கை அமுலிலிருந்த இக்காலத்தில் இந்தப் பாரிய கொடுமை வெளியடிகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவதில் இருந்த தடங்கலை இந்நூல் நீக்கி, அந்நிகழ்வை வரலாற்றில் பதிந்துள்ளது.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த நூல்கள் பற்றிப் பேசும்போது, அவ்விடுதலைப் போராட்டக் களத்தின் அரசியல் தத்துவார்த்த நெறியாளராக நின்று செயற்பட்டவர்கள் எழுதிய நூல்கள் பற்றியும் குறிப்பிடல் வேண்டும். உதாரணமாக ஈழவர் இடர்தீர் என்ற தலைப்பில் இ.இரத்தினசபாபதி அவர்கள் ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்து ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். *Eelam Research Organisation* என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் செப்டெம்பர் 1984இல் இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது. ஈழப்புரட்சி அமைப்பின் (ஈரோஸ்) நிறுவனரான இந்நூலாசிரியர், இவ்வமைப்பின் அதிகாரபூர்வ ஏடான *தர்க்கம்* இதழ்களின் வாயிலாக வெளியிட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இதுவாகும். மொழிவெறியாகவும், மாணவர் உயர்கல்விப் பிரச்சினையாகவும் 1975ம் ஆண்டு வரை அணுகப்பட்ட ஈழப்பிரச்சினையை இவரது கருத்துக்கள், மார்க்சிய பார்வையில் தமிழ்பேசும் மக்களின் உடைமைப்பாட்டுப் பிரச்சினையாக அணுகியிருந்தது.

ஈழ விடுதலை அரசியல் சார்ந்த நூல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அன்ரன் பாலசிங்கம் - அடேல் பாலசிங்கம் தம்பதியினரின் எழுத்தியல் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். இரண்டு தசாப்தங்களும் புலிகளும் என்ற நூல் அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் ஆகஸ்ட் 1992இல் வெளியிடப்பட்டது. 1991ஆம் ஆண்டு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் நடாத்திய முத்தமிழ் விழாவையொட்டி வெளியிடப்பட்ட மலரில் இடம்பெற்ற ஒரு அரசியல் கட்டுரையின் நூல் வடிவமாக இது அமைந்துள்ளது. இருபது வருடகால புலிகளின் வரலாற்றை சித்திரிக்கும் ஆரம்பகால ஆவணம் என்ற வகையில் இந்நூலும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இந்நூலைப் போலவே பின்னாளில் அன்ரன் பாலசிங்கத்தின் துணைவியார் அடேல் பாலசிங்கம், ஆங்கிலத்தில் ஒரு நூலை எழுதினார். *Will to Freedom* என்ற அந்நூல் பின்னாளில் ஓகஸ்ட் 2002இல் ஏ.சீ.தாச்சியஸ், அன்ரன் பாலசிங்கம் ஆகியோரால் தமிழாக்கம்

செய்யப்பட்டு சுதந்திர வேட்கை: தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் உள்ளிருந்து ஒரு நோக்கு என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. இந்நூல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போராட்ட வாழ்வின் உள்ளிருந்து பார்வையாக, ஆழமாகத் தரிசிக்கின்றது. சுயதரிசன விவரணமாகவும், வரலாற்று நோக்குடனும் எழுதப்பட்ட இந்த நூலில் விடுதலைப்புலிகள் பற்றி அன்றுவரை வெளிவராத பல்வேறு சுவையான தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. கடந்த 20 ஆண்டுக்காலமான தமிழீழ சுதந்திரப் போராட்டத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியில் நிகழ்ந்த முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் திருப்பங்கள் இந்நூலில் துல்லியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவுஸ்திரேலியரான திருமதி அடேல் பாலசிங்கம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் இணைந்து 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பணியாற்றிய நிலையில் எழுதப்பட்ட நூல் இது. அடேல் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் வாழ்ந்து தமிழ் சமூகக் கட்டமைப்புப் பற்றி நன்கறிந்தவர். விடுதலைப்புலிகளின் பெண் போராளிகள் பற்றியும் யாழ்ப்பாணச் சமூக சீதனமுறை பற்றியும் மேலும் சில நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

விடுதலை என்ற தலைப்பில் அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்களின் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலொன்றும் நவம்பர் 2003இல் இலண்டனிலிருந்து வெளிவந்துள்ளது. தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகால வளர்ச்சிக்கும், எழுச்சிக்கும் முன்னாள் தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் பங்களிப்பும், 1987 ஜூலையில் புதுடில்லியில் நிகழ்ந்த சந்திப்பின்போது ராஜீவ்-பிரபாகரன் இடையே செய்து கொள்ளப்பட்ட இரகசிய ஒப்பந்தம் உள்ளிட்ட பல விடயங்களையும் தெளிவுபடுத்தும் 11 கட்டுரைகள் இதில் உள்ளன. மனிதவாழ்வு பற்றியும், மனித வரலாறு பற்றியும், மனித விடுதலை பற்றியும் புதுமையான, புரட்சிகரமான சிந்தனைகள் இந்நூலில் அறிமுகமாகியுள்ளன. அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்களின் மிக அண்மைக்கால வெளியீடாக *War and Peace* என்ற நூலும், அதன் தமிழாக்கமான போரும் சமாதானமும் என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தகுந்த பிற நூல்களாகும்.

ஈழ விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாண மண்ணில் பல அரசியல், பொருளாதார இடையூறுகளுக்குள் வெளிவந்த பிராந்தியப் பத்திரிகை ஈழநாடு என்ற நாளிதழாகும். 1984ம் ஆண்டுக்காலப்பகுதியில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நீண்டகால ஊரடங்குச் சட்டங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டு, அரசின் நெருக்கடிகளால் விடுதலைப் போராட்டத்தின்பால் நகர்ந்த மக்களின் ஈடுபாட்டை நசுக்கும் கீழ்த்தரமான முயற்சிகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. அக்கால கட்டங்களில் ஈழநாடு நாழிதளில் வெளியான ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் சில ஊரடங்கு வாழ்வு என்ற பெயரில் தனிநூலாக மீளப் பிரசுரமாகியிருந்தது. ஈழத்தமிழருடைய போராட்ட வரலாற்றில் உண்மையாய் எழுதப்பட்ட பதிவேடுகள் இவை.

இக்கட்டுரைகளின் ஆழத்தையும் சமூகப் பின்னணியையும் விரிவாக ஆராய்ந்து அச்சிடக்கூடிய நிலை அன்றிருக்கவில்லை. வரலாற்றுப்பதிவான அந்த ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் எதிர்காலத்தில் ஈழ வரலாறு பற்றிய பல ஆய்வுகளுக்கு மூலாதார நூலாக விளங்கக்கூடும்.

பத்திரிகையாளர்கள் பலர் போராட்ட பூமியிலிருந்தும், பின்னர் அங்கிருந்து நெருக்கடிகளால் புலம்பெயர்ந்து வந்து புகலிட தேசத்தில் நிலைகொண்டிருந்தும் பல நூல்களைத் தமது அனுபவங்களாக எழுதி வெளியிட்டிருந்தார்கள். ஈழ மண்ணில் ஓர் இந்தியச் சிறை என்ற நூல் இவ்வகையில் ஒரு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். எஸ்.எம்.ஜி என்றழைக்கப்படும் பத்திரிகையாளர் எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், மட்டக்களப்பிலிருந்து ஆகஸ்ட் 2000த்தில் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூலில் இந்திய அமைதிப்படையினரால் இப்பத்திரிகையாளர் கைது செய்யப்பட்டதன் பின்னரான இரண்டு மாத சிறை அனுபவம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கைது செய்யப்பட்டதிலிருந்து விடுதலையாகும் வரை நடந்த நிகழ்வுகள், சிறையில் சந்தித்தவர்கள், அவர்களிடமிருந்து கேட்டறிந்தவை அனைத்தும் பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளன.

போரியல் சார்ந்த படைப்பிலக்கியங்களைச் செறிவாகக் கொண்ட சிறப்பிதழ்கள் பல தாயக மண்ணிலிருந்து காலத்திற்குக் காலம் வெளியாகியுள்ளன. வெளிச்சம்: பவள இதழ் 2001 இதில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்றாகும். விடுதலைப்புலிகள் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் நடுவப்பணியகம் இத்தொகுப்பினை 2002இல் வவுனியா வடக்கு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக புதுக்குடியிருப்பிலிருந்து வெளியிட்டுள்ளது. 300 பக்கம் கொண்ட இம்மலர், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் பருவ இதழாக வெளிவரும் வெளிச்சம் சஞ்சிகையின் 75வது இதழாகும். இது கார்த்திகை-மார்கழி 2001இல் பவள இதழாக மலர்ந்துள்ளது. இச்சிறப்பிதழில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான கவிதைகள், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆகியன தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தொடரில் குறிப்பிடத் தகுந்த மற்றொரு மலர் புலிகளின் குரல் வானோசை பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு மலராகும். புலிகளின் குரல் நிறுவனம் இம்மலரை நவம்பர் 2000இல் புதுக்குடியிருப்பு: சந்திரன் பதிப்பகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தனர். 332 பக்கம் கொண்ட இத்தொகுப்பு பல்வேறு அரிய புகைப்படங்கள் சகிதம் வன்னியிலிருந்து வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 1990ம் ஆண்டு நவம்பர் 21இல் தமிழீழ மாவீரர் நாளில் தொடங்கப்பட்ட புலிகளின் குரல் வானொலிச் சேவையின் 10வது ஆண்டைக் குறிக்கும் வகையில் வெளியான சிறப்பிதழ் இதுவாகும். வே.இளங்குமரன், நா.தமிழன்பன், பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம்,

இ.இராஜேஸ்வரன், வை.சச்சிதானந்தசிவம், ராதேயன், ப.வசந்தன், ஆகியோரை மலர்க்குழுவாகக் கொண்டு இது வெளிவந்துள்ளது. 52 கட்டுரைகளும், 67 கவிதைகளும் கொண்ட பாரிய தொகுப்பு. இவை புலிகளின்குரல் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள், படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள் உள்ளிட்ட ஆக்ககர்த்தாக்களின் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த ஆக்கங்களாகும்.

போர் நடவடிக்கைகளால் உளவியல்ரீதியில் பாதிப்புற்ற தாயக மக்களின் உளவியல் பிரச்சினைகளை ஆராயும் வகையிலும் சில அறிவியல் நூல்கள் போர்க்கால ஈழத்தில் மலர்ந்துள்ளன.

மனவடு: நெருக்கீட்டின் உள விளைவுகளும் அவற்றை எதிர்கொள்ளும் முறைகளும் என்ற நூல் வைத்திய கலாநிதி தயா சோமசுந்தரம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக 1993 இல் வெளிவந்தது. 230 பக்கம் கொண்ட இந்நூல் விளக்கப்படங்கள் சகிதம் வெளிவந்துள்ளது. தாயகத்தின் இன்றைய போர்ச் சூழலில் மக்கள் பல்வேறு நெருக்கீடுகளுக்கு உட்படுகிறார்கள். பரபரப்பு, பதகளிப்பு, அச்சம், தவிப்பு, போன்ற உள்பாதிப்புக்கும் நெருக்கீடுகளுக்கும் உள்ளாகின்ற இவர்கள் இவற்றை எதிர்கொள்ள எவ்வகையான வழிமுறைகளைக் கையாளலாம் என்பதை விளக்கும் முக்கிய நூல் இதுவாகும்.

தமிழ் சமுதாயத்தில் உளநலம் என்ற மற்றொரு நூலும் தயா சோமசுந்தரம், சா.சிவயோகன் ஆகிய இருவராலும் எழுதப்பட்டு, சாந்திகம் என வழங்கப்படும் யாழ்ப்பாணம், பண்பாடுகளினூடான உளசமூக நிறுவனம் என்ற தொண்டர் நிறுவனத்தால் 2000ம் ஆண்டில் 246 பக்கம் கொண்டதாக புகைப்பட விளக்கப்படங்கள் சகிதம் வெளியிடப்பட்டது. இது பின்னர் 2004இலும் மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. ஈழத்தமிழருடைய வாழ்வில் நிகழும் இடப்பெயர்வுகள் அவர்களில் பாரிய உள் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. சமுதாய மீள்சீராக்கல் நடவடிக்கைகளுள் உளநலத்தைப் பேணுதலும் இன்றியமையாதது. இந்தப் பின்னணியில் உருவான நூல் இது. உளச் சமூகத் தொண்டர்கள், உளநலம் விரும்பும் ஆர்வலர்கள் படித்துப் பயனடையும் வகையில் அரிய பல தகவல்களைக் கொண்டது. பல்வேறு உளநலப் பிரச்சினைகளும் அவை தோன்றுவதற்கான காரணங்களும் அவற்றிலிருந்து விடுபடும் வழிமுறைகளும் இங்கு எளிமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

போரியல் சார்ந்த நூல்களில் படைப்பிலக்கியங்களுக்கு அப்பால் போர்ச்சூழலில் வெளியான இரண்டு நூல்கள் பற்றிய பதிவையும் இங்கு மேற்கொள்வது பயனுள்ளதாக அமையும் என்று கருதுகின்றேன்.

இலங்கை அரசபடைகளின் அட்டுழியங்களின் உச்சகட்டமாக வான்ப்படையால் எரியூட்டும் குண்டுகள் வீசும் நடவடிக்கைகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் வகையில் எமது மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவர்களிடையே தற்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை வலுப்பெறச் செய்யும் வகையில் எரியூட்டும் குண்டிலிருந்து பாதுகாப்பு என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவப்பிரிவு இந்நூலை செப்டெம்பர் 1986இல் வெளியிட்டது. மக்கள் பாதுகாப்பு என்னும் தொடர் வரிசையில் இரண்டாவது சிறுநூலாக வெளிவந்துள்ளது. போர்க்காலச் சூழலில் இலங்கை அரசபடையினரின் உயர்சக்தி மிக்க எரிகுண்டுத் தாக்குதலிலிருந்து ஈழத் தமிழ் மக்கள் தம்மை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்வது என்ற அடிப்படைத் தகவல்களை விளக்கப் படங்களின் உதவியுடன் இந்நூல் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. எரியூட்டும் குண்டு வகைகள், இரசாயனச் சேர்க்கைகள், அதன் பாதிப்புக்கள் என்பனவும் விளக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. போர்க்காலத் தற்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் ஒன்றான பதுங்குகுழிகளை அமைத்தல் தொடர்பான சிறு பிரசுரங்களும் அக்கால கட்டத்தில் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டன.

சமரும் மருத்துவமும்: போர்க்களப் பதிவுகளும் புதிய புதினங்களும் என்ற நூல் தூயவன் என்ற மருத்துவப் போராளியால் எழுதப்பட்டது. (இயற் பெயர்: சு.தனேஸ் குமார்). கிளிநொச்சி தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டகத்தினால் மே 2003 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் கிளிநொச்சி நிலா பதிப்பகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. 108 பக்கம் கொண்ட இந்நூலில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் மருத்துவத்துறையைச் சேர்ந்த தூயவன், தன்னுடைய களமருத்துவப் பணிகளை நூலாக்கித் தந்துள்ளார். இதில் கடந்த 10 வருடகாலத்தில் களங்களிலும், தள சத்திரசிகிச்சைக்கூடங்களிலும் ஏற்பட்ட தனது நேரடி அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்தியிருக்கிறார். 1993-2003 வரையான காலப்பகுதியில் விடுதலைப்புலிகள் ஏடு, வெளிச்சம் சஞ்சிகை, புலிகளின் குரல் வானொலி ஆகியவற்றில் வெளியானவை இவை.

ஈழத்தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் தமிழில் போரியல் இலக்கியங்கள் பல உருவாகுவதற்கு வழிகோலியுள்ளது. புலம்பெயர்ந்து திக்கெட்டும் சென்ற ஈழத்தவரால் இவ்விலக்கியங்கள் உலக மொழிகளிலும் சேர்க்கப்படுகின்றன. இலங்கையின் தமிழர்களின் இனப்படுகொலைகள், வீரம் செறிந்த விடுதலைப் போராட்டங்கள், பாரிய இடப்பெயர்வுகள் என்பனவற்றை எதிர்காலத்தில் ஆராய முற்படுவோருக்கு இக்கட்டுரை ஒரு சிறு பொறியேயாகும். பெருங்கடலுள் ஆழ்ந்திருக்கும் பனிப்பாறையின் முகட்டை மாத்திரம் இங்கு காட்டமுடிகின்றது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் நூல்கள் மட்டுமே ஈழத்து தமிழ் படைப்புலகத்தை அழகு படுத்துகின்றனவென்றோ, இங்கு குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகள்

மாத்திரம் தான் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் இன்று ஈடுபட்டுழைக்கிறார்கள் என்றோ வாசகர் பொருள் கொள்ளலாகாது.

ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களில், குறிப்பாக போர்க்கல வெளியீடுகளை, அவற்றின் ஆழந்தகன்ற இருப்பினை பதிவுக்குள்ளாக்கும் முயற்சி ஏற்கெனவே தொடங்கப்பெற்றுள்ளது. ஈழத்தமிழரின் படைப்புக்கள் பற்றிய விரிவான தேடலை மேற்கொள்ள விரும்பும் ஆய்வாளர்களுக்கு இக்கட்டுரையாளர் (என்.செல்வராஜா) தொகுத்துவரும் நூல்தேட்டம் என்ற ஈழத்துத் தமிழ் வெளியீடுகளின் குறிப்புரையுடனான நூல்விபரப் பட்டியல் துணைபுரியும். தொகுதியொன்றுக்கு ஆயிரம் நூல்கள் என்ற வகையில் ஐந்து தொகுதிகளில் 5000 ஈழத்தமிழ் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் இதுவரை தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பின் ஆறாவது தொகுதி 2010ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் வெளிவரவுள்ளது. ஒவ்வொரு நூலினதும் விரிவான நூலியல் அம்சங்களை பதிவு செய்வதுடன் அந்நூல் பற்றிய சிறுகுறிப்புகளும் இப்பதிவுகளில் காணப்படுவது சிறப்பாகும். இத்தொகுப்பின் பிரதிகளை இலங்கையிலுள்ள பிரபல புத்தக விற்பனையாளர் களிடம் ஆய்வாளர்களும் நூலகர்களும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நன்றி:

உங்கள் குரல்: தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர், (தொகுப்பாசிரியர்: செ.சீனி நைனா முகம்மது, ஆசிரியர் உங்கள் குரல் மலேசியா) ஜனவரி 2007, ப. 269-284.

ஈழநாடு என்றோர் ஆலமரம்...

கே.சி.தங்கராஜா, கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகிய இரு சகோதரர்களின் உள்ளத்தில் முகிழ்த்த பிராந்தியப் பத்திரிகை ஒன்றின் உருவாக்கத்துக்கான சிந்தனை 1958இல் யாழ்ப்பாணத்தில், கலாநிலையம் என்ற பதிப்பகமாக வித்தூன்றப்பட்டு, 1959 பெப்ரவரியில் முளைவிட்டு வாரம் இருமுறையாக “ஈழநாடு” என்ற பெயரில் வெளிவரத் தொடங்கி, நாளும் பொழுதும் உரம்பெற்று வளர்ந்து, ஈற்றில் 1961இல் முதலாவது பிராந்தியத் தமிழ்த் தினசரியாக சிலிர்த்து நிமிர்ந்தது. அன்று தொட்டு இறுதியில் யாழ் மண்ணில் தன் மூச்சை நிறுத்திக்கொள்ளும் வரை அதன் இயங்கலுக்கான போராட்டம் ஈழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே நகர்ந்துவந்துள்ளது.

ஐன் 1981இல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தையும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையையும் கொழுத்திய பேரினவாதத்தின் கண்களுக்கு ஈழநாடு காரியாலயமும் தப்பிவிடவில்லை. அதன் பின்னர் ஈழப் போராளிகளின் குண்டுத் தாக்குதலுக்கும் இலக்காகி, 1988 பெப்ரவரியில் தன்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டது. பின்னர் தொடர்ச்சியான பத்திரிகைச் செய்தித் தணிக்கைகள், அச்சுறுத்தல்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகள் என்று சுற்றிச் சூழ்ந்த நிலையில் தொன்னூறுகளின் ஆரம்பத்தில் தன் இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

ஈழநாடு தன் இயக்கத்தைத் தாயக மண்ணில் நிறுத்திக் கொண்டாலும் அதன் பெயர் இன்றும் தாயகத்திலும், புலத்திலும் பத்திரிகைகளாக நின்று நிலைத்தவண்ணமே இருக்கின்றது. ஈழநாடு வளர்த்து விட்ட பத்திரிகையாளர்கள் காலத்துக்குக்காலம் தமது மலரும் நினைவுகளில் தாம் வாழ்ந்து ஊடகப் பங்களித்த ஈழநாடு காலத்தை நினைவுகூர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றார்கள்.

அவ்வகையில் மிக அண்மைக்கால வெளியீடாக எனக்குக் கிடைத்த ஒரு நூல் பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தாயகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தற்போது தமிழகத்தில் வாழும் ஈழத்துப் பத்திரிகையாளர் திரு. கே.ஜி. மகாதேவா அவர்கள் எழுதிய “நினைவலைகள்” என்ற நூலே அதுவாகும். 1940இல் மட்டக்களப்பில் பிறந்த மகாதேவா தனது பதினொராவது வயதிலேயே ஈழகேசரியின் வாயிலாகத் தனது எழுத்துக்களைப் பதியும் வைத்தவர். இவரது சிறிய தந்தையாரான வித்துவான் அமரர் வீ.சீ.கந்தையா அவர்களது வழிகாட்டலில் இவர் தன் எழுத்துத் துறையை விரிவுசெய்து கொண்டிருக்கின்றார். தனது

21வது வயதிலேயே, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த “ஈழநாடு” பத்திரிகையில் அதன் ஆரம்பக் காலத்திலேயே இணைந்து, அதன் உதவி ஆசிரியராகி, பின்னர் படிப்படியாக வளர்ந்து, செய்தி ஆசிரியராகி நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர்.

பத்திரிகையாளர் கே.ஐ.மகாதேவா அவர்கள், தனது 30 ஆண்டுக் காலப் பத்திரிகைத் துறை அனுபவங்களை தமிழகத்திலிருந்து புத்தக உருவில் அண்மையில் கொண்டுவந்திருக்கின்றார். தமிழ்நாட்டிலிருந்து மித்ர வெளியீட்டகத்தின் 78ஆவது நூலாக “நினைவலைகள்” என்ற இவரது படைப்பு வெளிவந்துள்ளது. ஈழநாட்டு அனுபவங்களையும், சிறிது காலம் அதைப் பிரிந்திருந்த வேளையில் மலையகத்தில் நடத்திய “செய்தி” பத்திரிகை அனுபவங்களையும், பத்திரிகையாளராகத் தான் பெற்ற அனுபவங்களையும் இந்நூலில் விரிவாகத் தொகுத்தளித்திருக்கின்றார். தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள், மனதை விட்டகலாத சம்பவங்கள், சந்திப்புக்கள், சந்தோஷங்கள் என்று இவர் தனது மலரும் நினைவுகளை “நினைவலைகள்” என்ற இந்நூலில் பதிவுசெய்திருக்கின்றார்.

இன்று தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் நிலைகொண்டு வெற்றிகரமாக இயங்கிவரும் பல ஈழத்துப் பத்திரிகையாளர்களை உருவாக்கிவிட்ட பெருமையைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஈழநாடு பத்திரிகையின் வளர்ச்சி, அதன் எரியூட்டல் காலம், மீளத் தழைக்க எடுத்த முயற்சிகள், பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும் பணியில் அந்தப் பத்திரிகைக்கு இழைக்கப்பட்ட இன்னல்கள், துன்பகரமான இறுதிக்காலம் என்று ஒரு பத்திரிகையின் சிக்கல் மிக்க பூரணமான வாழ்க்கையையும் இந்த “நினைவலைகள்” நூலின் வாயிலாக ஆங்காங்கே வாசகர்கள் ஓரளவு அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஈழநாடு பத்திரிகை தமிழர் தாயகத்தில் செழிப்புற இயங்கிவந்த வேளையில், அதனை வளர்த்தெடுத்ததுடன், அதனுடாகத் தாமும் வளர்ந்த பத்திரிகையாளர்கள் பலர். இவர்கள் அனைவரும் இன்று திக்கெட்டும் பரந்து சிறப்பாக வாழ்கின்றார்கள். பெரும்பாலும் இவர்கள் பத்திரிகையாளர்களாகவே வாழ்கின்றார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்க மற்றொரு அம்சம். அனைவரும் தமது ஈழநாட்டு நினைவுகளை நெஞ்சில் சுமந்த வண்ணமே நிச்சயம் இயங்குகிறார்கள்- வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் சிலர் திரு மகாதேவா போன்று தமது ஈழநாட்டு நினைவுகளை நூலுருவிலோ கட்டுரைத் தொடரிலோ பதிவுசெய்த வண்ணமே இன்றும் புகலிடத்தில் வலம்வந்தவண்ணம் இருக்கிறார்கள்.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் வரலாற்றினை ஆங்காங்கே பதிவுசெய்து வைத்திருக்கும் சில வெளியீடுகளை நாம் இனிச் சற்று ஆராய்வோம்.

“ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவுமலர்” 1984ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டதொரு ஆவணமாகும். 56 பக்கம் கொண்ட இப்பிரசுரம், ஈழநாடு பத்திரிகையின் அளவில், அதிகமான பக்கங்களுடன் தனியாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. 11.2.1984 இல் யாழ்ப்பாணத்து ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுவனத்தின் 25வது ஆண்டு நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்பட்ட இப் பிரசுரம், ஈழநாடு பத்திரிகையின் சுருக்க வரலாறு, பத்திரிகையாளர்களின் அனுபவக் கட்டுரைகள், சமய, கலை, இலக்கியக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது. இன்றைய தினம் வரையில் ஈழநாடு பற்றிய விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தாங்கியதாக வேறெந்தப் பிரசுரத்தொகுப்பும் வெளிவரவில்லை என்று நம்புகின்றேன்.

இந்த மலரில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் “ஈழநாடும் அதன் தொடர்பு நிலை வலுவும்: விரிவான ஒரு ஆய்வுக்கு ஆதாரமான சில குறிப்புகள்” என்றொரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். ஈழநாடு பத்திரிகையின் வரலாற்றை எழுதமுனைபவர்களுக்கு இந்தக் கட்டுரை அத்திவாரமாக அமையலாம். சி.இரத்தினசபாபதி, சி.கணபதிப்பிள்ளை, சு.சபாரத்தினம், கே.சி.தங்கராஜா, புலவர் பார்வதிநாதசிவம், பி.எஸ்.பெருமாள், கே.ஜி.மகாதேவா, சு.வித்தியானந்தன், ஈ.கே.ராஜகோபால், எஸ்.ஆர்.ஞானசுந்தரம் போன்ற பலர் இதில் தத்தமது கட்டுரைகளை வழங்கியிருந்தார்கள்.

அடுத்ததாக நாம் அறியவருவது, “அமரதீபம்” என்ற தலைப்பில் செட்டியார் அச்சகத்தின் வாயிலாக அச்சிடப்பட்ட மற்றொரு நூலாகும். 76 பக்கம் கொண்ட இந்நூலில், புகைப்படங்களின் துணையுடன் ஈழத்தின் தமிழர் தாயகப் பிரதேசத்தில் முதலாவது தமிழ்த் தினசரியான ஈழநாடு பத்திரிகையை ஆரம்பித்துத் தமிழ் வளர்த்த பெரியார் அமரர் கே.சி.தங்கராஜா (20.6.1907- 20.7.1987) அவர்களின் வாழ்வும் பணியும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு சமூகப் பிரமுகர்களின் இரங்கலுரைகள், நினைவஞ்சலிக் கட்டுரைகள் என்பவற்றைக் கொண்டதாக ஈழநாடு ஊழியர்களால் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்த மலர், 19.08.1987 அன்று இடம்பெற்ற அமரர் கே.சி.தங்கராஜா அவர்களின் சிரார்த்த தினத்தினையொட்டி வெளியிடப்பட்டது.

“என்னுள் என்னோடு” என்ற நூல் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் அவர்களால் பிரான்ஸ்: முகுந்தன் வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக (45 Allee Du Moulin Bois, 95470, Vemars, France) மார்ச் 2002 இல் வெளியாகியிருந்தது. 256 பக்கங்களடனும் அரிய பல புகைப்படங்களுடனும் இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது, பத்திரிகையாளர் திரு காசிலிங்கம் தன்

அனுபவங்களை பத்திரிகை அனுபவங்கள், அரசியல், புலம்பெயர் வாழ்வியல் என்ற மூன்று பிரிவுகளில் வகைப்படுத்தி இந்நூலில் தந்துள்ளார். தனது “ஈழநாடு” பத்திரிகை அனுபவங்களை முதற்பாகத்திலும், இலங்கையில் 1948ம் ஆண்டு முதல் தற்பொழுது வரை இடம்பெறும் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் ஆய்வை இரண்டாவது பாகத்திலும், ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஈழத்தமிழர் வாழ்வியல் முறைமைகளையும் வளர்ந்துவரும் தமிழெழுச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த கட்டுரைகளை மூன்றாவது பாகத்திலும் தான் கண்டு கேட்ட விடயங்களையும் பத்திரிகையாளரின் அனுபவத்திற்குடாகத் தொகுத்தளித்திருந்தார்.

“பத்திரிகைப் பணியில் அரை நூற்றாண்டு” என்ற தலைப்பில் எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய மற்றொரு நூலும் சில காலத்திற்கு முன்னர் வெளிவந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகத்தின் வாயிலாக நவம்பர் 2003 இல் வெளிவந்த இந்த நூலிலும், ஈழத்தில் அனுபவம் மிக்க பத்திரிகையாளராகத் திகழும் எஸ்.எம்.ஜி அவர்கள் வீரகேசரியில் 7 ஆண்டுகளும், ஈழநாட்டில் 21 ஆண்டுகளும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் என்ற வகையில் தனது பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார்.

இந்தவகையில், ஈழநாடு சார்ந்த அண்மைக்கால வெளியீடாக கே.ஜி.மகாதேவா அவர்களின் நினைவலைகள் என்ற நூலும் அமைந்துள்ளது. இந்த நூலிலும், ஏற்கெனவே மேலே குறிப்பிட்ட மற்றைய நூல்கள் போன்றே நூலாசிரியரின் சொந்த அனுபவங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாக ஈழநாடு வரலாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. பத்திரிகை யாளருக்கேயுரிய சரளமான மொழிநடையில் ஏராளமான தகவல்களைச் சுவைபடக் கூறியுள்ளார்.

ஈழநாடு பத்திரிகை பற்றிய ஆக்கங்கள் வேறும் சில மலர்களில் வெளிவந்திருக்கின்றன. மௌனகுரு சித்திரலேகா எழுதிய “ஈழத்தில் பத்திரிகைத்துறையும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்” என்ற கட்டுரை உரும்பிராய் சைவத் தமிழ் வித்தியாலயம், வைரவிழா மலரில் (1975: 2ப.) காணப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையில் ஈழநாடு பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

வீரகேசரியின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக உதவி நூலகராகவும் இருந்த ஆ.சிவநேசச்செல்வன், “இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சில குறிப்புகள்”, என்ற தலைப்பில் நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள், (1974: 345-354) மலரில் வரைந்த மற்றொரு

கட்டுரையிலும் யாழ்ப்பாணத்து ஈழநாடு பற்றிய பின்புலங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஈழநாடு பத்திரிகையாளர் எஸ். பெருமாள், “ஈழநாடும் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களும்”, என்ற கட்டுரையில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் ஈழநாடு பத்திரிகைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை விபரித்திருக்கிறார். இது பண்டிதமணி நினைவு மலர, (1989: 195-196) என்ற மலரில் காணப்படுகின்றது.

ஈழநாடு பத்திரிகையால் வளர்க்கப்பட்ட பத்திரிகையாளர்கள் பலர் தத்தம் பாணியில் தத்தமது பார்வைக் கோணத்தில், தமது வாழ்வனுபவங்களினூடாக அதை எழுதி வந்திருக்கிறார்கள், இனியும் எழுதுவார்கள். இது அவரவர் பார்வையில் எழுதப்பட்டதால் அனுபவங்கள் தாம் சார்ந்த கொள்கைகளுக்கும், அணிகளுக்கும் ஏற்ப சுயதணிக்கை செய்யப்பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வந்து விட்ட இவர்களால் இந்த ஆலமரத்தின் இறுதிக்காலத்தை சரிவரப் பதிவாக்க இயலாமல் போயுள்ளது. மேற்கூறிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஈழநாடு என்ற ஒரு பெருவிருட்சத்தின் ஒவ்வொரு கிளைகளின் கதைகளாகவே அமைகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒன்று சேரும்போது ஒரு வேளை அந்த ஆலமரத்தின் கதை பூரணமாக வெளிவரலாம்.

இன்றைய நிலையில் ஈழநாடு பத்திரிகையின் முழுமையான கதை, அதன் பிறப்பு, எழுச்சி, வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி என்பன இன்று வரை முறையாகவும் முழுமையாகவும் தொகுக்கப்படாதது ஒரு பெரிய குறையாகும் என்று கருதுகின்றேன். தாயகத்தின் முன்னோடிப் பத்திரிகையொன்றின் தனித்துவமான வரலாறு ஆவணமாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற சமூக அக்கறையை முன்வைத்து, ஈழநாடு வளர்த்துவிட்ட பத்திரிகையாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, இம்முயற்சியை முன்னெடுக்க வேண்டும். தம்மை வளர்த்துவிட்டு இன்று வரலாறாகிப் போய்விட்ட நமது மண்ணின் நாழிதழுக்குச் செய்யக்கூடிய கடமை இதுவாகும். ஒன்று படுவார்களா?

நன்றி:

IBC அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், காலைக்கலசம் உரை
16.5.2005

ஈழத்தவரின் சுனாமி

இலக்கியங்கள்

கூடந்த ஆண்டு கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள் முடிந்த கையோடு 26.12.2004இல் பாரிய கடல்கோள் அழிவொன்று தென்கிழக்கு ஆசியாவையும், 3000 மைல்கள் கடந்து சோமாலியாவையும் தாக்கிய வரலாற்று நிகழ்வு நடந்து முடிந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகியுள்ள நிலையில் சுனாமி பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகள் தமிழ்மொழியில், குறிப்பாக சுனாமியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட ஈழத்தவரின் இலக்கிய முயற்சிகள் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை இன்று மேலோட்டமாக அவதானிக்கலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சத்துக்கும் அதிகமாக மக்கள் ஆழிப் பேரலையினால் உயிரிழந்துள்ளனர். முழுமையான அழிவின் புள்ளிவிபரம் என்றுமே உலகின் கரங்களுக்கு எட்டாது போகலாம். அன்று தொட்டு இன்றுவரை உலக நாடுகள் அனைத்தும் தத்தம் ஊடகங்களில் சுனாமிச் செய்திகளுக்கு அதீத முக்கியத்துவம் வழங்கிச் செய்திகளைப் பிரசுரித்து வந்துள்ளன. சுனாமி ஏற்படுத்திய நேரடி அழிவு மாத்திரமன்றி, அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட உளவியல் பாதிப்பு, மறுசீரமைப்பு, விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப அறிவு பற்றிய சிந்தனை விருத்தி என்று பல்வேறு வழிகளிலும் உலக மக்களின் நெஞ்சங்களை சுனாமி மரணபீதியுடன் பற்றிப் பிடித்துள்ளது. இவ்வாண்டு வெளிவந்துள்ள என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிக்கா உள்ளிட்ட பல்வேறு உலகப் பிரசித்திபெற்ற ஆண்டுமலர்களில் எல்லாம் ஆசியாவின் சுனாமிக்கு முக்கிய இடம் ஒதுக்கி இந்த இயற்கை அழிவை புகைப்படங்களுடன் விளக்கமாகப் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

இந்நிலையில் எமது ஈழத்து இலக்கியவாதிகளும் சுனாமி பற்றிய தமது கவலைகளுக்கும், உணர்வுகளுக்கும், இலக்கியங்களின் வழியாக வடிகால் அமைத்துக் கொண்டார்கள். எதிர்காலத்தின் இலக்கியப் பரப்பில் சுனாமி ஒரு முக்கிய இடத்தை பெறப்போகின்றது என்பதற்குக் கட்டியம் கூறும் வகையில் ஊடகங்களிலெல்லாம் சுனாமி அலைகளே நிறைந்திருந்தன. கட்டுரைகளாக, புகைப்படங்களாக, கவிதைகளாக, அனுபவப் பிழிவுகளாக இவை ஊடகங்களை நிறைத்திருந்தன.

தமிழகத்தில் ஏற்கெனவே பல தமிழ் நூல்கள் சுனாமி பற்றி வர்த்தகரீதியில் எழுதப்பட்டு விற்பனையாகிவிட்டன. தமிழகத்தின் சுனாமிப் பாதிப்பு, ஒப்பீட்டுரீதியில் ஈழத்தமிழர்களை விட மிகவும் குறைந்ததாக இருந்தாலும், சுனாமி பற்றிய செய்திகளை இலக்கியங்களாக்குவதில்

அவர்கள் மும்முரமாக இறங்கிவிட்டார்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காவிரிப்பூம் பட்டினம் கடல்கோளால் அழிந்ததை பண்டைய இலக்கியங்களிலிருந்தே நாம் அறிந்துள்ளோம். அந்தப் பேரழிவு தமிழகத்தில் செழித்து வளர்ந்திருந்த காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்ற பண்டைய துறைமுக மண்ணைத் தாக்கிய உணர்வினை இன்று நிதர்சனமாக ஈழத்தமிழரால் அறிந்துகொள்ள முடிந்துள்ளது.

இந்நிலையில் இலங்கையில் எனக்குப் பெறக்கூடியதாயிருந்த தமிழகத்தில் வெளிவந்த இரண்டு நூல்களையும் முதலில் பதிவுக்காக உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். முதலாவது, “கடலுக்கென்ன கோபம்?” என்ற தலைப்பில் கலாநிதி வெ.சுந்தரராஜ அவர்கள் எழுதிய நூல். தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் 1943இல் பிறந்த இவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடல்வாழ் உயிரியல் பட்ட மேற்படிப்பில் 1970இல் முதல் மாணவரானத் தேறியவர். மீன்வளக் கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கத்தில் 35 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றவர். அலங்கார மீன்வளர்ப்பு, முத்துச் சிற்பி, மீன் வளர்ப்பியல், நன்னீர் இறால் வளர்ப்பு ஆகியன உள்ளிட்ட 36 தலைப்புகளில் நூல்களை வெளியிட்டவர். இவரது 37ஆவது நூலாக சுனாமி பற்றிய அறிவியல் நூலான கடலுக்கென்ன கோபம்? வெளிவந்துள்ளது.

சுனாமி பற்றிய பொதுவான அறிவியல் தகவல்களைப் பிரதானமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்நூல், தமிழகத்தைப் பாதித்த சுனாமி பற்றிய நேர்முக வர்ணனையாக இறுதிப்பகுதியில் முடிவடைகின்றது. “சுனாமியை அறிந்திட, பாதுகாப்பைத் தேடிட, துயர்களைத் தவிர்த்திட காலக்கண்ணாடியாய் ஒப்பற்ற விழிப்புணர்வு நூல்” என்ற உபதலைப்புடன் வெளிவந்துள்ள இந்நூல், கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களுடன் 175 பக்கங்களில் மார்ச் 2005இல் திருவல்லிக்கேணி ஏகம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் சுனாமிப் பாதிப்பு பற்றிய விபரமான சுவையான பல தகவல்களை இந்நூலில் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

கடல் அலை ஆக்ரோஷமாகப் பொங்கியெழுந்து வரும் பின்னணியில், அந்த அலையின் அடிவாரத்தில் அகப்பட்டு, அதன் உக்கிரத்தையோ, தாம் ஒரு செக்கனுக்குள் அதனால் உள்வாங்கி அழிக்கப்படப் போகின்றோம் என்ற உணர்வையோ முகத்தில் காட்டாது, இனம்பரியாத அதிசய உணர்வுடனும், ஏதோ வாழ்வில் சந்தித்திராத ஆச்சரியத்தை முகபாவத்தில் வெளிக்காட்டியபடியும் கரையை நோக்கி உயிர்காக்கவென்று ஓடும் மக்கள் கூட்டத்தை இந்நூலின் முன்னடைப் புகைப்படம் கவிதையாக்கியுள்ளது. இங்கு அவதானத்துக்குரிய மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால் இந்நோனேஷியாவில் எடுக்கப்பட்டு ராய்ட்டர் செய்தித்தாபனத்தினால் பதிப்புரிமைபெறப்பட்ட இந்தப்புக்கைப்படம் சுந்தரராஜின் கடலுக்கென்ன கோபம் என்ற இந்த இந்நூலிலும்,

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து செங்கைஆழியானின் சுனாமி பற்றிய நூலிலும், லண்டனிலிருந்து வ.மா.குலேந்திரன் அவர்கள் தமிழினி வெளியீடாக பிரசுரித்த கடல் அனர்த்தம் என்ற நூலிலும் அச்சொட்டாக அட்சரம் பிசகாமல் முழுப்பக்க அட்டைப்படமாக வெளிவந்திருக்கின்றது. கிழக்கில் சாய்ந்தமருதுவிலிருந்து மருதூர் ஏ ஹசன் எழுதிய சுனாமி கடலோரக் கிராமங்களின் ஒரு கடற் துயரம் என்ற கவிதைத் தொகுப்பிலும் இந்தப்படத்தின் ஒரு பகுதி அட்டைப் படத்தில் இடம்பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நூல்வரிலும், செங்கை ஆழியான் மாத்திரமே தனது நூலில் இப்படத்தின் மூலப்பிரதியின் எடுத்தாள்கை பற்றிய பூர்வ விபரத்தை நூலியல் நேர்மையுடன் தனது நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

சுந்தரராஜின் கடலுக்கென்ன கோபம் என்ற இந்த நூல் இலங்கைப் புத்தகசாலைகளில் பரவலாக விற்பனைக்கு உள்ளது. சுனாமி பற்றி எழுதிய இந்தியரின் மற்றொரு தமிழ் நூலும் இலங்கைப் புத்தகசாலைகளில் இடம்பெற்றள்ளது. சுனாமி என்ற தலைப்பில் எஸ்.சங்கரநாராயணன் எழுதியுள்ள இந்நூல் வர்த்தக நோக்கில் எழுதப்பட்ட ஒரு புனைகதையாகும். முற்றுமுழுதாகக் கற்பனையில் இந்த இந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர் அவசர அவசரமாக குஜராத் லத்தூர் பூகம்ப அழிவையும் சுனாமி கடற்கோள் பேரழிவையும் இணைத்து கற்பனை என்ற பெயரில் கலக்கி வாசகரைக் குழப்பியடித்திருக்கின்றார். இத்தகைய வியாபார இலக்கியங்களுக்கு அதன் அட்டைப்படத்தை மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு, குறிப்பாக, அதில் உள்ள சுனாமி என்ற நூல் தலைப்பையும் வண்ணப்படத்தையும் மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு நூலை வாங்கி ஏமாறப்போகும் அப்பாவி வாசகனை மனதில் இருத்தி டிசம்பர் 2004இல் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்று கருதுகின்றேன்.

ஈழத்தவரைப் பொறுத்தவரையில், படைப்பிலக்கியங்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு முன்னதாக முதலில் எம்மவர்கள் சுனாமி அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள வேண்டிய தேவை இருந்துள்ளது. இதுவே இங்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்படல்வேண்டும். பல எழுத்தாளர்களின், படைப்பாளிகளின் இலக்கிய வாழ்வின் சேகரிப்புகளை இந்தக் கடல்கோள் துடைத்தெறிந்து விட்டமை மற்றொரு சோக நிகழ்வாகும். பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, அம்மன்கினி முருகதாஸ், கண்டாவிலிருந்து ஆய்வுத் தேவைக்காக முல்லைத்தீவுக்குச் சென்றிருந்த கவிஞர் உ.சேரன் போன்றோரின் அனுபவங்கள் பத்திரிகைகளில் இடம்பெற்றிருந்தன. இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராக நீண்டகாலம் பணியாற்றி இளைப்பாறியுள்ள திரு வே.சிவராஜா அவர்கள் கடுகண்ணாவையில் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டு 1000 பேரைப் பலிகொண்ட அந்த மரண இரயிலில் பிரயாணம் செய்து தப்பிய மயிர்க்கூச்செரியும் அனுபவங்களை என்னுடன் நேரில் பகிர்ந்துகொண்டார். பத்திரிகைகளில் இடம்பெறாத பல செய்திகள் இன்னமும் எம்மை வந்தடையாமல் இருக்கின்றன. காலக்கிரமத்தில் அவை பதிவுபெறலாம். அல்லது கர்ணபரம்பரைக் கதைகளாக நின்று நிலவலாம்.

சுனாமிப் பேரலை அடித்து ஓய்ந்த அன்றைய தினம், மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் முன்னதாக ஒழுங்கு செய்திருந்த மல்லிகை 40ஆவது மலர் வெளியீட்டு விழாவும் திட்டமிட்டபடியே நடந்து முடிந்திருக்கின்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் சுனாமி அலை அடித்து மீண்ட ஈரம் காயும் முன்னரே அன்றையதினம் 26.12.2005 அன்று மாலை இந்த வெளியீட்டு நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்துள்ளது என்பதை நம்பவே முடியவில்லை.

தாயகத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ள எம்மவரின் சுனாமி பற்றிய தமிழ் நூல்களில் சில என்னிடம் கிட்டியுள்ளன. மருதூர் ஏ. ஹசன் எழுதிய சுனாமி என்ற புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு அதில் ஒன்று. சுனாமிப் பேரழிவின் ஒரு மாத முடிவை நினைவுகூர்ந்து ஜனவரி 26, 2005இல் வெளியாகியுள்ள இந்நூல் சாய்ந்தமருது, அனைத்திந்திய முகாமைத்துவக் கல்வி நிறுவனத்தின் வெளியீடாகும். இத் தொகுப்பின் வழியாக கிழக்கிலங்கையில் நடந்து முடிந்த அழிவுகள் உள்ளத்தை நெகிழவைக்கும் விதத்தில் கவிஞரின் புதுக்கவிதை வரிகளால் பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளன. யதார்த்தமான, உயிரோட்டமான கவிதைகள் இவை.

டிசம்பர் 26ம் திகதி என்றொரு கவிதை இதில் இடம்பெற்றுள்ளது. திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட நிலையில் அதைக் கொண்டாடும் நோக்கில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட விருந்துக்குத் தன் மோதிரத்தை விற்று இறைச்சி வாங்குவென்று கடைத்தெருவுக்குச் சென்ற ஒரு தந்தையின் மனநிலை இக்கவிதையில் பதியப்பட்டுள்ளது. அவரைத் தவிர அத்திருமண வீட்டில் குதூகலமாக இருந்த அத்தனை பேரையும் கணப்பொழுதில் சுனாமிப் பேரலை அள்ளிச் சென்றுவிட்டதை வீடுதிரும்பும் அந்த அப்பாவித் தந்தை அறிய வரும்வேளை எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதை இக்கவிதையின் வரிகள் கண்ணீருடன் பதிவுசெய்கின்றது. இது ஒரு உண்மைச்சம்பவம்.

சோக நிகழ்வின் ஒரு இன்ப அதிர்ச்சியாக, அக்கரையோர கிழக்கிலங்கைக் கிரமத்தில் அள்ளிச் செல்லப்பட்டவர்கள் போக அதிர்ஷ்டவசமாகத் தப்பிய உப்புக்கொட்டைக் காக்கா, காட்டு மீரான் காக்கா ஆகிய இருவரது குடும்பங்களினதும் ஆச்சரியம் கவிதை வரிகளில் எங்களையும் தான் ஆச்சரியப்பட வைக்கின்றது.

கடலோரக் கிராமமொன்றின் கடுத்துயரை எழுத்துக்களில் சிறைப்பிடித்த ஒரு கவிதைத் தொகுதியாக சுனாமி என்ற மருதூர் ஏ. ஹசன் அவர்களின் புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு அமைகின்றது.

அலையில் பூத்த மலர்கள் என்ற மற்றொரு கவிதைத் தொகுப்பு எம்.எஸ்.எம்.யூசுப் அவர்களால் எழுதப்பட்டு மாவனல்லைப் பிரதேசத்தில் *Hemmathagama*: முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் பெப்ரவரி 2005 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 2004 டிசம்பர் 26ம் திகதி இந்துசமுத்திரப்

பிராந்தியத்தைத் தாக்கிய சனாமிப் பேரலைத் தாக்குதலின் பாதிப்பில் எழுந்த கவிதைத் தொகுப்பு இதுவாகும். ஆழிப்பேரலை ஏற்படுத்திய அழிவுகளைக் கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்த கவிஞர் தன் உள்ளத்தில் தோன்றிய பரிதாப உணர்வினை கவிதைகளில் வடித்துள்ளார். ஒரு சிங்களக் கவிதை, ஒரு ஆங்கிலக் கவிதை, என்பவற்றுடன் 22 தமிழ்க் கவிதைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்தன.

சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் வழியாக அன்ரன் செல்வக்குமார் அவர்கள் எழுதி 2005இல் வெளியிட்ட சனாமியே உனக்கு கருணையே கிடையாதா? என்ற மற்றொரு கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய செய்தியும் கிட்டியுள்ளது. இந்நூல் இதுவரை என் கைகளில் கிட்டவில்லை.

சனாமி கடற்கோள் 26/12 என்ற தலைப்பில் கந்தையா குணராசா எழுதியுள்ள 192 பக்கம் கொண்ட நூல் இதுவரை நான் பார்த்த சனாமி பற்றிய தமிழில் வெளிவந்த அறிவியல் நூல்களில் உயர்தரமானதாகக் கருத முடிகின்றது. கறுப்பு-வெள்ளை, வண்ணப் படங்கள் 115 இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. அனைத்துப் படங்களுக்கும் உரிய விளக்கம் பட்டியலாகத் தரப்பட்டுள்ளன. வரைபடங்கள், அட்டவணைகள் சகிதம் இந்நூல் சனாமி பற்றிய பரந்துபட்ட விஞ்ஞானபூர்வமான அறிவை எமக்கு ஊட்டும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை செங்கை ஆழியானின் சிறப்பான படைப்பிலக்கிய அனுபவம் இந்நூலை ஒரு விறுவிறுப்பான நாவலை வாசிக்கும் உணர்வுக்கு வாசகரை இட்டுச் செல்கின்றது. யாழ்ப்பாணம் கமலம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக இந்நூலை இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

செங்கைஆழியானுக்கு இத்தகைய இயற்கை அழிவுகளையும், போரியல் அழிவுகளையும் நூலாக்கி வழங்கிய முன்னுபவம் நிறையவே உள்ளது. 1977 இலங்கை அரசின் யாழ்ப்பாண எரிப்பை 24 மணிநேரம் என்ற நூல்வழியாகவும், 1981இன் பின்னைய யாழ்ப்பாண எரிப்பை மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் எரிகிறது என்ற நூல் வழியாகவும், கிழக்கிலங்கையில் ஏற்பட்ட சூறாவளியை 12 மணி நேரம் என்ற நூல்வழியாகவும், நேரடி அனுபவங்களுடன் இணைத்து வரலாற்றுப் பதிவாக்கித் தந்தவர் இவர். களம் பல கண்ட யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, நல்லை நகர் நூல், ஆகிய நூல்களும் இத்தன்மையான பிராந்திய வரலாற்று நூல்களாகும்.

ஆ.யோகராஜா என்பவர் கொழும்பிலிருந்து, லோயல் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக பாடசாலை மாணவர்களுக்கான பாடநூல்களை வெளியிட்டு வருபவர். விஞ்ஞான விளக்கம் என்ற தலைப்பில் தரம் 9 முதல் 11 வரையிலான மாணவர்களுக்கென இவர் அண்மையில் நூலொன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். 350 வினா விடைகளைக் கொண்ட இந்த உப பாடநூல் “புவிநடுக்கமும் சனாமி அலைகளும்” என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் முன் பின் அட்டைகளில் இலங்கையைத்

தாக்கிய சனாமிப் பேரலையின் கோரப் புகைப்படங்களும் நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட ராய்ட்டர் செய்தி ஸ்தாபனத்தின் இந்நோனேசிய சனாமி புகைப்படமும் இடம்பெற்றுள்ளன. புவியின் அமைப்பு, புவிநடுக்கம், எரிமலை, ஆகிய புவியியல்சார் அம்சங்களுடன் சனாமி அலைகள், இலங்கையைத் தாக்கிய சனாமி அலைகள், சனாமி முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் ஆகிய விடயங்களிலும் கேள்வி பதில் வடிவில் தகவல்கள் இந்நூலில் பொதிந்துள்ளன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல் துறைத் தலைவர் மா.சின்னத்தம்பி அவர்கள் எழுதி, அகவிழி வெளியீடாக ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளது. சனாமியால் பாதிப்புற்ற பாடசாலைகளை முகாமை செய்தல்: புதிய அணுகுமுறையைத் தேடுதல் என்ற நீண்ட தலைப்பைக் கொண்ட இந்நூல் ஜூன் 2005இல் வெளிவந்துள்ளது. தற்போது தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிகள் கல்வித்துறையில் மிக மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக பாடசாலைச் சமூகம், மோசமாகப் பாதிப்படைந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட சனாமிப் பேரலைத் தாக்கத்தால் பாடசாலைகள் பல முழுமையாக அழிந்துள்ளன. பல பாடசாலைகளின் செயற்பாடுகள் தடைப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் சனாமியினால் பாதிப்புற்ற பாடசாலைகளை முகாமைசெய்யும் நோக்கில் புதிய அணுகுமுறைகள் குறித்த தேடல் கல்வித்துறை சார்ந்தவர்களுக்கு உடனடித் தேவையாகவும் அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் உள்ள நிலையில் இந்நூல் இலங்கையில் கல்விப்புலத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

தாயகக் கரையோரங்களில் சனாமியை எதிர்கொண்ட எம்மவர்களின் நேரடி அனுபவங்களும், அவலச் சூழலும் ஆழிப்பேரலை பற்றிய படைப்பிலக்கியத்திற்கு வழிவகுத்த அதே வேளையில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மவரையும் இவ்வழிவுச் செய்திகள் உள்ளீதியாகவும், உணர்வுரீதியாகவும் பாதிக்கவே செய்துள்ளன.

தாயகத்தின் வடமராட்சிக் கிழக்கு உடுத்துறைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் தங்கவேலு சரிஸ் அவர்கள். 1997முதல் புலம்பெயர்ந்து பிரான்சில் வாழ்ந்து வருகின்றார் இவ்வளம் கவிஞர். 2002இல் தனது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான தென்றல் வரும் தெரு என்ற நூலை பாரிசில் வெளியிட்டிருந்தார். 2004இல் விடியலின் முகவரி என்று மற்றொரு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருந்தார். இப்பொழுது மூன்றாவதாகக் கடந்த வைகாசி 2005இல் சனாமி பற்றித் தான் எழுதிய புதுக்கவிதைகளைத் தொகுத்து கடற்கரையில் அந்தக் கல்லறைகள் என்ற கவிதைத் தொகுதியை அழகுற வடிவமைத்து வெளியிட்டு வைத்துள்ளார்.

ஜேர்மன் ராஜி பதிப்பகத்தினால் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் ஜேர்மன், ஹம் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயத்தினரால் கடந்த வைகாசி 2005இல்

வெளியிடப்பட்டது. 94 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலில் புதுக்கவிதை புனையும் முயற்சியை இளம் எழுத்தாளர் சரிஸ் மீண்டும் மேற்கொண்டுள்ளார். வசன கவிதை வரிகளுக்குத் துணையாகப் பல கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்கள் பக்கம் தோறும் தேர்ந்தெடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சர்சின் கவிதைகள் புலப்படுத்த முனையும் கருத்துக்களுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் சில இடங்களில் துணையாக இருந்திருக்கின்றன.

இயற்கையின் பாரிய தாக்குதலின் கோரத்தைப் பதிவாக்கியுள்ள இந்நூலின் பக்கங்கள் தோறும் இடம்பெற்ற உணர்வு வரிகளின் பின்புலத்தில் கவிஞர் சர்சு தான் சனாமிப் பேரலையின்போது தாயகத்தில் இழந்துவிட்ட முப்பதுக்கும் அதிகமான அன்பு உறவினரின் நினைவலைகள் நிச்சயமான தாக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள தனது 75 கவிதைகள் பற்றிய முன்னீட்டில் இந்த இளம் எழுத்தாளர் குறிப்பிடுவது போன்று வேதனைகளால் காயப்பட்ட தன் உணர்வுகளுக்கும், துன்பப்பட்டு உள்ளாருக்குள்ளேயே தனிமையில் குமுறிக் கலங்கித் தவித்து வெந்துபோன உணர்விற்கும் நொந்துபோன இதயத்திற்கும் மருந்தாக இக்கவி வரிகளை இவர் வடித்திருக்கலாம் என்று நம்புகின்றேன். மரபுக்கவிதையின் வரம்புகளையோ, சொல்லடுக்குகளையோ, புதுக்கவிதையின் இலட்சணங்களையோ இவரது கவிதைகளில் காணமுடியாத போதிலும், ஆழமான உணர்வுகளின் பதிவாக இக்கவிதா வரிகளைக் காணமுடிகின்றது.

சனாமி பற்றிய இலக்கியப் பதிவாக மாத்திரமல்லாது, ஒரு ஆவணத் தொகுப்பாக இலண்டனிலிருந்தும் ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளது. கடல் அனர்த்தம் என்ற பெயரில் லண்டனில் வாழும் ஈழத்தவரான வ.மா.குலேந்திரன் அவர்கள் இந்நூலைத் தொகுத்துள்ளார்.

இந்நூல் லண்டன், தமிழினி வெளியீட்டகத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 96 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலில் நடந்து முடிந்த ஆசிய சனாமி என்ற கடல்கோள் பற்றிய பல்வேறு தகவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பன ஆவணப்படுத்தும் நல் நோக்கத்துடன் தேடித் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் ஒரே நூலில் வசதியாகப் பார்த்தறியக் கூடிய வாய்ப்பினை இந்நூல் ஏற்படுத்தி உள்ளது. நியோ ஜேர்னலிச வகையில் அண்மைக்கால வரலாற்றுச் சம்பவமொன்றை முடிந்தவரையில் சுவையான பதிவாக்கி எழுது மக்களின் பார்வைக்கு முன்வைக்கும் ஒரு முயற்சியாகவும் இந்நூல் வெளியீடு அமைந்துள்ளது.

இந்நூலில் ஊடகங்களில் பிரசுரமானதும் சனாமி என்ற ஆழிப்பேரலை ஏற்படுத்திய அழிவினைக் காட்டும் பல கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை

எழுதிய “வாழ்வளித்த தாயே நீயே சாவும் அளித்தாய்” என்ற கவிதையும், கவிஞர் வைரமுத்துவின் “சுனாமி” என்ற கவிதையும், தொகுப்பாசிரியரான வ.மா.குலேந்திரன் அவர்களின் “எம் சாம்பல் கரையாது இனி” என்ற கவிதையுமாக மொத்தம் 3 கவிதைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பிடித்துக் கொண்டுள்ளன.

இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர் வ.மா.குலேந்திரன் அவர்கள் ஏற்கெனவே பிற ஆசிரியர்களின் 14 நூல்களை சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் வாயிலாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலின் வெளியீடு பற்றிய செய்தியொன்று இலங்கையில் வீரகேசரி பத்திரிகையிலும் 3.4.2005இல் இடம்பெற்றுள்ளது.

வரலாற்று ஆவணமொன்றிற்கு அதிமுக்கியத் தேவை அதன் கால நிர்ணயமாகும். “கடல் அனர்த்தம்” என்ற இத்தொகுப்பில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள், புள்ளிவிபரங்கள், தகவல்கள், புகைப்படங்கள் என்பன எந்த ஊடகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டதென்றோ, அச்செய்தி எந்தத் திகதியில் பிரசுரமான தகவலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டது என்றோ இந்நூலில் காணமுடியவில்லை. இது ஒரு பாரிய குறைபாடாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது. நன்றி தெரிவிக்கும் இறுதிப்பக்கத்தில் மட்டும் தான் தகவல்களைத் திரட்டிப் பெற்றுக்கொண்ட 16 ஊடகங்களின் பெயர்களை மாத்திரம் பட்டியலிட்டுள்ளார். இது ஒரு ஆவணத்தின் உசாத்துணைத் தேவைக்குப் போதியதன்று. மீள்பிரசுரமாகும் கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும், முக்கியமாக- எடுத்தாளப்படும் புள்ளிவிபரங்களைப் பதியும் வேளையில் இந்நூலின் தொகுப்பாளர் இத்தகவல்களின் மூல விபரங்களை அடைப்புக்குறிக்குள் கொடுத்திருந்தால், அவை வெளிவந்திருந்த திகதியைக் கொண்டு இச்செய்திகளுக்கு ஒரு திகதி நிர்ணயத்தை வாசகர்களே கண்டறிந்து கொண்டிருக்க முடியும். புள்ளிவிபரங்களைப் பொறுத்தவரை, நாளுக்குநாள், மணிக்கு மணி தகவல்கள் மாறிச்சென்றதை சுனாமிக் காலகட்டத்தில் ஊடகங்களே கதியென்றிருந்த நாம் நன்றாக அறிவோம். அதனால் பெறப்படும் தகவலின் நம்பகத்தன்மையைக் கருதி இவ்விடயத்தில் எதிர்காலத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். மொத்தத்தில் சுனாமிப் பேரழிவினைப் பதிவுசெய்யும் ஈழத்தின் ஒரு முன்னோடி முயற்சி என்று வரவேற்கப்படக்கூடிய நூல் இதுவாகும். எதிர்காலத்தில் இந்நூலின் திருத்திய மறுபதிப்பொன்று வெளிவரும்போது சுனாமி பற்றிய மேலும் பல தெளிவான புவியியல் ரீதியான தகவல்கள், புள்ளிவிபரங்களையும் சேர்த்து நூலை மேலும் தரமானதொரு ஆவணப்பதிவாக்கலாம்.

நன்றி:

தமிழர் தகவல் பதினம் மலர் - ரொரன்ரோ-கனடா, பெப்ரவரி 2006

ஈழத்தின் நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளில் கல்வெட்டுகளின் பங்களிப்பு

கல்வெட்டுக்கள் என்பன அரசர் முதலானோர் பெற்ற வெற்றி, அளித்த கொடை முதலியவற்றைக் குறித்துப் பாறையில் அல்லது கல்லில் செதுக்கப்பட்ட வாசகங்களாகும். இங்கு நாம் குறிப்பிட முனைவது, சைவ சமயத்தவர் ஒருவர் இறந்த முப்பத்தொன்றாம் நாள் சமயச்சடங்காக இடம்பெறும் அந்தியேட்டிக் கிரியைகள் முடிந்து சபிண்டகரணம் நடைபெறும் போது சபையோர் கேட்கப் பாடப்படும் சமரகவி என்ற இரங்கற்பாவைத் தாங்கி வரும் சிறு நூல்களையாகும்.

சரமகவிப் பாரம்பரியம் சங்கப்பாடல்களிலிருந்தே ஊற்றெடுத்தது என்று கருதலாம். இறந்தவரின் பெயரும் பீடும் பொறித்த கல்வெட்டுப் பாரம்பரியம் (epitaph) இலக்கிய வடிவமாக முகிழ்க்கும் போது சரமகவியாகி விட்டன. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களின் அடியாகத் தோன்றிய சரமகவிப்பாரம்பரியம் இன்று கல்வெட்டு என்ற பெயரிலே தொடர்கின்றது.

ஈழத்தின் புகழ்பூத்த கல்விமான்கள் பலர் அன்று சரமகவி பாடி உள்ளனர். தம்முடன் நெருங்கிய தொடர்புடையோரின் பிரிவுத்துயர் தாங்காது அவர்கள் பாடிய இரங்கற்பாக்கள் இன்றும் நினைவு கூரப்பட்டு வருகின்றன.

ஆறுமுக நாவலர் இறந்த போது உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை இருவரும் பாடிய சரமகவி, ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை தன் மனைவி ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளையின் பிரிவில் பாடிய "நாயபிரலாபம்", அதே ஆச்சிக்குட்டிப் பிள்ளையின் பேரில் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், ஆ.முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை ஆகியோர் பாடிய இரங்கற்பாக்கள், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் தந்தையார் பண்டிதர் த.பொ.கார்த்திகேசு பேரிலும் வதிரி தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் சைவப்பெரியார் கா.கூரன் பேரிலும் நாடக கவிமணி எம்.வீ.கிருஷ்ணாழ்வார் (கரவெட்டி ஆழ்வார்ப்பிள்ளை) பாடிய சரமகவிகள் போன்றவையும் குறிப்பிடத்தகுந்த சிலவாகும். உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், கரவெட்டி கிருஷ்ணாழ்வார் போன்றோர் அக்காலத்தில் பிரபல சரமகவிகளாகத் திகழ்ந்துள்ளார்கள் என்பது அக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்த கல்வெட்டுக்களின் இலக்கிய நயத்திலிருந்து புலனாகும்.

சரமகவிகள் ஐந்து பிரதான பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருக்கும். முதற்பகுதியாகிய வழிபாடு, கடவுள் துதியோடு தொடங்கும் சரமகவியில்

இறந்தவரின் கிராமப்பின்னணி, முன்னோர்கள், குடும்பநிலை, சமூக அந்தஸ்து, உறவினரின் பெயர், தொழில், சிறப்புத் தகைமைகள் முதலானவை கவிஞரின் இலக்கியப் புலமைக்கேற்பவும் கிராமத்துடனும் குடும்பத்துடனுமான அவரது தொடர்பின் ஆழத்திற்கேற்பவும் வெண்பாவரியில் காணப்படும்.

அடுத்த பகுதியான திதி நிர்ணய வெண்பாவில் இறந்த ஆண்டு, மாதம், திதி, முதலான அம்சங்கள் வாய்ப்பாட்டுத் தன்மைகொண்டமையக் குறிப்பிடப்படும்.

மூன்றாம் பகுதி மரபு கிளர்த்தல் எனப்படும். இது கழிநெடிலடி ஆசிரியர் விருத்தத்திலேயே பாடப்படும். சிலசமயங்களில் கவிஞரின் கவியாற்றலுக்கேற்ப அறுசீர், எண்சீர் விருத்தங்களிலும் பாடப்படுவதுண்டு. பெயர்ப்பட்டியலாக அமையும் இப்பகுதியில் கவித்துவ ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவது மிகவும் கடினமானதாகும்.

நான்காவது பகுதியான புலம்பல் அல்லது பிரலாபத்தில் இறந்தவரின் வயது, தகுதி, பொறுப்புகள், பெருமை, இறப்பு நிகழ்ந்த முறைமை முதலானவற்றை உள்வாங்கிப் புலம்பலை அமைத்துக் கொள்வர். மனைவி புலம்பல், மக்கள் புலம்பல் என்று உறவு முறை வாரியாக இது நீண்டு செல்லும்.

சரமகவியின் இறுதிப்பகுதி தேற்றம் எனப்படும். துயரத்தைத் தொடராத ஆறதல்பெறும் வகையில் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை வலியுறுத்தி ஆன்மீக வழிமுறையில் உற்றார் உறவினருக்குத் தேறுதல் வழங்கும் அம்சமான இப்பகுதி விருத்தப்பாங்கில் அமைகின்றது.

கல்வெட்டியலின் இப்பாரம்பரிய படிமுறை மாற்றத்தின் இன்னொரு கட்டமாக அமைந்தது மறைந்தவரின் நினைவாக நூலொன்றை வெளியிடுவதாகும். பாரம்பரிய சரமகவிமுறையிலிருந்து விலகி, முற்றிலும் மாறுபட்ட சிந்தனைப் போக்கின் வெளிப்பாடாக அமையும் இம்முயற்சி ஈழத்து வெளியீட்டுத்தளத்துக்கு ஒரு புதிய வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சியது எனலாம். இவ்வகையில் தமது விருப்பத்துக்குரியவர் பற்றிய நினைவுகளின் பதிவுகளாகவோ, அவரது விருப்பத்துக்குரிய ஒரு துறை சார்ந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகவோ, சிறுவர் இலக்கியமாகவோ, சமய இலக்கியமாகவோ அந்த மலர் வெளியாகத் தலைப்பட்டது.

என்அப்பாவின் கதை என்ற என். சண்முகலிங்கன் அவர்களது நூலின் (தெல்லிப்பழை: நாகலிங்கம் நூலாலயம், நகுலகிரி, மயிலிட்டி தெற்கு, 1988. 40 பக்கம்). முன்னுரையில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தெரிவித்துள்ள கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

”தன் அப்பாவின் (அமரர் க.நாகலிங்கம்) கதையை இலக்கியமாக்கும் மகன் சண்முகலிங்கனின் இந்த நூல் அவர் தந்தையாரின் 31ம் நாள்

நினைவுடன் வெளியாகின்றது. கல்வெட்டு மரபினின்றும் விலகி ஆக்க இலக்கியங்களையும் பயனான பிரசுரங்களையும் தரத் தொடங்கியுள்ள புதிய மரபினை சண்முகலிங்களின் *என் அப்பாவின் கதையும் ஒரு புதிய தொடக்கம்.*”

இந்தப் புதிய கல்வெட்டு மரபினைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றியவர்களில் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராஜன் ஒருவராவார். அவரின் முயற்சியினால் பல அரிய நூல்கள் கல்வெட்டுக்களாக மலர்ந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

அவரது முயற்சியில் பல சிறுவர் நூல்கள் இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்தன. சிறுவர் இலக்கியத்துக்கு இருந்த தட்டுப்பாட்டை ஓரளவு இத்தகைய கல்வெட்டுக்களால் தீர்க்க முயன்ற அவரது முயற்சியின் வெளிப்பாடாக இன்றும் நினைவுகூரப்படும் சில நூல்கள் உள்ளன. கூடல் மழலைகள் (இளவாலை: மயிலங்கூடல் பிள்ளையினார் தெய்வானைப்பிள்ளை நினைவு வெளியீடு, மார்ச் 1991. 16 பக்கம்) இதில் புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம், ஆடலிறை, பாரதி பார்வதிநாதசிவம், பா.மகாலிங்கசிவம், பா. பாலமுரளி, ந.திருச் செந்தூரன், வே.செவ்வேட்குமரன் ஆகிய ஏழு கவிஞர்களின் சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கியிருந்தன.

இவ்வகையில் சின்ன வண்ண மலரே (சதுமலை: திசைவீரசிங்கம் சியாமினி நினைவு வெளியீடு, மே 1981. 20 பக்கம்), சிறுவர் கவிமலர (இணுவில் திருமதி சரஸ்வதி சோதிப் பெருமாள் நினைவு வெளியீடு, டிசம்பர் 1988. 30 பக்கம்), சிறுவர்க்குப் பாரதியார (மாவிட்டபுரம் கருகம்பனை சிவகாமசுந்தரி சிவசம்பு நினைவு வெளியீடு, செப்டெம்பர் 1982. 38 பக்கம்), அன்னை நினைவுமுதம் (ஆனைக்கோட்டை: தென்மயிலை சின்னப்பிள்ளை செல்லத்துரை நினைவு வெளியீடு, மார்ச் 1987. 22 பக்கம்), ஈழத்துச் சிறுவர் கதைப்பாடல்கள் (நாயன்மார்கட்டு: திருமதி பத்மாவதி கணேசமுர்த்தி நினைவு வெளியீடு, 1986) ஆகிய குழந்தைப்பாடல்களின் தொகுப்புகளை உதாரணத்திற்குக் குறிப்பிடலாம்.

கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தினூடாகப் பயன்பெற்ற மற்றுமொரு துறை மீள்பதிப்புக்களாகும்.

முத்துராச கவிராசரின் கைலாயமாலை மயிலங்கூடலூர் பி. நடராஜனை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டும் இராஜராஜேஸ்வரி கணேசலிங்கம் அவர்களை உரையாசிரியராகக் கொண்டும் யாழ்ப்பாணம்: சுழிபுரம் வள்ளியம்மை முத்துவேலு ரூபகார்த்த வெளியீடாக 60 பக்கங்களுடன் 1987இல் வெளிவந்தது.

முத்துராசர் கவிராசர் இயற்றிய கைலாயமாலை முதன்முதலாக 1906ம் ஆண்டு த.கயிலாசபிள்ளையால் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டது. கைலாயமாலைக்குப் புதிய ஒளி என்ற தலைப்பில் பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரையும் பின்னிணைப்பாக *கைலாயமாலையில்*

சூறப்பட்ட வரலாறு என்ற தலைப்பில் பண்டிதை திருமதி இ.கணேசலிங்கம் அவர்களின் குறிப்புரையும் கைலாயமாலையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாக திரு.அ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் கட்டுரையும் அதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மாவை சின்னக்குட்டிப் புலவரின் தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு, காங்கேசன்துறை: தமிழ் மன்றம், மயிலிட்டி கலைமகள் மகா வித்தியாலயத்தினூடாக நவம்பர் 1983 இல் வெளியிடப்பெற்றது. 81 பக்கங்களுடன் கல்லூரியின் ஆசிரியர் ஆ.ஞானசுந்தரம் அவர்களின் நினைவு வெளியீடாக வந்தது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் வலிகாம்பு பகுதியில் அதிகார முதலியாகத் தெல்லிப்பழையில் இருந்த தண்டிகைக் கனகராய முதலியாரைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு அவரால் ஆதரிக்கப்பட்டவரான மாவை சின்னக்குட்டிப் புலவரால் இயற்றப்பட்டதே தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளுப் பிரபந்தமாகும். கி.பி.1792 ஆண்டளவில் இயற்றப்பட்ட இந்த இலக்கியம் 1932இல் தெல்லிப்பழை வ.குமாரசுவாமி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு சென்னையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. முன்னைய பதிப்பிலுள்ளது போன்று நூற்றுநடுகை வரையிலான 153 பாடல்களே இப்பதிப்பிலும் காணப்பட்டன.

திரு.க. சொக்கலிங்கம் அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த பாரதியின் சக்திப்பாடல்கள், யாழ்ப்பாணம்: கல்வியங்காடு, திருவாட்டி உமையவல்லி சேதுராசா நினைவு வெளியீடாக 1982இல் வெளிவந்தது. சொக்கனின் சக்தி வழிபாடு பற்றிய முன்னுரையுடன் கூடிய பாரதியின் சக்திப்பாடல்களின் தொகுப்பு இதுவாகும்.

ஈழத்தில் சிவ வழிபாடு, ப.கோபாலகிருஷ்ணனால் எழுதப்பெற்று யாழ்ப்பாணம்: கதிரவேலு கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவு வெளியீடாக, ஓக்டோபர் 1989இல் 22 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. சிவவழிபாடு வரலாறு கடந்தது. அதன் தோற்றக்காலம் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாதது. இந்தியாவிலேயே பெருஞ் சிறப்படைந்திருந்த சிவ வழிபாடு இலங்கையிலும் தனக்கேயுரித்தான புராதன வரலாற்றைக் கொண்டு மிளிர்கின்றது. அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப்போக்கினை எடுத்துக்கூறும் சிறு நூலாகும் இது.

பரமலிங்கம் நித்தியானந்தன் நினைவு மலர் நித்தியானந்தம், ஜூலை 1987 இல் 80 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. இதில் கவிஞர் சக்தியசீலன், வ.இராசையா, யாழ்.ஜெயம், வளவை வளவன், த. துரைசிங்கம் ஆகிய ஈழத்துக்கவிஞர் ஐவரது 77 கவிதைகள் அடங்கியிருந்தன.

குரு சி. மாணிக்கத்தியாகராஜ பண்டிதரின் வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா. வண்ணார் பண்ணை மா. குமாரசுவாமி அவர்களால் 1989.இல்

வெளியிடப்பட்டது 42 பக்கங்களில் பெரியார் மாணிக்கத்தியாகராஜ பண்டிதரின் வாழ்க்கை வரலாறும் அவர் இயற்றிய வண்ணைச் சிலை வெண்பாவும் அன்னாரின் நினைவுமலராக வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

சி.சதாசிவம் அவர்களின் தொகுப்பான பண்டிதமணி நினைவாரம்.. திருநெல்வேலியில் ஏப்ரல் 1986 இல் 52 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது அமரத்துவம் கருதி வெளியிடப்பட்ட இந்த நினைவஞ்சலி மலரில் பண்டிதமணி பற்றிய நினைவுக்குறிப்புகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர் தம் ஆக்கங்களின் சிறு பட்டியலும் தொகுக்கப்பட்டிருந்தன.

அண்மையில் லண்டனில் வெளிவந்த அர்ச்சனை மலர்கள் என்ற வெளியீடு, அமரர் தம்பாபிள்ளை சிவசம்பு ஞாபகார்த்த மலராக ஏப்ரல் 2000 இல் *Transnews International, P.O.Box 895, Harrow, Middx, HA2 OYU* என்ற முகவரியிலிருந்து 64 பக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யாழ் சுதுமலை, அமரர் தம்பாபிள்ளையின் ஞாபகார்த்தமாக வெளியான இந்த நினைவு மலர் புலம்பெயர் தமிழரின் பன்முகப்பார்வையின் பதிவுகளான பலவினக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

ஒரு தனி மனிதனின் நினைவை அவனது வாழ்வை அவனது பிரிவை பகிர்ந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம், அவனது வம்ச விருட்சத்தினூடாக அவனது பரம்பரைப் பெருமையை நிலைநாட்டும் வாய்ப்பு இத்தகைய கல்வெட்டுகளின் வாயிலாக வெளிக்கொணர முடிந்தது. காலக்கிரமத்தில் கல்வெட்டு வெளியிடுவது பரம்பரைக் கௌரவத்தைப் பேணும் ஒரு அம்சமாக எமது சமூகத்தில் உணரப்பட்டது. இன்று ஈழத்திலும், புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலும் இத்தகைய புலமைமிக்க சரமகவிஞர்கள் இல்லாத நிலையில் நினைவஞ்சலி என்ற பெயரில் தேவார திருவாசகங்களுடனும் அனுதாபச் செய்திகளுடனும் இரண்டு தலைமுறை வம்சாவளியுடனும் சிறு நூலுருவில் வெளியிடும் நடைமுறையே காணப்படுகின்றது. சில கல்வெட்டுக்கள் மேற்கூறிய ஐந்து அம்சங்களில் ஒரு சிலவற்றை மாத்திரம் தாங்கியும் வெளிவருவதுண்டு. தன்னுணர்ச்சிப்பாடல்களாக அல்லாது அஞ்சலியுரைகள் மாத்திரமே சில மலர்களில் காணப்படுகின்றன.

கல்வெட்டாக வெளிவந்த மலர்களில் பெரும்பாலானவை, அன்றாடம் சமய அனுட்டானங்களுக்குத் துணையாக அமையும் வழிபாடுகளையும் தகவல்களையும் தாங்கிய பிரசுரங்களாகவே காணப்படுகின்றன. அபிராமி அந்தாதி என்ற பிரசுரம் இதற்கு உதாரணமாகும். சைவசமயத்தில், உமாதேவியாரின் வேறோர் வடிவமான அன்னை அபிராமியைத் தொழுது வணங்கி, அபிராமிப்பட்டர் அருளிய இந்தச் சமய இலக்கியம் காரைநகர்: திருமதி நாகேஸ்வரி ஜெகநாதன் நினைவு அஞ்சலி மலராக வெளிவந்தது (1987, 20 பக்கம்)

கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் மற்றுமொரு வளர்ச்சிப்படியாகவே ஞாபகார்த்த மலர்களையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். சமயக்கருத்துக்களை வெளிக்கொணரும் பிரசுரங்களாக அல்லாது, முற்று முழுதாக ஒருவரின் வாழ்வின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கத் தக்கதான இத்தகைய வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொகுப்புகள் காலம் கடந்தும் நினைவில் நிற்பவையாகும். அமரத்துவம் அடைந்த ஒருவர் பற்றிய மனப்பதிவுகளைத் தாங்கி வெளிவரும் இத்தகைய மலர்களில் கல்வெட்டு இலக்கியத்தின் இடைக்கால சரமகவிப்பாரம்பரிய இலக்கியப்பண்புகள் காணப்படாத போதிலும், அதன் அடிப்படை நோக்கம் இத்தகைய நினைவுமலர்களின் வாயிலாகப் பதியப்பெறுகின்றது.

கல்வெட்டுக்களாக மலர்ந்த ஒரு பாரம்பரியம், சரமகவியாகத் தழைத்து, காலப்போக்கில் இன்று நினைவஞ்சலி மலர்களாக மாறி நிற்பதைக் கண்டோம். இன்று இயந்திரகதியில் இயங்கும் வாழ்க்கைமுறைகளில் சிக்குண்ட கல்வெட்டுப்பாரம்பரியத்தின் பின்பற்றல்கள் சரமகவிப்புலமையின்மையால் அதன் பாரம்பரிய நெறிகளிலிருந்து வழுவி பெரும்பாலும் உள்ளூர் அச்சகங்களின் உதவியுடன் அவசர அவசரமாக உருவாகி சபிண்டகரண நிகழ்வில் விநியோகிக்கப்பட்டு ஒரு நாளில் மறைந்தொழிந்த விடும் நிலைமையே காணப்படுகின்றது. மாறாக, இந்தக் கல்வெட்டுக்களை முறையாகத் தொகுத்து வெளியிடும்போது அது தாங்கிய செய்தி காலம் கடந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டு வாழும் நிலை ஏற்படும்.

கல்வெட்டுப் பாரம்பரியம் தாயகத்தில் மற்றொரு படிநிலைக்குத் தன்னை ஏற்கெனவே மாற்றிக் கொண்டுவிட்டது. அம்முறையை எதிர்வரும் காலத்தில் புலம்பெயர் மண்ணில் வாழும் தமிழர் பின்பற்றி, இன்று அச்ச வாகனம் ஏறக் காத்திருக்கும் எத்தனையோ ஆக்க இலக்கியங்களுக்கு உயிர் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கல்வெட்டுக்களை, நினைவஞ்சலி மலர்களை வெளியிடுவதைத் தம் தொழிலாகக் கொண்ட அச்சகங்கள் இந்த மாற்றத்துக்குத் துணைபோக முன்வரும் பட்சத்தில் இது எளிதாகும்.

நன்றி:

பூபாள ராகங்கள் 2005, (ஐக்கிய இராச்சியம்: யாழ். கம்பர்மலை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கொம்மந்தறை பழைய மாணவர் சங்கம்) ஜூலை 2005, ப.73-78.

எரிப்பதால் வரலாற்றை திருத்தி எழுத முடியுமா?

நூல்களை எரிப்பதும் நூலகங்களை எரிப்பதும் அறிவுஜீவிகளை அழிப்பதும் தமக்குப் பாதகமானதெனக் கருதும் மாற்றுக்கருத்தை இல்லாமல் செய்வதற்கான வழிமுறைகளாக உலகெங்கினும் உள்ள அரசியல் அதிகார வர்க்கங்களினால் நீண்டகாலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது.

மடாலயங்களில் சேகரித்து வைக்கப்பெற்ற நூல்களை எதிரிகள் அழித்தார்கள், அலெக்சாந்திரியா நூலகத்தை நிர்மூலமாக்கினார்கள் என்பதெல்லாம் வரலாறு. பப்பைரஸ் என்னும் பத்திரிகைத்தாளின் முன்னோடி அறியப்படாத அந்நாளில் இருந்த நூல் ஒரு பிரதியோ, சில பிரதிகளோ ஏடுகளிலும், களிமண் தகடுகளிலும் எழுதப்பட்டுப் பேணப்பட்டு வந்திருந்தன. அவற்றை அழிப்பதன் மூலம் அதிகார வர்க்கம் அதிலிருந்த கருத்துக்களை குழி தோண்டிப் புதைப்பதில் ஓரளவு வெற்றி கண்டிருக்கலாம். அன்று மட்டுமல்ல இன்று அச்சியந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிற்காலத்திலும் இந்த நடைமுறையைக் கைக்கொள்வதினால் இவர்கள் எதைச்சாதித்து விட்டார்கள்?

கி.மு. 213இல் புராதன சீனாவின் சக்கரவர்த்தி *Shih Huang-ti*. ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பெருஞ்சீனப் பேரரசின் முதலாவது மன்னராகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர். இவர் தான் சீனப்பெருஞ்சுவரைக் கட்டுவிப்பதில் முன்னோடியாயிருந்தவர். தனது ஆட்சிக்காலத்தில் தான் சீன வரலாறு எழுதப்படவேண்டும் என்ற நோக்கில் விவசாயம், விஞ்ஞானம் மற்றும் எதிர்ப்பு கூறும் சாத்திர நூல்களைத் தவிர்ந்த அனைத்து நூல்களையும் சீனாவில் எரித்துவிடும்படி உத்தரவிட்டிருந்தார். மாய மந்திரக்கலைகளின் பாலிருந்த இவரது அநீத ஈடுபாட்டுக்கு கன்பூசிய கொள்கையாளர்களினால் தெரிவிக்கப்பட்ட மாற்றுக் கருத்தும் இந்த முடிவுக்குக் காரணம் என வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். தடைசெய்யப்பட்ட நூல்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதே மரணதண்டனைக்குரிய குற்றமாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தார். இதன் மூலம் எதிர்பார்த்த நீடித்த ஆட்சி அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. பெருஞ்சீன வரலாறு திருத்தி எழுதப்படவில்லை. சீன உளவியல் கருத்துக்கள் உலகப்புக்கழ்பெறத் தவறவில்லை.

மாறாக, கி.மு.206 இன் பின் அவரது ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஆட்சியாளர்களால் சீன இலக்கியம் செழிக்கவைக்கப்பட்டது.

ஆவணக்காப்பகங்கள் உருவாகின. பழைய வரலாறு பேண வழிகோலப்பட்டது.

கிரேக்கத்தில் அலெக்சாந்திரியா நூலகம் கி.மு.283இல் பல்லாயிரம் ஆவணச் சேகரிப்புகளால் பெருமை பெற்றிருந்தது. ஏதென்சின் பலநூறு நாடகப்பிரதிகள் அங்கிருந்தன. அரிஸ்டாட்டிலின் சொந்தச் சேர்க்கைகள் கிரேக்க இலக்கியங்கள் அனைத்தும் அந்த நூலகத்தில் பேணப்பட்டு வந்தன. நவீன பொது நூலகச் சிந்தனை இங்கு தோற்றம் பெற்றிருந்தது. பல்வேறு படையெடுப்புக்களால் இவை சேதமாக்கப்பட்ட போதும் கிரேக்க இலக்கியமோ அரிஸ்டாட்டிலின் தத்துவங்களோ மறைந்துவிடவில்லை.

தமிழகத்தில் சோழர் கால சாசன ஆவணங்களிலே அடிக்கடி இடம்பெறுகின்ற சரசுவதி பண்டாரகங்கள் என்பது அக்காலத்தில் இருந்த நூலகங்களே என்பது வரலாற்றாய்வாளர் கூற்று. இவை பின்னாளில் சரஸ்வதி மகாலயம் என்றும் குறிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. படையெடுப்புக்களால் நூலகங்கள் அழிந்த போதிலும் இங்கு பேணப்பட்டு வந்த தமிழ் இலக்கியங்கள், இந்து சமயத் திருமுறைகள் எவையும் அழியாமல் இன்றும் நிலை பெறுகின்றன.

ஜேர்மனியில் ஹிட்லரின் ஆட்சிக் காலகட்டத்தில் மே 1933இல் இடம்பெற்ற நூல் எரிப்புக் கொண்டாட்டமும் எமக்கு வரலாற்றில் சீன மன்னன் *Shih Huang-ti* யின் நடவடிக்கைகளை நினைவூட்டுகின்றன. அன்று ஹிட்லரின் நாசி ஆதரவாளர்களால் நூல்கள் பலாத்காரமாகப் பறிமுதல் செய்யப்பட்டும் சேகரித்தும் எரிப்பதற்காகப் பொது இடமொன்றில் மலையாகக் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அறிவியல் மற்றும் வரலாற்று நூல்களின் முன்னால் நின்று அன்றைய நூல் எரிப்பு வைபவத்தை சம்பிரதாய பூர்வமாகத் தொடக்கி (எரித்து) வைத்துப் பேசும் போது ஜேர்மானிய கொள்கைத்திட்ட மந்திரி ஜோசப் கோயபெல்ஸ் (*Joseph Goebbels*) கூறிய வாசகங்கள் இவை.

”அடுத்த ஆயிரம் வருடங்களுக்கு ஜேர்மானிய வாழ்க்கை முறையே உலகெங்கும் விதந்து பேசப்படப்போகின்றது. இன்று கொழுந்து விட்டெரியப் போகும் இத்தீயின் சுவாலைகள் ஒரு பழைய சகாப்தத்தின் முடிவைத் தெரிவிப்பதுடன் புதிய சகாப்தத்தின் மலர்வுக்கும் ஒளியூட்டப் போகின்றது. வரலாறு திருத்தி எழுதப்படுகின்றது.”

தமது அதிகார வலிமையால் ஜேர்மனியர்களின் பழைய வரலாற்றை இந்த நூல் எரிப்பால் ஜோசப் கோயபெல்ஸ்ஸாலும் அவரது அதிகாரவர்க்கத்தாலும் துடைத்தெறிய முடியவில்லை. மாறாக அந்த எரிப்பின் பின் எஞ்சிய சாம்பல் தான் அவர்களது முகங்களில் கரியாய் நிலைத்தது.

சமகால நிகழ்வுகளை நாம் பார்ப்போமானால், 1981இல் எமது தாயக மண்ணில் தமிழ் இன அழிப்பைத் திட்டமிட்டவர்கள், யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்தார்கள். ஈழநாடு பத்திரிகைக் கட்டிடத்தை எரித்தார்கள். அவர்கள் கண்டது என்ன? பல வருடங்களாகியும் அந்த ரணம் மாறாத நிலையில் உலகளாவிய ரீதியில் யாழ்ப்பாண நூலகம் பற்றிப் பேசப்படும் நிலை உருவாகியது. அந்த எரிப்பின் பின் விடுதலைப்போராட்டம் பற்றிய தீவிரம் அதில் அதுவரை அக்கறைப்படாதிருந்த பல புத்திஜீவிகளையும் அரசியலுக்கு அப்பாலும் கவர்ந்தது. மேலும் பல்லாயிரம் விடுதலைப் போராளிகளை போராட்டம் உள்வாங்கியது. இன அழிப்பு மற்றும் ஈழ விடுதலைப்போராட்டம் பற்றிய செய்தியை, யாழ். நூலக எரிப்பு உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சென்றது. அன்று அங்கிருந்த ஒரே ஒரு பத்திரிகை ஈழநாடு எரியுண்டதன் பின் என்ன நடந்தது என்று பாருங்கள். எத்தனை பத்திரிகைகள் அங்கு பின்னர் முளைவிட்டன. இங்கு புகலிடம் வரை அல்லவா அவை படர்ந்துள்ளன. இது நான் வரலாறு. இவை எல்லாம் 1981 மே 31ம் திகதி ஊரடங்கு நள்ளிரவில் இலங்கை அரசின் காவலர்கள் உரசிய ஒரு தீக்குச்சியின் பலாபலன்.

பொஸ்னியாவில் 1890இல் கட்டப்பெற்று 155 000 அரிய நூல்கள் உள்ளிட்ட ஒன்றரை மில்லியன் நூல்களைக் கொண்டிருந்த தேசிய, பல்கலைக்கழக நூலகங்களை சேர்ப்பியர்கள் ஆகஸ்ட் 1992 இல் மூன்று நாட்களாக முயன்று எரித்தார்கள். விளைவு? உலக அரங்கில் பொஸ்னியாவின் விடுதலைக்கான ஆதரவுக்கரம் நீட்டப்பட்டது. பல்வேறு நிறுவனங்கள் உலகெங்கிலும் இருந்து பொஸ்னிய ஆவணங்களைச் சேகரிக்கும் இயக்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அத்துடன் இலங்கை போலவே பொஸ்னிய-சேர்ப்பிய தகராறும் உலக அரங்கில் வெளிச்சத்துக்கு வந்தது.

2000 மார்ச் 9ம் திகதி, கியூபாவின் நூலகங்களின் நண்பர்கள் என்ற அமைப்பு வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில், ஸ்பெயின் அரசு கலாச்சார உதவித்திட்டத்தின் கீழ் கியூபா அரசுக்கென அன்பளிப்புச் செய்த நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் கொண்ட பொதிகள் எரிக்கப்பட்டு, புதைக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டு விட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டியுள்ளது. கியூபாவின் மோசமான தணிக்கை விதிகளை அறிந்திராத வெளிநாட்டு உதவி நிறுவனங்கள் அனுப்பும் நல்லெண்ண உதவிகள் எதுவும் கியூபாவின் நூலகங்களை பெரும்பாலும் அடைவதே இல்லை என்பதை இந்த அமைப்புக்கள் அறிவதில்லை. இப்படி அழிக்கப்படும் நூல்களில் அரசியல் சித்தாந்தங்களையோ, சர்வதேச மனித உரிமைப் பிரகடனங்களையோ பிரதிபலிக்காத சாதாரண அறிவியல் நூல்களும் சிறுவர் நூல்களும் அடங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சல்மான் ருஷ்டிக்கு மரண தண்டனை விதித்ததும் ஈரானிய கொடும்பலிகளின் திட்டம் பலித்ததோ என்னவோ ருஷ்டியின் நாவல்கள்

உலக அரங்கில் விறுவிறுப்பாக விலை போயின. அந்த எழுத்தாளனை உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பிரபல்யப்படுத்தியது. சுமமா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்த ஆண்டியின் கதையாக முடிந்த வரலாறு இது மட்டுமல்ல.

ஜே.கே.ரோலிங் இன் சிறுவர் நாவலான ஹரிபொட்டர் (*Harry Potter and the Sorcerer's Stone*) 1999-2000 இல் சினிமாவாக்கப்பட்டு வெளிவந்ததும், சில கிறிஸ்தவர்கள் பாத்திரியார் *Jack D Brock* என்பவரின் தலைமையில் நியு மெக்சிக்கோவின் கிறிஸ்தவ சமூக தேவாலயமான அலாமொகோர்டோ தேவாலயத்தில் திரண்டெழுந்தனர். அந்த நூல் மாந்திரீக மாயாஜாலங்களுக்கு எதிரான கிறிஸ்தவ இறையியலின் நம்பிக்கையை கேலிக்குள்ளாக்குகின்றதென்பது அவர்களது குற்றச்சாட்டு. இதன் வெளிப்பாடாக அந்த நூலின் பிரதிகளை ஆலயத்தின் உறுப்பினர்கள் எரித்து அழித்தார்கள். விளைவு ஜே.கே.ரோலிங்கை கண்டு கொள்ளாதவர்களெல்லாம் அவரது நூல்களைப்பற்றிய தேடலில் தம்மை ஈடுபடுத்தினர். விளைவு? வறுமையில் உழன்ற அவரை இன்று உலகின் பெரும் பணக்காரர்களின் வரிசையில் வரலாறு இடம்பெற வைத்துள்ளது.

நூல்களையோ நூலகங்களையோ தற்காலிகமாக புவியியல் வரையறைக்கும் அதிகார வரம்புக்கும் உள்ளே வைத்து அழிக்கலாம். ஆனால் நவீன ஊடக வளர்ச்சி மிக்க இந்நாளில் தொடர்ந்தும் எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் இத்தகைய அநாகரீக முறைகளை அதிகாரவர்க்கம் பின்பற்றப் போகின்றது? தாங்கள் விரும்பாத பக்கங்களை கிழித்தெடுத்து அழிப்பதன் மூலம் வரலாற்றை ஒரு சிலரின் பார்வையில் இருந்து சில காலங்களுக்கு அப்புறப்படுத்தலாம். அதுவே முழு உலகின் பார்வையையும் அந்தக் கிழிந்த பக்கங்களின்பால் பின்னர் தீவிரமாகச் செலுத்த உதவும் என்பதை அதிகார வர்க்கம் உணரவில்லையா என்ன?

நன்றி:

குருத்து, மாத இதழ், (சவிட்சர்லாந்து), விதை 1, குருத்து 9, ஜூன் 2003.

வைகறை (கனடா), பொழுது 04, இதழ் 161, வைகாசி 23, 2008.

சுடரொளி: இரு மாத இதழ்,(லண்டன்), சுடர் 4 ஒளி 24, வைகாசி-ஆனி, 2008.

ஈழத்தவர் வழங்கிய நடனக்கலை நூல்கள்

நீண்டகாலமாகத் தமிழர் வளர்த்து வந்துள்ள நுண்கலைகளுள் நடனக்கலையும் ஒன்றாகும். கலைவடிவங்களினூடாக பொழுது போக்குக்காக மட்டுமின்றி மக்களின் நல்வாழ்வினை நன்கு பண்படுத்தும் நோக்கிலும் நமது மூதாதையர் காலம்காலமாகப் பணியாற்றி வந்துள்ளனர். சமூகத்தில் ஒரு கலை வளர்ந்து வேரூன்றிய பின்னர் அதை நெறிப்படுத்தும் வகையில், அவற்றுக்கான சாஸ்திரமுறைகள் அறிமுறைகளாக வரையறுக்கப்பட்டன. தமிழர் கலைகளுக்கு சாஸ்திரமும், செய்முறையும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றதாகும். செய்முறையினை நன்கு பயில்வதற்கும், புதிய மாற்றங்களையும் போக்குகளையும் உள்வாங்கிக்கொள்வதற்கும் சாஸ்திரங்களையும், பயிற்சிகளையும் நம்மவர்கள் ஏடுகளில் பதிந்து வைத்தார்கள். காலப்போக்கில் அது அச்ச ஊடகங்களினூடாக நூல்வடிவம் பெற்றுத் தலைமுறை தலைமுறையாக இன்றுவரை வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழகத்தில் துளிர்ந்துத் தளைத்து இலங்கையிலும் வேரூன்றிவிட்ட நடனக்கலை, பொதுப் பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டதால் நடனக்கலையின் மூலநூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழகத்திலேயே உருவாக்கம் பெற்றிருக்கின்றன. சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்திலிருந்து கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்த அதன் உரையாசிரியர்களான அடியார்க்கு நல்லார் போன்றோர் தமது உரைகளில் பரதம், அகத்தியம் போன்ற நூல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். சாத்தனாரின் கூத்து நூல், அறிவனாரின் பஞ்ச மரபு, ஆதிவாயிலார் எழுதிய பரத சேனாபதியம் போன்றவை மிகப்பழைய நடனநூல்களாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சிபுரிந்துவந்த தமிழ் மன்னர்களும் பரதக் கலையினை ஆதரித்து வளர்த்தனர் என்பதை பல வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. வையாபாடல், கைலாயமாலை போன்ற நூல்களில் ஈழத்து நடனங்கள் பற்றியும், நடனமாதர் பற்றியும் குறிப்புக்கள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்த பிரபல நாட்டியக் கலைஞர் கங்கை முத்துப்பிள்ளை எழுதியுள்ள பரதசாஸ்திர நூல்களுள் ஒன்றாகிய நடனாதிவாத்ய ரஞ்சனம் என்னும் நூலில், அந்நூல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலர் முன்னிலையில் பரிசோதித்துத் தமிழ்நாட்டிலே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

இது அக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஈழத்தின் நடனக்கலைஞானிகளின் இருப்பையும், மதிப்பையும், அவர்கள் வழிவந்த நடனக்கலை நூல்களின் வரவையும் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

இன்று ஈழத்தமிழர்கள் பன்னாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்துவிட்ட நிலையில், ஆங்காங்கே நடனப்பள்ளிகளும், கலாமன்றங்களும் நிறுவப்பட்டு நடனக்கலைக்குப் புகலிடத்தில் புத்துயிர் கொடுக்கும் பணிகள் அவ்வப்போது முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வேளையில் எமது காலத்தில் நடனக்கலை தொடர்பான எம்மவரின் நூல்கள் பற்றிய சில தகவல்களைப் பதிவுசெய்வது காலத்தின் தேவையாகக் கருதுகின்றேன். இங்கு நான் குறிப்பிடவுள்ள நூல்கள் என் கைக்கெட்டியவை மாத்திரமே. கைக்கெட்டாத தூரத்தில் மேலும் பல நூல்கள் காணக்கிடைக்கலாம் என்பதே உண்மையாகும். இவை நூல்தேட்டம் என்ற ஆவணப்பதிவுக்காக என்னை வந்தடைய வழிகாட்ட வேண்டிய பொறுப்பு இக்கட்டுரையை வாசிக்கும் அனைவருக்கும் உரியதாகும்.

நாட்டிய நூல்களின் முன்னோடியாக இன்றளவில் கருதப்படும் நூல் கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய *The Dance of Siva* என்ற நூலாகும். நவாலியூர் சோ.நடராசா அவர்கள் இந்நூலை சிவானந்த நடனம் என்ற தலைப்பில் பின்னாளில் மொழிபெயர்த்து தமிழ் வாசகர்களுக்காக 1980இல் சென்னை தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிட்டிருந்தார்.

The Dance of Shiva என்ற ஆங்கில மூலநூலின் வழியாக நடராஜ தத்துவத்தில் புதைந்து கிடக்கும் விஞ்ஞான உண்மைகளையும், ஆனந்த ரகசியங்களையும் திருமூலர் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய பாடல்கள் மூலம் உலகத்திற்கே விளக்கிக் காட்டியவர் ஈழத்தின் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்கள். நவாலியூர் சோ.நடராசன் அவர்களின் தமிழாக்கத்தில் வெளிவந்துள்ள சிவானந்த நடனம், கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களது மூலநூலுக்கான ரோமெய்ன் ரோவாண்ட் அவர்களின் முன்னுரையையும் கொண்டுள்ளது.

மனித இனத்தின் நன்மைக்கு இந்தியா செய்த தொண்டு, இந்துக்களின் கலைக் கோட்பாடு, அழகியல் வரலாறு, அவர்களின் அழகு பற்றிய கொள்கை, அழகென்பது ஒரு நிலை, பூர்வ பௌத்த வடிவங்கள், சிவ நடனம், பல கைகளையுடைய இந்தியச் சிலைகள், இந்தியச் சங்கீதம், இந்திய மாதரின் நிலை, சகச நெறி, அறிவாளர் கூட்டம், நீட்சேயின் பரந்த நோக்கு, நவ பாரதம், தன்னியல் தன்னாட்சி தன்னறம் ஆகிய பல்வேறு தலைப்புகளை இவ்வரிய நூல் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாடு

அரசின் சிறப்பிலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு வெளியீட்டுத் தொடரில் இரண்டாவது நூலாக வெளிவந்த இந்நூல் அதன் மூலநூலாசிரியரோ, மொழிபெயர்ப்பாளரோ பிறந்த நமது ஈழத்தில் பெருமையுடன் வெளியிடப்படாமல் போனது மனதை உறுத்துவதாகும்.

இலங்கையில் பரதக்கலை பற்றிய வரலாறு, சித்தாந்தம் போன்றவற்றை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் நுண்கலைக்கல்வி கற்போரின் பயன்பாட்டுக்கென, உயர்தர வரலாற்று ஆய்வின் அடிப்படையில் வழங்கியவர்களுள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமஸ்கிருதத் துறைத் தலைவராகவிருந்த பேராசிரியர் வி.சிவசாமி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக இருந்த பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன், கல்வியியல்துறைப் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

பேராசிரியர் வி.சிவசாமி பரதக்கலை பற்றி எழுதிய பல நூல்களுள், ஆகக்குறைந்தது நான்கு நூல்களையாவது என்னால் இன்று குறிப்பிட முடிகின்றது. பரதக்கலை என்ற தலைப்பில் மட்டும் இவர் இரண்டு நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். முதலாவது நூல் 1988இல் யாழ்ப்பாணம் நியு ஈரா பதிப்பகத்தால் அச்சிட்டு 146 பக்கங்களில் வெளிவந்தது.

பரதக்கலை பற்றிய 15 கட்டுரைகள் அந்நூலில் இடம் பெற்றிருந்தன. நடராஜத் திருவுருவம், தமிழகத்தில் பல்வேறு காலங்களில் பரதக்கலை வளர்ச்சி, இலங்கையில் பரதக்கலை, சில நடன ஆசான்கள், வட மொழியில் உள்ள பரதசாஸ்திர நூல்கள் முதலியன அவற்றுள் இடம்பெற்றிருந்த குறிப்பிடத்தக்க சில கட்டுரைகளாகும். பரதக்கலை என்ற தலைப்பில் அமைந்த பேராசிரியர் வி.சிவசாமியின் இரண்டாவது நூல், 2001இல் 308 பக்கங்களில் விரிவானமுறையில் வெளிவந்தது. இதை முன்னைய நூலின் திருத்திய இரண்டாவது பதிப்பாகக் கருதலாம். இதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து, ஏழாலை மஹாத்மா அச்சகத்தினால் அச்சிடப்பட்டு, வெளிவந்திருந்தது. முதற்பதிப்பில் இடம்பெற்ற 15 கட்டுரைகளில் 2ம், 3ம் கட்டுரைகள் திருத்தப்பட்டு இப்பதிப்பில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. 4ஆம் கட்டுரை முதல் 15ஆவது வரையிலான கட்டுரைகளில் சிறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் புதிய விடயங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 16-25 வரையுள்ள கட்டுரைகள் புதிதாக இந்தப் பதிப்புக்கெனச் சேர்க்கப்பட்டவையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் வி.சிவசாமி அவர்கள் தென்னாசியக் கலை வடிவங்களில் நாட்டிய சாஸ்திர மரபு என்ற மற்றொரு நூலையும் ஆகஸ்ட் 1994 இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிட்டிருந்தார். 62 பக்கங்கள் கொண்ட

ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரை இது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதற் புவிவியல் பேராசிரியராகவும் பிரபல புவியியலாளராகவும் விளங்கிய அமரர் பேராசிரியர் சோ.செல்வநாயகம் அவர்களின் 4ஆவது நினைவுப் பேருரையாக 17.5.1987 இல் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை இதுவாகும். தென்னாசியாவில் தோன்றி வளர்ந்த நாட்டிய சாஸ்திர மரபு இப்பிராந்தியத்திலே நிலவி வந்துள்ள சில கலைகளில் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு தாக்கத்தையோ அல்லது சாயலையோ ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே இந்நாட்டிய சாஸ்திர மரபின் தோற்றம், வளர்ச்சி முதலியனவும், அம்மரபு இப்பிராந்தியத்திலேயே தோன்றிய நாடகம், இலக்கியம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் முதலிய கலைகளில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் பற்றியும் சுருக்கமாக இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முன்னைய நூல் வெளிவந்த நான்காண்டுகளில் 1998இல் தென்னாசிய சாஸ்திரிய நடனங்கள்: ஒரு வரலாற்று நோக்கு என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் சிவசாமி மற்றும்மொரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 183 பக்கம் கொண்ட விரிவான நூல் இது. தென்னாசியாவிலே நிலவிவரும் முக்கியமான சாஸ்திரிய நடனங்கள், நடன நாடகங்கள், ஆகியவற்றின் பொது அம்சங்கள் பற்றிய கட்டுரையுடன் தொடங்கி பரதம், கதக்களி, மோஹினி ஆட்டம், குச்சிப்புடி, பாகவத மேளம், யக்ஷகானம், ஓடிசி, செள, கதக், மணிப்புரி, கண்டிய நடனம் ஆகிய பல்வகை நடனங்கள் பற்றிய 12 கட்டுரைகளை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட கலை வடிவங்களிலே சில நடன நாடகங்களாக விளங்கினாலும் அவை பற்றியும் இந்நூலில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் வி.சிவசாமி அவர்கள் எவ்வித நிறுவன ஆதரவுமின்றித் தனது சுயமுயற்சியால் இந்நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் வி.சிவசாமி அவர்கள் போன்றே, பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் பணியும் விதந்து கூறப்படவேண்டியது. கொழும்பிலிருந்து, இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம், 2000ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட இந்து கலாச்சாரம் என்ற ஆய்வரீதியான வேலைத்திட்டத்தில் தலைமைப்பணியேற்று தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்த பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் இந்து கலாச்சாரம்: நடனங்களும் ஓவியங்களும் என்ற நூலைத் தொகுத்து, தமிழகத்தினதும், ஈழத்தினதும் நடனக்கலைக்கு வழங்கியிருந்தார். இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடாக 2002இல் வெளிவந்திருந்த இந்நூல் 400 பக்கங்களையும், கண்ணைக் கவரும் பல்வண்ணத் தகடுகளையும் கொண்ட பாரிய முயற்சியாகும். இந்து கலாச்சாரம் தொடர்பாக இந்து சமய, கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம் வெளியிடும் தொடரின் 2ஆவது நூல் இதுவாகும். இந்து சமுதாயத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற நடனம், ஓவியம்,

என்னும் கலைகளைப் பற்றிய புரிந்துணர்வையும் தெளிவான விளக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்த இந்நூலிலுள்ள விரிவான 19 ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், பேராசிரியர்கள் வி.சிவசாமி, சி.பத்மநாதன், இரா. கலைக்கோவன், குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ந.வேல்முருகு ஆகிய ஐவராலும் எழுதப்பட்டவை.

பல்கலைக்கழக மட்டத்தில், பேராசிரியர்கள் வி.சிவசாமி, சி.பத்மநாதன் வழியில் கல்வியியல்துறைத் தலைவராக இருந்த சபா.ஜெயராசாவும் இசையும் நடனமும் என்ற தலைப்பில் நூலொன்றை வெளியிட்டிருந்தார். 1998இல் கொழும்பு, பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையம் வெளியிட்டிருந்த இந்நூலில், சமூகவியற் கண்ணோட்டத்திலும் உளவியற் பின்புலத்திலும் இசையையும் நடனத்தையும் நூலாசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளார். இசை உணர்வு, தொழிற்பாடு, கற்பனை இசையாக்கம் எனப்பிரித்து அழகியல் சார்ந்து இசையை வரலாற்று நோக்கிலும் ஆராய்ந்துள்ளார். நடனத்தில் இடம்பெறும் மந்திரம், சடங்கு, மதவழியான கருத்தியல் பண்புகளையும் இந்நூலில் சபா ஜெயராசா எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

துறைசார் வித்துவப் புலமையுடன் ஈழத்தில் பல நடனத்துறை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கொழும்பு, தெகிவளையிலிருந்து சுபாஷினி பத்மநாதன் 1993இல் நாட்டியக்கலை என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். *Vimalothaya Classical Bharatha Natya Centre* என்ற நடனப்பள்ளியின் மூலம் இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது. நாட்டியக்கலையின் பண்டைய வரலாறு, தெய்வீகத் தொடர்புகள், நுண்கலைகளின் தொடர்பு, நாடோடி நடனங்களுக்கும் தமிழ்க் கலாச்சார சாஸ்திரீய நடனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, இலங்கையின் தேசிய கலாச்சார நாட்டிய வடிவத்தின் தன்மையும் அதற்கும் இந்தியக் கலாச்சார வடிவங்களுக்குமிடையிலான தொடர்பும், சாசனவியலில் நாட்டியக் குறிப்புகள் பற்றியதான செய்திகளும் சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டியக்கலையின் உன்னதமும் என்பன இந்நூலில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் ஆசிரியர், சுபாஷினி பத்மநாதன் தமிழகத்தின் நடனக்கலை ஆசான் வழுவூர் இராமையாபிள்ளையின் மாணவி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே விமலோதய நடனப்பள்ளியின் வாயிலாக சுபாஷினி நுண்கலை நடனக்கலை என்ற தலைப்பில் 1999இலும் மற்றுமொரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். வண்ணத்தகடுகள், விளக்கப்படங்கள் சகிதம் வெளிவந்திருந்த இந்நூலில் நாட்டியக்கலையில் இடம்பெறும் சில அடிப்படை நுட்பவியல் நுணுக்கங்கள், நடைமுறை நாட்டியத்தில் இடம்பெறும் அடிப்படை அடவுகள், நாட்டிய நெறியாக்கம், நடைமுறை

நாட்டியத்தில் கையாளப்படும் ஆடை ஆகாரியங்கள், இலங்கையின் சாஸ்திரீக நாட்டிய வடிவங்களான றுகுனு நடனமும் சப்பிரகமுவ நடனமும், தென்னிலங்கை நாடோடி நடனம் - கோலம், தென்கிழக்காசிய நடனங்களில் இந்தியக் கலாசார நடனங்களின் செல்வாக்கு ஆகிய அம்சங்களில் உள்ளடக்கப்பட்ட நடனக்கலை சம்பந்தமான கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இதே ஆண்டு (1999இல்) ஆங்கிக அபிநயம் என்ற மற்றொரு நடனக்கலை நூல் வெளிவந்தது. ஏ.எஸ்.ஏ.தாரங்கனி என்பவர் கொழும்பு அருணா வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக இந்நூலை நடனக்கலை மாணவர்களின் பயன்பாட்டிற்காக வெளியிட்டிருந்தார். பரதக்கலைக்கு உயிருட்டுவது அபிநயம் ஆகும். இவ்வபிநயம் ஆங்கிகம், வாச்சிகம், ஆகார்யம், சாத்விகம் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் ஆங்கிக அபிநயம் பற்றிய குறிப்புகளையே ஆங்கிக அபிநயம் என்ற இந்நூல் கொண்டுள்ளது. திரியாங்கத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் குறைந்தது ஒவ்வொரு உறுப்புக்களாவது இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் ஹஸ்தங்களின் பலவகைகளும் சிரோ, சிருஷ்டி, கண்ட, பாத பேதங்கள் என்பன படங்கள், செயல்முறை, மற்றும் விநியோகம் என்பவற்றுடன் தரப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிக அபிநயம் என்ற நூலைத் தொடர்ந்து தாரங்கனி அவர்கள் மற்றுமொரு விரிவான நடனக்கலை நூலையும் 2004இல் எமக்கு வழங்கியுள்ளமையையும் இங்கு பதிவுசெய்தல் வேண்டும். ஹஸ்த விநியோகங்கள்: முத்திரை விநியோகங்கள் என்ற தலைப்பில் அமைந்த அந்த நூலையும், அருணா பப்ளிக்கேஷன்ஸ் என்ற வெளியீட்டு நிறுவனம் யாழ்ப்பாணம், மூளாய பிரதேசத்திலிருந்து வெளியிட்டிருந்தது. ஆங்கிக அபிநயம் என்ற முன்னைய நூலின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படக்கூடிய இந்நூல், நடனக் கலையில் இடம்பெறும் ஆங்கிகம், வாச்சிகம், ஆகார்யம், சாத்விகம் என்ற நான்கு வகை அபிநயங்களில் ஆங்கிக அபிநயம் என்பதனுள் அடங்கும் அங்கம், உபாங்கம், பிரதியாங்கம், என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் ஒன்றான ஹஸ்தம் பற்றியே இந்நூல் விளக்குகின்றது. ஹஸ்தம் என்பதன் தமிழ்ப்பதம் “முத்திரை” என்பதாகும். குறிப்பாக சமயுத ஹஸ்தம் (ஒற்றைக்கை முத்திரை), அசமயுத ஹஸ்தம் (இரட்டைக்கை முத்திரை), என்பன பற்றியும் அவற்றின் விநியோகங்களையும் விளக்கங்களையும் தமிழில் தருவதுடன் அவ்விநியோகங்கள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் என்பதையும் மிக விரிவாக இந்நூல் விளக்குகின்றது. இங்கு சமயுத ஹஸ்தங்கள் 28, அசமயுத ஹஸ்தங்கள் 24 ஆக மொத்தம் 52 முத்திரைகளுக்கான விநியோகங்களின் செயல்முறைகள் தரப்பட்டுள்ளன.

தாரங்களியின் இரண்டு நூல்களும் நடனக்கலையில் பயிலும் மாணவர்களையும், அதனைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களையும் இலக்காகக்கொண்டு எழுதப்பட்ட துறைசார் நூல்களாகும்.

பரதக்கலையின் முத்திரைகள் பற்றிய மற்றுமொரு நூலையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இந்நூல் புலம்பெயர்ந்து ஜேர்மனியில் டோர்ட்முண்ட் நகரில் வாழும் கிருபா இரட்னேஸ்வரனால் வெளியிடப்பட்டது. 151 பக்கங்களில் விளக்கப்படங்கள் சகிதம் வெளிவந்துள்ள இந்நூல், புகலிட நாடுகளின் நடனப்பள்ளிகளில் கைநூலாகப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. பரத முத்திரை என்ற தலைப்பிலே வெளிவந்துள்ள கிருபா ரட்னேஸ்வரனின் இந்நூல், பரத நாட்டியத்தின் அறிமுறை-சாஸ்திரமுறை பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. 1986ம் ஆண்டளவில் விக்னேஸ்வரா இசைநடனக் கலாமன்றமாக உருவாகிப் பின்னர் பாரதி நாட்டியாலயமாக பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்ட நாட்டியப் பள்ளியை ஜேர்மனியில் நடத்திவரும் இந்நூலாசிரியர், இந்நூலை பரத நாட்டியப் பயிற்சிபெறும் புதியவர்களுக்கு உதவும் வகையில் விளக்கப்பட உதவியுடன் ஒரு கைநூலாகத் தயாரித்துள்ளார்.

திருமதி லீலாம்பிகை நடராஜாவின் நடனசாரம் என்ற நூல், நடனக்கலை சார்ந்து இலங்கையில் எழுந்த நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். 2001இல் கொழும்பிலிருந்து இந்நூல் நூலாசிரியரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கலாஷேத்திர மரபில் வாழும் ஒரு மாணவியின் உணர்விலும் அறிவிலும் ஊறிப்போயிருக்கும் பரதம் பற்றிய தரவுகள் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. பரதக்கலையின் வரலாற்றுப் பின்னணி, நடனத் தத்துவங்கள், பரதநாட்டியம் தொடர்பாக எழுந்த பண்டைய நூல்கள், பரதநாட்டியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்த கலைஞர்கள் என நடனக்கலை பற்றிப் பல்வேறு அம்சங்களையும் இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

நடனக்கலை நூல்களுள் அக்கலையின் பயில்தளத்தில் நின்று எழுதப்பட்ட நூல்கள் சிலவற்றை இங்கு பதிவுசெய்துள்ளோம். நடனக்கலையின் நுட்பங்கள், பற்றிக்கூறும் இந்நூல்களிலிருந்து சற்று அகலக்கால் பதித்தாக நிருத்தியம் என்ற தலைப்பில் மீரா மங்களேஸ்வரனின் நூலொன்று 2002இல் கொழும்பிலிருந்து கிரிப்ஸ் என்ற பெயரில் பதிப்பகம் ஒன்றை நடத்தும் திரு.சு.கிருஷ்ணமூர்த்தியினால் 232 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. நடனக்கலையின் நுணுக்கங்கள், அக்கலையில் விற்பன்னர்களாகவும் சிந்தனையாளர்களாகவும் விளங்கிய பல பெரியார்கள் பற்றிக்கூறும் இந்நூலில், பரதநாட்டியக் கலை பற்றி மட்டுமின்றி கிராமிய நடனக்கலைகள், பல்வேறு வாத்தியக் கருவிகள்,

தாண்டவங்கள், கரணங்கள், மேளகர்த்தா இராகங்கள், என்று ஏராளமான விடயங்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. இவை நாட்டியக்கலையின் பரந்ததொரு அறிவுப்பரப்பிற்கு வாசகரை இட்டுச்செல்கின்றது. வட இலங்கை சங்கீத சபை வழங்கும் பரதகலா வித்தகர் பட்டம் பெற்ற இந்நூலாசிரியர் மீராமங்களேஸ்வரன், கொழும்பில் அழகியல் கலைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் உயர்ந்த பயிற்று நலனும் கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடனக்கலை சார்ந்த பொதுப் பரீட்சைகளையும், அதற்காகப் படிக்கும் மாணவ மாணவியர்களையும் இலக்காகக்கொண்டும் பல நூல்கள் ஆங்காங்கே வெளிவந்துள்ளன. பரத நாட்டியக் கலை: வினா-விடை என்ற நூல் நிலா இளங்கோவனால் எழுதப்பட்டு, யாழ்ப்பாணம் வைமன் வீதியிலிருந்து நிலா பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 2002இல் வெளிவந்தது. வட இலங்கை சங்கீத சபை பரீட்சைகளுக்கும் க.பொ.த. சாதாரண, உயர்தர பரீட்சைகளில் பரதக்கலையை பாடமாகக் கொள்வோருக்கும் ஏற்றதாக, வினா-விடைகளுடன் குறிப்புகளும், ஆங்கிகாபிநயம், 108 கரணங்கள் ஆகியனவும் விளக்கப்படங்களுடன் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் போலவே, எஸ்.செல்வேந்திரன் அவர்கள் தொகுத்து லண்டனிலிருந்து 2002இல் வெளிவந்த மற்றுமொரு நூலும் அமைந்துள்ளது. பரத நாட்டியம்: தரம் 5-8 (டிப்ளோமா) என்ற தலைப்புடன் லண்டனில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இந்நூல் இங்கிலாந்தைத் தளமாகக்கொண்டு இயங்கும் நடனப்பள்ளிகளின் மாணவர்களின் டிப்ளோமா கல்வியை இலக்காகக்கொண்டு வெளிவந்த நூலாகக் கருதமுடிகின்றது. பரதநாட்டியம் தரம் 5-8 இற்கான (டிப்ளோமா) அறிமுறைக் குறிப்புகள் கொண்ட இந்த நூலில் நாட்டியங்கள் தவிர்ந்த மற்றவை அனைத்தும் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழர்களினால், புகலிடத்தில் வெளியிடப்பட்ட மேலும் சில நடனக்கலை சார்ந்த நூல்களைப்பற்றிய பார்வையைச் செலுத்துவோம். ஏற்கெனவே ஜேர்மனியிலிருந்து கிருபா ரட்ணேஸ்வரனின் பரத முத்திரை பற்றியும், லண்டனிலிருந்து எஸ்.செல்வேந்திரனின் பரத நாட்டியம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இவ்வகைக்குள் ஆஸ்திரேலியாவில் ஆடற்கலையும் பாடற்கலையும்: என்ற தலைப்பில் அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கலாநிதி ஆ.கந்தையா அவர்களின் பாரிய நூலையும் அடக்கலாம். அவுஸ்திரேலியாவின் நியு சவுத் வேல்ஸ் பிரதேசத்தில் இருந்து நடனாலயா வெளியீடாக வெளிவந்த இந்நூலைப் புகைப்படங்களையும்,

ஆவணங்களையும் கொண்டதொரு வரலாற்றுப் பதிவாகவே குறிப்பிடவேண்டும்.

சி.டீனி, மெல்பர்ன், பேர்த், பிரிஸ்பன், அடிலெயிட், கன்பரா, டார்வின், ஹோபாட் ஆகிய அவுஸ்திரேலிய மாநிலங்களில் வாழும் தமிழரின் ஆடற்கலையும் பாடற்கலையும் எவ்வாறு செழித்து வளர்கின்றது என்பதை தனித்தனிப் பிரதேசவாரியாகவும் வழங்கி, அப்பிரதேசங்களில் இயங்கும் தனித்தனிக் கலைக்கூடங்களின் வரலாறுகளையும் விரிவாகப் பதிவுசெய்துவைத்திருக்கும் நூல் இது. வண்ணப் புகைப்படங்களின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் இவ்வாவணவாக்கத்தில் நூலாசிரியர் ஆகந்தையா, தனிப்பட்ட கலைஞர்களையும் அவர்களது பணிகளையும் கூடப் பதிவுசெய்திருக்கிறார். அவுஸ்திரேலியாவில் இயல் இசை நாடகக் கலைகள் எம்மவரால் எவ்வாறு வளர்க்கப்பட்டன என்று எதிர்காலத்தில் ஆய்வுசெய்யவிழையும் ஆய்வாளர்களுக்கு இந்நூல் ஒரு மூலாதார நூலாக அமையும். இந்நூல் போன்றே புலம்பெயர் நாடுகளெங்கும் ஆவணப்பதிவுகள் அவசியம் என்பதை இந்நூலை வாசிக்கும் எவரையும் எண்ணத்தூண்டும் வகையில் இந்நூல் கருத்தூன்றித் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

புலம்பெயர் தேசத்தில் வெளிவந்த நடனக்கலை சார்ந்த நூல் என்ற வகையில் இலண்டனில் வளர்ச்சிபெறும் பரதக்கலை என்ற மற்றொரு நூலையும் இங்கு பதிவுக்காகக் குறிப்பிடலாம். கலாநிதி இரத்தினம் நித்தியானந்தன் அவர்கள் 32 பக்கம் கொண்ட இச்சிறுநூலை எழுதியிருக்கிறார். அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் கலாநிதி ஆ. கந்தையாவின் நூல் உள்ளடக்கிய பரந்த தளத்தை இந்நூல் கவராதபோதிலும், புகலிடத்தில் வளரும் கலைஞர்களுக்கு ஒரு சிறுவழிகாட்டியாக இது அமைகிறது. இந்நூல் பரதக்கலையை இரத்தினச் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்துவதுடன், பரதக் கலைக்கு மறுமலர்ச்சி தந்தவர்களில் ஈ.கிருஷ்ண ஐயர், ஸ்ரீமதி ருக்மணிதேவி அருண்டேல் ஆகியோர் பற்றியும், ஈழத்தில் பரதக்கலையின் வளர்ச்சி பற்றியும் மேலோட்டமாகக் கூறுகின்றது. இன்று புலம்பெயர் நாடுகளில் பரதக்கலை வளர்ச்சிப்போக்கு பற்றியும் அரங்கேற்றங்களின்போது பெற்றோர் மற்றும் வழிநடாத்துவோர் கவனிக்கவேண்டிய விடயங்கள் பற்றியும் இதில் கூறப்படுகின்றன. பரதக்கலையை மேடையேற்றுகின்றபோது ஏற்படும் தொழில்நுட்பப் பிரச்சினைகள் இதில் ஓரளவு ஆராயப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் மேலும் விரிவாக அதிக விபரங்களுடன் வெளிவந்தால், வரலாற்றுரீதியில் அதிக கவனத்தைப்பெறும் வாய்ப்பு உள்ளது. திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு பற்றி நூலாசிரியர் சிந்திக்கவேண்டும்.

மிக அண்மைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆய்வொன்று நூலுருவில் வெளிவந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்து நாட்டிய மரபுகள் என்ற தலைப்பில் வலன்ரீனா இளங்கோவன் அவர்களது இந்த ஆய்வு, ஜேர்மனி: வெற்றிமணி வெளியீடாக, ஓகஸ்ட் 2008 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. திருமதி வலன்ரீனா இளங்கோவன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைமாணி சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். நுண்கலை, நாடகமும் அரங்கியலும், இந்துநாகரிகம் போன்ற கற்கைநெறிகளை மேற்கொண்டமையால் கலை பற்றிய தேடல் உணர்வு மிக்கவர். கிராமியக் கலைகளில் அத்த ஈடுபாடு கொண்டவர், ஆடவல்லான் என அனைவரும் போற்றிவணங்கும் சிவனுக்கு ஆடல்மடை செய்த பெண்களின் பண்பாட்டு நிலையை உலகறிய வைக்கும் உயர்ந்த நோக்கை இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டது.

ஈழத்தில் சின்னமேளம் என்று பெயர்பெற்ற இந்நாட்டிய மரபின் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள், தகவல்கள் எழுத்தில் போதியளவு இல்லாத நிலையில் இந்நூல், பல கலைஞர்களின் நேரடி வாக்குமூலங்களையும், இன்று அழிந்துசெல்லும் பாரம்பரியக் கலைவடிவமொன்றின் எச்சமாக இருக்கும் சின்னமேளக் கலைஞர்களின் மலரும் நினைவினை மீட்டெடுக்கும் நேர்காணல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்த தாளவாத்தியக் கலைஞர் மிருதங்க வித்துவான் சிவபாதம், பாடகர் அமரர் கிரகரி தங்கராஜா போன்ற மேலும் சில முக்கிய கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை இவ்வாய்வு முற்றிலும் பதிவுசெய்யாத போதிலும், எதிர்காலத்தில் மீள்பதிப்பில் இவை விரிவாக்கம்பெறும் வாய்ப்பு உள்ளது என்று கருதுகின்றேன்.

அரங்கியல் கலைகள் பற்றிப் பேசும்போது, அங்கு அரங்கேற்றங்கள் பற்றிப் பேசுவது தவிர்க்கமுடியாததாகி விடுகின்றது. அண்மையில் பிரித்தானிய நூலகத்தில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் அந்தப் பிரபல்யமான நூலகத்தில் பதிவுசெய்து பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு ஈழத்து பரதநாட்டிய அரங்கேற்ற மலர் கண்ணில் பட்டது. பரதநாட்டிய விருந்து: சிறப்புமலர் என்ற தலைப்பில் வட்டுக்கோட்டை: ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோயில் ராஜகோபுர நிதிக்காக ஓகஸ்ட் 1969 இல் அந்த மலர் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கொழும்பு மெய்கண்டான் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட 54 பக்கம்கொண்ட அந்த நூலை பிரித்தானிய நூலகம் இன்றும் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறது. (பதிவிலக்கம்: 14171h22). வட்டுக்கோட்டை அடைக்கலந்தோட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில் இராஜகோபுர நிதிக்காக, பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் 11.08.1969 அன்று இடம்பெற்ற பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சியின்போது வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலர் அது.

சென்னை கலாஷேத்திரத்தில் பரதம் பயின்று முதற்பிரிவில் சித்தியெய்தியதுடன் அத்தகைய பெறுபேற்றைப் பெற்ற முதல் ஈழத்து மாணவி என்ற பெருமையையும் பெற்ற கௌரி முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களின் நடன நிகழ்ச்சி இதுவாகும். இச்சிறப்பு மலரில், அடைக்கலந்தோட்டம் கோவில் வரலாறு பற்றிய கோயில் பரிபாலன சபையினரின் கட்டுரையும், பரதநாட்டியம் தொடர்பான சிறு கட்டுரைகளும், அன்றைய நிகழ்ச்சிநிரல் விபரமும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அரங்கேற்ற மலர்கள் அவ்வப்போது ஈழத்தில் வெளியிடப்பட்டு வருவது, எம்மிடையே ஒரு மரபாக இருந்து வருகின்றது. அவ்வகையில் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் என்ற தலைப்புடன் தெல்லிப்பளை வெற்றிமணி மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தொகுப்பாகிரியராகவிருந்து, 1978 இல் வெளியிட்ட ஒரு மலரையும் புகலிடத்தில் காண முடிந்தது. பண்ணும் பரதமும் (V.T.V.சுப்பிரமணியம் ஓதுவார் மூர்த்தி), தெய்வீக ஆடற்கலை (வழுவுர் பீ. இராமையாபிள்ளை), ஆடற்கலை (கலாநிதி அ.சண்முகதாஸ்), பரதத்தில் கரணங்கள் (க.கா.சோமசுந்தரன்) ஆகிய கட்டுரைகளைக் கொண்ட இந்தச் சிறப்பிதழ், 09.12.1978 அன்று யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் அரங்கேறிய தையிட்டி சிலம்பொலி ஷேத்திரம் வழங்கிய பரத நாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியின்போது வெளியிடப்பட்டது. செல்வி ஜெயபத்மினி சின்னத்துரையின் மாணவியும், வெற்றிமணி ஆசிரியர் மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் மகளுமான தயாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் அரங்கேற்ற நிகழ்வின்போது வெளியிடப்பட்ட மலர் இதுவாகும்.

அரங்கேற்றங்களின் போது மட்டுமல்லாது, பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஈழத்தின் நடன ஆசிரியர்களின் பேரிலும் சில சிறப்பு மலர்கள் அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. வேல் ஆனந்தன் 60: மணிவிழாச் சிறப்பு மலர் அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தகுந்தது. திருக்கோணமலை, வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசின் ஆற்றுகைக் கலைஞர் ஒன்றியம் 2001இல் வெளியிட்ட இம்மலரை வல்வை ந.அனந்தராஜ் தொகுத்திருந்தார். 1941இல் நெடுந்தீவில் பிறந்த வேல் ஆனந்தன் (அருளானந்தம்பிள்ளை) சிறுவயதிலிருந்தே ஆசான் ஏரம்பு சுப்பையா அவர்களால் ஆடற்கலைக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டவர். யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலியில் 1969இல் கலைக்கோயில் என்ற நாட்டியப் பள்ளியை உருவாக்கி நாட்டியப் பயிற்சியை வழங்கிவந்தவர். அவரது அகவை 60இன் நினைவாக அவரது 870ஆவது நாட்டியாஞ்சலி நிகழ்வு வடக்கு, கிழக்கு மாகாண அரசின் ஆற்றுகைக் கலைஞர் ஒன்றியத்தின் அனுசரணையுடன் திருக்கோணமலை புனிதவளனார் கல்லூரியில் (St Joseph's College) 18.11.2001 அன்று இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வின்போது இம்மலர் வெளியிடப்பட்டது. கலைஞர்

வேல் ஆனந்தன் பற்றிய எட்டுக் கட்டுரைகள் இதிலுள்ளன. அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுடன் தொடர்பான புகைப்படங்களும் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்வகையில் மிக அண்மைக்காலத்தில் திருமதி ராகினி ராஜகோபாலின் சதங்கை நாதம் நாட்டியாலயா 30வது ஆண்டு மலர, ஈ.கே.ராஜகோபால் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு லண்டன்: புதினம் பத்திரிகை வெளியீட்டு நிறுவனத்தால் 2008இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. தாயகத்தில் பத்து ஆண்டுகளும், புலம்பெயர்ந்த லண்டனில் இருபது ஆண்டுகளும் ராகினி ராஜகோபாலின் நாட்டியாலயா நடனப்பள்ளி ஆற்றிய கலைப்பணியை கௌரவிக்கும் முகமாக 19.07.2008 அன்று லண்டன் குரோய்டன் *Fairfield Hall* இல் நடந்த நாட்டியாலயா மாணவிகளின் நடனத் திருவிழாவில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது. திருமதி ராகினி ராஜகோபாலின் சேவை நலம் பாராட்டும் ஏராளமான கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நன்றி:

ஞானம் மாத இதழ் (கொழும்பு), மார்ச் 2009, ஏப்ரல் 2009

அயலகம்

சிங்கப்பூரில் தமிழ் நூலுக்குத் தேசிய விருது

சிங்கப்பூரில் தமிழ் அந்நாட்டுத் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. சிங்கப்பூர் அரசாங்கம், தமிழ் மூலமான கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் ஊக்கம் தருகின்றது. தேசிய கலை மன்றம், தேசிய புத்தக மேம்பாட்டு மன்றம், தேசிய நூலக வாரியம் போன்ற அமைப்புகளின் மூலம் நாட்டின் நான்கு அதிகாரத்துவ மொழிகளிலும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு உதவிகளையும் ஆதரவுகளையும் வழங்கி வருகின்றது.

சிங்கப்பூரில் தேசிய புத்தக மேம்பாட்டு வாரியம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஆங்கிலம், தமிழ், மலாய், சீனம் ஆகிய அந்நாட்டின் நான்கு தேசிய மொழிகளிலும் வெளிவரும் சிங்கப்பூர் குடிமக்கள், மற்றும் அந்நாட்டின் நிரந்தரக் குடிமக்களின் நூல்களுக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கின்றது. 10,000 சிங்கப்பூர் வெள்ளி பணப்பரிசில் கொண்டதாக இந்த விருது உள்ளது. சிங்கப்பூர் எழுத்தை ஊக்கப்படுத்தி வளர்க்கும் நோக்கில் தேசிய புத்தக மேம்பாட்டு வாரியம், தேசிய புத்தகப் பரிசு என்ற பெயரில் 1980ம் ஆண்டு முதல் இவ்விருதினை வழங்கி வருகின்றது. இடையில் சில காலம் தடைப்பட்டிருந்த இவ்விருது 2004ம் ஆண்டு முதல் மீண்டும் தேசிய இலக்கிய விருது என்ற பெயரில் நான்கு மொழி நூல்களுக்கும் இரு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வழங்கப்படுகின்றது.

தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாக தமிழ் மொழி நூலுக்கான இந்த விருதைத் தனியொருவராக நிலைத்து நின்று பெற்றுவந்தவர் கனகலதா என்ற பெண் படைப்பாளியாவார். இலங்கையில் நீர்கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கனகலதா இளம் வயதிலேயே சிங்கப்பூரில் புலம்பெயர்ந்து வாழத் தலைப்பட்டவர். சிங்கப்பூர் ஊடகத்துறையிலும், தமிழ் சமூகத்திலும் விரி.அரசு என்று பரவலாக அறியப்பெற்ற அமரர் வை.திருநாவுக்கரசு சிங்கப்பூர் தமிழ்ப்பத்திரிகையான தமிழ்முரசுவின் ஆசிரியராக இருந்தபோது, அதில் இணைந்து தமிழ் முரசு ஞாயிறு பதிப்பின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அதனூடாக சொந்தப் பெயரிலும் புனைபெயரிலும் பல கதைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதித் தன் படைப்பாற்றலை அமரர் திருநாவுக்கரசுவின் வழிகாட்டலில் வளர்த்துக்கொண்டவர்.

இவரது முதலாவது நூலான தீவெளி என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்கு சிங்கப்பூர் தேசிய இலக்கிய விருதினை 2004இல் பெற்றுக்கொண்ட கனகலதா, 2006ம் ஆண்டில் தனது இரண்டாவது நூலான பாம்புக் காட்டில் ஒரு தாழை என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்காக சிங்கப்பூர் தேசிய இலக்கிய விருதினை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டார். அண்மையில் இவர் எழுதிய நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு 2008ம் ஆண்டுக்கான சிங்கப்பூர் தேசிய இலக்கிய விருது கிடைத்துள்ளது. தொடர்ச்சியாக சிங்கப்பூர் அதி உயர் இலக்கிய விருதினைத் தன் படைப்புகளுக்குப் பெற்றுவரும் கனகலதாவின் நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினை இங்கு அறிமுகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற இந்நூலில் லதாவின் தேர்ந்த பத்துச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதைகளின் களம் சிங்கப்பூராக இருந்தாலும், அதில் வெளிப்படுத்தப்படும் கருவும் சிந்தனைகளும் எண்ணப்போக்குகளும் உலகப்பெண்கள் பொதுவாக எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன. சமூகத்தில் பலவீனமானவர்களாகவே சித்திரிக்கப்படும் இனமான பெண்கள் அதிலிருந்து மீண்டுரை முனையும் போக்கும் அந்த மீட்சிக்கான அவர்களின் முனைப்பும் காத்திருப்பும் இக்கதைகளின் அடிநாதமாக அமைந்துள்ளன.

அடையாளம் என்ற முதலாவது கதையில் சிங்கப்பூரில் வாழும் ஓர் இந்தியப்பெண் தன் அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தும் முயற்சி சித்திரிக்கப்படுகின்றது. அதன் பின்னணியில் அவளது குடும்பவாழ்வியல் சூழலில் பலவீனமான பெண் என்ற அடையாளச் சிக்கலிலிருந்து விடுபடமுனையும் தீவிரமும், அங்கலாய்ப்பும் கூடவே வெளிப்படுகின்றது. நாளை ஒரு விடுதலை என்ற கதையில் வரும் வசந்தி வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக 200 வெள்ளி மாத வேதனத்திற்காக வேலைவாய்ப்புப் பெற்று குடும்பத்தினரைக் காக்கவேன்று சிங்கப்பூர் வந்தவள். சிங்கப்பூர் தெருக்களிலும் தொழில்புரியும் வீட்டிலும் பெண் என்ற காரணத்தினால் அவள் எதிர்நோக்கும் விரசநோக்குகள் அதிலிருந்து விடுபட அவள் தேடும் பாதைகள் அழகாக விபரிக்கப்படுகின்றன.

மழை-அப்பா என்ற கதையில் தான் அறவே வெறுக்கும் பொறுப்பற்ற குடிசாரத் தந்தை என்ற ஆண்மையின் ஆளுமையிலிருந்து விடுபடத் துடித்த ஒரு பெண்ணின் ஆதங்கம் கோபம் என்பன நளிளமாக வெளிப்படுகின்றன. அறை என்ற கதையில் தான் ஒரு அறையில் தற்காலிகமாகக் குடியிருக்கும் வீட்டில் நிகழ்ந்த ஒரு மரணத்தைத் தொடர்ந்து அடுத்தநாள் இயல்புவாழ்வுக்குத் தயாராகும் ஒரு பெண்ணின் ஓட்டாத உறவுகளின் சலனங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

வாழ்வின்மீதான துளித்துளியான நம்பிக்கைகள் கதைகளில் மறைந்தும் மறையாமலும் வெளிப்படுவதை இக்கதைகளில் மிக நுணுக்கமாகப் பின்னியிருக்கிறார் கனகலதா.

ஓவ்வொரு மனிதருக்கும் பல அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. சுயம் என்ற ஒன்று இருக்கின்றது. வாழ்க்கையும், அதை வாழ்ந்து வரும் சூழலும், தான் சார்ந்துள்ள சமூகமும், அந்தச் சுயத்தையும், இயல்பான அடையாளங்களையும் மெல்ல மெல்லச் சிதைக்கின்றன அல்லது சிதைவடைவதற்கான அல்லது சிதைத்துக்கொள்வதற்கான சூழலை அவை உருவாக்கித்தருகின்றன. இப்படியாக ஒரு பெண்ணின் சுயம் அழிக்கப்படுவதையும், மாற்றம்பெறுவதையும், தொலைக்கப்படுவதையும் நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற இந்த நூலில் உள்ள பத்துக் கதைகளும் சொல்கின்றன.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளியொருவர், தான் தொடர்ந்து வாழத் தேர்ந்த ஒரு வாழிட நாட்டினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு விருதினைப் பெறுவதென்பது, அதுவும் தொடர்ந்து மூன்று தடவைகள் அந்த இலக்கிய விருதினைப் பெற்றுக்கொள்வதென்பது அந்தப் படைப்பாளிக்கு மட்டும் பெருமைதரும் விடயம் அல்ல. அவரது தொப்புள்க்கொடி உறவுகளான ஈழத்தமிழர்களுக்கும் பெருமைதரும் விடயமாகும். தமது விருப்பத்தெரிவாக அல்லாது, தமது பெற்றோருடன் கூடிப் புலம்பெயர்ந்தமையால் புகலிட நாடுகளில் நிரந்தரமாக வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுவிட்ட இரண்டாம் தலைமுறை ஈழத்தமிழர்களுக்கும் இத்தகைய வெற்றிகள் ஊக்கசக்தியாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் அமைந்துவிடும் என்பது ஆரோக்கியமான விடயமாகும்.

நன்றி:

சுடரொளி இருமாத இதழ் (லண்டன்) ஏப்ரல் 2009

தினக்குரல் வார மலர் (கொழும்பு) ஞாயிற்றுக்கிழமை 05.04.2009

ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை (கொழும்பு) இதழ் 108, மே 2009

வல்லினம் : உலகத்தமிழரை நாடிவரும் ஒரு மலேசியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய ஏடு

மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியம் இன்றைய தினத்தில் கிட்டத்தட்ட 120 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டிருக்கின்றது. அந்த நாட்டில் குடியேறிகளாகக் கொண்டு வரப்பட்ட காலத்திலேயே தமிழகத்திலிருந்து தங்களுடைய மூட்டை முடிச்சகளுடன் கப்பலேறிய தமிழர்கள் இலக்கிய உணர்வுகளையும் கூடவே கொண்டு வந்து புகலிட மண்ணில் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திற்கும் இன்றைய மலேசியாவின் கெடா மாநிலத்திலுள்ள வரலாற்றுப் பூமியாகிய கடாரத்திற்கும் இடையே 11ம் நூற்றாண்டில் இராசராச சோழன் காலத்தில் இருந்தே வரலாற்று, இலக்கியத் தொடர்புகள் இருந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிந்தாலும், பிரித்தானிய ஆட்சியில் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் பொருளாதாரப் புலப்பெயர்வுக் காலம் தான் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் அறிமுகக் காலமாக இலக்கிய ஆய்வுகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை 1946ம் ஆண்டுக்கு முன்னைய இலக்கியம், 1946க்குப் பின்னைய இலக்கியம் என இரு பிரிவாகப் பிரித்துப் பார்த்தால் தான் மலேசிய இலக்கியத்தின் உண்மை நிலையை அறிய முடியும். ஆரம்பம் முதல் 1946வரை தமிழகத்திலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வந்தவர்களின் இலக்கியங்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. மலேசிய தனித்துவ இலக்கியமாகவல்லாது அவை தமது தாயக உணர்வுடன் பின்னிப்பிணைந்ததாகவே இருந்துவந்துள்ளன. மலேசிய வரலாற்றில் 1941 முதல் 1945 செப்டெம்பர் வரை இருண்டகாலமாகும். 1941 இல் 2வது உலகப்போரினால் இலக்கிய வளர்ச்சி அங்கு பெருமளவில் தடைப்பட்டிருந்தது. சீரான வளர்ச்சி கண்டு வந்த கல்வி, தொழில், பொருளாதாரம் அனைத்தும் 5 வருடம் தேக்கமடைந்தது. அக்காலகட்டத்தில் மலேசியாவைக் கைப்பற்றியிருந்த ஐப்பானியரின் பிரச்சாரத்திற்காகவே ஓரேரு ஏடுகள் நடாத்தப்பட்டன. சில நூல்களும் வெளிவந்தன.

மலேசியாவில் தமிழ்மொழிக்கல்வி 1816 இல் முதலில் பினாங்கில் தொடங்கப்பட்டது என வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. தமிழகத்தில்

மணிக்கொடி காலம் உள்ளது போல மலேசியாவில் கதை வகுப்பு காலம் 18.8.51 இல் தொடங்கப்பட்டது. கதை வகுப்பு, அந்த மண்ணின் சிறுகதை இலக்கியத்தின் திருப்பு முனையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தக் கால்கோளிடலின் பின் பல உத்திகள், முயற்சிகள், ஆக்கப்பணிகள் மலேசிய இலக்கியத்தில் பரிசோதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் மலாயா 1957 ஆகஸ்ட் 31 இல் சுதந்திரம் அடைந்த பின்பு தான் மலேசிய மண்ணின் மணம்கமழும் தனித்துவமான படைப்பிலக்கியங்கள் வீறுடன் எழுந்தன என்று அறியமுடிகின்றது.

மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியவாதிகள் அவ்வப்போது தோன்றி, தமிழ் மக்களிடையே தமிழுணர்வையும் இன உணர்வையும் வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் மலேசிய மக்கள் தமிழகத்தின் இலக்கியங்களைப் போற்றிவருவதையும், ஈழத்துத் தமிழிலக்கியங்கள் பற்றி ஆர்வத்துடன் அளவளாவி வருவதையும் நேரில் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டதுண்டு. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில்கூட தமிழக இலக்கியங்களுக்கு இணையாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் வைத்துக் கற்பிக்கும் போக்கு அங்கு காணப்படுகின்றது. உலகளாவிய மாநாடுகளைக் கொண்டாடுவதில் மலேசியத் தமிழர்களுக்கு அதிக ஈடுபாடு உண்டு. ஏதாவது ஒரு புதுமை என்றால் அது மலேசிய மண்ணில் தான் நிகழ்கின்றது என்று உலகம் கூறவேண்டும் என்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, முதல் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழா, முதல் உலகத் திருக்குறள் மாநாடு, உலகத் தமிழர் மாநாடு, உலகத் தமிழ்சிரியர் மாநாடு, சித்தர் மாநாடு, உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் தினம் என உலகளாவிய நிலையில் சிந்திப்பதற்கு, சந்திப்பதற்கு செயல்படுத்துவதற்கு முதல் கால்கோள்விழாவை மலேசிய மண்ணில் மலேசியத் தமிழர்கள் தான் செய்கின்றார்கள் என்பதை வரலாறு மறக்கப்போவதில்லை. இப்படி எண்ணிலடங்காத மாநாடுகளை வைத்து அண்டை நாடுகளிலுள்ள தமது தமிழ்ச் சகோதரர்களை வரவேற்று உபசரித்து பொற்கிழி தந்து அனுப்பிவைக்கும் மலேசியத் தமிழர்களுக்கு அவர்களது அயலவர்களான இந்தியத் தமிழரோ, ஈழத்தமிழரோ என்ன கைம்மாறைச் செய்திருக்கின்றோம் என்று சிந்தித்தால் வேதனை தான் மிஞ்சும்.

குறைந்தபட்சம் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை, அங்கு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இலக்கிய யாகம் நடத்திவரும் இலக்கியவாதிகளைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளவாவது முயன்றிருக்கின்றோமா என்றால் இல்லை என்ற பதிலே பொதுவாக எம்மிடமிருந்து வரும்.

இந்த நிலைமைக்கு மலேசியப் படைப்பாளிகளும் ஓரளவு பொறுப்பேற்கவேண்டும். தமது மண்ணின் இலக்கியத்தை உலக அரங்கில்

எடுத்துச் செல்லும் வித்தைபற்றி அவர்கள் அக்கறைகொள்ளாதிருப்பது ஒரு காரணமாகும். அளவுக்கு அதிகமாகத் தமிழகத்தையே தமது இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக இன்றும் நம்பியிருப்பதும், தமிழக ஜாம்பவான்களின் கைகளால் குட்டுப்படுவதைக்கூட பாக்கியமாகக் கருதிச் சிலர் செயற்படுவதும் இந்நிலையை மேலும் மோசமடையச் செய்கின்றது.

இந்நிலையில் தமிழ் இலக்கியம் என்றால் தமிழ்நாட்டு இலக்கியம் மட்டும் அல்ல அது உலகத் தமிழர்களுக்கும் பொதுவான இலக்கியம் என்ற விழிப்புணர்வு சாடைமாதையாக மலேசிய இளந்தலைமுறையினரிடையே உருவாகி வருவதையும் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. தமிழ்நாட்டு மாயையிலிருந்து நீங்கி மலேசிய இலக்கியம் உலகத் தமிழர்களை நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் வீறுடன் புறப்பட்டிருக்கின்றது ஒரு மலேசிய தமிழ் இளைஞர் அணி.

கடந்த பெப்ரவரி 2006இல் நவீன இலக்கியத்தை நோக்கி காதல் என்ற சஞ்சிகையை இவர்கள் மாத இதழாகக் கொண்டுவந்தார்கள். மலேசிய பாரம்பரிய தமிழகச் சார்பிலக்கியச் சஞ்சிகைகளிலிருந்து விலகி, முற்றிலும் வித்தியாசமானதொரு புதிய தளத்தில் நவீனத்துவ இலக்கிய உச்சங்களை எட்டும் ஆர்வத்துடன் புரட்சிகரமான நவீன இலக்கியக் கருத்துக்களுடனும், ஆரோக்கியமானதும் சுதந்திரமானதுமான இலக்கியச் சர்ச்சைகளுக்கு மேடை அமைத்துக்கொடுத்தும் மலர்ந்து மணம்பரப்பிய இச்சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் பின்புலத்தில் முனைவர் பெரு.அ.தமிழ்மணி, நிர்மலா பெருமாள், யுவராஜன் போன்றோர் வழிநடத்த மணிமொழி, ம.நவீன், ப.அ.சிவம் போன்ற மலேசிய இளையோரும் உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டார்கள். நவம்பர் 2006இல் 10 இதழ்களுடன் காதல் கைகூடாது நின்றுபோய்விட்டது. பொருளாதாரக் காரணியே சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் முதல் எதிரி என்பதும் பொய்த்துவிடவில்லை.

“சுமார் 500 தமிழ்ப்பள்ளிகளில் ஆறாம் வகுப்பு வரையில் மட்டுமே தமிழ்கற்ற சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டு மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்து மக்களை நம்பித்தான் இங்கே தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகம் இயங்க முடியும். தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், தமிழ் கற்ற கல்லூரி மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக முன்னாள், இந்நாள் தமிழ் மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள் என்ற இந்த அறிவுஜீவிகள், தமிழ் சமூக அரசியல், பொருளாதார, கல்வி, இலக்கிய, பண்பாட்டுத் தளங்களில் எந்தவிதமான தீவிர ஈடுபாடோ, செயல்பாடோ அற்ற காலகட்டம் இது” என்று குறிப்பிடும் மலேசிய தமிழறிஞரும் படைப்பாளியுமான மா.சண்முகசிவாவின் கூற்று ஆழ்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

இன்று ம.நவீன், பா.அ.சிவம், சந்திரா, ஆகியோர் சாம்பலிலிருந்து புறப்பட்ட பீனிக்ஸ் பறவைகளாக, மீண்டும் தமது முயற்சியில் மனம் தளராது வல்லினம் என்ற பெயரில் மற்றொரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டினைக் காலாண்டிதழாகக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள். தமிழகத்திலிருந்து மனுஷ்யபுத்திரனின் உயிர்மைப் பதிப்பகம் இவர்களது சஞ்சிகையை அச்சிட்டு விநியோகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றது என்றும் அறியமுடிகின்றது. வல்லினம் சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் ஆலோசகர்களாக மா.சண்முகசிவா, சீ.முத்துசாமி, கோ.முனியாண்டி போன்ற மலேசிய முன்னோடித் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முன்வந்திருப்பது இளைஞர்களான நவீனுக்கும் அவரது சகாக்களுக்கும் மனோதையிததை நிச்சயம் ஊட்டக்கூடும்.

வல்லினம் இதழின் ஜூன் 2007க்குரிய முதலாவது இதழிலேயே அச்சீட்டுச் செலவைச் சிக்கனமாகக் கையாண்டிருப்பதை பார்த்துப் புரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. முன்னைய காதல் சஞ்சிகையில் கற்ற பாடமாக இது இருக்கலாம். காதல் சஞ்சிகையில் தம் கைவண்ணத்தைக் காட்டியது போலவே இங்கும் அழகியல் அம்சம் பொருந்திய திட்டமிட்ட பக்க வடிவமைப்பில் அதிக அக்கறையினைச் செலுத்தியுள்ளார்கள்.

சஞ்சிகையின் உள்ளே பரிமாறப்பட்டிருக்கும் இலக்கியவிடயங்களை சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன். மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளராகவும் இணைப் பேராசிரியராகவும் இருந்த தமிழறிஞர், மலேசிய எழுத்தாளர் ரெ.கார்த்திகேசு அவர்களும், மலேசியத் தமிழ் நெறிக்கழகத்தின் தலைவராகவும் பண்டார்பாரு செந்தூர் இடைநிலைப் பள்ளியில் உளவளத்துணை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றும் இரா. திருமாவளவன் ஆகியோரின் இரண்டு நேர்காணல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்விதழின் சிறுகதைகளை சீ.முத்துசாமி, கோ.முனியாண்டி, மஹாத்மன், ம.நவீன் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை லண்டனிலிருந்து நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா, மலேசியாவிலிருந்து ந.மகேஸ்வரி, யுவராஜன், ப.மணிஹேகதீசன், கோ.புண்ணியவான் ஆகியோர் வழங்கியுள்ளனர். பா.அ.சிவம், அருண், தோழி, கருணாகரன், ஏ.தேவராஜன், சந்திரா ஆகியோருடன் சுவிஸ்சிலிருந்து நளாயினி தாமரைச்செல்வனும் கவிதைகளை இவ்விதழுக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

இளம் பள்ளி ஆசிரியரான ம.நவீன், வல்லினத்தின் பிரதம ஆசிரியராகவும், பா.அ.சிவம் துணை ஆசிரியராகவும் இயங்கியுள்ளனர்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் ஆதரவினை நாடி உலகளாவிய ரீதியில் தனது பறத்தலை சுதந்திரமாக மேற்கொள்ளத் துடிக்கும் வல்லினம் என்ற குருவிக்குஞ்சு அதன் கூட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்து

சிறகடிக்கின்றது. மலேசியப் படைப்பாளிகளையும் தம்முடன் இணைத்து உலகத் தமிழ் இலக்கியவானில் பயணிக்க விரும்பும் புலம்பெயர்ந்துவாழும் ஈழத்துத் தமிழ் உறவுகள் அதன் சுதந்திரமானதும் பாதுகாப்பானதுமான சிறகசைப்பிற்கு ஊக்கத்தை வழங்கமுன்வரவேண்டும். படைப்பாளிகள் தமது ஆக்கங்களை மட்டும் வல்லினத்துக்கு அனுப்பிவைப்பதுடன் தமது கடமை முடிந்துவிட்டதாகக் கருதாமல் சிறிய பணத்தொகையும் சேர்த்து அவ்விதழின் வளர்ச்சிக்கு உரமாக வழங்குவதற்கு முன்வரவேண்டும். ஆரோக்கியமானதும், சிந்தனையைத் தூண்டுவதுமான படைப்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவந்து காட்டியுள்ள இச்சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் வளர்ச்சி ஓரளவு எமது கைகளிலும் தான் தங்கியுள்ளது.

நன்றி:

கடரொளி: கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழ், (லண்டன்), ஆடி-ஆவணி, 2007.

காற்று வெளி (லண்டன், தமிழ்நாடு), இதழ் 9, மார்ச் 2008.

காலைக்கதிர் (லண்டன்), 20.03.2009.

மலேசியாவில் தமிழ் நூல்கள் : ஆவணப்படுத்தல் பற்றியதொரு தேடல்

நூல்கள் எமது இனத்தின் பண்பாட்டை, கலாச்சார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின் பதிவுகள் எமது வளத்தை, அறிவின் தேட்டத்தை எமது தலைமுறைக்கும், அடுத்து வரும் தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் சொல்லும் வல்லமை படைத்தன. இத்தகைய பதிவுகள் நாகரீகம் மிக்க ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் மிக அவசியமானதாகும். நேற்றைய பதிவுகள் இன்றைய வரலாறு. இன்றைய பதிவுகள் நாளைய வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஆதாரங்களாக இருக்கப்போகின்றன.

ஒரு நாட்டின், ஒரு தேசியத்தின் அறிவேடுகளைப் பதிவுசெய்யும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டவையே உலகநாடுகளில் இயங்கி வருகின்ற ஆவணக் காப்பகங்களும், தேசிய நூலகங்களுமாகும். உலக நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் தத்தம் தேசிய இனங்களின் அறிவுத்தேட்டத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் அவற்றைப் பதிந்து கொள்ளவும் அதிகாரபூர்வமான இத்தகைய நிறுவனங்களை நிறுவி, அதற்கான சட்டப் பாதுகாப்பையும் வழங்கி, தத்தம் தேசிய இனத்தின் அறிவேடுகளை ஆண்டாண்டு காலமாகப் பேணி வருகின்றன. தமிழர்களான எம்மைப் பொறுத்தவரை எமக்கென்றொரு நாடின்றி உலகமெல்லாம் குடியேறிப் பரந்து வாழும் இனமாக எம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். எமது அறிவியல் வளங்களைப் பேண நாம் சார்ந்துள்ள நாடுகளின் பிரதான தேசிய இனங்களின் நிழலில் இத்தகைய சட்டப்பாதுகாப்புடன் கூடிய அமைப்புக்களின் வாயிலாக எமது ஆவணங்களைப் பதிவுசெய்யவும் பாதுகாக்கவும் முயல்கின்றோம். அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப்பதிவை, தமிழ்த் தேசியத்தின் அறிவுத்தேட்டத்தின் கனதியை, பதிவாக்கும் முயற்சிகள் மலேசியத் தமிழர்களிடையே எவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியும் தேடலின் விளைவே இக்கட்டுரையாகும்.

மலேசிய தேசிய நூற்பட்டியலானது (*Malaysian National Bibliography*), 1966ம் ஆண்டு நூல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம் (*Book Preservation Act 1966*) பெர்புஸ்தக்கான் நெகரா மலேசியா (*Perpustakaan Negara Malaysia*) என்றழைக்கப்படும் மலேசிய தேசிய

நூலகத்தின் இருப்புக்களைத் தொகுப்பதன் மூலம் 1967இல் பருவ வெளியீடாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1986இல் இயற்றப்பட்ட வைப்பகங்களுக்கான சட்டத்தின் பிரகாரம் (*The Deposit of Library Material Act 1986*) அதன் ஆவணக்காப்பகத்திற்கு சட்டபூர்வமாக பதிப்பகங்களினால் வழங்கப்படும் வைப்பக நூல் பிரதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக 1987ம் ஆண்டு முதல் விரிவான முறையில் தொகுக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளின் தேசிய நூற்பட்டியல் போலவே மலேசிய தேசிய நூற்பட்டியலும் முழுமையான மலேசியத் தமிழ் நூல்களை பதிவுக்குள் ளாக் குவதில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றன. அரசாங்க வெளியீடுகள், பல்கலைக்கழக வெளியீடுகள் ஓரளவு சுவடிகள் காப்பகத்திற்கு ஒழுங்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டாலும், வர்த்தக நோக்கில் தனிப்பட்டவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நூலாக்கங்கள் அனைத்தும் மலேசிய தேசிய நூலகத்தை அடைந்து நூற்பட்டியலில் இடம்பெறுவதில்லை. இதற்கு அடிப்படையான ஒரு காரணம் என்னவென்றால் மலேசிய தமிழ் நூல்களில் பெரும்பாலானவை மலேசியாவுக்கு வெளியே தமிழகத்தில் அச்சிடப்படுவதாகும். இதை விட பதிப்பகங்கள் முழுமையான ஒத்துழைப்பை வழங்கத் தவறுவதும் இதற்கோர் காரணமாகும். இந்நிலையில் மலேசிய தமிழ்நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் பல்வேறு நிறுவனங்களும், தமிழறிஞர்களும் தத்தமது வசதிக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் ஏற்ப இறங்கியுள்ளமையை இங்கு அவதானிக்க முடிகின்றது.

பிரித்தானியரின் ஊடுருவல் மலேயா மண்ணில் ஏற்பட்ட 1874க்குப் பின்னர் இந்தியப் பெருங்கண்டத்திலிருந்து தமிழர்கள் இரப்பர், எண்ணெய் மரப் பயிர்ச் செய்கைகளுக்காக மலேயாவுக்கு அழைத்துவரப்பட்டுக் குடியேற்றப்படும்போதே தமிழ் இலக்கியமும் அவர்களுடன் மலாயாவுக்குள் நுழைந்துவிட்டது. மலேசிய நூல்வெளியீட்டுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளின் தமிழ் நூல்வெளியீட்டுத் துறைவளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும் போது பாரிய பாய்ச்சலை வெளிப்படுத்தியிருப்பதை அண்மைக்கால அறுவடைகளைக் கண்ணூறும் போது தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. தரமான பதிப்புத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் துணையுடன் இங்கு அழகியல் நோக்குடன் ஏராளமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இன்றும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

பெருமிதம் கொள்ளத்தக்க இந்த வளர்ச்சியானது, தூர்அதிர்ஷ்டவசமாகத் தமிழ்நூல் விநியோகமுறைகள் சர்வதேச மட்டத்தில் வளர்ச்சியுறாதமையால் வெளியுலகிற்குத் தெரியாத நிலையில் குடத்துள்

விளக்காகவே உள்ளன. மலேசிய மண்ணில் கால்பதிக்கும் அண்டையநாட்டுத் தமிழர்கள் எவரும் இதனை தெள்ளெனப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தாலும், எத்தனைபேர் இத்தகவலை வெளியுலகிற்கு எடுத்துச் செல்லும் பாங்குடன் செயற்படுகின்றார்கள் என்பது சிந்தனைக்குரிய கேள்வியாகும்.

மலேசிய மண்ணில் பிறந்த முதலாவது தமிழ்நூற்பட்டியல் என்றவகையில் 1969ம் ஆண்டில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக வெளியீடாக இராம சுப்பையா அவர்கள் தொகுத்திருந்த தமிழ் மலேசியானா (*Tamil Malaysiana: a checklist of Tamil Books and Periodicals published in Malaysia and Singapore*) என்ற நூல் அமைகின்றது. மலேயா நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் நிதியத்தின் பண உதவியுடன் இந்நூல் 77 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அமரர் இராம சுப்பையா அவர்கள் 1964ம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து மூன்று வருடங்களாகப் பல இடங்களுக்கும் திரிந்து தேடித்தொகுத்த இந்த நூலியல் பதிவு முயற்சி அவர் விபத்தில் சிக்கி அகால மரணமடைந்தபின்னர் இன்றுவரை எவராலும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவில்லை. இந்நூற்பட்டியலின் பதிவுகள் மூன்று பிரிவுகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. முதற்பிரிவில் 1968 வரை வெளியான 401 தமிழ் நூல்களின் நூலியல் விபரங்கள் ஆசிரியர் பெயர் ஒழுங்கில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் பெயர், நூலின் தலைப்பு, வெளியிட்ட இடம், வெளியிட்ட ஆண்டு, பக்கங்களின் எண்ணிக்கை ஆகிய அடிப்படை நூலியல் தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன.

இரண்டாவது பகுதியில் மலேசிய மண்ணில் முளைவிட்ட 271தமிழ் சஞ்சிகைகள் (*Periodicals*) பற்றிய பட்டியல் சஞ்சிகையின் பெயர் ஒழுங்கில் தரப்பட்டுள்ளது. இங்கு சஞ்சிகையின் பெயர், ஆசிரியர் பெயர், வெளியிட்ட இடம், ஆண்டு என்பன தரப்பட்டுள்ளன. பன்மொழிச் சஞ்சிகையாயின் அது பற்றிய குறிப்பும், பருவக்குறிப்பும் தரப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது பிரிவில் (பின்னிணைப்பாக) பல்வேறு நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைச் செய்திகளில் காணப்பட்ட 25 படைப்பாளிகளின் 51 மலேசிய நூல்கள் பற்றிய வெளியீட்டுச் செய்திகளிலிருந்து தொகுத்த விபரங்களைக் கொண்ட ஒரு பட்டியல் காணப்படுகின்றது.

மலேசிய தமிழ் நூல்களின் வெளியீட்டு வரலாறு இன்றைய சிங்கப்பூரின் (1965வரை மலேசிய எழுத்தாளர்களாக இனம்காணப்பட்டவர்கள்) தமிழ் படைப்பாளிகளையும் இணைந்ததாக இருக்கின்றது. மலேசிய மண்ணில் வெளியான முதல் நூலாக க.வேலுப்பிள்ளையின் "சிங்கை முருகேசர் பேரில் பதிகம்" என்ற நூலை அடையாளம் காண தமிழ் மலேசியானா உதவுகின்றது. சிங்கப்பூரில்

1893இல் வெளியான இச்சிறுநூல் 12 பக்கங்களைக் கொண்டது. அமரர் இராம சுப்பையாவின் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பதிவுகள் மலேசியத்தமிழர்களால் மலேசிய மண்ணிலேயே வெளியான நூல்களை மாத்திரம் கொண்டிருக்கவில்லை. சிங்கை, மலேசியத் தமிழர்கள் இந்தியாவில் வெளியிட்ட நூல்களும், இந்திய இலங்கைத் தமிழர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூரில் வெளியிட்ட நூல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அரசாங்க வெளியீடுகளும், சிறப்பு மலர்கள், நிறுவனங்களின் அறிக்கைகள் என்பனவும் இங்கு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மலேசியாவில் ஜூலை 1984இல் உருவான மற்றுமொரு நூற்பட்டியல் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய விபரங்களைக் கொண்டிராத போதிலும் *Indians in Peninsular Malaysia: A Study and Bibliography* என்ற நூல் மலேசிய நூலியல் பதிவில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தினை வகிக்கின்றது. ராஜகிருஷ்ணன் இராமசாமி, ஜே.ரவீந்திர டானியல் ஆகிய இருவரும் இணைந்து தொகுத்த இந்நூல் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் மற்றொரு நூலியல்துறை வெளியீடாகும். அக்காலகட்டத்தில் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் தலைவராக பேராசிரியர் தேவபுபதி நடராஜா அவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். மலேயாவில் வாழும் இந்திய சமூகத்தவரின் 19ம் 20ம் நூற்றாண்டுக்காலத்து வரலாறு, சமூகவியல், பொருளாதாரம், அரசியல், கல்வி, பண்பாட்டு விழுமியங்கள், குடித்தொகைப்பரம்பல், மொழி, இலக்கியம், சுகாதாரம் பற்றிய விடயங்களைத் தாங்கி சர்வதேச அறிஞர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு மலேசியாவில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியான படைப்புக்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. வெளியிடப்படாத (கையெழுத்துப்பிரதியாக பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுகள்) ஆய்வேடுகள், தனிநூல்கள், பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள், ஆய்வு நிறுவனங்களின் ஏடுகள் போன்றவற்றில் இடம்பெற்ற ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் என்பன பற்றிய நூலியல் விபரங்கள் இவ்வரிய நூலில் தேடித் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சர்வதேச அரங்கில் உலகளாவிய அளவில் “மலேசியவியல்” தொடர்பான நூல்கள், ஆய்வுகள், அறிவியல் ஏடுகளில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் என்பன இலங்கை, இந்திய ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளியாகியுள்ளன. இந்திய ஆய்வியல் துறை இத்தகைய தகவல்களை பன்னாட்டு நூலியலாளர்களுடனும் பல்கலைக்கழகங்களுடனும் இணைந்து ஒரு தொகுப்பு முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம். 1984இல் வெளியான *Indians in Peninsular Malaysia: A Study and Bibliography* என்ற இந்த நூலின் இரண்டாம் பாகத்தை வெளியிட நிறுவனரீதியில் இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்வது பயனுள்ளதாகவிருக்கும்.

மலேசியத் தமிழரின் இலக்கிய வரலாற்றை இலக்கியக்குரிசில் மா.இராமையா அவர்கள் 1978இல் தொகுத்து அப்பெயரிலேயே ஒரு நூலாக்கி வெளியிட்டிருந்தார். பின்னாளில் அதன் திருத்திய விரிவான பதிப்பினை மலேசிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக் களஞ்சியம் என்ற பெயரில் தமிழகத்தின் சேலம் புரட்சிப் பண்ணையின் வாயிலாக 1996இல் வெளியிட்டுள்ளார். 1946க்கு முன்னைய படைப்புக்கள், 1946க்குப் பின்னைய படைப்புக்கள் என்று மலேசிய தமிழ் நூல்களை வகைப்படுத்தியதுடன், முடிந்தவரை சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைகள் என்று பட்டியலாகவும் தந்திருக்கின்றார். மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பரவலாக விதந்துரைக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தகுந்த நூல்களைப் பற்றிய தகவல்களையும் அந்நூல்களின் தலைப்பில் அமைந்த சிறு கட்டுரைகளாக இந்நூலில் பதிந்துள்ளார். மலேசிய தமிழ் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பற்றிய குறிப்பும், அவர்களது முகவரியும் இந்நூலில் பிற்சேர்க்கையாகத் தரப்பட்டிருப்பதை நூலின் சிறப்பம்சமாகக் கொள்ளலாம். நூலின் தலைப்புகளைப் பட்டியலிடும் வேளை, அகரவரிசை ஒழுங்கிலோ ஆண்டு ஒழுங்கிலோ பதிவதில் அக்கறை காட்டப்படாதது ஆய்வாளர்களை சற்று சங்கடப்படுத்தக் கூடுமானினும் மலேசிய தமிழ் நூலியல் தேவைக்கான ஒரு உசாத்துணை நூலாக இது நிச்சயம் வரவேற்கப்படுவதாக அமையும்.

மலேசிய தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், என்ற தொகுப்பு நூல் மலேசியக் கவிஞர் முரசு நெடுமாறனைத் தலைமைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டும் தமிழ்நாடு, தமிழவேள் பேராசிரியர் இராம. சுப்பிரமணியனை தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு மலேசியா, சிலாங்கூர் அருள்மதியம் பதிப்பகத்தினால் 1997இல் வெளியிடப்பட்டது. இப்பாரிய தொகுப்பில் 1887 முதல் 1987 வரையிலான நூற்றாண்டுக் காலத்திற்குரிய சிங்கப்பூர் மலேசிய தமிழ்க்கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுத்த அறுநூற்றைம்பது கவிதைகள் இடம்பெறுகின்றன. மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளும் போது சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளும் அங்கு இணைந்தே ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய தவிர்க்கவியலாத சூழல் காணப்படுகின்றது. இவ்விரு நாடுகளும் இன்று புவியியல்ரீதியில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், 1965ம் ஆண்டு வரை ஒரே காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இருந்திருக்கின்றன. அதுவரையில் தமிழ் இலக்கியமானது மற்றைய மலேசிய மொழிகளைப் போன்று ஒரே தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு அவதானத்திற்குரியது.

கவிதைகளுக்கு நிகராக மலேசிய தமிழ் கவிதை இலக்கியம் பற்றிய ஏராளமான வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இந்நூலில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் இறுதியில் 895ம் பக்கம் முதல் 945ம் பக்கம் வரை தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூற்பட்டியல் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். இதில் 1887-1987 இடைப்பட்ட நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் சிங்கப்பூர்-மலேசியாவில் வெளிவந்த கவிதை நூல்கள் பற்றிய நீண்டதொரு பட்டியல் காணப்படுகின்றது. 142 கவிதை நூல்கள் மலேசியாவிலும், 33 கவிதை நூல்கள் சிங்கப்பூரிலும் வெளிவந்திருப்பதை இப்பட்டியலிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

“விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள்” என்ற நூல் கோலாலம்பூர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல்துறை தலைவராகத் தற்போது பணியாற்றும் டாக்டர் சபாபதி வேணுகோபால் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. கோலாலம்பூர் உமா பதிப்பகத்தினால் 1995இல் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூலில் 1957-1981 வரையிலான காலகட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட மலேசிய தமிழ் நாவல்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியும் போக்குகளும் பற்றிய தன் ஆய்வில் டாக்டர் சபாபதி வேணுகோபால் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“மலேசியாவில் தமிழில் நாவல் இலக்கியம் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிறந்தது. மலேசியத் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், தமிழகத் தாக்கம் ஆகியன இங்கு நாவல் இலக்கியம் தோன்றுவதற்குரிய சூழலை உருவாக்கின. தொடக்கத்தில் தமிழகத்திலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வந்து இங்கு குடியேறியவர்களே தமிழில் நாவல்களை எழுதினர்.”

இந்த நூலில் ஆய்வாளர், மலேசியத் தமிழ் நாவல்களை விரிவாகப் பட்டியலிட்டதுடன் ஒவ்வொரு நாவல்களையும் அவற்றின் பண்புகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்துமுள்ளார். குறிப்பிட்டதொரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தின் மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய வரலாற்றைக் கூறும் ஆவணமாக இந்நூலை நாம் கொள்ளலாம்.

தமிழகத்திலிருந்து வந்த ம.மதியழகன் என்ற ஆய்வாளர் “மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள்-ஓர் அறிமுகம்” என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுநூலையும் 1988இல் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்நாடு காரைக்கால் ப்ரீத் வெளியீட்டகம் அதனை வெளியிட்டுள்ளது.

மலேசியத் தமிழ்க்கவிதை நூல்களில் யாப்பமைதி : ஒரு கண்ணோட்டம் என்ற ஒரு திறனாய்வு நூல் பாவலர் டாக்டர் இரா சண்டமாருதம் என்ற புனைபெயரில் கவிஞர் டி.வி.இராகவன்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டு சிலாங்கூர் முத்தமிழ் வெளியீட்டக

வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இச்சிறு நூல் இன்றைய மலேசியக் கவிதைகளில் காணப்படும் குறைபாடுகளை விமர்சிப்பதாக அமைந்திருந்தாலும், நூலில் அவர் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ள நூல்களின் விபரங்கள் முழுமையான நூலியல் தரவுகளுடன் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இலண்டனில் இருந்து வெளியாகும் தேசம் என்ற கலை இலக்கிய சமூகவியல் சஞ்சிகையின் ஆதரவில் மிக அண்மைக்காலத்தில் மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய கருத்தரங்கும் மலேசிய நூல்கள், சஞ்சிகைகளின் கண்காட்சியும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இலண்டன் ஸ்ட்ரட்போர்ட் (Stratford Library) நூலகத்தில் 5.4.2003இல் இடம்பெற்றிருந்த இந்த நிகழ்வில் சர்வதேச தமிழ் சமூகத்திலுமிருந்து இலக்கியவாதிகளும் ஆய்வாளர்களும் கலந்துகொண்டிருந்தனர். இந்நிகழ்வின்போது தேசம் சஞ்சிகையின் சிறப்பிதழாக “மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற மலரும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இம்மலரில் மலேசிய இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகளுடன் அன்றையதினம் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சுமார் 100 மலேசிய தமிழ் நூல்களின் விபரங்களைக்கொண்ட குறிப்புரையுடன் கூடிய நூற்பட்டியல் ஒன்றும் இடம்பெற்றிருந்தது.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமை மாத்திரமல்ல, பல்வேறு தமிழியல் முயற்சிகளுக்கும் அடித்தளமாகி நின்றாள்ள பெருமையும் இந்த மலேசிய மண்ணுக்கு உரியது. மலேசியாவில் தமிழ் வளர்க்கும் தகைமையாளர்கள் அவ்வப்போது தோன்றி, தமிழ் மக்களிடையே தமிழணர்வையும் இன உணர்வையும் வளர்த்துவந்திருக்கிறார்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழா, உலகத் திருக்குறள் மாநாடு, உலகத் தமிழர் மாநாடு, உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாடு, உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் தினம் என உலகளாவிய நிலையில் சிந்திப்பதற்கும் சந்திப்பதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் முதல் கால்கோள்விழாவை மலேசிய மண்ணில் இடம்பெறச்செய்த மலேசியத்தமிழர்களின் இலக்கிய வளத்தை உலக அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய கடமை உலகத்தமிழர் அனைவருக்கும் உள்ளது.

மலேசிய இலக்கிய வளங்களை வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தும் பணியில் ஒருசில ஈழத்தமிழர்கள் ஏற்கெனவே பங்காற்றியுள்ளார்கள் என்பது இனிப்பான செய்தியாகும். தனிநாயகம் அடிகள் தொடக்கிவைத்த இந்த தமிழியல் பாலத்தை அண்மையில் மாத்தளை சோமுவும் மீள்நினைவுகூரவைத்துள்ளார். அண்மையில் மலேசியச் சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் தேர்ந்து அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிமாற்றம் செய்து சர்வதேச சமூகத்துக்கு மலேசியத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தின் நுகர்வின்மூலம் மலேசிய மண்ணின், அதன் மக்களின் வாழ்வியல்

கோலங்களை அறியும் வாய்ப்பு சர்வதேச சமூகத்திற்கு இந்த ஆங்கில நூலின் வாயிலாகக் கிட்டியுள்ளது.

இன்றைய நிலையில் கடலெனப்பெருகிவரும் மலேசிய தமிழ் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் வரலாற்றுத் தேவைகருதிப் பதிவுசெய்யப்படவேண்டும் என்ற கருத்து மலேசியத் தமிழ் ஆர்வலர்களிடையே மேலோங்கிவருவதும் ஆரோக்கியமானதொரு சமிக்ஞையாகக் காணப்படுகின்றது. அத்தகைய ஒரு முழுமையான மலேசிய தமிழ் நூல்களுக்கான நூற்பட்டியல் ஒன்றின் தேவை பற்றிய சிந்தனை மேலும் விரிவாக வளர்த்தெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

நன்றி:

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் தேசம் சிறப்பிதழ், தொகுப்பாசிரியர்கள்: என்.செல்வராஜா, த.ஜெயபாலன் 5 April 2003 London:Thesam Publications, P.O.Box 35806, London, E11 3JX). பக்கம் 29-30.

ஈழமுரசு, (பாரிஸ்), முரசு 9, முழக்கம் 430, 10-16 ஏப்ரல், 2003. ப. III, மலேசியச் சிறப்பிதழ் பகுதி)

கடரொளி: கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழ், தை-மாசி, 2007. சுடர் 4 ஒளி 15

பாலம்: சர்வதேச அகதிகள் நிறுவனத்தின் மாதாந்திர சஞ்சிகை, (தமிழ்நாடு), மலர் 1, இதழ் 2, மாசி 2007.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கூறுகள்

ஒரு இனத்தின் நீடித்த வாழ்வுக்கு அவ்வினம் பயன்படுத்தும் மொழி அதிமுக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றது. ஒரு இனம் தான் பயணித்துவந்த நீண்ட வரலாற்றுப்பாதையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் காட்டிச்செல்ல அம்மொழியின் வழியான இலக்கியம் மிக முக்கியமானதாகும். தமிழ் இனத்தின் செழுமைமிக்க வரலாற்றை, அவ்வினம் காலாதிகாலமாகப் பயணித்து வந்த கடந்த கால வரலாற்றின் ஒவ்வொரு திருப்பு முனையினையும் தமிழ் இலக்கியங்கள் அவ்வப்போது பதிந்து வைத்ததால் தான் இன்று நாம் எமது இனத்தின் பெருமைமிக்க பண்பாட்டினை, எதிர்கொண்ட அழிவுகளை, வசந்தகால நினைவுகளை சந்ததி சந்ததியாக அறிந்து கவைக்கவும், பெருமிதம் கொள்ளவும் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடவும் முடிகின்றது.

அன்று முச்சங்கம் அமைத்துத் தமிழை வளர்த்த எம் முன்னோருக்கு தமிழர் வரலாற்றை எழுத்தில் பதிந்து வைப்பதில் சிக்கனம் தேவைப்பட்டது. நாம் காணும் கல்வெட்டுகளிலும், ஏடுகளிலும், மரப்பட்டைகளிலும் பக்கம் பக்கமாக வரலாற்றை எழுத முடியாத நிலை அன்றிருந்தது. ஆதலினால் செய்யுள் இலக்கியம் நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்தது. செவிவழியாகக் கேட்டு மனனஞ்செய்து தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்பட்ட நாட்டாரியல் இலக்கியங்கள் கூட பாடல்களாகவே இருந்திருக்கின்றன. சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கவேண்டிய தேவை பண்டைய தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு இருந்துள்ளது. கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தும் வல்லமை படைத்ததாக நாம் கருதும் திருக்குறள் இதற்கு உதாரணமாகின்றது.

இந்நிலை பின்னாளில் பத்திரிகைத்தாளின் அறிமுகத்தின் பின்னர் முற்றாக மாறியது. உரைநடை இலக்கியம் வீறுகொண்டு எழுந்தது. கதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் என்று விரிந்த நம் இலக்கியப் பரப்பில் உலகளாவிய நமது தமிழனின் வரலாறும், அவனது காலத்தைய உலக வரலாறும் நன்கு பதியப்படலாயிற்று.

மலேசிய இலக்கியப் பரப்பிலும் இத்தகைய வரலாற்றுப் படிமங்களை நாம் ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாக உள்ளது. உலக வரலாற்றின்

பாதையில் ஏற்பட்ட பல திருப்புமுனைகளை அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழன் எவ்வாறு கடந்தான் என்பதை அறிந்துகொள்ளச் சமகால மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சில எமக்கு உதவுகின்றன.

மலாயாத் தமிழர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளைக்கொண்டு அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ள ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்கள் சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகின்றது.

தமிழகத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் மலாயாவுக்கக் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஏழைத் தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்றின் வாரிசாக மலாயா ஜொசூர் மாநிலம், பத்துபகாட் நகரில் 27.05.1927இல் பிறந்தவர் பிரிட்டிஷ் மலேயா சக்திமோகன் என்பவர். ஜொசூர் மாநிலத்தில் முதலாவது பொதுத் தொழிலாளர் சங்கத்தை நிறுவியவர் இவர். தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா போன்றோரின் திராவிட இயக்கக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு மலேயாவில் திராவிடர் கழகத்தை முன்னின்று அமைத்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர். 1946இல் இவரது தீவிர ஊடகப்பணிகளால் வெகுண்ட பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் இவரைக் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தது. இவரது காலத்தில் தான் மலேயாவில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகச் செயற்பட்டுத் தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்த மலேயா சாம்பசிவமும், தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களால் பிரித்தானிய அரசுக்குத் தலையிடி கொடுத்ததால் கைத்துப்பாக்கி வைத்திருந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டின்பேரில் அவர்களால் தூக்கிலிடப்பட்ட கணபதியும் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மலாயா சக்திமோகன் கடல் கடந்த தமிழன் (மலேசியா: ராணி செந்தாமரை பதிப்பகம், கோலாலம்பூர், 1வது பதிப்பு, 2001. 172 பக்கம்) என்ற அரியதொரு ஆவணத்தை படைத்துள்ளார். இந்நூலில் தனது அரசியல் பணிகளைப் பதிவுசெய்வதுடன் தூக்கிலிடப்பட்ட தியாகி கணபதியின் போராட்ட வரலாற்றினையும் இணைத்துத் தமது மனப்பதிவுகளைத் தொகுத்திருக்கின்றார். 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மலேயாத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடியதால் அன்றைய மலேயாவில் பிரித்தானிய அரசினால் தூக்கிலிடப்பட்ட தொழிற்சங்கவாதி கணபதியின் இறுதிக்கட்டப் போராட்டத்தையும் அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட தூக்குத் தண்டனையைத் தடுத்திட இந்தியாவில் அறிஞர் அண்ணா முதலானோரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊடக முயற்சிகளையும் இதில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். மலேசியாவில் ஒரு தமிழ்ப் போராளியின் வாழ்வைக் கூறும் அரியதொரு வரலாற்று நூல் இதுவாகும்.

இந்நூலின் நான்காம் பக்கத்திலுள்ள எச்சரிக்கைக் குறிப்பு எனது கண்ணையும் கருத்தையும் இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தியது. "இந்த வரலாற்று நூலைப் படிப்பதற்கு முன், கவனம், எச்சரிக்கை நினைவிலிருக்கட்டும்.

இந்த வரலாற்று நூலைப் படிப்பதற்கு முன் கீழ்க்கண்ட எச்சரிக்கை வேண்டுகோளை உங்கள் மனதில் இறுக்கி பதிய வைத்துக் கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரலாற்று நூலில் பிரிட்டிஷ் மலேயாவில் நெருக்கடி காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றைப் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் இன்றைய சுதந்திர ஐக்கிய சுதேசி மலேசியாவிற்கும் எந்தவித சம்பந்தமுமில்லை என்பதை மனதில் இறுக்கி பதிய வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து படிக்க கனிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” என்ற எச்சரிக்கைக் கூற்று இந்த நூலில் “சுதந்திர ஐக்கிய சுதேசி மலேசியாவில்” சொல்லப்படாததொரு செய்தியைக் கூறுவதாக அமைகின்றது.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமி 27.9.1930இல் சிலாங்கூர் மாநிலத்தில் கோலலங்காட் என்ற இடத்தில் பிறந்தவர். ஓய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியரான இவர் 1950 முதல் ஓயாமல் எழுதி வரும் மலேசியப் படைப்பாளி. சிறுகதைகள், நாவல்கள், மேடை, வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றை இவர் எழுதியுள்ள போதிலும் இவரது புதியதோர் உலகம், லங்காட் நதிக்கரை, நினைவுச் சின்னம் ஆகிய மூன்று நூல்களுமே இவரைப் பற்றிப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பேசவைத்துள்ளதெனலாம்.

புதியதோர் உலகம் என்ற இவரது நூல் ஒரு வரலாற்று நாவலாகும். (*Selangor: A.Rangasamy, No. 21, Jalan 6, Taman Telok, 42500, Telok Panglima Garang Kuala Langkat, 1வது பதிப்பு, 1993. 300 பக்கம்*). 1942இல் ஜப்பானியர் ஆட்சியில் மலேசியர்களின் வாழ்வியலை இந்நாவல் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இரண்டாவது உலகப்போரில் மலாயா நாட்டில் ஆங்கிலேயர்களால் அநாதைகளாகக் கைவிடப்பட்ட தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பட்ட துன்பங்கள் எண்ணிலடங்காதன. அந்த வரலாற்றினை இந்நாவல் மீள்தரிசனம் செய்கின்றது. ஜப்பானியரின் ஆட்சியின்போது மலாயாத் தோட்டப்புற மக்கள் பட்ட இன்னல்களையும், இங்கிருந்து சயாம் (தாய்லாந்து) நாட்டுக்கு ரயில்பாதை அமைக்கவென வலுக்கட்டாயமாக, ஆட்டுமந்தையைப் போல பார ஊர்திகளில் இட்டுச் செல்லப்பட்டு அந்த மரண ரயில்பாதையில், நிரந்தரமாகத் துயில்கொள்ளச் செய்த துயரச் சம்பவங்கள் இந்நாவலில் விரிவாக எடுத்துச்சொல்லப்பட்டுள்ளன. தாய்லாந்து ரயில்பாதையில் தமிழனின் உடலும்தான் உரமாகியிருக்கின்றது என்ற செய்தி பலருக்கும் புதியதாகும்.

சயாம் மரண ரயில் பாதை அமைப்பின் வரலாற்றுச் சோகத்தை மற்றொரு கோணத்தில் சொல்வதாகவே இவரது நினைவுச் சின்னம் என்ற நாவலும் அமைந்துள்ளது. (சிலாங்கூர் டாருல் ஏசான்: *A.Rengasamy, 21, Jalan 6, Taman Telok, 42500 Telok Panglima Garang, 1வது பதிப்பு 2005. 537 பக்கம்*). மரண இரயில்வே என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் அழைக்கப்பட்ட சயாம்-பர்மா இரயில் பாதை அமைப்பில் வலுக்கட்டாயமாக ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் ஈடுபடுத்தப்பட்டு,

ஆதரவின்றி அநியாயமாய், அந்நிய மண்ணிலே அநாதைகளாகப் பலியாகி, சயாம் காடுகளில் ஆழ்துயில்கொண்டுவிட்ட ஆயிரமாயிரம் மலாயாத் தமிழர்களின் மறக்கப்பட்ட துயரம் தோய்ந்த வரலாறு இந்நாவலிலும் விரிகின்றது. இந்நாவலின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை நேரில் அனுபவித்து இன்றும் உயிர்வாழ்ந்துவரும் எண்மரின் தகவல்களின் அடிப்படையில் இந்நாவல் உயிர்பெற்றுள்ளதை பின்னிணைப்பில் அறியமுடிகின்றது. இதனால் இந்நாவலில் உயிரோட்டம் மிகுந்துள்ளது. மேலும் உலகத்தமிழர்களின் வாசிப்பினை இலகுவாக்கும் வகையில் வட்டாரச் சொற்களுக்கானதொரு சிறு அகராதியும் இந்த நாவலில் காணப்படுகின்றது. இதனால் பிரதேசப் பாகுபாடற்று அனைத்துத் தமிழ் வாசகர்களும் இந்நாவலுடன் ஐக்கியமாக இது உதவுகின்றது.

அ.ரெங்கசாமியின் அண்மைக்கால நாவலாக வெளிவந்துள்ளது லங்காட் நதிக்கரை (செலாங்கூர்: மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், 73B, Jalan SG 3/10, Taman Sri Gombak, 68100, Batu Caves, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2006. 112 பக்கம்) என்ற நாவலாகும். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், அஸ்ட்ரோ வானவில் தொலைக்காட்சி, தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியன இணைந்து நடத்திய நாவல் போட்டியில் முதன்மைப் பரிசான பி.பி.நாராயணன் விருது பெற்ற நாவல் இதுவாகும். மலேசியத் தமிழர்களின் வரலாற்றினைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இவரது நான்காவது நாவல் இதுவென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மலாயாத் தமிழர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் தோட்டங்களில் மட்டுமல்லாது கம்பம் எனப்படும் கிராமப்புறங்களிலும் கூடத் தனித்தனிக் கூட்டங்களாக ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதனை லங்காட் நதிக்கரை என்ற நாவல் பதிவுசெய்கின்றது. மலாயா விடுதலைப்படை எனப்படும் கம்யூனிஸ்ட் படையின் இருவாரமே இடம்பெற்ற குறுகியகால ஆட்சியில் அப்பாவிக்களான மலாயாத் தமிழர் சந்தித்த இக்கட்டானதும் இருதலைக்கொள்ளி எறும்பின் நிலைமையை ஒத்ததுமான வாழ்க்கையை இக்கதை சுவையாகக் கூறுகின்றது. தொடர்ந்து மலாயாக் கம்யூனிஸ்ட்களின் கலவரத்தில்- அவசரகாலச் சட்டத்தில் ஊரடங்குச் சட்டத்தின் பிடியில் சிக்குண்டு மலேசியத் தமிழர்கள் அனுபவித்த கட்டுப்பாடுகளையும் இடர்களையும் இயன்றவரை வரலாற்று உண்மைகளோடு இந்நாவலில் ஆசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார். சுமார் எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மண் மணம் பேச்சுவழக்குகளினூடாக அழகாக இந்நாவலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இதை வாசித்து முடித்தபோது 1987களில் இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளுக்குள் சமாதானத் தூதுவர்களாக வந்திறங்கிய இந்திய இராணுவத்தின் இருமடப் பிடியில் மூச்சுத்திணறிய எமது ஈழத்தமிழர்களின் இரு ஆண்டுக்கால உணர்வுகள் ஆங்காங்கே நினைவில் எழுந்து நீண்டநேரம் நிலைத்திருந்தன.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமியின் இமயத் தியாகம் என்ற நாவல் நேதாஜி என்ற விடுதலை வீரன் சுபாஷ் சந்திரபோசின் பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு

எதிரான விடுதலைப்போர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. (தமிழ்நாடு: இளங்கோ நூலகம், 4-பி, காந்தி சாலை, கள்ளக்குறிச்சி, விழுப்புரம் மாவட்டம், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2006. 376 பக்கம், ISBN: 983-42587-2-0)

மலாயாத் தமிழர்கள் அனுபவித்த சோக வரலாறுகளினூடாக சில வீரவரலாறுகளையும் நாம் இனம்காணமுடிகின்றது. 1941இல் நடந்தது காப்பார் கலகம் எனப்படும் தோட்டத் தொழிலாளர் புரட்சி. இப்புரட்சியில் துப்பாக்கி ஏந்திய காவல்துறையையும் இராணுவத்தையும் முன்நிறுத்திக் கலவரத்தை அடக்க முனைந்தது ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய அரசு. இவ்வடக்குமுறையை தமிழர்கள் அஞ்சாது எதிர்த்துநின்று போராடினார்கள். பலர் உயிர்த் தியாகமும் செய்தனர் என்பது ஒரு வீர வரலாறு. 1943இல் மாவீரர் நேதாஜியின் தலைமையில் இந்திய விடுதலைக்காய் இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் சேர்ந்து இம்பால் வரை சென்று போராடி இருக்கின்றனர் தமிழ் மறவர்கள். இது இரண்டாவது வீர வரலாறு. இப்போர் பற்றிய நினைவு நூல்கள் ஒருசிலவே வெளிவந்துள்ளபோதிலும், இந்நூல் வித்தியாசமான முறையில் நாவலாக அதை சுவாரஸ்யமாக்கியுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பானின் தென்கிழக்காசிய வெற்றியில் தொடங்குகின்றது இந்த வரலாற்று நாவல். இந்தியச் சுதந்திரச் சங்கம், இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் தோற்றம், நேதாஜியின் தலைமைத்துவம், பர்மிய, இந்திய வடகிழக்குப் போர்முனை, தமிழ்ப் போர் வீரர்களின் தியாகம், என வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஏராளமான தகவல்களுடன் ஒரு தமிழனின் பார்வையில் விரிகிறது இந்நாவல். கடும் உழைப்பில் ஏராளமான முன்னாள் *Indian National Army (I.N.A.)* வீரர்களைச் சந்தித்தும் வரலாற்றுத் தரவுகளைத் திரட்டியும் இந்நூலை கலையமைதியுடன் உருவாக்கியுள்ளார் கோலலங்காட் ரெங்கசாமி. மலேசிய ரப்பர் தோட்டங்களில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ்க்குல ஆண்களும், பெண்களும் சீருடை அணிந்து துப்பாக்கி ஏந்தி போர்முனைக்குச் சென்று போராடினார்கள். அதில் பலர் உயிர்த் தியாகமும் செய்தனர். இதுவே இமயத் தியாகம் என்ற வரலாற்று நாவலாகக் கருக்கொண்டுள்ளது.

இவ்வேளையில் சிங்கை மா.இளங்கண்ணன் என்ற படைப்பாளி சிங்கப்பூரிலிருந்து எழுதிய நாவலான வைகறைப் பூக்கள் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடப்படுவதும் பயனுள்ளதாகும். (சிங்கப்பூர்: நூல் வெளியீட்டுக் குழு, இந்தியர் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டுக்குழு, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 1990. 208 பக்கம்).

சிங்கப்பூரின் தமிழ்த் தினசரியான தமிழ் முரசில் தொடராக வெளிவந்த இந்த நாவல், இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தை மீள்நினைவுபடுகின்றது. இமயத் தியாகம் நாவல் குறிப்பிட்டது போன்றே, சிங்கப்பூரில் இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் செயல்கள் குறித்தும் இரண்டாம் உலகப்போர் குறித்தும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைகறைப்

பூக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது. சிங்கப்பூரில் 1990 மார்ச் 25 முதல் ஏப்ரல் 21 வரை இந்தியர் பண்பாட்டு மாதம் கொண்டாடப்பட்டது. இது சிங்கப்பூரின் உருவாக்கத்தின் 25ஆவது ஆண்டு நிறைவினையொட்டி நடத்தப்பட்டது. அவ்வேளையில் அதை நினைவுகூரும் முகமாக சிங்கப்பூரின் கலை இலக்கிய சமூகவியல் வரலாற்றை பதிவாக்கும்வகையில் 25 தமிழ் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. வைகறைப் பூக்கள் அவற்றிலொன்று.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமி போன்றே மற்றொரு மலேசிய எழுத்தாளரும் சயாம் மரண ரயில்பாதை அமைப்புப் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாவல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளார். ஆர்.சண்முகம் 6.7.1935இல் பிறந்தவர். இவரும் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர். 1950 முதல் எழுதிவரும் முன்னணி எழுத்தாளர். 300க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 7 தொடர்கதைகள், மற்றும் கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். மயில், சாந்தி, தினமுரசு இதழ்களிலும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார். லண்டன் முரசு நடத்திய உலகச் சிறுகதைப் போட்டியிலும் முதற்பரிசினைப் பெற்றவர். சயாம் மரண ரயில் என்ற தலைப்பில் ஆர்.சண்முகம் எழுதிய நாவல் ஜப்பானியர் காலத்து மலாயா வரலாற்றில் பதியப்பட்ட கொடுமான, குருதிதோய்ந்த, அந்த இருண்ட காலகட்டத்தை இங்கு மீள்பதிவுக்குள்ளாகின்றது. (கோலாலம்பூர் 51200: ஜெயபக்தி பதிப்பகம், 28&30 Wisma Jaya Bakti, Jalan Cenderuh Dua, Batu 4, Jalan Ipoh, 1வது பதிப்பு, 1993. 436 பக்கம், ISBN: 967-900-454-6.).

ஜப்பானியர் பர்மாவை சயாம் (தாய்லாந்து) வழியாக மலாயாவுடன் இணைக்கும் இரயில் பாதை அமைக்கும் திட்டத்தில் ஏராளமான மலேசியத் தமிழர்களை ஈடுபடுத்தினர் என்று முன்னரும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்த இரயில்பாதை அமைப்பில் 51000 போர்க்கைதிகளும் 100000 ஆசிய கட்டாயத் தொழிலாளர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள் என்று அறியப்படுகின்றது. பயங்கரக் காட்டின் நடுவே முடியாது தொடரும் இரயில் பாதைகளில் தங்கள் வாழ்வை முடித்துக்கொண்ட லட்சக்கணக்கான மக்களின் மரணஓலம் இந்நாவலின் வரிகளுக்கிடையே இனத்தின் வலியாக இழையோடிக்கிடக்கின்றன. இதில் பலியானவர்களில் தமிழர்களே அதிகம். உணவு, மருந்து, இல்லாமல் இந்த இரயில்பாதை அமைப்பில் பலர் இறந்தனர். 1942 நவம்பர் முதல் 1943 ஓக்டோபர் வரை நடந்த இந்தக் கொடுமையின் பதிவே இந்த நாவலாகும்.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களில், பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு முன்னைய காலத்தைய மன்னர் வரலாறுகளும் ஆங்காங்கே பதிவாகியுள்ளன. ஆடும் மஞ்சள் ஊஞ்சல் என்ற குறுநாவல், ப.சந்திரகாந்தம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. (கோலாலம்பூர்: கலை இலக்கியப் பண்ணை, 1வது பதிப்பு, ஓக்டோபர் 1985. 96 பக்கம்). இந்தக் குறுநாவலில் மலேசியத் தீவுகளில் ஒன்றான மலாக்கா வரலாறு

பின்னணியாகத் தரப்பட்டு, அங்கு ஆட்சிசெய்த முதல் தமிழ் மன்னர் பரமேஸ்வரன் முதல் பின்னாளில் ஆட்சிசெய்த சுல்தான் அஹ்மட் ஷாவரை ஒன்பது சுல்தான்களைப் பற்றிய வரலாறு பேசப்படுகின்றது. பல வெற்றிகளைப் பெற்று மலாக்காவை விரிவுபடுத்தித் தானே எட்டாவது சுல்தானாக முடிசூட்டிக்கொண்ட சுல்தான் மஹ்மட் ஷா இந்நூலின் கதாநாயகனாகக் கணிப்புப் பெறுகின்றார். மேலும் நான்கு சுல்தான்களிடம் 42 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றிய துன் பேரா, தளபதியாக விளங்கி நாட்டை விரிவுபடுத்திய வீரர் ஹங் துவா ஆகியோரும் முக்கிய பாத்திரங்களாகின்றனர். பெண்ணழகில் மயங்கும் சுல்தான் மஹ்மட் ஷாவின் பலவீனமும் அதனால் விளையும் குழப்பங்கள், அரசியல் சூழ்ச்சிகள், கொள்ளைகள் என்பன சுவையாகக் கதையை நகர்த்துகின்றன. கி.பி.1511இல் போர்த்துக்கேயர் மலாக்காவைக் கைப்பற்றுவதுடன் குறுநாவல் நிறைவுபெறுகின்றது. மலேசிய வரலாற்றில் மலாக்கா தமிழர்களுக்கு முக்கியமானதாகும். இன்றும் அங்கு நினைவுச் சின்னங்களாக மலாக்காச் செட்டிகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பாக்குவெட்டி, வெற்றிலைத் தட்டம், கமுகம் குலை (பாக்கு) போன்றனவும் மலாக்காச் செட்டிகளால் பராமரிக்கப்பட்ட புராதன சைவ ஆலயமும், இன்று இஸ்லாமிய மதத்தவரைப் பெரும்பங்கினராகக் கொண்ட மலாயாப் பெருநிலப்பரப்பில் ஒரு காலத்தில் தமிழரின் ஆதிக்கமும் இருந்துள்ளமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

மலேசியப் படைப்பாளி ப.சந்திரகாந்தம் 28.2.1941இல் பிறந்தவர். 1960முதல் மலேசிய இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து எழுதிவருபவர். 100க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 9 தொடர்கதைகள், 600க்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்கள் என இவரது படைப்புகள் பட்டியலாக நீளும். மலேசிய சிங்கப்பூர் வானொலிகளில் இவரது நாடகங்கள் பல ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. பள்ளி ஆசிரியராகவும், பத்திரிகைத் துணை ஆசிரியராகவும், வானொலி எழுத்தாளராகவும், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பணியாற்றியவர் இவர்.

ப.சந்திரகாந்தம் போன்றே பிணங்குத் தீவில் வாழும் சு.கமலாவும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். 14.1.1960இல் பிறந்த இவர் 1982 முதல் எழுதிவருகிறார். உங்கள் குரல் இதழின் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் மலாய் மொழியிலும் பரிச்சயம் மிக்கவர். இவரது படைப்புகள் மலாய் மொழியிலும் வெளிவந்துள்ளன. தீ மலர் என்ற பெயரில் சு.கமலா எழுதிய நூலையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். (பிணங்கு 10400: அன்பானந்தன் இலக்கிய பரிசு வாரியம், 59, சியாம் ரோடு, 1வது பதிப்பு, 1987. 100 பக்கம்). மலேசிய வரலாற்றில் நிகழ்ந்த-குறிப்பாக மலாக்கா மன்னர்களின் (1403-1511) ஆட்சியில் நிகழ்ந்தனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றுக் குறுநாவல் இதுவாகும். இக்காலகட்டத்தில் மலாக்காவை ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் மஹ்முட் ஷாவை நாயகனாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட கதை.

சா.ஆ.அன்பானந்தன் இலக்கிய வாரியம் 1986இல் நடாத்திய நாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்ற கதை இது.

மலேசியத் தமிழரின் நூற்றாண்டுக்கால வாழ்வின் சுவடுகளைப் பதிவுசெய்துள்ள ஆக்க இலக்கியங்கள் பல இன்று மலேசிய இலக்கிய வெளியீடுகளுள் காணப்படுகின்றன. கட்டுரையின் நீட்சி கருதி இவை பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. மலேசியத் தமிழர் பார்வையில் பதிவுசெய்யப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாக இங்கு நான் எடுத்துக்காட்டியவை தவிர்ந்த பிற நூல்களும் அங்கு இருக்கக்கூடும். ஜனரஞ்சக இந்தியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கொண்டுவந்து குவிக்கப்படும் அளவுக்கு தரமான மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இலங்கையையும், தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளையும் எட்டுவதில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரிய செய்தியாகும். இந்தக் குறைபாட்டிற்கு மலேசியத் தமிழ் படைப்பாளிகளும் ஓரளவு பொறுப்பானவர்களே. தமது படைப்புகள் தமது வேரோடிய தமிழகத்து மண்ணையும், அங்கு கொலு வீற்றிருக்கும் தமிழகத்தின் படைப்பிலக்கிய ஜாம்பவான்களையும் சென்றடைந்தாலே தமக்குப் பிறவிப்பெரும்பயன் கிட்டிவிட்டதாகக் கருதும் மலேசியப் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் உறவுகளை அடையவேண்டும் என்று கருதுவதில்லை. தமது அண்டைநாடான இலங்கையின் சந்தை வாய்ப்பினை இதுவரை பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் முனையாததற்கான காரணம் அவர்களே அறிவர். இவர்களைக் கைதூக்கிவிடத் தமிழகமும் தயாராயில்லை.

இந்நிலையில், மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புலகச் சூழலை விளங்கிக்கொள்ள எமக்கு இக்கட்டுரை ஓரளவாவது உதவும் என்று நம்பலாம்.

நன்றி:

பூபாள ராகங்கள் 2007, (ஐக்கிய இராச்சியம்: யாழ்.. கம்பர்மலை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கொம்மந்தறை பழைய மாணவர் சங்கம், ஜூன் 2007, ப.90-96

ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, (கொழும்பு), இதழ் 86, ஒளி 08, சுடர் 2, ஜூலை 2007.

வல்லினம் (மலேசியா), செப்டெம்பர், 2007. இதழ் 2, ப. 13-16.

மலேசிய தமிழ் நூல்

வெளியீட்டில்

ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு :

ஒரு வரலாற்றுப்பதிவு

முன்னுரை

தாயகத்திலிருந்து மலேயாவுக்குப் பொருளாதார நோக்கில் புலம்பெயர்ந்த நிகழ்வினையே நாம் ஈழத்தமிழரின் முதலாவது புலம்பெயர்வாகக் கருதுகின்றோம். 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்புலம்பெயர்வானது இரண்டாம் உலகமகாயுத்தத்துடன் முடிவுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இப்புலம்பெயர்வின்போது அங்கு சென்று பணியாற்றியவர்களின் இலக்கிய முயற்சி பற்றிய தேடலை நான் தொகுத்துவரும் “நூல்தேட்டம்” என்ற பெயர்கொண்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் தமிழ் நூற்பட்டியலுக்காக மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் அதிசயிக்கத்தக்க அவர்களது பங்களிப்புகள் பல வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. பொருளாதாரக் காரணிகளின் பின்னணியில் எம்மவரால் மறக்கப்பட்டுவிட்ட இந்த யாழ்ப்பாணத்து மலாயன் பென்சனியர் சமூகத்தின் புகலிடத்து இலக்கியப் பங்களிப்பு, மலேசிய படைப்பிலக்கியத்தின் வரலாற்றிலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாததாகியுள்ளது. இன்றைய நிலையில், புலம்பெயர் வாழ்வியலில் அவர்களது இலக்கியப் பங்களிப்பு பற்றி நான் தேடித் தொகுத்த சில தகவல்களையாவது வாசகர்களுடன் பரிமாறிக்கொள்ள விரும்பினேன். அந்த விருப்பத்தின் விளைவே இக்கட்டுரையாகும்.

இது மலேசிய இலக்கியத்திற்கு எம்மவரின் பங்களிப்பைப் பற்றிய விபரங்கள் அனைத்தையும் தரும் முழுமையானதொரு ஆய்வல்ல. அத்தகையதொரு விரிவானதொரு ஆய்வினை நோக்கிய ஒரு சிறு காலடித்தடம் என்று வேண்டுமானால் இக்கட்டுரை முயற்சியைக் குறிப்பிடலாம். இக்கட்டுரையின் விரிவஞ்சி ஈழத்தமிழர்களின் முழுமையான இலக்கியப்பணிகள் விபரிக்கப்படவில்லை. பின்னாளில் சிங்கப்பூரில் நிரந்தரப் பிரணைகளாகி வாழும் ஈழத்தமிழர் சிலரின் இலக்கியப்பணியும், போதிய தொடர்பின்மையால் இக்கட்டுரையில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஈழத்தமிழரின் மலேசிய- சிங்கை இலக்கியப்பணிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் விரிவான முறையில் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வினை இக்கட்டுரை நிச்சயம் வாசகர் மனதில் ஏற்படுத்தும் என்று நம்புகின்றேன்.

மலேயாவில் ஈழத்தமிழர் புலப்பெயர்வு

சோழர் காலம் முதலாக (கி.பி. 846-1279) மலேசிய மண்ணில் தமிழரின் கால் பதிந்த வரலாற்றுத் தடங்கள் காணப்படுகின்ற போதிலும், 1786-ல் பினாங்குத் தீவு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தபிறகே, தமிழர்களின் பாரிய குடியேற்றங்கள் அங்கு ஏற்பட்டுள்ளன. மலேசியக் குடியேற்ற வரலாற்றில் மலேசிய நாட்டை வளப்படுத்த நான்கு கட்டங்களில் அண்டைநாட்டு மக்களின் குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதாக வரலாற்றாய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

முதலாவது கட்டக் குடியேற்றமாக மலேயாவின் கரும்புத் தோட்டங்களிலும், பொதுப்பணித் துறைகளிலும் பணியாற்றவெனக் குடியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அடங்குகின்றனர்.

இரண்டாவதாக, இந்தியாவிலிருந்து தமிழர்கள் இலங்கையின் மலையகத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டது போல, கங்காணி முறையில் தமிழ் நாட்டின் கிராமங்களில் தொழிலாளர்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் வேலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் அடங்குகின்றனர். இந்தியாவில் அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய ஜமீன் அடக்குமுறைகளினாலும் கொத்தடிமைக் கொடுமைகளினாலும் சாதீயத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட இந்திய ஏழைத்தொழிலாளர்களுக்கு இந்தத் தொழில்சார் புலப்பெயர்வு மிகுந்த எதிர்பார்ப்பைத் தந்திருந்தது. அப்போதைய நாகபட்டினம் துறைமுகம் இந்தத் தொழிலாளர்களை ஏற்றி வருவதற்கு மிகவும் பயன்படுத்தப்பட்ட இடமாகும்.

மூன்றாவது கட்டக் குடியேற்றம், பிழைப்பு நாடிச் சுயமாக மலேயாவுக்கு வந்தவர்களால் இடம்பெற்றுள்ளது. மலேசிய மண் சற்று வளமுற்று வர்த்தகம் பெருகிய காலகட்டத்தில் செட்டியார்கள், முஸ்லீம் வணிகர்கள், சீக்கியர்கள், சிந்திக்காரர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள் என்ற பிரிவினரும், அதற்கும் பின்னர் ஆங்கிலம் கற்றிருந்த இலங்கைத் தமிழர்களும் குடியேறினார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர்களில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களே இங்கு ஆங்கிலேயர்களால் குடியேற்றப்பட்டிருந்தனர். வண்ணார்பண்ணை, சுழிபுரம், வயாவிளான், புலோலி, வட்டுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து பெருமளவில் இங்கு தபால், கச்சேரி, கல்வி, போக்குவரத்து, மருத்துவம் போன்ற அரசாங்க சேவைகளில் இடைநிலை ஊழியர்களாகப் பணியாற்றவென்று யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள் ஆரம்பத்தில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்தியத் தொழிலாளிகளுக்கும், ஆங்கிலத் துரைமாருக்கும் இடையில் மொழிவழி இணைப்பாளர்களாக இவர்கள் பணியாற்றியதாக வரலாற்றுண்டு.

மொழிவழியால் தமிழராக இருந்தபோதிலும், மலேசியாவில் குடியேறிய இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளிகளிடையே யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் குட்டி அடக்குமுறையாளர்களாகவும், ஆங்கிலத் துரைகளின் செல்வாக்கைப் பெறும் நோக்கில் அவர்களின் நலன் பேணுபவர்களாகவுமே விளங்கியுள்ளனர். பின்னாளில் மலேசிய மண்ணில் மலர்ந்த இலக்கியங்கள் பலவற்றில் எம்மவர்கள் இத்தகைய குட்டி அடக்குமுறையாளர்களாகவே இனம்காணப்பட்டுள்ளார்கள்.

மலேசியமண்ணில் மலர்ந்த கவிஞர்களுள் முதுபெரும் மலேசியக் கவிஞர் ந.பழநிவேலு இயற்றிய "கவிதை மலர்கள்" (1947) என்ற நூலில் "சித்தப் போக்கு" என்னும் தலைப்பில் வரும் பாடல், அக்காலப் பாடுபொருளின் பட்டியலாகவே விளங்குகின்றது.

அயலான் ஒருவன் என்னை
 'அடிமை இந்தியனே' என்று அழைக்கும் பொழுதும்
 அதே அடிமை இந்தியன் என்னைத்
 'தாழ்ந்த குலத்தான்' என்று சாற்றும் பொழுதும்
 அடிமையின் பயங்கரத் தளையைக் காணும் பொழுதும்
 ...என் மனம் துடிக்கிறது!

வாணிநேசன் (க.சுப்பிரமணியம், 1971) எழுதிய "நானும் வரமுடியாது தான்" என்ற சிறுகதை யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் மேலாளர்களாக இருந்து செய்த கொடுமைகளுக்கு மற்றொரு இலக்கியச் சான்று (பார்க்க: வேரும் வாழ்வும் தொகுதி 2)

அண்டைநாட்டு மக்களின் மலேசியக் குடியேற்றங்களில் நான்காவது கட்டம், 1802-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் போர்க்கைதிகளாகப் பிடிபட்ட தமிழர்களை பிளாங்கு தீவை வளப்படுத்தும் நோக்குடன் ஆங்கிலேயர்கள் நாடுகடத்தியபோது ஏற்பட்டது என்று, கர்னல் வெல்சின் "ராணுவ நினைவுகள்" என்ற நூலினை ஆதாரம் காட்டி மலேசிய எழுத்தாளர் பீர் முகம்மது அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். மருது பாண்டியரின் மகனான துரைசாமி 73 கைதிகளுடன் பிளாங்குத் தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட விபரங்கள் அதில் காணப்படுவதாக அவர் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

1921-ல் நடந்த ஒரு கணக்கெடுப்பின்படி அங்கு குடியேறிய தென்னிந்தியர்களில் 387,509 பேர் தமிழர்கள், 39,986 பேர் தெலுங்கர்கள், 17,790 பேர் மலையாளிகள் இருக்கக் காணப்பட்டனர். தோட்டப் புறங்களிலும் மற்றும் ரயில்வே, சாலை, மின்சாரம், நீர் விநியோகத் துறைகளிலும் தமிழர்கள் பெருமளவில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். இங்கும் ஆங்கில வழி கல்விகற்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களும், மலையாளிகளும்

தென்னிந்தியத் தமிழர்களுக்கு அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றும் நிலை உருவாகியது.

மலேயாவில் தமிழ்நூல் வெளியீடு

மலேசிய தமிழ்மொழிக்கல்வி 1816 இல் முதலில் பிளாங்கிலேயே தொடங்கப்பட்டது என்று அறியப்படுகின்றது. மலேசிய மண்ணில் பிறந்த முதலாவது தமிழ்நூல்பட்டியல் என்றவகையில் 1969ம் ஆண்டில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக வெளியீடாக இராம சுப்பையா அவர்கள் தொகுத்திருந்த தமிழ் மலேசியானா (*Tamil Malaysiana: a checklist of Tamil Books and Periodicals published in Malaysia and Singapore*) என்ற நூல் அமைகின்றது. இந்நூலில் 77 பக்கங்களில் 1968 வரை வெளியான 401 தமிழ் நூல்களின் நூலியல் விபரங்களும், மலேசிய மண்ணில் முளைவிட்ட 271 தமிழ் சஞ்சிகைகள் (*Periodicals*) பற்றிய பட்டியலும் காணப்படுகின்றன.

மலேசிய தமிழ் நூல்களின் வெளியீட்டு வரலாற்றை நாம் ஆராயும்போது, இன்றைய சிங்கப்பூரின் (1965வரை மலேசிய எழுத்தாளர்களாக இனம்காணப்பட்டவர்கள்) தமிழ் படைப்பாளிகளையும் இணைத்தே பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கின்றது. சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் பங்கு மலேயாவின் நூலியல் வரலாற்றில் பிரித்துப்பார்க்க முடியாதபடி இரண்டறக்கலந்து நிற்கின்றது.

வண்ணை அந்தாதி, வண்ணை நகர் ஊஞ்சல், சிங்கைநகர் அந்தாதி என்ற தலைப்பில் மூன்று சிறு நூல்களை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் எழுதி 1887 இல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூல் பற்றிய செய்தியை இராம சுப்பையா தனது நூல்விபரப்பட்டியலில் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். மலேயாவில் வெளிவந்ததாகப் பதிவுபெற்ற முதல் தமிழ் நூல் இதுவாகவே இன்றைய நிலையில் கருதப்படுகின்றது.

மலேயாவின் முதல் தமிழ் சஞ்சிகை, பிளாங்கிலிருந்து 1876இல் “தங்கை நேசன்” என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. (மா.இராமையா, மலேசியத் தமிழ் வரலாற்றுக் களஞ்சியம்). இலங்கையிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களில் இலக்கியதாகக் கொண்ட சிலரின் கூட்டு முயற்சியினால் தங்கை நேசன் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.

மலேசிய மண்ணில் வெளியான மற்றொரு ஆரம்பகால வெளியீடான யாழ்ப்பாணத்தவரான க.வேலுப்பிள்ளையின் சிங்கை முருகேசர் பேரில்

பதிகம் என்ற நூலை அடையாளம் காண தமிழ் மலேசியானா உதவுகின்றது. சிங்கப்பூரில் 1893இல் வெளியான இச்சிறுநூல் 16 பக்கங்களைக் கொண்டது.

சிங்கை முருகேசர் பேரில் பதிகம், யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ வி. முருகேசபிள்ளையும் சிங்கப்பூரிலிருக்கும் சில நாட்டுக்கோட்டை செட்டிப்பிள்ளைகளும் கேட்டுக்கொண்டபடி, யாழ்ப்பாணம், வயாவிளான் க. வேலுப்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பட்டு, வட்டுக்கோட்டை ச.பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்களால் சிங்கப்பூரில் தீனோதய வேந்திரசாலையில் ஜனவரி 1893இல் அச்சிடப்பட்ட நூலாகும். சிங்கப்பூரில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முருகன் திருத்தலத்தின் பேரிற்பாடப்பெற்ற 10 பதிகங்களும், திருவஞ்சல், கீர்த்தனம், பதம், ஜாவளி என்பனவும் இச்சிறுநூலில் அடங்கியுள்ளன. (இந்நூல் கட்டுரையாளரால் பிரித்தானிய நூலகத்தில் பார்வையிடப்பட்டது. பதிவிலக்கம் 14170 d 36(2))

மலேயாவின் தமிழ்நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்

இன்று இலங்கையின் இனவன்முறைக்கு முகம்கொடுக்கமுடியாது உலகெங்கும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் நூல்வெளியீடுகள், தத்தமது வரலாற்றுப் பாரம்பரியப் பதிவுகளாகவும், மலரும் தாயகத்து நினைவுகளாகவும் பதியப்படுவது போலவே அன்று பொருளாதாரக் காரணிகளால் மலேயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் தமது தேசநினைவுகளை முன் நிறுத்திப் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். தாயகத்தின் நினைவுகளை இன்று கவிதைகளாக வடித்துப் பதிவாக்கும் புலம்பெயர் தமிழர் போன்றே தமது பாரம்பரிய நிலப்பரப்பில் கோயில்கொண்டெழுந்த ஆலயங்களின் மேற்பாடப்பெற்ற பாடல்களாக மலேயா மண்ணில் உருவாகிய ஆரம்பகால ஈழத்தமிழர்களின் நூல்கள் பல அமைந்திருக்கின்றன.

“சந்திரமௌலீசர் சதகம் என்னும் ஈழமண்டல சதகமும் உரையும்” என்ற மற்றொரு நூலையும் இங்கு உதாரணத்திற்குத் தரலாம். ம.க.வே.பிள்ளைப் புலவர் அவர்களது மூலநூலுக்கு, ந.சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் உரை எழுதி, கோலாலம்பூர், ச.இரத்தின சபாபதி அவர்களால் இந்நூல் 1951 இல் கோலாலம்பூர், இந்தியன் அச்சியந்திரசாலையில் 202 பக்கங்களில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. சைவோபநிஷத்து, சிவாகமம், தகூடிணகைலாச மான்மியம், வான்மீகம் முதலிய சமஸ்கிருத நூல்களின் உதவியுடன் தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், தலபுராணம், முதலாய திராவிடநூல்களின் மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தி ஈழமண்டலத்தினிந்து பாடப்பெற்ற சதகமும் அதற்கான உரையும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

“கும்பழாவளை விநாயகர் தோத்திரப் பிரபந்தத் திரட்டு” என்ற மற்றொரு நூல் யாழ்ப்பாணத்து க.வே.கந்தையாபிள்ளை அவர்களால், பிணாங்கு: கணேச அச்சியந்திரசாலையில் 1933 இல் அச்சிடப்பெற்று 50 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சைவசித்தாந்தம் முதலான இந்து நெறிகளில் தீவிர பிடிப்புள்ளவர்களாக அங்கு குடியேறிய ஈழத்தவர்கள் இருந்துள்ளனர். மலேயா மண்ணில் தம்மை உயர்குலத்து சைவ வேளாளர்களாக அடையாளப்படுத்துவதற்கு இத்தகைய இலக்கியப்பதிவுகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டுள்ளது. “ஆன்மநாயகன் அருள்வேட்டல்” என்ற நூல் சாஸ்திரி ஏ.ஆறுமுகனார் அவர்களால் கிள்ளானில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முதற்பதிப்பு 1941இல் கண்ட இந்நூலின் 2வது பதிப்பு 1984 இல் செலாங்கூரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிங்கப்பூர் “தமிழரசு” பத்திரிகையின் ஆசிரியராயிருந்தவரும், இயற்றமிழாசிரியருமான யாழ்ப்பாணம் ஏ.ஆறுமுகனார் அவர்கள் இந்நூலாசிரியர். இந்நூலிலுள்ள பாடல்கள் தமிழ்மறையான தேவார திருவாசகங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பெற்றவை. அகச்சக்தி, புறச்சக்தி, புறப்பாடு, தேற்றரவு, மயானம், தீயணைவித்தல், அறவுரை என்று ஏழு பகுப்பில் 84 பாடல்களுடன் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

சைவசமய சார சங்கிரகம் என்ற நூல் தி.க.கந்தையாபிள்ளை அவர்களால் கோலாலம்பூர்: மலாயன் அச்சுக்கூடத்தில் தை 1941 இல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம், புலோலி ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தில்லைநாத நாவலரவர்களின் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய தமிழ்ப்பண்டிதர் தி.க.கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் மலாயாவிலிருந்து சேர்.பொன். அருணாசலம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அர்ப்பணம் செய்து வெளியிட்டுள்ள நூல் இதுவாகும்.

பன்மணிக் கோவை என்ற மற்றொரு நூல் ம.ஆறுமுகம் என்பவரால் சிங்கப்பூர்: இலங்கைத் தமிழர் சங்கத்தின் வாயிலாக செப்டெம்பர் 1937 இல் 144 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சிங்கப்பூர் மனநோயாளர் வைத்தியசாலைத் (Mental Hospital) தலையெழுத்தாளர் ப. கந்தையா அவர்களுக்குச் சமர்ப்பண மாக்கப்பட்ட இந்நூல், பண்டைத் தமிழகத்தின் பழம்பெருமை தொடங்கித் தமிழ் இலக்கியம், தமிழறிஞர் தம் செம்மொழிகள், அவற்றால் இந்தியவுலகமடைந்த நலம், சைவசித்தாந்தச் சிறப்பு, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய மதங்களின் சாரம், சமயங்களின் சமரச நோக்கம் எனப் பல்வேறு தலைப்புக்களில் பல கட்டுரைகளைக் கொண்டது.

Analysis of the Unseen என்ற ஆங்கிலத் தலைப்புடன் வெளியாகியுள்ள தத்துவ ஆராய்ச்சி என்ற வி.எஸ்.ஸ்ரீபதி அவர்களது நூல் சிங்கப்பூர் M.Mohamed Dulfakir, Book Seller வாயிலாக 1933 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் நூலாசிரியர் தனது தாயார் மாது ஸ்ரீ பாலாம்பிகை அம்பாள் செல்வாம்பாள் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுவதாக அமைந்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்களிடையே காணப்படும் சரமகவி என்ற கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் மற்றொரு பரிமாணமாக இந்நூல் அமைந்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது.

நூலாசிரியர், இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம். வண்ணார்பண்ணை களட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தொழில்வாய்ப்பின் நிமித்தம் புலம்பெயர்ந்து மலேயாவுக்குச் சென்று குடியேறியவர். இவர் எழுதிய தேகத்தைப் பக்குவமுடைத்தாக்கல் என்ற மற்றொரு நூலும் இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது. கிள்ளானில் 1933 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில், மலேயாவில் பத்துபகாட் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் சங்கத்தில் ஸ்ரீபதி அவர்கள் செய்த உடற்பயிற்சி பற்றிய உபந்யாசம், தேகாப்பியாச விளக்கப்படங்களுடன் 38 பக்கங்களில் தரப்பட்டுள்ளது. தங்களது மேடைப்பேச்சுக்களை, உரைகளை நூலுருவில் பதிவாக்குவதில் ஈழத்தமிழர்கள் மலேயாவில் வாழ்ந்திருந்த வேளையில் அக்கறை கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள் என்று நம்பமுடிகின்றது.

முன்னைய நூல் போன்றே, பார்ப்பது எதை என்ற மற்றொரு நூலும் இதற்கு உதாரணமாக அமைகின்றது. கா.இராமநாதன் அவர்கள் எழுதி, கோலாலம்பூரில் ஏப்ரல் 1960இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில், புதுவயல் சரஸ்வதி சங்கத்தின் வெள்ளிவிழாவின்போது விஞ்ஞானி சா. கிருஷ்ணன் தலைமையிலும், யாழ்ப்பாணம், வறுத்தளைவிளானில் இடம்பெற்ற விசேட கூட்டமொன்றில் பிரம்மஸ்ரீ சி.கணேசையர் தலைமையிலும் “பார்ப்பது எதை” என்ற தலைப்பில் கா.இராமநாதன் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் இரண்டும் இடம்பெறுகின்றன.

ஆன்மீகம், இலக்கியங்களுடன் மாத்திரம் அவர்களது நூல்வெளியீடுகள் நின்றுவிடவில்லை. மலேயாவின் பண்டைய, சமகால வரலாறுகள் தமிழில் பதியப்படவேண்டும் என்ற உரத்த சிந்தனை கொண்டவர்களாகவும் ஈழத்தமிழர் அந்நாளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்திருந்த வேளையில் விளங்கியுள்ளனர். பண்டைய ஈழத்தின் வரலாறு இலக்கியங்களாகவன்றி, அறிவுபூர்வமாக, முறையாகப் பதியப்படாத ஏக்கம் மலேயாவின் சமகால வரலாற்றுப் பதிவின்மேல் அவர்களின் அக்கறை தீவிரமாக உதவியிருக்கலாம்.

மலாய் மான்மியம் என்ற மலாயாவின் வரலாறு கூறும் முதல் தமிழ் நூல் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையைச் சேர்ந்த

சரவணமுத்துப்பிள்ளை முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையவர்களால் சிங்கப்பூர் விக்டோரியா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு மே 1937இல் முதலாவது பாகம் 247 பக்கங்களிலும், ஜனவரி 1939 இல் இரண்டாவது பாகம் 172 பக்கங்களிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பிரித்தானியாவின் ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னரின் மகுடாபிஷேக (Coronation) ஞாபகார்த்தமாக இந்திய இலங்கை மக்களின் சார்பாக ஆசிரியரால் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது பாகத்தில், நூலாசிரியர் தான் மலாய் நாடுகள் பலவும், சேய்கூன், கம்போஷா, அங்கோர்வாட், சீயம், யாவா முதலிய நாடு முழுவதும் திரிந்து திரட்டிய குறிப்புக்களையும், மலாய் தொடர்பாக இதுவரை வெளியான சுமார் 16 நூல்களையும் ஆராய்ந்து இத்தொகுப்பினை உருவாக்கியுள்ளார். முதற்பாகத்தில் முதல் 55 பக்கங்களிலும் மலாயாவின் வரலாறு பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளதுடன், மலாயா வரலாற்றில் பதியப்படவேண்டும் என ஆசிரியர் கருதிய பல்வேறு பிரமுகர்களது புகைப்படங்கள் சகிதம் அவரவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்பும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆறாம் ஜார்ஜ் மன்னரின் சாதகமும், நூலாசிரியரின் சாதகமும், அவற்றின் பலன்களும், ஆதாரக் குறிப்புக்களுடன் எஞ்சிய பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. 8வது எட்வார்ட் இளவரசர் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களுடன் மலாயாவில் வாழும் இந்திய இலங்கைப் பிரமுகர்களின் புகைப்படங்களுடனான அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாம் தொகுதியின் 1-55ம் பக்கம் வரை விரிந்த மலாயாவின் வரலாற்றுப்பதிவின் தொடர்ச்சி, இந்நூலின் இரண்டாம் தொகுதியின் 6-32 பக்கங்களில் இடம்பெறுகின்றன. 33ம் பக்கத்திலிருந்து 168ம் பக்கம் வரை சிங்கப்பூர் மலாயாவில் பிரபல்யமான மேலும்பல இலங்கை, இந்திய பிரமுகர்களின் உருவப்படங்களுடன் அவர்களது சீவிய சரித்திரக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு தொகுதிகளும் பிரித்தானிய நூலகத்தில் இன்றும் பார்வையிடப்படக்கூடிய நிலையில் பேணப்பட்டு வருகின்றன. (பிரித்தானிய நூலகப் பதிவிலக்கம் 14171 df 44)

யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம்: பாகம் 1 என்ற தலைப்பில் சிவானந்தன் என்பவர் 1933இல் எழுதி, கோலாலம்பூர்: ஆர்ட் பிரின்டிங் வேர்க்ஸ் வழியாக அச்சிட்டு வெளியிட்ட நூலொன்று பற்றிய தகவலும், இராம சுப்பையாவின் தமிழ் மலேசியானாவில் காணக்கிடைக்கின்றது.

மலேயாவின் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியம்

மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியம் கிட்டத்தட்ட 118 ஆண்டுகளை இன்று எட்டிப்பிடித்திருக்கின்றது. இந்த நாட்டில் குடியேறிகளாக கொண்டுவரப்பட்ட காலத்திலேயே தங்களுடைய மூட்டை முடிச்சகளுடன் கப்பலேறிய தமிழ் மக்கள் தத்தமது நாட்டு இலக்கிய உணர்வுகளையும் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டுதான் வந்தார்கள்.

மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கால இடைவெளிகள் ஏற்பட்டுள்ளதை மலேசிய இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த இடைவெளிகள் இரு முறை ஏற்பட்டுள்ளன. 1918முதல் 1931 வரை 12 ஆண்டுகளும், 1938முதல் 1948 வரை 10 ஆண்டுகளும் இலக்கியத்திலும், நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் இருண்ட ஆண்டுகளாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு அன்றைய காலத்தில் நிலவிய போர்க்காலச் சூழலே காரணம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் மலேசிய மண்ணில் ஜப்பானியரின் ஆதிக்கத்தை தோற்றுவித்தது. அக்காலகட்டம் இலக்கியத்துறைக்கு இருண்டதொரு காலகட்டமாக அமைந்துவிட்டது. சப்பானியரின் (நிப்பானியர் என்று மலேசியத் தமிழர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்) பிரச்சாரத்திற்காக ஓரிரு ஏடுகள் அக்காலகட்டங்களில் நடாத்தப்பட்டன. சீரான வளர்ச்சி கண்டு வந்த கல்வி, தொழில், பொருளாதாரம் அனைத்தும் 5 வருடகாலப் பின்னடைவைக்கண்டு தேக்கமடைந்தது. இக்கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களில் பெரும்பங்கினர் ஓய்வுபெற்று தாயகம் நோக்கிய தமது மீள் குடியேற்றத்தை மேற்கொண்டனர். சிலர் மட்டுமே தம்மை மலேசியப் பிரஜைகளாக்கிக் கொண்டு மலேசிய மண்ணிலேயே தங்கி விட்டனர். ஆயினும் இன்றும் இவர்கள் தம்மை மலேசியத் தமிழர்களாகவன்றி, சிலோன் தமிழர்களாகவே (Ceylonese Tamils) அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றார்கள்.

31.8.1957ல் மலேசியா ஆங்கிலேய காலனித்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றது. விடுதலைக்குப் பின் மலேசிய இலக்கியம் வீறுகொண்டெழுந்து பன்முக வளர்ச்சி கண்டது. இதற்குப் பின்னரே மலேசியத் தமிழர்கள், மலேசியாவே தங்கள் நாடு என்ற உணர்வுடன் தங்களுக்கே உரித்தான, தனித்துவமான மலைஇலக்கியத்தைப் படைக்கத் தொடங்கினர். இந்திய இலங்கைத் தமிழர்களின் ஆதிக்கம் அங்கு படிப்படியாகக் குறைந்தது. பல்வேறு வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் இயற்கை, காதல், இனவுணர்வு, மொழியுணர்வு, நாட்டுப்பற்று, போன்றனவற்றையும் பாடுபொருளாகப் புனைந்து மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைகள், நாவல்கள், உரைநூல்கள், அறிவியல் நூல்கள் என்று பெருகத் தொடங்கின. இன்றுவரை வீறுடன் மண்ணின் இலக்கியங்களாக வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றன.

ஆரம்பகால இலக்கியங்களில் ஈழத்தமிழர்

ஆரம்பகால மலேசிய இலக்கியங்களில் ஈழத்தவரின் பங்கு மலேசிய இலக்கிய வரலாற்றுடன் பிரிக்கமுடியாதபடி பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. 1910ம் ஆண்டுக்கும் 1920ம் ஆண்டுக்குமிடையே மலேசியா தனது முதல் நாவலைப் பெற்றுள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் இரு நாவல்கள் வெளியாகியுள்ளன. தமிழகத்தின் வெங்கடரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி என்ற நாவல் 1917இலும்,

புலோலியூர் க. சுப்பிரமணியம் என்ற ஈழத்தவர் எழுதிய பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் என்ற நாவலின் இரண்டாம் பாகம் 1918இலும் வெளியாகின. மலேசிய நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் காணப்படும் இரண்டு நூல்களும் இவ்விரு பாகங்களைக் கொண்டன.

ஈழத்தவரின் நாவலின் இரண்டாம் பாகமே 1918இல் வெளியாகியுள்ளமை இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது. இதன் முதலாம்பாகம் பற்றிய தகவல் இல்லாதிருப்பதால், 1917இல் வெளியானதும் வெங்கடரத்தினம் அவர்கள் எழுதியதுமான “கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி” என்ற நாவலே முதல் நாவலாக இன்றுவரை வரலாற்றில் பதிவில் உள்ளது. என்றாவது ஒருநாள் பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் என்ற இந்த நாவலின் முதற்பாகம் ஆவணக்காப்பகங்களில் இருந்து எமது கண்களை எட்டினால், மலேசிய தமிழ்நாவல் இலக்கிய வரலாறு மீளவும் திருத்தி எழுதப்படவேண்டி வரலாம்.

புலோலி க.சுப்பிரமணியம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்” என்ற நாவலின் இரண்டாம் பாகம், பிணாங்கு, சி.அரிகிருஷ்ண நாயுடு அவர்களால் 1918இல் பிணாங்கு, எட்வார்ட் பிரஸ் வாயிலாக 183 பக்கங்கள் கொண்டதாக அச்சிடப்பட்டிருந்தது. மலேசியாவில் Krian Licensing Board இல் அங்கத்தவராயிருந்த ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணம் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். பின்னாளில் புலம்பெயர்ந்து மலாயாவுக்குச் சென்றவர். மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கியம் தொடக்க காலத்திலேயே சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பொதிந்தனவாக அமைய ஆரம்பித்துவிட்டன என்பதற்கு இந்நாவல் எடுத்துக்காட்டாகவுள்ளது. ஒழுக்கம் நேர்மை ஆகியவற்றால் வரும் உயர்வைப்பற்றி விளக்கும் இந்நாவலின் இரண்டாம் பாகம் 22ம் அத்தியாயத்திலிருந்து 36ம் அத்தியாயம் வரை கொண்டுள்ளது. 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மலாயா நாடு இந்நாவலின் கதைக்களமாகின்றது. பிரித்தானியர் ஆட்சி, கோலாலம்பூர் நகர உருவாக்கம், கிறிஸ்தவ சமயப்பரம்பல், இலங்கை- இந்தியத் தமிழர்களுக்கு இடையிலான பிணக்குகள் முதலிய பல வரலாற்றுத் தகவல்கள் கதையில் விதைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாவலின் தொடர்ச்சி நீலாக்காசி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு என்ற மற்றொரு நாவலாக (1923) அமைந்துள்ளது. மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரிசையில் இடம்பெறும் இந்நாவல் இலங்கைக்கும் மலேசியாவுக்கும் தமிழ் இலக்கியப் பாலமாக அமைந்துள்ளது.

சாம்பசிவம்- ஞானாமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம் என்ற நாவல் அ. நாகலிங்கம் அவர்களால் 1927இல் எழுதப்பட்டது. இது 343 பக்கம் கொண்டது. 29.02.1901 இல் பிறந்த இந்நூலாசிரியர், 1917இல்

மலேயாவுக்குச் சென்று அங்கு கோலாப்புலாவில் 22 வருடங்கள் திறைசேரியில் தலைமை இலிகிதராக(Chief Clerk) பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தனது 26வது வயதில் எழுதிய நாவல் இதுவாகும். மலேயாவில் இவர் உத்தியோகம் பார்த்த கோலப்புளாவில் முழுவதும் விற்றுத் தீர்க்கப்பட்ட நாவல் இதுவாகும்.

கோரகாந்தன் அல்லது தென்மலாயாகிரியில் வட இலங்கைத் துப்பாளி என்ற நாவல் மு.சீ.செல்வத்துரை அவர்களால் எழுதப்பட்டு கோலாலம்பூர் பத்து பகாட், எம்.எஸ்.கப்பையா அவர்களால் 1934 இல் 326 பக்கம் கொண்ட நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஈழத்தமிழரின் இந்நாவல் துப்பறியும் நாவலாக மட்டுமல்லாது, வாசகர்களுக்கு நல்ல அறிவுரை கூறுவதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மலேசிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தென்னிந்திய சீர்திருத்தவாதிகளின் கருத்துக்கள் ஊடுருவியிருந்த காலகட்டத்தில் உருவான நாவல் இது. கொள்ளையர் கூட்டமொன்றைச் சேர்ந்த கோரகாந்தன் என்பவனைப் பிடிக்க முயற்சிக்கும் துரைராசா என்ற துப்பறிவாளர் பற்றிய கதை. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலாயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நூலாசிரியர் இலங்கைத் தமிழர் மலாயாவுக்கு வந்து குடியேறியதையும், இவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே இருந்த தொடர்புகளையும் சமகாலத்தில் மலாயாவில் வாழ்ந்த மலாய்க்காரர் பற்றியும் இந்நாவலில் விபரித்திருக்கின்றார்.

நேசமலர் அல்லது கற்றோரின் கனா என்ற மற்றொரு நாவல், செ.சிவஞானம் அவர்களால் சிங்கப்பூர் ஈஸ்டேர்ன் பிரிண்டிங் வேர்க்ஸ், வாயிலாக 1936 இல் 110 பக்கம் கொண்டதாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் சுழிபுரத்திலிருந்து மலேயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த நூலாசிரியர் எழுதிய சமூகநாவல் இதுவாகும். யாழ்ப்பாணத்தினை கதைக்களமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளதுடன், அக்காலகட்டம் வரை மலேசிய தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் உண்மைக் காதலை நயம்பட உரைப்பதுடன் காதல் உணர்வை ஆழமாகவும் வேகமாகவும் வெளிப்படுத்தும் சிறந்த நாவல் என்று புகழப்பெற்றது. மணியம் மகாலிங்கர் என்பவர் தனது மகள் நேசமலரை விஜயரத்தினம் என்ற வக்கீலுக்கு 70000 ரூபா வரதட்சணை வழங்கித் திருமணம் முடித்துவைக்க நிச்சயிக்கிறார். நேசமலரோ வக்கீலின் துர்நடத்தைகளை அறிந்து அவரை ஒதுக்கி ஏழைத் தொழிலாளியின் மகனான நேசமலனை பலத்த எதிர்ப்புக்கிடையே மணம்முடிக்கிறாள். வரதட்சணை, கல்வி, ஆலயங்களில் உயிர்ப்பலி, விலைமகளிர், அரசியல், சாதிப்பிரச்சினை என்று பல செய்திகளை இந்நாவலில் ஆசிரியர் தூவியிருக்கிறார்.

அழகானந்த புஷ்பம் என்ற நாவல், மற்றொரு இலங்கையரான க.டொமினிக் அவர்களால், சிங்கப்பூர் விக்டோரியா பிரஸ் வாயிலாக

1936இல் வெளியிடப்பட்டது. பழமையில் ஊறிக் கிடக்கும் கிராமவாசிகளுக்கும், நாகரீக முதிர்ச்சிபெற்ற நகரவாசிகளுக்கும் இடையே ஏற்படும் சில சிக்கல்கள் இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. உயர்கல்வியும் ஆங்கில மோகமும் கொண்ட செல்வத்துரையின் வாழ்வு அவனது துர்நடத்தை காரணமாக திசைமாறிச் சீரழிவதாகவும், ஏழைக்குடியானவனான அழகானந்தன் சுயமுயற்சியால் வாழ்வில் முன்னேறிச் செல்வதாகவும் கதை நகர்த்தப்படுகின்றது. சுகாதாரம், கல்வி, அறம், சமுதாய இன்னல்கள், பெண்களின் நிலை, ஆங்கில மோகம் போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிவுரைகள் நாவலின் கதாபாத்திரங்களின் வழியாக உபதேசிக்கப்படுகின்றது. விடுதலைக்கு முந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்களிலேயே இந்நாவல் ஒன்றில் தான் ஏராளமான பாடற் பகுதிகளும் பழமொழிகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தமிழோடு இலக்கியத்தமிழும் இந்நாவலில் உரையாடல்களாகின்றன. இராமலிங்கம் என்ற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக அன்றைய மலாயாவில் வாழ்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இது இந்நாவலுக்கு மலேசிய மண்வாசனையைத் தந்துள்ளது. மற்றொந்த இலக்கியத்திலும் இல்லாதவகையில், இந்நாவலில் ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களை மலாயா வராது தடைசெய்து தத்தமது சொந்த ஊரிலிருந்தே நல்வாழ்வு வாழும்படி அறிவுறுத்துகின்றார். இது மலேயாவுக்கான யாழ்ப்பாணத்தவரின் புலம்பெயர்வில் திருப்புமுனைக் காலகட்டம் என்று சமூகவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

மலேசிய மண்ணில் விளைந்த ஈழத்தவரின் மற்றொரு நாவலான சயம்புநாதனும் சன்னாசியாரும் அல்லது அறிவாளி என்ற நாவல் பற்றிய குறிப்பொன்றை மலேசிய இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் காணமுடிகின்றது. 1935இல் கதிரேசம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதியதாகக் கருதப்படும் இந்நாவலும், ஏற்கொனவே குறிப்பிட்ட, பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் என்ற நாவலின் முதலாவது பாகம் போன்றே காணக்கிடைக்காத நூலாகிவிட்டது.

மலேசிய மண்ணுக்குரிய இலக்கியத்தின் மலர்வு

மலேசிய இலக்கியத்தின் மீள்பிறப்புக் காலமாக 1946 கருதப்படுகின்றது. பிரித்தானிய- ஜப்பானிய போர் அனர்த்தங்களிலிருந்து மலேசிய மக்கள் மீண்டு முச்சுவிட ஆரம்பித்த காலகட்டத்தின் தொடக்கம் இதுவாகும். இந்தக்கால கட்டத்தில் ஈழத்தமிழராகத் தம்மை இனம்காட்டி இலக்கியம் படைத்தவர்கள் தாய்நாடு திரும்ப, மலேசிய மண்ணின் இக்கியத்தில் ஈழத்தமிழரின் பங்கு கணிசமாகக் குறைய ஆரம்பித்தது. அந்த இடத்தை, மலேசிய மண்ணின் மைந்தர்களான மா.இராமையா, சி.வீ.குப்புசாமி, சுப. நாராயணன், பைரோஜி நாராயணன், பி.ஏ.கிருஷ்ணதாசன்,

அ.இராமநாதன், சா.அ.அன்பானந்தன் போன்றோர் நிரவி முழுமையான மண்வாசனை கொண்ட மலேசிய இலக்கியங்களை மலேசிய மண்ணைக் கதைக்களனாகக் கொண்டு படைக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்களுடன் இன்று ரெ.கார்த்திகேசு, சை.பீர்முகம்மது, கோலலங்காட் ரெங்கசாமி, சீ.முத்துசாமி, மு.அன்புச்செல்வன், முல்லை இராமையா என்று ஒரு படையணியே இலக்கியத்தை நகர்த்திச் செல்கின்றது.

மலேசியாவில் ஈழத்தமிழர்களின் தற்கால இலக்கியப்பணி

மேற்சொன்ன மலேசியத் தமிழ் இலக்கியகர்த்தாக்களிடையே, ஈழத்தமிழர்களைப் பிரித்து நோக்கும் வாய்ப்பு இல்லாத போதிலும், தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளின் தமிழாய்வுப்பணியின் பங்களிப்பை அங்கு போற்றிவரும் பாங்கு காணப்படுகின்றது. மலேயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் முன்னாள் தலைவர்களாகவிருந்த இரண்டாம் தலைமுறை ஈழத்தவர்களான தேவபுபதி நடராஜா, திலகவதி போன்றவர்கள் அறிவார்ந்த படைப்பிலக்கியப் பணிகளையும், ஆன்மீகத் துறை வெளியீடுகளையும் காலத்திற்குக் காலம் முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்று மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையில், ஈழத்து இலக்கியங்களுக்கென்றொரு தனியான இடம் இருந்துவருகின்றது.

முதலாவது மலேசிய திருமந்திர மாநாடு பற்றிய தொகுப்பு நூலொன்று தேவபுபதி நடராஜா அவர்களால் கோலாலம்பூர், மலேசிய இந்து சங்கத்தின் வாயிலாக மார்ச் 2000 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 118 பக்கம் கொண்டதும், வண்ணத் தகடுகள் நிறைந்ததுமான இம்மலரில், மலேசியா, கோலாலம்பூரில் 10.3.2000 தொடக்கம் 12.3.2000 வரை நடந்தேறிய முதலாவது மலேசியத் திருமந்திர மாநாட்டு நிகழ்வுகள், கட்டுரைகள் அடங்கியிருந்தன.

இலங்கையின் பிரபல மலையக இலக்கியவாதியான மாத்தளை சோமு அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு இன்றைய காலகட்ட மலேசிய இலக்கியத்துடன் இணைந்ததாக அமைந்துள்ளது.

மாத்தளை முதல் மலேசியா வரை என்ற அவரது பிரயாண இலக்கிய நூல், திருச்சி தமிழ்க்குரல் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக உறையூரில் மார்ச் 2000 வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 126 பக்கங்கள் கொண்ட இக்கட்டுரைத் தொடரில் மலேசிய நாடு பற்றியும், மலேசிய மக்கள் பற்றியும், மலேசியத் தமிழர்களின் கலை இலக்கிய பத்திரிகைத்துறை முயற்சிகள் பற்றியும் பல அரிய தகவல்கள் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. தனது மலேசிய இலக்கியப் பயணத்தின் போது கண்டு கேட்டு அனுபவித்த தகவல்களின் தொகுப்பாக இப்பயணக்கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

ஏற்கெனவே மலேசியத் தமிழ் உலகச் சிறுகதைகள், என்ற தலைப்பில் மாத்தளை சோமு அவர்கள் 1995ஆம் ஆண்டு ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 14 மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இதில் அடங்கியிருந்தன. பின்னிணைப்பாக மா. இராமையா, இலங்கையில் மலையகத்தில் வெளியான சஞ்சிகையான குன்றின் குரல் டிசம்பர் 1992 இதழுக்காக எழுதிய மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் - ஒரு நினைவோட்டம் என்ற கட்டுரையும் இடம்பெற்றிருந்தது. மலேசிய இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பாடப்புத்தகமாகவும் வைக்கப்பட்ட சிறப்பு இந்நூலுக்கு உண்டு.

அண்மையில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து *Selected short stories of Malaysian Tamil Writers* என்ற தலைப்பில் தனி நூலாகவும் மாத்தளை சோமு வெளியிட்டிருந்தார். எம்.எஸ்.வேங்கடாச்சலம் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இத்தொகுப்பின் மூலம் சமகால மலேசிய மண்ணின் படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களின் மண்வாசனைமிக்க படைப்புக்கள் சர்வதேசஅரங்கில் எடுத்துச் செல்லப்படும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது.

மலேசிய நூல்தேட்டம்

இலண்டனில் 1997முதல் வெற்றிகரமாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் தேசம் என்ற கலை இலக்கிய சமூகவியல் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டாளர்களின் அனுசரணையுடன், 05.04.2003 அன்று இலண்டன் *Stratford Library Hall* இல் மலேசிய தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வும், மலேசிய தமிழ் நூல்கண்காட்சியும் நடத்திவைக்கப்பட்டன. மலேசிய மண்ணுக்கு வெளியே ஐரோப்பிய தேசமொன்றில் இடம்பெற்ற முதலாவது மலேசிய இலக்கிய விழா இதுவேயாகும். ஈழத்தமிழர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்வில், பல மலேசிய எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு ஐரோப்பிய ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும், இலக்கியப் பிரமுகர்களுக்கும் இந்நிகழ்வின்போது கிட்டியது. அத்தருணம் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்: தேசம் சிறப்பிதழ் என்ற மலர் ஒன்றும் என்.செல்வராஜா, த.ஜெயபாலன் ஆகியோரைத் தொகுப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு 48 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விதழில் மலேசிய இலக்கியம் பற்றிய ஈழத்து, மலேசிய எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும், கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்ட 200க்கும் மேற்பட்ட மலேசிய தமிழ்நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஆகியவற்றின் விபரங்கள் கொண்ட நூலியல் பதிவுகளும் இடம்பெற்றிருந்தன.

இந்நிகழ்வின் தொடர்ச்சியாக, மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை பதிவுசெய்யும் முயற்சியும் இலண்டனில் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினதும், மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையினதும், தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினதும் முத்தரப்பு ஆதரவுடன்

இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அமரர் இராம சுப்பையா அவர்கள் 1969இல் தொகுத்திருந்த “தமிழ் மலேசியானா”வின் அடியொற்றி விரிவான முறையில் தயாராகும் இந்த நூற்பட்டியலின் வெளியீட்டுடன், மலேசிய நூலியல் முயற்சிகளில் ஈழத்தமிழரின் பங்களிப்பு மேலும் ஒரு படி நெருக்கமடையும். (இந்நூல் 2007இல் சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகத்திலும், கோலாலம்பூர் தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. நூலியல் விபரம்: மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, 1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 2007. (உடத்தலவின்ன 20802: அச்சீட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவின்ன மடிகே). xxii, 410 பக்கம், விலை: ரூபா 700., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-0-9549440-6-3)

முடிவுரை

மலேசியாவில் தமிழ் வளர்க்கும் தகைமையாளர்கள் அவ்வப்போது தோன்றி, தமிழ் மக்களிடையே தமிழுணர்வையும் இன உணர்வையும் வளர்த்து வந்துள்ளார்கள். ஏதாவது ஒரு புதுமை என்றால் அது மலேசிய மண்ணில் தான் நிகழ்கிறது என்ற கருத்து இன்று வலுவாகி வருவதற்கு அங்கே நிகழ்ந்து முடிந்த பல முதல் மாநாடுகள் சான்றாக அமைகின்றன. முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழா, உலகத்திருக்குறள் மாநாடு, உலகத் தமிழர் மாநாடு, உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாடு, உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் தினம் எனப் பட்டியல் நீளும்.

இத்தகைய விடயங்களை உலகளாவிய நிலையில் சிந்திப்பதற்கு, சந்திப்பதற்கு செயல்படுத்துவதற்கு முதல் கால்கோள்விழாவை மலேசிய மண்ணில் மலேசியத் தமிழர்கள் தான் செய்கின்றார்கள். இருந்தும் மலேசிய இலக்கியங்கள் குடத்துள் விளக்காகவே நீண்டகாலம் ஒளிபாய்ச்சி வந்துள்ளது. இவ்விளக்கை குன்றின் மீது ஏற்றி வைக்க மலேசிய இலக்கியவாதிகள் அண்மைக்காலம் வரை பெருமளவில் நம்பியிருந்த தமிழகத்தின் படைப்பிலக்கிய உலகம் கைகொடுக்க முன் வரவில்லை. இன்று வெறும் ஆலோசனைகளையும், அறிவுரைகளையும் மலேசிய படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. தம்முடன் தோள்கொடுத்து, மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை உலகறியச் செய்வதற்கான உறுதுணையையே அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அதை மானசீகமாக உணர்ந்தவர்கள் ஈழத்துத் தமிழர்களே என்ற கருத்தும் மலேசிய இலக்கியவாதிகளிடம் இன்று மேலோங்கியுள்ளது. ஈழத்தமிழர்களின் படைப்பிலக்கியங்களுக்கும், அவர்களது அண்மைக்கால புலப்பெயர்வு வரை இத்தகைய நிலைமையே காணப்பட்டு வந்துள்ளது.

மலேசிய மண்ணில் இன்று மலேசியாவின் அடையாளச் சின்னமாக நிமிர்ந்து நிற்கும் இரட்டைக்கோபுரங்கள் கூட, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மலேயாவுக்குச் சென்றடைந்தது இன்று மலேசியாவின் பெற்றோலியத் துறையின் பெரும் பங்காளராக இருக்கும் தமிழியாத் தமிழர் ஒருவருக்கே உரியது என்ற செய்தியும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

மலேயாவுக்கு பொருளாதார வளம்நாடிக் குடியேறிய யாழ்ப்பாணத்தத் தமிழர்களின் மேலாதிக்கப் போக்கினால் தமது மூதாதையர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட மனக்காயங்கள் நடந்து முடிந்த, மறக்கப்பட்ட வரலாறாகியுள்ள இன்றைய நிலையில் நவீன ஈழத்தமிழர்களின் தாயக மீட்பும், புலம்பெயர்வாழ்வும் மலேசியத் தமிழர்களிடையே புதியதொரு பார்வையை- அக்கறையை ஈழத்தமிழர்களின் பால் ஈட்டியுள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக பல விடயங்களை அந்த மண்ணில் இன்று காண முடிகின்றது. மாவீரர் தினத்தன்று வன்னிமண்ணிற்கு தலயாத்திரை செல்லும் அளவிற்கு அம்மக்கள் ஈழத்தமிழர்களுடன் உணர்வுபூர்வமாகக் கலந்துள்ளனர்.

கோலாலம்பூரிலிருந்து “செம்பருத்தி” என்ற மாத இதழ் நீண்டகாலமாக வெளிவருகின்றது. ஈழத்தமிழரின் ஆதரவுக் குரல்கள் மலேசிய அரசியல் அச்சுறுத்தல்களையும் மீறி அதில் வெளிப்படையாக ஒலிக்கின்றன. பெ.கோ.மலையரசன் அவர்கள் 2003இல் பாய்புலி பிரபாகரன் பிள்ளைத்தமிழ், என்ற பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தை கோலாலம்பூரில் படைத்துள்ளார் என்ற செய்தியும் இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது. அந்நூல், விடுதலைப்புலிகளின் போர்ப்பரணியாக மலேசியத் தமிழர்களின் கரங்களில் தவழ்கின்றது. ஈழத்தமிழர்களுடனான இந்த மானசீகமான பிணைப்பு பட்டியலிடப்பட்டால் அது முடிவில்லாது நீண்டு செல்லும்.

நன்றி:

தமிழர் தகவல் 14ஆவது ஆண்டு மலர், (ரொரன்ரோ, கனடா), பெப்ரவரி 2005, ப.124-129.

ஞாயிறு தினக்குரல், (கொழும்பு), 01 மே 2005, 08 மே 2005, 15 மே 2005, 22 மே 2005.

வல்லினம், (மலேசியா), ஜூன், 2007. இதழ் 1,

மலேசிய நண்பன், (கோலாலம்பூர்), ஞாயிற்றுக்கிழமை, 12.10.2008, 19.10.2008, 26.10.2008, 02.11.2008, 09.11.2008.

தடைகளை தாண்டும் ஈழத் தமிழ் இலக்கியமும் அதன் வெளியீட்டுத்துறையும்

உலகத் தமிழர்களின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகளின் ஊற்றுக்கண்ணாக தாய்த் தமிழகம் இருந்த போதிலும், அயலில் ஈழத்திலும், மலேசியாவிலும், சிங்கப்பூரிலும் தமிழ் இலக்கியம் அந்நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினால் பல்வேறு தடைகளைத் தாண்டி கால ஓட்டத்தில் உத்வேகத்துடன் வளர்க்கப்பட்டமை வரலாறு. தமிழகத்தின் ஆறரைக்கோடி தமிழ் மக்களின் அறிவியல் இலக்கிய தாகத்திற்கான வழங்கல் அவர்களது மாநில தமிழ்நாட்டு அரசின் ஆதரவுடன் அந்நாட்டுப் படைப்பாளிகளினாலும், பன்னாட்டு அமைப்புகளாலும் மிகுந்த செல்வாக்குடன் பசளையிடப்பட்ட மரமாக வளர்க்கப்பட்டு செழுமையுடன் தளைத்தோங்கி வந்தது. இன்றும் உலகத்தமிழ் இலக்கியவாதிகளுக்கு பாரிய நிழல்தரு மரமாகத் தமிழ் இலக்கியம் அங்கு செழித்தோங்குவது கண்கூடு.

இத்தகைய வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் இல்லாதபோதிலும் கூட அண்டை நாடுகளில் தமிழ் வாழவில்லை தழைத்தோங்கவில்லை என்று கூறமுடியாது. தமிழ்ப்புலவர்களின் சரிதங்களைத் தொகுத்துக் கூற எழுந்த முதனூலும் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்ப்புலவர் சரித்திர நூலும் ஈழத்தவரால் இயற்றப்பெற்று ஈழத்திலேயே வெளியிடப்பெற்றவையாகும். தமிழகத்தில் தமிழக அறிஞர்களால் அவை தொகுக்கப்படவில்லை. இவற்றிலே முன்னையது கற்பிட்டி சைமன் காசிச்செட்டி (1807-1860) ஆங்கிலத்தில் எழுதி 1859இல் வெளிவந்த “தமிழ் புளுராக்” ஆகும். பின்னையது அ.சதாசிவம்பிள்ளை (1820-1895) எழுதி 1886இல் புதடில்லியில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பாவலர் சரித்திர தீபகமாகும். பாவலர் சரித்திர தீபகத்திலே 410 அறிஞர்களுடைய வரலாற்றுச் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. இவர்களில் 82 பேர் ஈழத்தமிழர்களாவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தாய்த் தமிழகத்தின் வழியொற்றி, அண்டை நாடுகளில் குறிப்பாக இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் தமிழ்க் கலை இலக்கியமும் அந்நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் சுயமுயற்சியாலும், எழுத்தாளர் அமைப்புகளினதும், சிறு வெளியீட்டகங்களினதும் வியர்வையாலும், குருதியினாலும் அந்நாட்டு அரசுகளின் வரையறுக்கப்பட்ட ஆதரவுடனும், சில சமயம் முற்றாக ஆதரவின்றியும்

தனித்துவமான மண்ணின் மணம்கமழப் படைக்கப்பட்டு ருசிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

எவ்வித அரசு நிதி ஆதரவுமின்றி முற்றிலும் எழுத்தாளர்களின் சொந்தப் பணவலிமையின் மூலமே பெரும்பாலான உள்ளூர் படைப்புகள் வெளிவரவேண்டிய நிலை அவர்களுடையது. முறையான விநியோக வசதிகளின்றி, தரமான நவீனத்துவமானதுமான அச்சக வசதிகள் அற்றநிலையில் கூட இந்த இலக்கிய யாகத்தை அவர்கள் நடத்தவேண்டிய நிலையில் இருந்தார்கள்.

அக்காலகட்டத்திலும், அதன் பின்னரும் செழுமையுடன் இலக்கியம்படைத்த தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் ஈழத்தின் அன்றிருந்த நலிந்த படைப்பாளிகளுக்குத் தார்மீக ஆதரவினைக்கூட வழங்கத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பது கசப்பான உண்மை. முடிந்தால் ஏறி வந்து எமது நிலையை எட்டுங்கள், வேலைமெனக்கெட்டு கைநீட்டி எல்லாம் உங்களைத் தூக்கிவிட முடியாது என்று கைகட்டிக் காத்திருக்கும் நிலைப்பாடாகவே அவர்களது மனநிலை காணப்பட்டது. அவர்களது விமர்சனங்களும் அவ்வப்போது தமக்கேயுரிய அளவுகோல்களின் வழியாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்துள்ளன.

அயல்நாட்டு மண்ணின் மக்கள் எத்தகைய கடும் உழைப்புக்கிடையில் இலக்கிய யாகத்தைப் புரிகின்றார்கள் என்பதை உணரும் நிலையிலும் தமிழக இலக்கியவாதிகள் இருக்கவில்லை.

கலைமகள், ஆனந்த விகடன் போன்ற தமிழகச் சஞ்சிகைகளில் 60களில் எழுதிய சீவைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன் போன்ற ஆரம்பப் படைப்பாளிகள் தமிழக வாசகர்களை முன்னிறுத்தி தமது மண்ணின் வாசனையேற்ற தமிழ்நாட்டுப் பேச்சுமொழியிலேயே ஈழத்துப் படைப்புகளைப் படைத்தமையும் இதற்கு ஒரு காரணமாகலாம். ஒவ்வொரு நாட்டுத் தமிழர்களது இலக்கியமும் அந்நாட்டு மண்ணின் மணத்தை கொண்டிருப்பதே சிறப்பு என்ற யதார்த்தம் தமிழக இலக்கியவாதிகளிடம் அன்று புரியப்பட்டிருக்கவில்லை. இன்றும் கூடத் தான் இது அரங்கேறிவருகின்றது.

ஈழத்தவரின் அக்காலகட்டப் படைப்புகள் தாய்த் தமிழக இலக்கிய உலகத்தின் அங்கீகாரத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் எதிரநோக்கிய படைப்புகளாகவே ஆரம்பகாலங்களில் இருந்து வந்துள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தமிழகப் படைப்புகளுக்கு நிகரான படைப்பாக்கங்களை வழங்கும் திறமைமிக்க படைப்பாளிகள் ஈழத்திலும், மலேசிய மண்ணிலும் அவ்வேளையில் உருவாகியிருந்த போதிலும், தமிழகத்தில் அவர்களது

படைப்புகள் அறியப்பட்டிருந்தனவா? அல்லது அத்தகைய அறிதலையிட்டு தாய்த்தமிழகம் அக்கறைப்பட்டிருந்ததா? என்ற கேள்விக்கான பதிலை நாம் முதலில் தேடவேண்டும்.

19ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழகம் வரை பெயர்பெற்றவர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர். ஆறுமுக நாவலர் பற்றிய ஏராளமான நூல்கள் தாயகத்திலும், தமிழகத்திலும் இன்றளவில் வெளிவந்துள்ள போதிலும், இன்னமும் முழுமையான ஆய்வுக்கு அவரது வாழ்வும் பணியும் உட்படுத்தப்படவில்லை என்பதே ஆய்வாளர்களின் பொதுவான கருத்தாகும். 1858ஆம் ஆண்டு முதல் 1869ஆம் ஆண்டு வரையிலான 11 ஆண்டுக்காலம் நாவலர் தமிழ்நாட்டில் சிதம்பரத்தைத் தலைமைப்பீடமாகக் கொண்டு தமிழ்ப்பணியும் சைவத்தொண்டும் நூல் வெளியீட்டுப்பணியும் புரிந்து வந்திருக்கிறார். இக்காலப்பகுதியில் நாவலரின் தமிழகப் பணிகள் பற்றிப் பூரணமாக ஈழத்தவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இக்கால கட்டத்தில் நாவலரின் பணிகளை தமிழகத்தில் விமர்சித்தவர்களின் போக்கில் சாதிய அபிமானமும், வர்க்க உணர்வும், மேலோங்கி யிருந்ததையும் சில ஆய்வுகள் அண்மைக்காலங்களில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன. ப.சரவணன் அவர்கள் 2001இல் எழுதிய அருட்பாவும் மருட்பாவும் என்ற நூலில் நாவலர் பற்றிய எதிர்மறையான பார்வைகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள நிலைமையையும் இங்கே குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையின் ஆறுமுக நாவலர் காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும், ஈழத்தமிழ் படைப்பாளிகள், கவிஞர்களாகவும் தமிழறிஞர்களாகவும் உருவாகித் தமிழகத்திலும் கொடிகட்டிப் பறந்துள்ளார்கள் என்ற உண்மையை தமிழகத்தில் எத்தனைபேர் அறிந்துவைத்திருக்கிறார்கள்?

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன், சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரம், இந்துசாதனம் திருஞானசம்பந்தர், தேசாபிமானி மாசிலாமணி, நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், அழகசுந்தர தேசிகர் எனும் வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி, வரகவி மகாலிங்கசிவம், புலவர்மணி நவந்தகிருஷ்ண பாரதியார், முத்தமிழ்ப் புலவர் நல்லதம்பி, சங்கம் வளர்த்த சதாசிவ ஐயர், ஆசகவி வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிலர். அத்தகைய புறச்செல்வாக்கற்ற மேலும் பல நாவலர்களும் பாரதியார்களும் ஈழத்தில் வாழ்ந்து தமிழ் இலக்கியத்துக்கு உயிருட்டி மறைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் தமிழகத் தொடர்பு இருந்திராத காரணத்தினாலும், அத்தொடர்பினை விரும்பியிராத சுதேசிய உணர்வாலும் காலகெதியில் அவர்களது வாழ்வின் சுவடுகளே மறைந்துவிடலாயின. இத்தகைய வரலாற்று இருட்டடிப்பிற்கு அக்காலத்தில்

வரலாற்றை பதிவுசெய்வதில் அக்கறையற்றிருந்த தமிழ் அபிமானிகளே காரணமாவார்கள்.

இத்தகைய வரலாற்றுப் போக்கின் பயனாக பின்னாளில் வந்த சில இலங்கைப் படைப்பாளிகள், தமது படைப்புகளின் வழியாகத் தமக்கும் தமிழ்நாட்டறிஞர்களின் ஆசீர்வாதம் கிட்டவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடனேயே தமது படைப்பிலக்கிய உலகைத் தமிழகத்தை நோக்கித் திசை திருப்பத் துணிந்தனர். தமது நூல்களை தமிழகத்தில் வெளியிட்டு விநியோகிப்பது அதில் ஒரு வழிமுறையாகியது. தமிழக இலக்கியங்களை வகைதொகையின்றி இறக்குமதிசெய்து வழங்கி பொருள்வளம் சேர்த்த வர்த்தகர்களும், அவற்றை ஈழத்தமிழர்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் தமிழகத்தின் படைப்பாளிகளின் முகவர்களும் அவற்றை வாசித்து மகிழும் போக்கினைக்கொண்ட ஜனரஞ்சக ஈழத்து வாசகர்களும் எம்மவரிடையே அதிகம் காணப்பட்டதால் ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியத்தின் உளஊர் வெளியீடுகளின் உருவாக்கமும் விநியோகமும் நலிவடையக் காரணமாயிற்று.

இந்நலிவுக்கு மேலும் வலிகோலும் வகையில் தம்மை உலகத்தமிழரின் இலக்கியக் காவலர்கள் என்று தம்மை வரித்துக்கொண்ட சிலரின் வாய்வழிவந்த பாதகமான வார்த்தைகள், எம்மவர்களின் ஈழத்துத் இலக்கியம் பற்றிய அவர்களது சிறுமையான கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. மண்ணின் வளத்துடனும், சமூக வாழ்வுடனும் இணைந்து வளர்ந்த ஈழத்து தமிழிலக்கியத்தைத் தமிழக இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் புரிந்துகொண்ட விதத்தை இவ்வாசகங்களுக்கிடையில் எழுதப்படாத வரிகளைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நாம் உணரமுடிகின்றது.

ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியவாதியும் விமர்சகருமான செங்கை ஆழியான் (கலாநிதி க.குணராசா) ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு என்ற தனது ஆய்வு நூலில் எழுதியுள்ள முக்கியமான சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளையே அவசியம் கருதி இங்கு மீள்பதிவுசெய்கின்றேன்.

"1967களில் தமிழகப் பத்திரிகையான கங்கையின் ஆசிரியர் பகீரதன் இலங்கைக்கு வந்தார். வரதரின் சிறுகதைத் தொகுதியான கயமை மயக்கம், நாவற்குழியூர் நடராஜனின் கவிதைத் தொகுதியான சிலம்பொலி ஆகிய நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொண்டார். பகீரதன் இங்கு வந்த வேளை சரஸ்வதி வ.விஜயபாஸ்கரனும், தீபம் ஆசிரியர் நா.பார்த்தசாரதியும் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார்கள். பகீரதன் வெளியீட்டு விழாவில் "இலங்கை எழுத்தாளர்கள் தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களை விடப் பத்து வருடம் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் வளர்ந்துவரும் மேல்நாட்டு

இலக்கியங்களைப் படிக்க வேண்டும். சிறுகதை எழுதும் உத்திமுறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்” என்று எடுத்து உபதேசித்தார். இந்த வார்த்தைகள் ஈழத்து எழுத்தாளர்களை ஆவேசப்படவைத்தன. இக்கருத்துக்கு எதிரான கருத்தக்களை தினகரன பத்திரிகையில் காரசாரமாக எழுதினார்கள். (பார்க்க: இலக்கிய உலகில் பரபரப்பான சம்பவங்கள் *புதினம்* 10.09.1961, பக்கம் 7). 1962களில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகைதந்த கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா.ஜகந்நாதன், “ஈழத்துச் சிறுகதைகளுக்கு அடிக்குறிப்புகள் தேவை. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழைப் பகிர்ந்துகொண்டு சிறுகதையைப் புரிந்துகொள்ள அடிக்குறிப்புகளிடப்பட வேண்டும்” என்று கூறிச் சென்றார். இதற்கு ஆதாரமாக நமது சிறுகதை முன்னோடி சோ.சிவபாதசுந்தரம் “பேச்சு வழக்குத் தமிழிலில்லாது எல்லார்க்கும் பொதுவான தமிழில் கதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதப்படல் வேண்டும்” என்றார். “ஈழத்திலக்கியங்களுக்கு அகராதி வேண்டும். இலங்கை இலக்கியத்தை இங்கு எல்லோரும் பரவலாகப் புரிந்துகொள்ள இலங்கைப் பேச்சுவழக்கிலுள்ள சில சொற்கள் இடையூறாக இருக்கின்றன. சிறு அகராதி தயாரித்து வெளியிடலாம்” எனத் தமிழக எழுத்தாளர் கிராஜநாராயணன் கருத்து வெளியிட்டார். இக்கருத்துகளின் உச்சகமாக, “அது தமிழ் இலக்கியமேயில்லை. மொழி தமிழ் என்பதற்காக இத்தோடு கலக்கத் தேவையில்லை. வெறும் ஈழ இலக்கியம் என்றே கூறி விடலாம். ஈழ இலக்கியம் அங்கீகாரம் பெற ஒரு இருபது வருடம் போக வேண்டும்” என விக்கிரமதித்தன் என்ற தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர் திருவாய் மலர்ந்தார். நிறைவாக, “தமிழ்நாட்டில் உள்ள அளவிற்கு ஈழத்தில் இலக்கியமில்லை. ஈழத்து இலக்கியம் கடந்த இருபது வருடங்களாக அரசியல்தன்மை பெற்றுத் திரிந்துவிட்டது. இலக்கியம் இலக்கியமாக இருக்கவேண்டும். இலக்கியத்தில் அரசியலைத் தேடுவதும் அரசியலில் இலக்கியத்தைத் தேடுவதும் அபத்தமானது. இலக்கியம் என்ற போர்வையில் அரசியல் கோஷங்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் கதை மாதிரியும் கவிதை மாதிரியும் எழுதிப்... பண்ணி ஏமாற்றுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும்” என்று வண்ணநிலவன் என்ற தமிழகத்தவர் எடுத்துரைத்தார்”.

மேற்கண்ட செங்கை ஆழியானின் உரைப்பகுதியிலிருந்து ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கின் பின்புலத்தில் ஈழத்தமிழர்களின் படைப்புகளில் எத்தனை விகிதத்தை இந்தப் “புகழ்பூத்த” படைப்பாளிகளால் இதயசுத்தியுடன் வாசிக்கமுடிந்தது, அதற்கான வாய்ப்பு எவ்வாறு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகும்.

இந்தியாவில் ஒரு சட்டம் நீண்டகாலமாக வழக்கிலுள்ளது. அதை தமது சுயநல பொருளாதார நோக்கிற்காக தமிழக எழுத்தாளர்களும் நூல் வெளியீட்டாளர்களும் பதிப்பாளர்களும் கண்டுகொள்வதில்லை.

இந்திய மாநில மொழிச்சட்டத்தின் பிரகாரம், இந்திய மாநிலங்களில் வழக்கிலுள்ள மொழிகளில் வெளியாகும் நூல்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட இறக்குமதித் தடைகளை அந்நாட்டு அரசு விதித்திருக்கின்றது. இதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தமிழ்மொழிமூலம் நூல்களை வெளியிடும் அயல்நாட்டுத் தமிழர்களே. தமிழ்மொழி மாநில மொழிகளுள் ஒன்றாதலால் அம்மொழியில் இந்தியாவுக்கு அப்பால் இலங்கையிலோ, மலேசியாவிலோ அச்சிடப்பட்ட நூலை இந்தியாவுக்குள் விற்பனை நோக்கத்திற்காக சுதந்திரமாக இறக்குமதி செய்ய முடியாது. அதற்கு சுங்கப்பகுதியின் முன் அனுமதி பெறப்படவேண்டும். அது பல நடைமுறைச்சாத்தியமற்ற வழிமுறைகளைக் கொண்டிருப்பதால் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் ஈழத்து நூல்கள் அங்கு செல்வதே இல்லை.

இதற்கு மாற்று வழியாக தொடர்பும் வசதியுமுள்ள நமது ஈழத்துத் தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் தமிழ்நாட்டிலேயே தமது நூலை அச்சிட்டு விநியோகித்துக் கொள்கின்றார்கள். இதற்குத் துணைபோகும் மணிமேகலைப் பிரசுரம், உயிர்மை பதிப்பகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம் போன்ற ஏராளமான நூல்வெளியீட்டாளர்கள் வர்த்தகரீதியில் நன்கு பயனடைகின்றார்கள். இத்தகைய நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் ஒவ்வொருவரிடமும் சோக அனுபவங்கள் நிறையவே உள்ளன.

இத்தகைய ஒருவழியில் மட்டும் நன்மைபயக்கும் இந்தியச்சட்டம், அந்நாட்டுத் தமிழ் வெளியீடுகளை தமிழர் வாழும் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதைத் திறந்த மனதுடன் அனுமதிக்கின்றது. இதன் காரணமாக தமிழகத்தின் ஆரோக்கியமற்ற ஜனரஞ்சக வெளியீடுகளெல்லாம்சூட இலங்கையிலும், மலேசியாவிலும் உள்ள தமிழ்ப் புத்தகசாலைகளில் உள்ளூர் வெளியீடுகளையே மறைத்துவிடும் அளவிற்குக் குவிந்துகிடக்கின்றன. நூல்களின் பெருவாரியான உற்பத்தி காரணமாக உற்பத்திச் செலவு கணிசமான அளவில் குறைவடைவதால், மலிவு விலையிலும் இவை இந்நாடுகளில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இந்நிலையில் பலத்த போட்டி காரணமாக அதனை உள்ளூரில் உருவாக்கும் தகுதியும் வளமும் கொண்ட ஈழத்துப் படைப்பாளிகளால் இத்தகைய மலிவு விலையில் நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் அச்சிட்டு விநியோகிப்பதை கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதுள்ளது. சுயநல நோக்கம் கொண்ட உள்ளூர் புத்தக விற்பனையாளர்களும் தமது இறக்குமதித் குப்பைகளை விரைவில் காசாக்கும் நோக்குடன் அவற்றுக்குப் பலத்த முன்னுரிமை வழங்கியும் கண்காணாத தமிழகப் படைப்பாளிகளுக்கு தமது பணச்செலவில் பெரிய விளம்பரம் வழங்கியும்,

உள்ளூர் படைப்பாளிகள் பின்னடைய மறைமுகமாக வழியமைத்து விடுகின்றனர்.

இந்த இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு எதிராக இன்றளவில் தமிழகப் படைப்பாளிகளோ, வெளியீட்டாளர்களோ, நூல் இறக்குமதியாளர்களோ தமது குரலை பதிவுசெய்யவே இல்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை வெளிப்படையாகவே புரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. அண்டை நாட்டுத் தமிழ்ப் படைப்புகளை இறக்குமதிசெய்து, ஏகபோகமாக தமிழ்நாட்டிலும், அண்டைய தமிழ்கூறும் நல்லுலகிலும் தாம் அனுபவித்துவரும் செழிப்பான பொருளாதார அறுவடையை குறைத்துக்கொள்ள அவர்கள் என்ன முட்டாள்களா?

அயல்நாடுகளில் தமிழ் வளரவும், அந்நாட்டு மண்வளம்பேசும் இலக்கியப்படைப்புகளை தாம் தருவித்து நுகர்ந்து, அதற்கு வளம்சேர்க்கவும் தமிழகத்துப் படைப்பாளிகளில் எத்தனைபேர் முன்வந்திருக்கிறார்கள்? அண்டைத்தமிழ் படைப்பாளிகளின் இலக்கியத்தை மதித்து அவை வளர வாய்ப்பளிக்கும் உள்ளார்ந்த உணர்வுள்ள ஒரு தமிழகத்துப் படைப்பாளியாவது அரசிடம் இத்தகைய இறக்குமதிக் கொள்கையை தளர்த்திக்கொள்ள இதுவரை வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள் என்று வரலாறு உண்டா? இனிமேல்தானும் அதற்கு வழிகால் இடுவார்களா?

இலங்கையில் 1970 - 1977 காலகட்டம் ஈழத்தமிழர்களின் நூலியல் முயற்சிகளின் வசந்தகாலம் என்று குறிப்பிடலாம். அக்காலகட்டத்தில்தான் உலகின் முதல் பெண் பிரதமர் என்ற பெயர் பெற்ற ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா மீண்டும் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றார். ஐக்கிய சோசலிச முன்னணி என்ற கூட்டணி அரசியலை அமைத்து ஆட்சிசெய்தார். உள்ளூர் உற்பத்தியை வளர்க்கும் நோக்குடன் அந்நிய இறக்குமதியைத் தடைசெய்து, நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வளம்சேர்க்க முன்வந்தார். இதன் காரணமாக பல உள்ளூர் உற்பத்திசாலைகள் உருவாகி, சோம்பேறிகளாக அந்நிய நாட்டு இறக்குமதிகளையே நம்பியிருந்த மக்கள் உழைப்பாளிகளாக மாறத் தூண்டப்பட்டனர். உடனடிப் பின்விளைவாக நாட்டில் பாரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு சிறிமாவின் செல்வாக்கு சரிந்து ஆட்சியை பின்னாளில் இழக்கவைத்தாலும்கூட, இந்த உள்ளூர் உற்பத்தி அதிகரிப்பினால் தேறிய பொருளாதார கபீட்சத்தை நுகரும் வாய்ப்பு அடுத்ததாக அரசியல்கட்டில் ஏறிய ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கே கிடைத்தது.

“நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்” என்ற ஔவையாரின் வாக்குக்கமைய, இதனால் ஈழத்துத் தமிழ்வெளியீட்டுலகமும், தமிழ்ச் சஞ்சிகை முயற்சிகளும் ஈழத்துத் தமிழ்த்

திரைப்படத்துறையும் முன்னேறின. அவை அந்நிய சந்தைவாய்ப்பு அச்சுறுத்தல் இன்றிச் சிறிதுகாலமாவது செழித்து வளர்ந்தன. பல புதிய தமிழ்நூல் பதிப்பகங்கள் துணிந்து உருவாகின. ஒட்டுமொத்தமான தமிழகப் படைப்புகளினதும் இறக்குமதி தடைசெய்யப்பட்டதால் 1970-77ம் ஆண்டுகால கட்டத்தில் ஈழத்துப் படைப்புலகம் பாரிய பாய்ச்சல் ஒன்றை உணர்ந்தது. இதன் வலியையும் தமிழகப் புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் ஓரளவு உணர்ந்தார்கள். இதனை வரலாறு தெளிவாகவே பின்னாளில் பதிவுசெய்தது.

சிறிமா அரசின் பொருளாதாரத் தடை காரணமாக, தேசிய தினசரியான வீரகேசரி நிறுவனம் வீரகேசரி பிரசுரம் என்ற மலிவுப்பதிப்பு நூல் வெளியீட்டை எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் தொடங்கி 1980களின் ஆரம்பம் வரையில் 75க்கும் அதிகமான ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் நூல்களை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டது. அதன் வெற்றியைத் தொடர்ந்து ஜனமித்திரன் வெளியீடு என்ற தொடரில் 10க்கும் அதிகமான நூல்களையும் வெளியிட்டது. ஈழத்து வாசகர்களை ஈழத்தமிழ் நூல்களின் அபிமான வாசகர்களாக மாற்றி உணர்வுட்டியதில் வீரகேசரியின் பங்கு முக்கியமானது. 1983 இனக்கலவரம் கொழும்பில் நடந்திராவிட்டால் வீரகேசரி வெளியீடு தடையின்றித் தொடர்ந்திருக்கும். வீரகேசரியின் பத்திரிகை விநியோக வலையமைப்பு அவர்களது நூல்வெளியீட்டுக்கும் வாய்ப்பாயிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் மீரா வெளியீடு, கமலம் பதிப்பகம், சிரித்திரன் வெளியீடு யாழ். இலக்கிய வட்டம் போன்ற பல சிறு வெளியீட்டு மையங்கள் உருவாகி வெற்றிநடை போட்டன. 1965ம் ஆண்டு உருவான இலக்கிய இயக்கமான யாழ் இலக்கிய வட்டம் போன்ற அமைப்புகளால் இளம்படைப்பாளிகளும் ஆர்வத்துடன் உருவாக்கி வளர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டார்கள். தெணியான், காவலூர் ஜெகநாதன், சாந்தன், கே.ஆர்.டேவிட், லெ.முருகபூபதி, மு.சட்டநாதன், கோகிலா மகேந்திரன், திக்குவல்லை கமால், சுதாராஜ், ராஜஜீகாந்தன், மண்டூர் அசோகா, அ.யேசுராசா, குப்பினான் ஐ. சண்முகம், உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜா, க.தணிகாசலம் என்று இப்பட்டியல் விரியும்.

1964இல் டொமினிக் ஜீவாவினால் தொடங்கப்பட்ட மல்லிகை, பின்னாளில் 1965இல் சிவஞானசந்திரத்தினால் தொடங்கப்பட்ட சிரித்திரன், சுதந்திரன் வெளியீட்டாளர்களால் வெளியிடப்பட்ட சுடர் என்ற சஞ்சிகை போன்ற ஏராளமான ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுசஞ்சிகைகள் அக்காலகட்டத்தில் தழைத்தோங்கியவையே. சிறிமாவின் கூட்டரசு அடுத்த தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிபீடமேறியதும் இந்தத் தடையை அகற்றிவிட்டது. இதன் பின்னைய காலகட்டத்தில் மீண்டும்

தமிழகப் படைப்புகளின் வல்லாதிக்கத்தினால் பல ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் கருகி மாண்டதும் கண்ணீர்க்கதைகள்.

ஈழத்தில் இனப்பிரச்சினை மையம்கொண்ட நிலையில் இலங்கையின் இனக்கலவரங்களும், அரசியல் ஒடுக்குமுறைகளும், இராணுவ முன்னெடுப்புகளும் படிப்படியாக பொருளாதாரத் தளம்பல் நிலையையும், போர்க்கால வாழ்வியல் முறையினையும் ஈழத்தமிழர்களிடையே தோற்றுவித்தன. அவை ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியையும், நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளையும் பெருமளவில் பாதித்தன. இந்தக் குழப்பநிலை, ஈழத்துப் படைப்பாளிகளை தமது படைப்புகளை அச்சிட்டு விநியோகிக்கும் தேவை கருதித் தமிழகத்தை மீண்டும் நாடிச்செல்லத் தூண்டியது. இதை தமிழகத்தின் ஈழத்தமிழ் இலக்கியப்பாற்பட்ட ஆதரவு நிலை என்று எவ்வகையிலும் கருதமுடியாது. முற்றிலும் பொருளாதார நோக்கம் கருதிய வரவேற்பாகவே இதை ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் பார்த்தனர்.

தமிழகத்தில் கால் பதித்த குமரன் பதிப்பகம், காந்தளகம், பார்க்கர் போன்ற ஈழத்து முதலீட்டாளர்களும் தமது பொருளாதார இருப்பை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ள இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களேயன்றி, அவர்களிடம் இலக்கிய கர்த்தாக்களின்பால் வாஞ்சை எதுவும் காணப்படவில்லை என்பதே உண்மை. பணவசதியற்று நலிவுற்றுத் தம் கையெழுத்துப் பிரதிகளை காலம்காலமாகக் கறையான்களுக்கும், இராணுவ எறிகணைகளுக்கும் காவுகொடுத்துவிட்டு வாழ்வா சாவா என்று காத்திருக்கும் ஓர் ஈழத்துத் தமிழ் படைப்பாளியின் நூலை இலவசமாக இலக்கிய உணர்வுடன் பதிப்பித்துத் தர எந்தவொரு தமிழகத்தின் பதிப்பகமும் முன்வராதுள்ளதன் காரணம் அந்த வர்த்தக நோக்கமேயாகும்.

இன ஒடுக்குமுறையின் மற்றொரு விளைவாக 1980களின் பின்னர் ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து பூமிப்பந்தில் பரந்து வியாபித்து வாழத்தலைப்பட்டனர். இது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மற்றுமொரு வசந்தத்தை உருவாக்கியது. கருத்துச் சுதந்திரம் மிக்க சூழல், ஏராளமான அனுபவங்களைப் பெற்றுப் பயனடையும் வாய்ப்பு, உலக இலக்கியங்களை அந்தந்த மண்ணின் வாசனையை அனுபவித்தபடியே நுகரும் உயிர்ப்பான வாய்ப்பு, முடிந்தால் அந்த உலகப் படைப்பாளியின் வாழ்வனுபவத்தை தமிழில் வடிக்கும் உத்வேகம் என்பன புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களிடையே புலம்பெயர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் வித்தியாசமானதொரு புகலிட இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் வித்தூன்றியது. காலாதி காலமாகத் தமிழகப் படைப்புலகின் அழுத்தத்துக்குள் வாழ்ந்த எம்மவர்களை சுதந்திர புருஷர்களாக, பொருளாதார வளத்துடன் ஈழத்துப்

படைப்பாளிகளின் கனவுகளை நனவாக்கும் வாய்ப்பையும் வழங்கியது. பெருமளவிலான ஈழத்துப் படைப்புகளுக்கு நிதி உதவி வழங்கும் வலிமையுடன், பழைய நூல்களை வர்த்தக நோக்கின்றி மீள்பதிப்புச் செய்யும் வாய்ப்பும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்குக் கிட்டியதில் வியப்பேதுமில்லை.

வரலாற்றில் வாழ்தல் என்ற நூல் ஈழத்தமிழ் படைப்பாளி எஸ்.பொன்னத்துரை எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல். இரண்டு பாகங்களில் 1924 பக்கங்களில் இந்நூல் அவரது சொந்தப் பதிப்பகமான மித்ர வெளியீட்டகத்தினால் 2003இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எஸ்.பொவின் விரிவான வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் இதுவாகும். தனது சுயசரிதையின் ஊடாக இலங்கை இந்தியத் தமிழர்களின் இலக்கியம், பண்பாடு, அரசியல் ஆகியவை குறித்த வெளிப்படையான ஒரு நூற்றாண்டுக் காலப்பதிவை இந்நூலில் மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த வாய்ப்பும் வசதியும் இவரது அவுஸ்திரேலியப் புலம்பெயர்வாழ்வே வழங்கியது என்பதை மறுக்கமுடியாது.

இவ்வாறே வியக்கவைக்கும் பாரிய தொகுப்புகளாக ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் நூல்கள் பல எவ்வித பொருளாதாரத் தடைகளுமின்றி இன்றும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

சு.வில்வரத்தினத்தின் படைப்புகள் அனைத்தையும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட *உயிர்த்தெழும் காலத்திற்காக* (கோயம்புத்தூர் விடியல் பதிப்பகம் 2001), *வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் கவிதைகள்: பெருந்தொகை* (சினேகா பதிப்பகம், 2002), *மு.தளையசிங்கம் படைப்புகள்* (காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2006) என்பன அவற்றில் ஒரு சில. இவை தவிர, ஈழத்தின் பல்வேறு வெளியீடுகளின் நிதி உதவியை புலம்பெயர் தமிழ் அமைப்புகள், ஆலயங்கள் என்பன பொறுப்பேற்று அச்சிட்டு வழங்கிவருகின்றன.

இந்நிலையில், இப்படைப்புகளில் பெரும்பான்மையானவை தமிழகப் பதிப்பகங்களினூடாகவே பெரும்பாலும் மேற்கொள்ளப்படும் நிலைமையும் காணப்படுகின்றது. ஈழத்தின் அரசியல் கொந்தளிப்பு நிலைமை காரணமாக இந்நிலை துர்அதிர்ஷ்டவசமாகத் தொடரவே செய்யும். இந்நிலை நிரந்தரமானதல்ல.

70களில் ஈழத்துப் படைப்பாளி ஒருவரின் படைப்பினை தமிழகச் சஞ்சிகைகளில் அத்திப்புப் போலவும், குறிஞ்சிப்புப் போலவுமே காணமுடிந்துள்ளது. இன்று புலம்பெயர் ஈழத் தமிழர்களின் படைப்புகளை முன்னுரிமை வழங்கி ஜனரஞ்சக தமிழக பருவ இதழ்கள் பிரசுரிப்பதுடன் அவர்களது ஆக்கங்களுக்குச் சிறப்பிடம் ஒதுக்கித்தருவதையும்

காணமுடிகின்றது. இது ஈழத்தவரின் இலக்கியம் தமிழகத்தரத்திற்கு உயர்ந்துவிட்டதையோ, அகராதி இன்றித் தமிழீழத் தமிழை வாசிப்பதற்கு தமிழக இலக்கியவாதிகள் தயாராகி விட்டார்கள் என்பதையோ காட்டவில்லை. இவற்றின் பின்னணியில் உள்ள புலம்பெயர் தமிழர்களின் பாரிய சந்தை வாய்ப்பினைப் பெற்றக்கொள்ள விழையும் ஒரு வர்த்தக ரீதியிலான பொருளாதார நோக்கமே இந்தப் பாய்ச்சலுக்குக் காரணமாகும்.

இப்போர்க்கால சூழலிலும் கொழும்பில் குமரன் பதிப்பகம், சேமமடு பொத்தகசாலை, பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம் போன்ற ஈழத்து நிறுவனங்கள் சர்வதேசத் தரத்தில் நூல்களை அச்சிட்டு வழங்கிவருகின்றன என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இலங்கை நிலைமை சீரடையும்போது மேலும் பல ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிகளை தொழில்நுட்பரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், பரந்த விநியோக வசதிகளுடன் இந் நிறுவனங்கள் முன்னெடுக்கும் என்பதுடன் மேலும் பல பதிப்பகங்கள் அங்கு உருவாகி வளர வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஈழத்தமிழர்களிடம் நிறையவே உண்டு.

இந்நிலையில் மலேசியப் படைப்பாளிகளுக்கு ஈழத்தமிழரின் இலக்கியப் போராட்டம் ஒரு படிப்பினையாக இருக்கவேண்டும். மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் மண்சார்ந்த இலக்கியங்களை அந்த மண்வாசனையுடன் படித்து ரசிப்பதற்கு ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் தயாராகவே உள்ளனர். காடியையும், அஞ்சடியையும், உள்ளது உள்ளவாறாகவே அவர்கள் மலேசிய இலக்கியத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அகராதிகளும் அடிக்குறிப்புகளும் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. அவர்களை நோக்கி மலேசியப் படைப்புகள் செல்ல வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் அவர்களை நம்பி வாழும் எழுத்தாளர் சங்கங்களும் தான் முன்வரவேண்டும். அதை விடுத்து, ஈழத்தமிழர் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பயணித்த தமிழகத்தை நோக்கிய நடைபாதையில் அங்கீகாரம் தேடி அலைவதுதான் சிறந்தது என்று நினைத்தால், மலேசிய இலக்கியம் தமிழக இலக்கியத்துக்குள் ஐக்கியமாகி தனித்துவமான மண்வாசனையை படிப்படியாக இழந்துவிடும் ஆபத்துள்ளது. அந்த வரலாற்றுத் தவறுக்கான பொறுப்பினை மலேசிய எழுத்தாளர்களே ஏற்க வேண்டியவர்களாவர்.

புகலிடம்

பிரித்தானியாவுக்கும் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் : ஒரு சமூகவியல் பதிவு

அறிமுகம்

பிரித்தானியாவுக்கான ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே நிகழத் தொடங்கிவிட்டதற்கான வரலாற்றுக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய உபகண்டத்தைத் தம் ஆளுமைக்குள் வைத்திருந்த காலகட்டத்தில் தமக்குப் பணிவான சேவையாற்றிய சுதேசிகளான நிர்வாக உதவியாளர்களைத் தம்முடன் இங்கிலாந்துக்குக் கூட்டிவந்திருக்கிறார்கள். 1915இல் இலங்கையில் நிகழ்ந்த சிங்கள-முஸ்லிம் கலவரத்தின் உச்சகட்டத்தில் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் லண்டனுக்கு வந்து இலங்கைச் சிங்களவர்களுக்காக வாதாடி வென்றதான வரலாற்று நிகழ்வு, இங்கு ஈழத்தவர்களுடனான ஆங்கிலேயரின் நல்லுறவுக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். பின்னாளில், உயர்கல்வி வேலை வாய்ப்புகளுக்காக மேலும் பல வசதிபடைத்த தமிழர்கள் இந்தியா, மலாயா, சிங்கப்பூர், இலங்கை போன்ற காலனித்துவ நாடுகளிலிருந்து அவ்வப்போது பிரித்தானியாவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தில் முப்படைகளிலும் பணியாற்றியவர்களுக்கும் சுதந்திரத்தின் பின்னர் இங்கிலாந்துக்கு வந்து வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுக்கொள்வது கடினமானதாக இருக்கவில்லை. இந்தப் பயணங்கள் ஆரம்பத்தில் வசதியான தற்காலிக வாழ்க்கை யொன்றை நோக்கிய நகர்வாக அமைந்தபோதிலும், காலக்கிரமத்தில் அதுவே நிரந்தரப் புலம்பெயர்வாக மாறிவிட்டது.

ஈழத்தமிழர்களின் பிரித்தானியாவுக்கான புலம்பெயர்வினையும் அவர்களது புலம்பெயர் வாழ்வியல் நெறிகளையும் 1980க்கு முன்னரும் அதற்குப் பின்னரும் என்று இருவேறு தளங்களில் வைத்துப் பார்ப்பதே பொருத்தமாகும். ஈழத்தமிழர்களின் 1970களுக்கு முன்னைய பிரித்தானியா நோக்கிய புலம்பெயர்வுக்கு ஆரம்பத்தில் கல்வி நோக்கும், பொருளாதாரக் காரணிகளும் உந்துதலாக இருந்தபோதிலும், 1980க்குப் பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெரும் எடுப்பிலான புலம்பெயர்வுக்கு இலங்கையின் இனஒடுக்குமுறையே காரணமாக இருந்துள்ளது. ஈழத்தின் இனவிடுதலைப் போராட்டம் முனைப்புடன் எடுத்துச் செல்லப்பட்டவேளையில் ஏற்பட்ட இராணுவ அடக்குமுறைகளிலிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள அரசியல் காரணங்களால் மக்கள் புலம்பெயர் வேண்டி நேரிட்டது.

இன்று ஈழத்தமிழர்கள் மட்டும் 70000 வரை பிரித்தானியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் அரசியல் தஞ்சம்கோரிப் புலம்பெயர்ந்து வந்து வாழ்வதாக உத்தியோகரீதியான புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அரசியல் தஞ்சம் நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள், பதிவுபெறாது வந்து குடியேறியவர்கள், இங்கு பிறந்த இரண்டாம் தலைமுறையினர் என்று கணக்கிட்டு ஏறத்தாள 2,00,000 ஈழத்தமிழர்கள் பிரித்தானியாவில் வசிப்பதாக உத்தியோகப் பற்றற்ற புள்ளிவிபரங்கள் (2009) கூறுகின்றன.

1980க்கு முன்னர் பிரித்தானியாவுக்குள் வந்து நிரந்தரமாகக் குடியேற முனைந்தவர்களில் இந்தியத் தமிழர்கள், மலேசிய-சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள், இலங்கைத் தமிழர் அனைவரும் அடங்கியிருந்தனர். ஆரம்பகட்டத்தில் இவர்கள் எவரும் தம்மைத் தமிழர்கள் என்று தனித்துவமாக அடையாளப் படுத்திக்கொள்ளத் தவறியிருந்தார்கள். இந்தியர்களாகவோ (Indian Origin) ஆசியர்களாகவோ (Asian) தான் பிரித்தானிய புள்ளிவிபரங்கள் அவர்களைப் பதிவுசெய்திருந்தது. இன்றும் அவ்வாறே புள்ளிவிபரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தெட்டம் தெட்டமாக சிறிய அளவில் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததால் இனரீதியாகத் தம்மைத் தமிழர்களாகக் காட்டிக்கொள்ளவேண்டிய அடையாளச் சிக்கல்கள் அவர்களுக்கு அந்நாட்களில் எழவில்லை. தாமும் ஆங்கிலமொழியை உள்வாங்கித் தம் குடும்பத்தினரையும் ஆங்கில வழி வாழ்வியல் நடைமுறைகளுக்குப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்ளவே அவர்கள் அன்று துணிந்திருந்தார்கள்.

80களுக்குப் பின்னர் ஈழத்தமிழர்களின் உலகளாவிய பாரிய புலப்பெயர்வு ஆரம்பித்தவேளையில் தம்மை இந்தியர்களாகவோ, ஆசியர்களாகவோ அன்றித் தமிழர்களாக குறிப்பாக ஈழத்தமிழர்களாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இன்று பூமிப்பந்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்ற பதம் ஈழத் தமிழர்களையே மறைபொருளாகக் குறிப்பிடும் அளவிற்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது.

அடையாளச் சீக்கல்

பாரிய புலப்பெயர்வில் பிரித்தானியாவுக்குள் அரசியல் தஞ்சம்கோரி வந்த ஈழத்தமிழர்களுக்கு பிரித்தானிய அரசு தாராளமாக வதிவிட உரிமையுடன் வாழ்க்கைச் செலவுப்படியும் இருப்பிடம், கல்வி, வேலை வாய்ப்பு வசதிகளையும் வழங்கி ஆதரித்து வந்தது. இதற்காகத் தாங்கள் அரசியல் தஞ்சம் கோரும் காரணத்தை அவர்கள் திருப்திகரமாக நிரூபிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாகத் தங்கள் இன அடையாளத்தை அவர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் பேணவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது.

மேலும், ஈழத் தமிழர்கள் தனித்துவமான சமய, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் கொண்டு தாயகத்தில் பாரம்பரியமாகக் குழுநிலையில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள். புலம்பெயர்வு அவர்களது விருப்பத்துக்குரிய தெரிவாகவன்றி, வலிந்து திணிக்கப்பட்ட ஒரு முடிவாகவே அமைந்தது. பெரும்பான்மையான ஈழத்தமிழர்கள் சுகபோகங்களுக்காகவோ, பொருளாதாரக் காரணிகளுக்காகவோ புலம்பெயர்ந்தவர்கள் அல்லர். வேருடன் கிளப்பப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபோது, புதிய மண்ணில் தமது இயல்புவாழ்வை முடிந்தவரையில் தொடரலாம் என்ற விராக்கியத்துடன் நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் குடியேறினார்கள்.

தாம் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தை அவர்கள் பேணவேண்டியிருந்ததுடன், தாம் வாழ்ந்த மண்ணுடனான தொடர்பினை அறுக்காது பிடிவாதமாக அதை பற்றிக்கொண்டு வாழத் தலைப்பட்டனர். தாம் விட்டுப் பிரிந்துவந்த தாயகத்தின் உறவுகளுக்கு அவ்வப்போது முடிந்த பொருளாதார உதவிகளையும் செய்துவந்துள்ளார்கள். ஸ்ரீலங்கா அரசினால் வடக்கு-கிழக்குப் பிரதேசங்களில் திணிக்கப்பட்ட உத்தியோகப் பற்றற்ற பொருளாதாரத் தடைகளால் அம்மண்ணில் தமிழர்கள் பட்டினிச் சாவை எதிர்கொள்ளாது தடுத்தமைக்கு புலம்பெயர்ந்தோரின் பொருளாதாரப் பங்களிப்பு மிக முக்கியமான காரணமாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கும், இன்று-இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டுக்குமிடையே பிரித்தானியாவின் சமூக வரலாற்றுப் போக்கிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்தில் இறுக்கமான வெள்ளையினக் கலாச்சாரப் போக்கைக் கடைப்பிடித்ததுடன் அதற்கமைய எசமானர்களாக வாழ்ந்திருந்த பிரித்தானியர்களின் சமூக வாழ்க்கைமுறை முதலிரு உலகப் போர்களின் பின்னரும், காலனித்துவ நாடுகளிலிருந்து வாழ்வாதாரங்களுக்காக பிரித்தானியாவுக்குள் வந்து குவிந்த பிறநாட்டு மக்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தின் பயனாக ஏற்பட்ட இனக்கலப்புக்குப் பின்னரும் பிரித்தானியா ஒரு பல்லினச் சமூகமாக மாற்றமடையத் தொடங்கியது. இன்று பிரித்தானிய அரசியல் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் தமது நாட்டை பல்லினக் கலாச்சாரத்தைக் கொண்ட சமூகங்களுடன் இணங்கிவாழும் ஒரு நாடாக ஏற்றுக்கொண்டு, இங்கு வாழத்தலைப்படும் சகல இன-சமூகத்தவருக்கும் அவர்களது சமய, சமூக, வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்கான அடிப்படைச் சட்டப் பாதுகாப்பினையும் வழங்கியுள்ளது. இது பாரிய அளவில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களுக்குச் சாதகமாக அமைந்தது. பிரித்தானியாவின் மொத்த சனத்தொகையில் 6 சதவீதமானவர்கள் சிறுபான்மைச் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் ஈழத்தமிழர்கள் மிகச்சிறு பகுதியினராவர்.

இருப்புக்கான ஒழுங்குகள்

தமது தனித்துவமான இருப்பினை பிரித்தானியாவில் நிலைநிறுத்திக்கொள்ள ஈழத்தமிழர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி இனிப் பார்ப்போம். பிரித்தானியாவில் இன்று தமிழர்கள் பெரும்பாலும் லண்டனிலும் அதன் சுற்று வட்டாரத்திலுமே பெருமளவில் செறிந்து வாழ்கின்றார்கள். பிரித்தானியாவின் பேர்மிங்காம், லெஸ்டர், எடின்பரோ, மன்செஸ்டர், ஸ்கொட்லண்ட், போன்ற பிரதான நகரங்களிலும் அவர்கள் சிறு எண்ணிக்கையில் குழுமமாக வாழ்ந்துவருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட குறிப்புகள், ஈழத்தமிழர்களில் 90 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் வாழும் பிரதேசமான லண்டனையும், அதன் சுற்றுப்புற நகரங்களையும் அடிப்படையாக வைத்தே எழுதப்பட்டுள்ளன.

மத வழிபாட்டிடங்கள்

தமிழர்களின் பாரம்பரியங்களுள் ஒன்று சமயப் பின்பற்றுகையாகும். கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்ற முதுமொழி அவர்களின் குருதியுடன் இரண்டறக் கலந்தவொன்றாகும். இன்று, லண்டனிலும் அதன் சுற்றாடலிலும் மாத்திரம் தமிழர்களுக்கான 17 கிறிஸ்தவ ஆலயங்களும், ஏழு இஸ்லாமிய பள்ளிவாசல்களும், 26 இந்துக் கோவில்களும் உள்ளன. சைவக்கோவில்களில் இரு வகை நிர்வாகங்கள் நடக்கின்றன. தனிக்குடும்பச் சொத்தாக நடத்தப்படும் கோவில்கள் ஒரு வகையாகும். ஏறத்தாழ 80 சதவீதமான ஆலயங்கள் இத்தகையன. இங்கு கோவில் நிர்வாகமும் கோவில் வருவாயும் அக்குடும்பத்தினரிடமே சென்றடைகின்றன. மற்றொரு வகை பொதுப் பரிபாலனக்குழுக்களால் நிர்வகிக்கப்படும் ஆலயங்களாகும். இவை மொத்தமான சைவக்கோவில்களில் 20 சதவீதம் இவ்வகைக் கோவில்களாகும். இதன் பரிபாலனம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளால் நடத்தப்படுபவை.

பிரித்தானியாவில் முதலாவது சைவக்கோவில் 1970களுக்கு முன்னர் விம்பிள்டன் பகுதியில் உருவாக்கப்பட்டது. சபாபதிப்பிள்ளை என்ற ஈழத்தவர் ஒரு சனசமூக நிலையமொன்றை உருவாக்கி அங்கு ஒரு அறையில் ஒரு முருகன் திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பொது வழிபாட்டுக்கு வழிவகுத்ததாகவும், பின்னர் 1974இல் அது சட்டபூர்வமாக ஒரு மதநிறுவனமாகப் பதிவுபெற்று இயங்கியதாகவும் குறிப்புண்டு. இதுவே பின்னர் உயர்வாசற்குன்று (Higate Murugan Temple) முருகன் ஆலயமாக தனிக் கட்டடத்துக்கு இடம்மாறி இன்று வடக்கு லண்டனில் உள்ள Arch Way - High Gate பகுதியில் இயங்குகின்றது. அதன் பின்னர் விம்பிள்டன் கணபதி கோவில் 1981இலும், பின்னர் படிப்படியாக தமிழர் செறிந்துவாழும் ஈஸ்ட்ஹாம், வெம்பிளி, டூட்டிங், ஹரோ, இல்போர்ட்,

லூஷியம், குரொய்டன், சேர்பிட்டன், எட்மண்டன், ஈலிங், வோல்த்தாம்ஸ்ரோ, பேர்மிங்ஹாம் ஆகிய பகுதிகளிலும் கோவில்கள் உருவாகிப் பொலிவுபெற்றன. இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவென்றால், கைவிடப்பட்ட கிறிஸ்தவ தேவாலயக் கட்டிடங்கள் சில தமிழர்களால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு அவை சைவத் திருக்கோவில்களாக உருமாற்றம் பெற்றுள்ளமையாகும். தாயக வரலாற்றில் சைவக்கோவில்களை அழித்து அவ்விடத்தில் கிறிஸ்தவ ஆலயங்களைக் முன்னர் கட்டிவைத்துச் சென்ற ஐரோப்பியரின் நினைவு பிரித்தானியாவில் சில சைவக்கோவில்களுக்குப் போகும்போது எமக்கு ஏற்படுகின்றது.

பிரித்தானியக் கோவில்கள் மக்களின் மத நம்பிக்கையினை வலுப்படுத்தும் ஒரு சக்திமிக்க சமூக நிறுவனமாகவும், அவர்கள் அடிக்கடி ஒன்றுசுடி உறவினர்களைச் சந்தித்தும் புதிய நட்புகளை ஏற்படுத்தி உரையாடிச்செல்லும் ஒரு கலாச்சார மண்டபமாகவும் மாறியுள்ளன. நுண்கலைகளின் அரங்கேற்றங்கள், திருமணங்கள், சமய வகுப்புகள் என்பனவும் பிரித்தானிய கோவில்களில் வாரம்தோறும் இடம்பெறுவதுண்டு. அதேவேளையில், நிர்வாகக் குளறுபடிகளுக்கும், தலைமைத்துவப் போட்டிகளுக்கும், நிதித்துறை ஊழல்களுக்கும் சில கோவில்கள் உள்ளாகத் தவறவில்லை. பிரித்தானிய நீதிமன்றங்களிலும் சில கோவில்களின் சீர்கேடுகள் அம்பலமாகிவருகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் சமூகத்தின் பணத்தில் அவர்களின் சமய நம்பிக்கையை முதலீடாக வைத்து உருவாகி வளர்ந்து செழித்த இவ்வாலயங்களில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில ஆலயங்களே தமது வருவாயில் கணிசமான பகுதியைத் தாயகத்து மக்களின் நலன்பேண வழங்கிவருகின்றன. பெரும்பாலும் அனைத்து ஆலயங்களினதும் எழுதப்படாத விதியாக அமைவது தாயகத்தில் அல்லலுறும் எமது தமிழ் மக்களின் துயர்துடைக்க நிதி வழங்குவோம் என்பதாக இருந்தபோதிலும் இது பற்றிய தெளிவான, துய்மையான செயற்பாடுகளை எந்தவொரு ஆலய நிர்வாகமும் அதன் பங்குதாரர்களான மக்களுக்கு விளக்கமாக வெளியிடுவதில்லை. இதன் காரணமாக, இளம் தலைமுறையினரிடம் ஆலயங்கள் மீதான ஆன்மீக நம்பிக்கை வலுப்பெறத் தவறிவருவதையும், அது தமது பெற்றோருக்கான ஒரு அரசியல், கேளிக்கைகளுக்கான சந்திப்பிடமாகவும் ஒருசிலரின் வியாபாரமாகவும் கருதப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தமிழ் வளர்ச்சி

லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகட்டங்களில் குடியேறியவர்களிடம் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பற்றிய

அக்கறை அதிகமாகக் காணப்படவில்லை. அவர்களின் நோக்கம், உயர்கல்விவாய்ப்பினைப் பெற்று அதன்மூலம் நல்ல வேலைவாய்ப்பினை பிரித்தானியாவில் பெறுதலாகவே அமைந்தது. இதற்குத் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடன்றி ஆங்கில மொழிப் பரிச்சயமே தேவைப்பட்டது. பாரிய புலம்பெயர்வின் பின் இந்நிலை மாறியது. தமது பிள்ளைகள் பிரித்தானிய ஆங்கிலத் தேசிய கல்வி நீரோட்டத்தில் சங்கமிக்க நேர்ந்த போதிலும் தம்முடனும், தாயகத்திலுள்ள தமது உறவுகளுடனும், பிற நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமது உறவுகளுடனும் தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளத் தமிழ்மொழியையே ஊடகமாகக் கொள்ளவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இதனால் தமிழ்க் கல்வியை அவர்களுக்கு நிறுவனரீதியாக ஊட்டவேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது.

தமிழ்க் கல்வி

முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல், அமரர் சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களே தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பிரித்தானியாவில் முன்னோடியாக இருந்துள்ளார் என்று இதுவரை காணப்படுகின்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. விம்பிள்டன் தமிழ்ப்பள்ளியாக அவர் அதை 1970களில் உருவாக்கிய சிலகாலத்தின் பின்னரே சிங்கப்பூர், மலேசிய, தமிழகத்திலிருந்து அவ்வப்போது வந்து குடியேறியிருந்த சில தமிழர்கள் (தேவதாஸ், வீரசிங்கன், வி.ராமசாமி போன்றோர்) 1974இல் ஈஸ்ட்ஹாம் பகுதியில் தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி, திருவள்ளவர் தமிழ்ப்பள்ளி என்ற பெயரில் ஒரு தமிழ்ப்பள்ளியைத் தொடங்கி நடத்திவந்தார்கள் என்று லண்டனில் நீண்டகாலமாக வாழும் தமிழக அறிஞரான அரங்க முருகையன் குறிப்பிடுகிறார்.

பின்னாளில் 1978இல் மேற்கு லண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலை (*West London Tamil School*) அமரர் C.J.T.தாமோதரம் போன்றோரால் உருவாக்கப்பட்டு இன்று எம்.ரி.செல்வராஜா அவர்களை அதிபராகக் கொண்டு நடத்தப்படுகின்றது. இன்று லண்டனில் இயங்கும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் முத்ததாக இதுவே கருதப்படுகின்றது. இன்று கோவில்கள் விரிவுபெற்றது போலவே தமிழ்ப்பள்ளிகளும் பல்கிப்பெருகி, வளர்ந்துவரும் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கு தமிழுடன் இயல் இசை நாடகக் கலைகளையும் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றி மகிழ்கின்றன. சிறியதும் பெரியதுமாக 30க்கும் அதிகமான தமிழ்ப்பள்ளிகள் இன்று தமிழர் செறிந்துவாழும் லண்டனிலும் புறநகர்ப்பகுதிகளிலும் இயங்குகின்றன.

தமிழ் வணிகம்

தமிழர் தமது புலம்பெயர்வாழ்வில் தமது தாயகக் கலாச்சாரத்தை மட்டுமன்றி தாயகத்தில் தாம் மேற்கொண்ட உணவுப் பழக்கங்களையும்

கைவிடத்தயாராகவில்லை. அவர்களின் தேவைகளை நிவர்த்திசெய்யும் நோக்கில் புலம்பெயர்ந்த வர்த்தக சமூகத்தாலும், அவர்களின் பாதையைத் தாமும் தேர்ந்தெடுத்த வர்த்தக முன்அனுபவமற்ற பிற தமிழர்களாலும் ஏராளமான வர்த்தக நிலையங்கள் லண்டனிலும் புறநகர்ப்பகுதிகளிலும் உருவாகியுள்ளன. ஆரம்பத்தில் தனிக்குடும்ப முதலீடுகளாக உருவாகிய இந்நிறுவனங்கள் இன்று பல நகரங்களிலும் கிளைபரப்பி வர்த்தக சாம்ராச்சியங்களை உருவாக்கியுள்ளன. தமிழ் ஓலைகள் என்ற பெயரில் தமிழ் வணிக நிறுவனங்களின் விளம்பர ஆண்டுநூலொன்று 1994இல் 92 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. அந்த வர்த்தக வழிகாட்டி, லண்டனில் வாழ்ந்துவரும் தமிழர்சார்ந்த வர்த்தக, சமூக நிறுவனங்களின் பட்டியலாக அமைந்தது. இன்றுவரை தொடர்ந்து வெளிவரும் தமிழ் ஓலைகள் வழிகாட்டி ஆண்டுநூலின் 2006ம் ஆண்டுக்கான 13ஆவது பதிப்பில் 768 பக்கங்களில் வர்த்தக சமூக நிறுவனங்களின் விபரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த வர்த்தகக் கையேட்டின் வளர்ச்சியினூடாக நாம் விரிவடைந்து சென்ற ஈழத்தமிழரின் வர்த்தக முயற்சிகளையும் குத்துமதிப்பாக எடைபோட்டுக்கொள்ளலாம்.

தமிழ் ஊடகம்

ஈழத்தமிழர்களின் இருப்பிற்கும் அவர்களது அன்றாடத் தாயகத் தொடர்பிற்கும் தமிழ் ஊடகங்களின் தேவை அவசியமாக இருந்தது. வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்று விரிந்த இவ்வூடகப் பரப்பு இன்று இணையத்தளங்கள் வரை விரிந்துள்ளன. தமிழரின் ஊடகத் தொடர்பாடலுக்கு BBC உலகத் தமிழ்சேவை முன்னோடியாக இருந்துள்ளது என்று பலரும் குறிப்பிடுவர். லண்டன் *Strand* பகுதியிலுள்ள பிரபலமான *Bush House* என்ற கட்டடத்தில் இருந்து உலகின் செவிவழியாகத் தமிழ்ச் செய்திகளை வழங்கிவந்த BBC தமிழ்சேவை இன்றும் தூரகிழக்கு நாடுகளில் தன் சேவையை ஆற்றிவருகின்றது. துர்அதிர்ஷ்டவசமாக அதன் தமிழ்ச்சேவையை சிற்றலைவரிசையில் பிரித்தானியாவில் கேட்கமுடியாத நிலை ஆரம்பத்தில் நிலவியதால், பிரித்தானியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு வசதியான வானொலிச்சேவை தமிழில் 1989வரை கிடைக்கவில்லை.

1989 நவம்பர் 6ம் திகதி சன்ரைஸ் என்ற ஆசிய வானொலிச் சேவைக்கான அனுமதியை ஈழத்தவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. கலாநிதி இரத்தினம் நித்தியானந்தன் என்ற பெரியாரின் முன்முயற்சியின் பயனாக இந்த வாய்ப்பைத் தமிழர்கள் பெற்றனர். இவரது இணைப்பில், நடாமோகன், சண்முகன், ஜனார்த்தனன், யோகா தில்லைநாதன், துளசி தில்லைநாதன், ஆகிய ஐவரும் இணைந்து பிரித்தானிய தமிழ் வானொலிச் சேவைக்கு வித்திட்டனர். சன்ரைஸ் வானொலியின் தமிழ் ஒலிபரப்பு ஆரம்பத்தில் மேற்கு லண்டன் பகுதியில் திங்கட்கிழமைதோறும் இரவு

9-10 மணிவரை ஒரு மணிநேரத் தமிழ்ச் சேவையாக வழங்கப்பட்டது. இரு வருடங்களுக்குப் பின்னர் இவ்வசதி மத்திய அலைவரிசைக்கு மாற்றப்பட்டு, முழு லண்டனுக்குமாக அது விரிவுபெற்றது. அஸ்ட்ரா அனலொக் (*Astra Analogue*) என்ற செய்மதியினூடாக உலகில் முதன்முதலில் தமிழ்மொழி ஊடான வானொலிச்சேவையை முழு ஐரோப்பாவுக்கும் வழங்கிய வரலாற்றுப் பெருமையும் சன்ரைசுக்கு உண்டு.

1996இல் நடாமோகன் *First Audio* என்ற பெயரில் கலையகம் ஒன்றை உருவாக்கி அதன்வழியாக வானொலி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கத் தொடங்கினார். 1998இல் லண்டன் தமிழ் வானொலி என்ற சேவையின் வாயிலாக வாரத்தில் 5 நாட்கள் ஒருமணிநேர சேவையையும் இவர் வழங்கிவந்தார். பின்னர் 2005 முதல் இது 24 மணிநேர ஒலிபரப்பினை வழங்கிவருகின்றது. பின்னாளில் 2004முதல் சன்ரைஸ் வானொலியையும் இக்கலையகம் பொறுப்பேற்று சூரியோதயம் என்ற பெயரில் நடத்திவருகின்றது. ஆயினும் அதையும் சன்ரைஸ் என்றுதான் இன்னமும் மக்கள் அழைத்துவருகின்றார்கள்.

1998இல் தென்றல் எப்.எம். என்ற பெயரில் இருமொழி வானொலிச்சேவையையும் நடாமோகனின் பொறுப்பிலான இவ்வமைப்பு வழங்க ஆரம்பித்தது. தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சேவை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இரண்டாம் தலைமுறையினரான தமிழ்ச் சிறாரை முன்வைத்துத் தன் நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைத்தது. பிரித்தானியாவில் எப்.எம். அலைவரிசையில் முதன்முதலில் வலம்வந்த தமிழ் வானொலி இதுவாகும். பின்னர் 2007முதல் இது சந்திரோதயம் என்ற பெயரில் ஒலிபரப்பாகிவருகின்றது.

24 மணி நேர தமிழ் வானொலியான, அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தமிழ் (*IBC Tamil*) 1997 ஜூன் 18இல் தனது சேவையை பிரித்தானியாவில் ஆரம்பித்தது. ஏ.சீ.தாச்சியல், T.விக்னராஜா ஆகிய இருவரும் இதற்குக் கால்கோளிட்டனர். ஐ.பீ.சீ. தமிழ் வானொலி, தனது பத்தாவது ஆண்டுவிழாவை 09.06.2007இல் விழாவாகக் கொண்டாடியது.

இன்று ஐரோப்பியத் தமிழ் நேயர்களுக்கென ஐபீசி (1997), லண்டன் தமிழ் வானொலி (1998), T.B.C (2000), ஒரு ரேடியோ (2006) என்பன பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டு சேவையாற்றி வருகின்றன.

தொலைக்காட்சிச் சேவையைப் பொறுத்தளவில் ஐரோப்பாவில் முதன்முதலில் T.R.T. தொலைக்காட்சி சேவை குகநாதன் என்பவரால் பிரான்சில் 1996களில் தொடக்கப்பெற்றது. பின்னர் சிறிது காலத்தில் T.T.N. என்ற பெயரில் 24 மணிநேர சேவையாக இது நிர்வாகக் கைமாற்றம்

பெற்றது. தீபம் தொலைக்காட்சி *East West Broadcast Ltd* என்ற நிறுவனத்தினால் 2000 ஜன் 11இலிருந்து ஹவுன்ஸ்லோ பகுதியிலிருந்து ஒளிபரப்பாகின்றது. *CITV* தொலைக்காட்சிசேவை கலாநிதி முரளி மனோகர் என்ற தமிழகத்தவரால் தமிழகத்தின் ஜெயா ரீவீ யுடன் இணைந்து தொலைக்காட்சி சேவையினை லண்டன் முகவரியில் இருந்து வழங்கி வருகின்றது.

பத்திரிகைத்துறை

பிரித்தானிய தமிழ் பத்திரிகைத்துறையில் முதன்முதலில் பாரம்பரியமான பத்திரிகை வடிவமைப்பில் வெளியான ஊடகம் தமிழன் என்று கருதப்படுகின்றது. 1986இல் தனது முதலாவது இதழை வெளியிட்ட தமிழன் பத்திரிகையின் உருவாக்கத்துக்கு ஈ.கே.ராஜகோபால், சு.மகாலிங்கசிவம் (மாலி), எஸ்.சுகநாதன், எஸ்.கே.காசிலிங்கம் ஆகியோர் பங்களித்துள்ளனர். வெளிவந்த சிலகாலங்களில் அற்ப ஆயுள்கொண்டதாக, உட்பிணக்குக் காரணமாக இப்பத்திரிகை பிரிட்டனில் வெளிவருவது தடைப்பட்டது. எஸ்.கே.காசிலிங்கம் இதனைப் பின்னர் பிரான்சில் வைத்து சிலகாலம் தொடர்ந்துள்ளார்.

பத்திரிகையாளர் ஈ.கே.ராஜகோபால், பிரித்தானிய தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒருவர். ஈழகேசரி என்ற ஈழத்தின் பெருமைமிக்க தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் ஞாபகமாக அதே பெயரை வைத்து லண்டனிலிருந்து 1994 முதல் 1996 வரை ஈழகேசரி என்ற பத்திரிகையை மாதமிருமுறை வெளியிட்டு வந்தார். 1992முதல் மாதம் இருமுறை செய்தி ஏடாக வெளிவந்து பின்னர் தன் மூன்றாவது ஆண்டில் மே 1995இல் சஞ்சிகை வடிவில் ஈழகேசரி மாத இதழாகியது. சஞ்சிகை வடிவில் 19 இதழ்கள் வெளியாகி டிசம்பர் 1996இல் இது நின்றுபோனது. ராஜகோபால் தொடர்ந்து 1996முதல் புதினம் என்ற மற்றொரு பத்திரிகையை இருவார இதழாகத் தொடர்ந்தார். இவ்வாண்டு புதினம் தன் பதினொராவது ஆண்டில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஈழகேசரியின் மற்றொரு பங்களிப்பாக தமிழ் நூல்வெளியீடுகளும் அமைகின்றன. வல்வெட்டித்துறை முதல் அமெரிக்கா வரை, ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன், நிர்வாணம், புதினம் பத்தாவது ஆண்டு மலர், புதினம் பரிசுக்கதைத் தொகுப்பு, இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள் என்று தொடர்ச்சியாகப் பல நூல்களை புதினம் வெளியீடாக இவர் வெளியிட்டு வந்துள்ளார்.

புதினம் ஆரம்பித்த காலப்பகுதியில் பத்திரிகையாளர் சு.மகாலிங்கசிவமும் (மாலி) அஞ்சல் என்ற புதினப் பத்திரிகையையும், கணேச என்பவர் தமிழோசை என்ற பத்திரிகையையும் சிறிதுகாலம் நடத்திவந்துள்ளார்கள்.

இன்று லண்டனைத் தளமாகக் கொண்டு வடலி, அருவி, உதயன், லண்டன் குரல், ஆகிய புதினப்பத்திரிகைகள் மாத இதழ்களாகவும், புதினம், ஒரு பேப்பர் ஆகியன இருவார இதழ்களாகவும் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன. உதயசூரியன் என்ற தினசரிப் பத்திரிகையும் டோனி திருலிங்கநாதன் என்பவரால் 2007 ஆரம்பத்திலிருந்து வெளியிடப்படுகின்றது. பிரித் தானியாவில் மட்டுமல்லாது ஐரோப்பாவிலேயே வெளிவந்துள்ள முதல் தமிழ்த் தினசரி உதயசூரியன் ஆகும். தமிழர்களால் நடத்தப்படும் ஆங்கில பத்திரிகையில் *The Tamil Guardian* குறிப்பிடப்படலாம்.

பிரித்தானிய தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகள் வழங்கும் செய்திகளை மூன்று வகைக்குள் நாம் அடக்க முடிகின்றது. பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கான தாயக அரசியல் செய்திகளை வழங்குவதிலும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான ஒருதலைப்பட்டசமான செய்திகளை வழங்குவதிலும் அக்கறை கொண்டுள்ளன. ஓரிரு பத்திரிகைகள் அரசியல் ஈடுபாடற்று சமூக ஒழுக்காற்றுக்கேற்ற கட்டுரைகளையும், இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புகளையும் வழங்குவதில் அக்கறைகொண்டுள்ளன. பிரித்தானியாவின் இரண்டொரு பத்திரிகைகளே பிரித்தானியத் தமிழர்கள் தொடர்பான செய்திகளுக்கும் அவர்களைப் பாதிக்கும் செய்திகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கி செய்தி இதழ்களாக வெளிவருகின்றன.

லண்டனிலிருந்து வெளிவரும் புதினப்பத்திரிகைகள் அனைத்தும் இலவச இதழ்களாகவே வெளிவருகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் இயக்கத்திற்கு தனிப்பட்ட நிதி, விளம்பரங்களின் வாயிலான வருவாய் என்பன பிரதான பொருளாதார வளங்களாகின்றன. மத நிறுவனங்களும், வர்த்தக நிறுவனங்களும் இவற்றின் அன்றாட விநியோக மையங்களாக உள்ளன.

பருவ வெளியீடுகள்

பிரிட்டனில் வெளியான தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளை கணக்கெடுத்தால் 1970 முதல் இன்று வரை 25 தலைப்புக்களைக் குறிப்பிடலாம். லண்டன் முரசு என்ற பெயரில் சம.சதானந்தனை கௌரவ ஆசிரியராகவும், செந்தாமரையை நிர்வாக ஆசிரியராகவும், சிவசங்கரை பதிப்பாளராகவும் கொண்டு அரசியல், சமூக, கலை இலக்கிய இதழாக பிரித்தானியாவின் முதலாவது தமிழ்ச் சிறுசஞ்சிகை காலாண்டு இதழாக வெளிவந்து வரலாறு பதித்தது. மேற்குலகில் ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்த காலத்தில் முதலாவது தமிழ் சஞ்சிகை என்ற பெருமையை 1970இல் தொடங்கப்பெற்ற லண்டன் முரசு தட்டிக்கொள்கின்றது. எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் சிறிதுகாலம் தடைப்பட்டிருந்த லண்டன் முரசு மீண்டும் 2004 இலிருந்து தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்து வருகின்றது.

இலங்கையில் 1977 ஜூலை இனக்கலவரம் முண்டதன் பின் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகளின் முக்கிய மைல்கல்லாக அமைந்தது யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் அழிப்பாகும். 1981 ஜூன் 1ம் திகதி சிங்கள அரசு பயங்கரவாதத்தின் கோரப்பசிக்கு யாழ்ப்பாண நூலகம் இரையான குடு தணியும் முன் லண்டனில் *Tamil Times* என்ற ஆங்கில மாத சஞ்சிகை 1981இல் வெளிவரத் தொடங்கித் தன் 25 ஆவது ஆண்டான 2006இல் தன் வரவை நிறுத்திக்கொண்டது. திரு. இ.இராஜநாயகம், என்.எஸ்.கந்தையா ஆகியோர் இச்சஞ்சிகையின் இடையறாத வரவிற்குக் காரணகர்த்தாக்களாவர்.

இங்கிலாந்தில் வெளிவந்த மூன்றாவது சஞ்சிகையாகவும், இரண்டாவது தமிழ்ச் சஞ்சிகையாகவும் கலசம் என்ற இந்து சமய காலாண்டிதழ் அமைகின்றது. இது 1991 ஜனவரி 14இல் தொடங்கப்பெற்று இன்றுவரை தொடர்கின்றது. இது லண்டன் சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்தின் வெளியீடாகும்.

ஈ.கே. இராஜகோபாலின் ஈழகேசரி 1992முதல் மாதம் இருமுறை செய்தி ஏடாக வெளிவந்து பின்னர் தன் மூன்றாவது ஆண்டில் மே 1995இல் சஞ்சிகை வடிவில் மாத இதழாகியது. சஞ்சிகை வடிவில் 19 இதழ்கள் வெளியாகி டிசம்பர் 1996இல் நின்றுபோனது.

ஈழ விடுதலைப்போராட்டத்தின் ஒரு காலகட்டத்தில் விடுதலை இயக்கங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட கருத்துமுரண்பாடுகளை அறிவார்த்தமாகத் தீர்த்துவைக்கும் வகையில் தொடக்கப்பட்ட சஞ்சிகையான உயிர்ப்பும் 1992 பெப்ரவரியில் தொடங்கப்பட்டு சில இதழ்களுடன் நின்றுபோனது.

சைவந்தி (ஆண்டு விபரம் தெரியவில்லை), தாகம் (1993), மீட்சி (1993), நாழிகை (1994), தமிழினி (1994), கலைவாணி (1994), தேசம் (1997), ஆன்மீக வலம் (1997), புலம் (1998), மேகம் (1999), சுடரொளி (1999), காற்றுவெளி (2000), தமிழினி மஞ்சரி (2002), திருவருள் (2002), தமிழ்ப் பூங்கா (2003), தமிழ் உலகம் (2003), தமிழ் வணிகம் (2003), தமிழர் தகவல் (2003), தேம்ஸ் (2003), பூஞ்சிட்டு (2004), மனம் பேசுது (2004) ஆகிய சஞ்சிகைகளும் (அடைப்புக்குறிக்குள் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு குறிப்பிடப்படுகின்றது) பலத்த எதிர்பார்ப்புகளுடன் தொடங்கப்பெற்று காலஓட்டத்தில் தடைப்பட்டு இன்று லண்டன் முரசு, கலசம், தேசம், சுடரொளி, காற்றுவெளி, தமிழர் தகவல் ஆகிய ஆறு சிற்றிதழ்களே லண்டனிலிருந்து ஓரளவு ஒழுங்காக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சமூக சேவை நிறுவனங்கள்

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களுக்கான பல்வேறு சமூகசேவைகளை வழங்குவன ஏராளமான நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. சட்ட உதவிகள், குடியரிமை பெறுவதற்கான ஆலோசனைகள் வழங்குதல் என்று இவை வழங்குவதாகச் சொல்லும் சேவைகள் மிகப்பல. தனிநபர் நிறுவனங்களாகவும், கூட்டு நிறுவனங்களாகவும் தமிழர்களால் தமிழர்களுக்கு இவை வழங்கப்படுகின்றன. விரிவஞ்சி இதன் விபரங்கள் இங்கு தரப்படவில்லை.

இலக்கிய வளர்ச்சி

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இலக்கியத்துறைப் பங்களிப்பு பிரித்தானிய மண்ணில் செழித்து வளர்ந்துள்ளது. ஏராளமான நூல்கள் இங்கிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஈழத்தமிழரின் ஒரேயொரு தமிழ்த்தேசிய நூற்பட்டியலான நூல்தேட்டம் நான்கு தொகுதிகளாக 4000 நூல்களின் விபரங்களுடன் வெளிவந்து தற்போது ஐந்தாவது தொகுதியின் தயாரிப்பில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டுள்ளது.

தமிழ் ஓலைகள் என்ற வர்த்தக வழிகாட்டி, 14வது ஆண்டாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவை தவிர, இங்குள்ள சமய நிறுவனங்கள் அவ்வப்போது உலகப்பிரசித்திபெற்ற சிறப்புமலர்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுவைத்துள்ளன. உலக அரங்கில் ஈழத்தமிழரின் வெளியீடுகளை விழாவெடுத்து அறிமுகம் செய்வதில் முன்னோடியாக இருந்துள்ளது பிரித்தானிய மண்ணாகும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் இலக்கிய ஆர்வம்கொண்டு தமது நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவோரும்கூட ஒரு தடவை தமது நூலை லண்டனில் வெளியிட்டுவிடவேண்டும் என்ற பேரார்வத்துடன் செயற்பட்டு வருவதுண்டு.

அரசியல்

ஈழத்தமிழர் பிரித்தானியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழத் தலைப்பட்ட காலகட்டம் நீண்டதாயினும் பிரித்தானிய அரசியல் நீரோட்டத்தில் அவர்கள் நெடுங்காலமாக உள்வாங்கப்படாதிருந்தனர். முதலாவது தமிழ் மேயரை லண்டனில் லூஷியம் பகுதியே கண்டமை வரலாறாகும். சின்னமணி என்ற தமிழ் மேயரே (நகர முதல்வர்) முதலாவது நகர முதல்வராவார். இன்று லண்டனிலும் புறநகர்ப்பகுதிகளிலும் வாழும் ஈழத்தமிழர்களின் செறிவுநிலையைக் கருத்தில் கொண்டால் 52 கவுன்சிலர்களைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. ஒரு உள்நூராட்சி வட்டாரத்தில் 1100 முதல் 1200 தமிழ் வாக்காளர்கள் ஒரு கவுன்சிலருக்காக வாக்களிக்க முன்வந்தால் அவரை வெற்றிபெறச் செய்யமுடியும். ஆயினும் இன்றைய நிலையில் ஏழு தமிழ் கவுன்சிலர்களே பிரித்தானிய அரசியலில் 1998க்குப் பின்னர் முனைப்புடன் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டுள்ளார்கள். கவுன்சிலர் போல்

சத்தியநேசன் 1998இல் உள்ளூராட்சி தேர்தல் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலாவது கவுன்சிலராவார். தொழிற்கட்சியின் சார்பில் இவர் போட்டியிட்டு வென்றிருந்தார். இன்றுவரை தொடர்ந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டும் வந்துள்ளார். தயா இடைக்காடர், சசிகலா கரேஷ், மனோ தர்மராஜா ஆகியோரும் தொழிற்கட்சி வேட்பாளர்களாக நின்று வெற்றிபெற்றுள்ளனர். செல்வி எலிசா மான், யோகன் யோகநாதன், அவரது மகன் ரோஹான் யோகநாதன் ஆகியோர் லிபரல் டெமொக்கிரட்டிக் கட்சியின் சார்பில் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுள்ளார்கள். ஈழத்தமிழர் பிரித்தானிய உள்ளூர் அரசியல் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை என்பது பொதுவானதொரு குறைபாடாக இன்றுள்ளது. இன்று வெற்றிபெற்றுள்ள தமிழ் கவுன்சிலர்கள் பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகள் முழுமையாகத் தமிழர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டதல்ல. கட்சிக்காக பிரித்தானிய வெள்ளையர்களும், ஆசியர்களும் கூட இவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது யதார்த்தமாகும்.

முடிவுரை

லண்டனில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் பற்றிய விரிவான பதிவுகள் எதுவும் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை. அவ்வப்போது சிறு இலக்கியக் கட்டுரைகளாக ஆங்காங்கே வெளிவந்திருக்கின்றன. இக்கட்டுரையில் இதுவரையில், பிரித்தானிய மண்ணில் குடியேறிய தமிழர்களின் - குறிப்பாக ஈழத்தமிழர்களின் பல்துறைப் பங்களிப்புப் பற்றிய தகவல்களை முடிந்தவரை ஆவணப்படுத்தியுள்ளேன். ஈழத்தமிழரின் நாற்பதாண்டுக்கும் அதிகமான காலத் தடப்பதிவை ஒரு சிறு கட்டுரையில் ஆவணப்படுத்துவது என்பது கடலைப் பிடித்து கைச்செம்புக்குள் அடக்குவது போன்றதாகும். இக்கட்டுரையின் வாயிலாக முடிந்தவரை எமது புகலிட வாழ்வின் ஒரு சிறு தடத்தையே பதிவுசெய்ய முடிந்துள்ளது. இப்பதிவு மேலும் செழுமைப்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்கான மேலதிக தகவல்கள் தேடிப்பெறப்படல் வேண்டும். விடுபட்ட விடயங்கள் இணைத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். படிப்படியாக இவ்வரலாறு கட்டி எழுப்பப்படவேண்டும். அதற்கு இச்சிறு கட்டுரை முன்னோடியாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

(இக்கட்டுரை மலேசியாவில் ஜூலை 2007இல் வெளிவரவிருந்த உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு மாநாட்டுச் சிறப்பு மலருக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது. மலரின் பிரதி எதுவும் கட்டுரையாளருக்கு அனுப்பிவைக்கப்படவில்லை. மலர் வெளிவந்தமை பற்றிய தகவலும் இல்லை)

புலம்பெயர்ந்தோரிடையே

நூலாக்கமும் அதன்

விநியோகமும்

இன்று ஈழத்தவரின் நூல் பிரசுரங்கள் இலங்கைத் தீவை விட அதற்கப்பாலிருந்தே அதிக அளவில் அச்சிடப்படுகின்றன என்ற செய்தி எமக்கு எவ்வகையிலும் ஆச்சரியம் தரப் போவதில்லை. நீண்டகாலமாகத் தமிழ்நூல்களை ஈழத்தவர்கள் தமிழகத்தில் அச்சிட்டு கொழும்புக்கு வரவழைத்துக் கொள்வதையே மனதுக்கு இதமானதாகவும் விநியோகச் சிக்கல் அற்றதாகவும் கருதி வந்தார்கள்.

ஈழத் தமிழர் புலம்பெயராத ஒரு காலகட்டத்தில் இது ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவே இருந்தது. அன்று தரமானதொரு எழுத்தாளரின் நூலொன்று தாயகத்தில் அச்சிடப்பட்டு உள்ளூர் புத்தக நிலையங்களில் புத்தகத் தட்டுகளின் அடித்தளத்தில் மறைந்தும் மறையாமலும், தூசிபடிந்து தேடுவாரற்றுக் கிடக்கும் அதே வேளை தமிழகத்தின் குப்பைகள் கூட புத்தகசாலையை வண்ணமயமாக்கிக் கொண்டிருந்த அவலத்தை நாம் கண்டுவந்திருக்கின்றோம்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின் இந்திய மத்திய அரசு தனது மாநில மொழிகளைப் பேணுவது என்ற சாக்கில், மாநில மொழிகளில் ஒன்றாகவிருந்த தமிழ் மொழியில் உருவாக்கப்பட்ட நூல்களை அண்டையநாடுகளிலிருந்து வர்த்தகநோக்கோடு இறக்குமதி செய்வதற்கு இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தமையால், ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பற்றிய அறிதலோ, அவர்களது படைப்புகள் பற்றிய தேடலோ தமிழகத்தில் காணப்படவில்லை. இத்தகைய அக்கறையின்மையை தமிழகத்தின் பெரும்பாலான பதிப்பகங்களும், பிரபல சஞ்சிகைகளும் கூடக் காட்டிவந்ததை நாம் மறந்துவிட முடியாது. தாயகத்திலிருந்து தனிப்பட்ட உறவை தமிழக எழுத்தாளர்களுடனும், வெளியீட்டாளர்களுடனும் வைத்திருந்த ஒருசில ஈழத்துப் படைப்பாளிகளையும் புத்திஜீவிகளையும் தவிர வேறெவருக்கும் அந்நாட்களில் தமிழகத்தில் “புத்தகம் போடும்” வாய்ப்பு எட்டாக்கனியாகவே இருந்து வந்தது.

1970களின் இறுதிப்பகுதிகளிலும், 80களின் தொடக்கப்பகுதிகளிலும் இந்நிலையில் பாரிய மாற்றமொன்றினைக் காண முடிந்தது. ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் அரும்பிய காலகட்டங்களில், ஈழத் தமிழ் இளைஞர்களின் தமிழகத் தொடர்பு நெருக்கமடைய ஆரம்பித்த அக்காலகட்டத்தில், தமிழகப் பிரசுர நிலையங்களை எட்டுவது விடுதலைப்

போராளிகளுக்கும், ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்துடன் தம்மை வரித்துக்கொண்ட சில படைப்பாளிகளுக்கும் ஓரளவு எளிதாகவிருந்தது. அக்காலகட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த படைப்பிலக்கியங்களும், இலங்கையில் அச்சிட முடியாத சிங்கள அரசின் நலனைப் பாதிக்கக்கூடியதென்று தடைசெய்யப்பட்ட விடயங்களைக் கொண்ட அரசியல் நூல்களும் ஈழத்தவரால் தமிழகத்தில் வெற்றிகரமாக அச்சேற்ற முடிந்தது.

இத் தொடர்பு பின்னாளில் விரிவடைந்து- ஈழப் போர் உக்கிரமடைந்ததன் பயனாக புலம்பெயர்ந்து உலகெங்கும் பரந்து விரிந்த ஈழத்தமிழரின் படைப்பிலக்கியங்களுக்கும் தமிழகம் பிரசுரகளம் அமைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பளித்தது. வர்த்தக நோக்கம் கொண்ட தமிழகப் பிரசுர நிலையத்தினர் பலர் தங்கள் முகவர்கள் மூலமாகவும், நேரடியாகவும் புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களைத் தேடிப்பிடித்து அவர்களது படைப்புக்களை அச்சிட்டுத் தர முன்வந்துள்ள இன்றைய கால கட்டத்தில் நாம் எமது நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளை எங்கே அச்சிட்டுக்கொள்வது என்பது தொடர்பான மீள்சிந்தனையை மேற்கொள்ள உதவுவதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இன்று தாயகத்தில் முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு அச்சகங்கள் பல தோன்றியுள்ளன. அவற்றில் சில வெற்றிகரமானதாகவும் தரமான படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டுவரும் சக்திமிக்கதாகவும் தம்மை இனம்காட்டி வருகின்றன. கொழும்பை அண்டிப் பெருமளவிலும், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, புதுக்குடியிருப்பு, திருக்கோணமலை கண்டி ஆகிய இடங்களைத் தளமாகக் கொண்டு சிறிய அளவிலும் இவை இயங்குவதை காணமுடிகின்றது.

இலங்கையின் அச்சக வரலாற்றில் மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தை மிக அண்மைக்காலங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. முன்னர் பதிப்பகம் என்றால் தனியானதொரு கட்டிடத்தில் ஒரே கூரையின் கீழ், அச்சக வசதி இருந்தது. அச்சக் கோப்பாளர்கள், படி திருத்தநர், புத்தகம் கட்டும் பணியாளர்கள் என்று ஒரு குழுவே புத்தகத்தின் உருவாக்கப் பணியில் ஒரு கூரையின்கீழ் சேர்ந்தியங்கின.

இன்று நிலை அப்படியல்ல. பெயரளவில் பரிச்சயமான அச்சகமொன்றை கொழும்பில் சென்று தேடினால் எம்மை வரவேற்பது சிறியதொரு அறையாகவே இருக்கும். அச்சியந்திரங்களோ, அச்சக்கோப்பாளர்களோ அங்கு இருக்கமாட்டார்கள். கணினியின் அறிமுகம் ஈழத்துப் பதிப்புலகத்தில் ஏற்படுத்திய பாரிய புரட்சி தொழிற் பிரிப்பு என்று பொருளியலில் வழங்கும் *Division of Labour* முறைமை இன்று எமது பதிப்புலகத்தில் பாரிய வித்தைகளைக் காட்டி நிற்கின்றது. நூலின் அச்சிட்டுப் பொறுப்பினை ஏற்கும் ஒரு அச்சகம், நூல் வடிவமைப்பை கணினியில் மேற்கொள்வதிலிருந்து, அதன் பக்க அமைப்பை தகட்டில்

பதிவு, நூலை அச்சிடுவது, மட்டை கட்டுவது, மேலட்டையை வடிவமைப்பது, அதனை வண்ணத் தகட்டுருவில் நிறப்பிரிகை செய்வது, என்று ஒவ்வொரு தொழிற்சூறுகளையும் வெவ்வேறு தாபனங்களின் வாயிலாகச் செய்து பெற்று இறுதியில் முழு நூலாக மட்டைகட்டி, கரை வெட்டி உங்கள் கைகளில் ஒப்படைப்பார்கள். இந்த தொழிற்பிரிவு முறையால் அந்தந்தத் துறைகளில் தொழிற்தேர்ச்சியை ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொள்வதால் இறுதியில் நூல் அழகாக வந்து சேர்கின்றது. உண்மையில் முதலில் நீங்கள் தொடர்பு கொண்ட பதிப்பகம் ஒரு இணைப்பாளராகவே நின்று செயற்படுவதை இப்போது புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தமிழகத்தில் இந்தியர்களின் பாரிய பதிப்பகங்களுடன், அங்கு புலம்பெயர்ந்துசென்ற ஈழத்தவர்களின் பதிப்பகங்களும் இன்று ஈழத்தவரின் நூல்களை அச்சிடும் பணியை மேற்கொள்கின்றன. புலம்பெயர்ந்த தேசங்களிலும் குறிப்பாக ஜேர்மனி, கனடா, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலும் ஈழத்தமிழர்களின் அச்சகங்கள் தமிழ் நூல்களையும் அச்சிட்டு வருகின்றன.

இந்த இடத்தில் - எழுது வாசகர்களைக் குழப்பும் அச்சகத்தைக் குறித்து நிற்கும் சில பதங்களைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஆங்கிலத்தில்; *Printers* (அச்சகம், அச்சிடுவோர்), *Publishers* (வெளியீட்டகம், வெளியீட்டாளர்), *Distributors* (விநியோகஸ்தர்) ஆகிய மூன்று பதங்களுமே அதிகம் பேசப்படுகின்றவையாகும். *Printers* - ஒரு எழுத்தாளனது நூலை அச்சிட்டுத் தந்துவிட்டு அதற்கான பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார். *Publishers* - ஒரு எழுத்தாளனது நூலை (*Manuscript* எனப்படும் கையெழுத்துப் பிரதியை) விலைகொடுத்து வாங்கித் தனது முதலீட்டில் அதை அச்சிட்டு தனது விநியோக வலையமைப்புக்கூடாக அதனை விற்று லாபத்தைத் தானே பெற்றுக் கொள்வார்.

மற்றொரு நடைமுறையாக, *Publisher* எழுத்தாளனிடமிருந்து கையெழுத்துப் பிரதியைப் பெற்று (பணம் கொடுத்து வாங்காமல்) அதை அச்சிட்டுத் தனது விநியோக வலையமைப்புக்கூடாக அதனை விற்று வருடாந்தம் விற்பனையாகும் நூலின் எண்ணிக்கைக்கு அமைவாக அதன் *Royalty* யை முன்னர் தீர்மானித்திருந்த விகிதாசாரத்தில் எழுத்தாளனுக்கு வழங்கிவருவார். *Distributors* பணியை மேற்கொள்பவர் நூல் உருவாக்கத்திலோ, அச்சாக்கத்திலோ, வெளியீட்டிலோ நேரடியாகத் தொடர்புபடாமல் எழுத்தாளனிடமிருந்தோ வெளியீட்டாளரிடமிருந்தோ நூலை மொத்தமாகப் பெற்று தான் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் விநியோக வலையமைப்புக்கூடாக அதை விற்பனை செய்து குறிப்பிட்ட தவணை அடிப்படையில் விற்பனைப் பணத்தில் கணிசமான கழிவினைப்

பெற்றுக்கொண்டு (இக்கழிவு 40 முதல் 70வீதம் வரை சில இடங்களில் வழங்கப்படுகின்றன) எஞ்சியதை படைப்பாளிக்கு வழங்குவார்.

இப்பொழுது, தமிழ் நூல் வெளியீட்டு உலகில் இந்தப் பதங்களைப் பொருத்திப் பார்க்க வாசகர்கள் விரும்புவார்கள் என்பது நிச்சயமானதாகும். ஆனால் அப்படிப் பொருத்திப் பார்த்தால் குழப்பம் தான் மிஞ்சும் என்பது எனது கருத்தாகும். இன்று நூலியல் துறையில் ஈடுபட்டுவரும் எவரும் இந்தப் பதங்களைப் பொருத்தமாகக் கையாள்வதாகத் தெரியவில்லை. தமக்கெட்டிய தமிழறிவைக் கொண்டு ஏராளமான பதங்களை நூலியல் துறையில் அர்த்தமற்றதாக உள்வாங்கிக்கொண்டு இயங்கும் இன்றைய நிலையில் தமிழ்ப் பதங்களை மேற்குறிப்பிட்ட எளிய பயன்பாட்டில் பிரயோகித்துப் பார்ப்பதென்பதை அவரவர் சிந்தனைக்கும், கருத்துக்கும் விட்டுவிடுவோம்.

இன்று தமிழ் நூலியலில் ஒரு பாரிய குறைபாடு என்னவென்றால் தனியொரு எழுத்தாளனே படைப்பாளியாகவும் (கையெழுத்துப் பிரதிக்கு உரிமையாளனாகவும்), முதலீட்டாளராகவும், சில இடங்களில் அச்சகனாகவும், வெளியீட்டாளனாகவும், விநியோகஸ்தராகவும் நின்று செயற்படுவதாகும். இதனால் மேற்குறிப்பிட்ட நூலியலின் முக்கிய மூன்று பதங்களும் அர்த்தமற்றவையாகிவிடுகின்றன.

இன்று ஒரு படைப்பாளி தனது கையெழுத்துப் பிரதியை அச்சகம் ஒன்றிடம் அதற்கான அச்சக்கூலியுடன் சேர்த்து ஒப்படைத்து அதை நூலருவாக்கிப் பெற்றுக்கொண்டதும் தான் செலவழித்த அச்சக் கூலியையாவது பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் தனது நூலை விற்பனை செய்ய முற்படுகின்றார். இதற்கான பல வழிகளை அவர் நாடவேண்டியவராகின்றார். வெளியீட்டு விழாக்கள், அறிமுக நிகழ்வுகள் என்று தொடங்கி பின்னர் தாமறிந்த வர்த்தகர்களை நாடித் தனது நூலை விற்பது, தான் இட்ட முதலின் ஒரு பங்கையாவது மீள்பெற தன்னாலியன்ற வழிகளை நாடுகின்றார்.

இந்நிலையில் அடிப்படையான ஒரு விடயம் துர்அதிர்ஷ்டவசமாகக் கவனிக்காது விடப்படுகின்றது. அது என்ன? ஒரு படைப்பாளி தனது நூலை யாருக்காக எழுதுகின்றானோ அவர்களிடம் அந்தப் படைப்பு முழுமையாகச் சென்றடைகின்றதா என்ற கேள்விக்கு திருப்திகரமான பதிலை படைப்பாளியினால் காணமுடியாது போய்விடும் சந்தர்ப்பங்களே ஏராளம்.

திட்டமிட்ட விநியோக நடைமுறைகளை நாடாது வெளியீட்டு விழாக்களை முன்வைத்தே தனது படைப்புக்களை கொண்டு வரத்துணியும் எமது படைப்பாளிகளின் தவறான போக்கே இதற்குக் காரணமாகும். வெளியீட்டு விழாக்களின் மூலம் ஒருவேளை கணிசமான பணம் சேரலாம். ஆனால் அவரது நூல்கள் உரியவர்களிடம்

போய்ச் சேர்ந்துவிடுகின்றதா? இந்த விடயத்தை ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று தனது நூலை எழுதி வைத்துவிட்டு அதை வெளியிடப் பொருத்தமான பதிப்பாளரை நாளும் படைப்பாளி முதலில் பார்ப்பது எங்கே மலிவாக அச்சடிக்கலாம் என்பதைத் தான். மலிவு என்ற சொல்லுக்கப்பால் பல காரணிகள் கவனிக்கப்படாது மறைந்திருப்பதை எழுத்தாளர்கள் அவதானிக்க வேண்டும்.

இன்று புலம்பெயர்ந்த ஒரு எழுத்தாளன் தனது நூலை அச்சிட மூன்று இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றினை அவர் தெரிவுசெய்தாகவேண்டும்.

1. தான் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாட்டில் அல்லது அண்டைநாட்டில் உள்ள ஒரு தமிழ் பதிப்பகத்தை நாடலாம்.
2. தமிழகத்தில் ஒரு நம்பகமான பதிப்பாளரை நாடலாம்.
3. தாயகத்தில் உள்ள ஒரு பதிப்பாளரை நாடலாம். இங்கு தாயகம் என்னும் போது, கொழும்பையும்- தமிழ்ப் பிரதேசங்களையும் இரண்டாகப் பிரித்தே பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இந்தத் தெரிவு வெறும் “மலிவை” மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. பிற காரணிகளையும் கவனத்திற் கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எழுதப்பட்ட நூல் யாரை நோக்கி எழுதப்பட்டது என்பது முக்கியமானதாகும். புகலிடத்தில் குழந்தை வளர்ப்பு பற்றி எழுதப்படும் ஒரு நூல் அல்லது புகலிடத்தில் கல்வி கற்கும் சிறார்களுக்காக எழுதப்படும் ஒரு நூல் - புகலிடத்தில் அச்சிடப்படுவதே பொருத்தமானது. அதை தமிழகத்தில் அச்சிட்டு தான் வாழும் புகலிட மண்ணுக்கு அதை எடுத்து வருவதென்பது கண்டங்காய் காற்பணம் சுமைகூலி முக்காற்பணம் என்ற கதையாகவே முடியும். மேலும் தமிழகத்திலோ தாயகத்திலோ இந்த நூலை அச்சிட்டு விநியோகிப்பதால் அதன் பயனை அங்கிருப்பவர் முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள, புரிந்துகொள்ள முடியுமா? அது தேவை தானா என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தவருக்கு ஈழத்து எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட நூலை தமிழகத்தில் அச்சிட்டால் அங்கு பரவலான விநியோகத்தை மேற்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும். அதை புகலிடத்தில் அல்லது தாயகத்தில் அச்சிட்டு தமிழகத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்ய இந்திய நாற்பதிப்புச் சட்டம் இடம் கொடுக்காது. இந்திய அரசு வெளிநாட்டில் அச்சிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் விதித்து உள்ளன. இந்நிலை மாறும் வரை இத்தகைய இறக்குமதிகள் சாத்தியமாகாது.

தாயகத்தில் வாழும் உறவுகளை நோக்கி எழுதப்பட்ட எந்தவொரு நூலும் தாயகத்தில் அச்சிடப்படுவதே சிறப்பானதாகும். அங்கும் கொழும்பில் அச்சிடுவதா, வட-கிழக்கில் அச்சிடுவதா என்ற கேள்விக்கும் இடமுண்டு. தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் பொதுவாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமாயின் கொழும்பில் அச்சிடுவது எழுத்தாளருக்கு வசதியாக இருக்கும். ஈழ மண்ணில் மட்டுமே விநியோகிக்க விரும்பும் நூல்களை கிளிநொச்சி, புதுக்குடியிருப்பு போன்ற பிரதேசங்களில் அழகாக அச்சிட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. சமகால அரசியல் நிலைமைகளை கவனத்திற்கெடுத்தே நூல் வெளியீடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலையில் நாம் உள்ளோம். ஈழப்போராட்டம் பற்றியும் இன விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் எழுதப்படும் நூல்களை கொழும்பில் பகிரங்கமாக சந்தைப்படுத்துவதில் சிக்கல்கள் உள்ளதை நடைமுறையில் காண்கின்றோம். இதற்கேற்பவே நூல் அச்சிடப்படும் இடத்தையும் தெரிவுசெய்ய வேண்டியுள்ளது.

எனவே ஒரு நூலை அச்சிட விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் முதலில் அந்நூல் சென்றடையவிருக்கும் வாசகர்கள் பற்றிய அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். நூல் அச்சிடப்படுவதில் உள்ள பொருளாதாரச் செலவிலும் பார்க்க அதன் விநியோகத்தில் அதிகமான பண இழப்பு அநாவசியமாக ஏற்பட்டுவிடும் ஆபத்தும் உள்ளது.

இன்று இலங்கையில் நூல் விநியோக நடைமுறை ஒரு ஆரோக்கியமான பாதையில் செல்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இலங்கையின் பொது நூலகங்களினதும், பாடசாலை நூலகங்களினதும் வடக்கு கிழக்க மாகாண அரசினதும் நூற்கொள்வனவு மத்தியமயப் படுத்தப்பட்டு கொள்வனவு செய்யப்படுவது நடைமுறையில் உள்ளதால், புத்தக விற்பனையாளர்களின் வாயிலாகவே மேற்படி அரசு நிறுவனங்கள் ஆண்டுதோறும் தத்தமது நூல்களைக் கொள்வனவு செய்கின்றன. இதன் காரணமாக பல பிரதான நூல் விற்பனை முகவர்கள் (பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, குமரன் புத்தக இல்லம், ஜெயா புக் சென்டர், இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம் இன்னும் பிற) தமக்குள்ளே ஒரு விநியோக வலையமைப்பினை ஏற்படுத்திக்கொண்டுள்ளனர்.

இவர்களின் சேவையை புலம்பெயர்ந்து வாழும் எழுத்தாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வது நன்று. வேரை அங்கும் விழுதுகளை இங்குமாக விட்டு வாழ்ந்துவரும் நாம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் போது படைக்கும் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் ஈழத்து நூலகங்களிலும் ஆய்வு நிறுவனங்களிலும் எளிதில் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை கொள்ள வேண்டும். இதற்கான வாய்ப்புகளை முறையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழியல் வெளியீட்டுத் தொடர்புகம் : ஈழத்தமிழ்த் தேசிய நூலகத்துக்கான ஒரு முன்னோடி

அறிமுகம்

இன்று ஈழத்தமிழர் உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றார்கள். புலம் பெயர்ந்து அந்நிய மண்ணில் வாழ்கின்றபோதும் தாய்மொழியை, தமிழ் கலை கலாச்சாரத்தை, தமிழ் இலக்கியத்தை மறவாது வாழ்வதில் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். தமிழில் சிறு சஞ்சிகைகளும் நூல்களும் ஒளி, ஒலிப்பேழைகளும் இறுவெட்டுக்களும் என்று அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலிருந்து உருவாகும்போது அவர்களது ஆர்வமும் ஆதங்கமும் அவ்வூடகங்களின் வாயிலாக தாயகத்தையும் தமிழ் உலகையும் எட்டுகின்றது.

இலங்கை, இந்தியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நோர்வே, டென்மார்க், சுவிற்சர்லாந்து, கென்யா, அவுஸ்திரேலியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, சிங்கப்பூர், மலேஷியா, தென்னாபிரிக்கா, பீஜித் தீவுகள், அந்தமான் போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் எம்மவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். தத்தமது வாழ்நிலங்களிலிருந்து வெளிவரும் இவர்களின் தமிழியல் படைப்புக்களில் எத்தனை அண்டை நாடுகளை அடைந்தன என்பது விடைகாண முடியாத கேள்வியாகும். மேலும் இவர்களை நாடி நமது தமிழியல் படைப்புக்களில் எத்தனை சென்றடைந்தன என்பதும் கேள்விக்குரியதாகும்.

கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளியிடப்படும் சிறு சஞ்சிகைகள், தமிழ் நூல்கள் போன்றவற்றை அந்தந்த நாடுகளில் சிறு அளவில் சேகரித்துப் பாதுகாத்து ஆவணப்படுத்தி வைக்கும் முயற்சிகள் ஆங்காங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவை குழுநிலை முயற்சியின் விளைவாகச் சில தனிப்பட்ட நூலகங்களில் சேகரிக்கப் பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றதாயினும், நூலக-ஆவணவியல் தொழில்நுட்ப அறிவுடன் அல்லாது தனிப்பட்ட சுவையின் அடிப்படையில் இவ்வாவணங்கள் தேர்ந்தெடுத்த சிறு சேர்க்கைகளாகவே அமையும் சாத்தியமுள்ளது.

விநியோக வசதிக் குறைவின் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துத் தமிழ் நூல் எழுத்தாளர்-வெளியீட்டாளர்கள், 500 முதல் 1000 வரையில் சிறிய எண்ணிக்கையிலான பிரதிகளையே அச்சிட்டுத் தம் முயற்சிக்கு எட்டியவரையில் பணச்சடங்குகளின் வழியாக அவற்றை விநியோகித்து வருகின்றனர். வெளியிடப்படும் பிரதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தால் தனிப்பிரதியின் உற்பத்திச் செலவு குறையும் என்ற போதிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சந்தை வாய்ப்பின் காரணமாக அவர்கள் மேலதிக பிரதிகளை அச்சிடத் தயங்குவதை அறியமுடிகின்றது.

இன்று தாயகத்தில், பூபாலசிங்கம், குமரன், ஜெயா, சிந்தனை வட்டம் இஸ்லாமிய தமிழ் நூற் பதிப்பகம், போன்ற நூல் விநியோக மையங்கள் கணிசமான அளவில் விநியோகத்திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். 2005 செப்டெம்பர் 11 முதல் 18 வரை கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்தா மண்டபத்தில் (BMICH) நடைபெற்ற வருடாந்த மாபெரும் சர்வதேச புத்தகக் கண்காட்சி, நல்லூர் தேர்த்திருவிழாவை எனக்கு நினைவூட்டியது. தமிழ் நூல் விற்பனையும் கணிசமான அளவில் காணக்கூடியதாகவும் இருந்தது.

இலங்கையில் நூல் கொள்வனவு முயற்சிகள் கூட்டுக்கொள்வனவுத் திட்ட முறையில் பரவலாக அமுலுக்கு வந்திருப்பது எமது தமிழ் நூல் விற்பனையாளர்களை மகிழ்வடையச் செய்திருக்கின்றது. பாடசாலை நூலகங்கள், இலங்கைத் தேசிய நூலகம், உள்ளூராட்சி அலுவல்கள் அமைச்சு, யுனெஸ்கோ நிறுவனம் உள்ளிட்ட சமூக சேவைகள் அமைப்புகள், வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசு போன்றவை இத்தகைய கூட்டுக் கொள்வனவுத் திட்டத்தில் அக்கறை காட்டுகின்றன.

கூட்டுக் கொள்வனவு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாத, ஐரோப்பிய தமிழ் வெளியீடுகளுக்கான சந்தையில் காணப்படும் முக்கிய அம்சம் புதிய கொள்வனவாளர்களை உருவாக்குவதில் காணப்படும் மந்தநிலையாகும். ஏற்கெனவே நூல்கள் மற்றும் வெளியீடுகளை வாங்கியவர்களே திரும்பத் திரும்ப புதிய நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இங்கு காணப்படுகின்றது. வெளியீட்டாளர்- வாசகர் நேரடித் தொடர்பே இதற்கு முக்கிய காரணமாகக் கருதலாம். நூலைப் பற்றி அறியாதவர்களிடம் புதிய நூல் பற்றிய செய்தியைக் கொண்டுசெல்லும் நம்பிக்கைக்குரிய ஊடகம் ஒன்றில்லாமையும் மற்றொரு காரணமாகும். நூலை விற்பனை செய்யும் வர்த்தகர்களையும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வெளிவரும் நூல் அறிமுகங்களையும், அறிமுக விழாக்களையுமே நூல் பற்றிய செய்தியை இன்று வாசகர்களிடம் எடுத்துச் செல்லும் ஊடகங்களாகக் காண்கின்றோம். இது எவ்வகையிலும் ஆரோக்கியமானதொரு புத்தகச் சந்தையை உருவாக்கப் போவதில்லை.

இதை இன்று புகலிடத்தில் உள்ள எந்தவொரு எழுத்தாளரும் புரிந்துகொள்வதாகவோ, அதற்கான மாற்று வழியொன்றை, ஆரோக்கியமான சந்தைப்படுத்தல் முறையொன்றை உருவாக்குவது பற்றிச் சிந்திப்பதாகவோ கதைப்பதாகவோ கூடத் தெரியவில்லை. எத்தனை காலம் தான் இப்படி தனி மனிதத் தீவுகளாக எமது தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வாழப்போகின்றார்கள் என்பது கேள்விக்குரியது.

இலங்கை, இந்தியா போலல்லாது ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரான்ஸ் நாட்டில் பாரிஸ் லாச் சப்பலைத் தவிர தமிழ் நூல்களுக்கென பிரத்தியேகமான நூல் விற்பனை நிலையங்கள் ஏதும் உள்ளதாகத் தெரியவில்லை. பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஈழத்துத்தமிழ் நூல் விற்பனைக்கு பலசரக்கு வியாபாரஸ்தாபனங்களை நடாத்தும் தமிழ் வர்த்தகர்களையே நாம் நம்ப வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். இலக்கிய சிந்தனையற்ற, வெறும் வர்த்தகர்களான இவர்கள் வேண்டாவெறுப்பாக ஒதுக்கும் ஒரு சிறு மூலையையே எம்மவரின் தமிழ்நூல்கள் காட்சிக்கும் விற்பனைக்கும் அடைக்கலம் தேடவேண்டிய சோகமான நிலையும் இன்று புகலிடத்திலுள்ளது. இவர்கள்கூட தென்னிந்திய ஐனரஞ்சக நூல்களையே அக்கறையுடன் தமது தட்டுக்களில் முற்பணம் கொடுத்து வாங்கி அடுக்கி வைக்கிறார்கள். ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் எவையும் இப்படி வாங்கப்படுவதாக வரலாறே இல்லை. அவை அனைத்தும் *Sale or Return* எனப்படும் விற்பனை அல்லது திருப்பிப் பெறல் என்ற வர்த்தகனின் முதலீட்டுக்குச் சேதமற்ற வாய்ப்பான வழிமுறைகளில் வழங்கப்படுகின்றன. ஈழத்துத் தமிழ் நூலை விளம்பரப்படுத்தி, அதை சந்தைப்படுத்தும் முயற்சிகள் எதனையும் செய்யவேண்டிய ஆர்வத்தை புலம்பெயர்ந்த தமிழ் வியாபாரியிடம் இந்த *Sale or Return* வர்த்தகக் கொள்கை இல்லாமல் செய்துவிடுகின்றது.

ஈழத்தமிழரின் வெளியீடுகளுக்கு திருப்திகரமானதொரு நூல் சந்தை அமைப்பு ஏற்படாத வரையில் காத்திரமானதொரு சர்வதேச நூல் விநியோக முறையை ஏற்படுத்த முடியாது என்பதுடன் சிதறிக்கிடக்கும் எமது வெளியீடுகளை ஒன்று சேர்த்து ஆவணப்படுத்தி ஒரு வரலாற்றுப் பதிவை ஏற்படுத்த முடியாத நிலைமையும் காணப்படும். நீண்டகால நோக்கில் சர்வதேசங்களிலும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் வெளியீடுகளை ஓரிடப்படுத்திச் சேகரிக்கவும் இத்தகையதொரு அமைப்பு அவசியமானதாகும். இன்று நான் மேற்கொண்டுவரும் வாழ்நாள் முயற்சியான நூல்தேட்டம் என்ற ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியில் 4000 நூல்களைப் பதிவுசெய்து நூலுருவில் வெளியிட்டதன் பின்னர், ஐந்தாவது தொகுதியின் தொகுப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன். கூட்டங்களிலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் என்னைச் சந்திக்கும் பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்கள் என்னிடம் கேட்கும் பொதுவான கேள்வி, இந்த நூல்கள் எல்லாம் சேகரித்து ஓரிடத்தில் வைத்திருக்கிறீர்களா

என்பது தான். இதை இவர்கள் தமக்குத் தாமே ஒரு தடவை கேட்டுப்பார்க்க வேண்டும் என்பது தான் எனது வேண்டுகோள்.

இன்று புகலிட நாடுகளில், எமது தேவைகளை அடுத்தவர் நிறைவேற்றுவார் என்றிராமல் எமது தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ள நாமே ஏற்ற வழிவகைகளைத் தேடவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இந்நிலையில் தமிழர் செறிந்து வாழும் நாடுகளில் நூல் வெளியீடு, எழுத்துத் துறைகளில் ஈடுபடும் கரிசனை மிக்கவர்கள், தமிழியல் நூல் வெளியீட்டுத் தொடர்பகம் ஒன்றினை அமைத்துச் செயற்படுத்துவதன் மூலம் மேற்குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கான தீர்வைக் காணலாம். தொடர்பகங்கள் முதலில் தமிழர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் தேசிய மட்டத்தில் இணைந்து தம் நடவடிக்கைகளை விரிவு படுத்தலாம். இதுவே பின்னர் வளர்ச்சியுற்று சர்வதேசரீதியில் நாடுகளுக்கிடையே தம் தமிழியல் வெளியீட்டுத் தொடர்புகளை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ள வாய்ப்பாக அமையலாம்.

தமிழியல் வெளியீட்டுத் தொடர்பகத்தின் அமைப்பு.

தமிழியல் வெளியீட்டுத் தொடர்பகம் பின்வரும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடியதாக அமைய வேண்டும்.

1. தமிழியல் வெளியீடுகளின் காட்சியறை
2. தமிழியல் வெளியீடுகளின் விற்பனைநிலையம்
3. சர்வதேச தமிழியல் நூற்பட்டியல் வெளியீடு
4. விரிவாக்க சேவைகள்
5. சர்வதேச வாசகர் வட்டத்தின் நிர்வாகச் செயலகம்.

1. தமிழியல் வெளியீடுகளின் காப்பகம்.

இது தொடர்பகத்துக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கட்டிடத்தின் பிரதான பகுதியில் இயங்கும். இங்கு ஈழத்தமிழர்களின் படைப்புக்கள் அனைத்தும் சேகரித்துப் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும். இங்கு பாதுகாத்து வைக்கப்படும் ஆவணங்கள் வகுப்பு வாரியாக டூவி தசாம்ச முறைப்படி (DDC-Dewey Decimal Classification) பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, ஆங்கிலோ அமெரிக்க பட்டியலாக்க முறையைப் பின்பற்றி (AACR 2-Anglo American Cataloguing Rule) முறையாகப் பட்டியலிடப்பட்டு வாசகர்களின் உசாத்துணைத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். இது ஒரு பொது நூலகம் அல்ல - ஆவணக் காப்பகமும் ஆய்வகமும் இணைந்த அமைப்பு என்ற சிந்தனை இங்கு எப்போதும் வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும்.

2. தமிழியல் வெளியீடுகளின் விற்பனை நிலையம்.

இப்பிரிவில் ஈழத் தமிழரின் தமிழியல் வெளியீடுகள் பொதுவாசகர்களுக்காக விற்பனைக்கு வைக்கப்படலாம். இப்பிரிவின்

மூலம் வெளியீடுகளின் விற்பனை மூன்று வகையாக மேற்கொள்ளப் படலாம்.

1. ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் உலகளாவிய படைப்புக்களை நேரடியாக வாசகர்களுக்கு சில்லறையாக விற்பனை செய்தல். இதை தொடர்பகத்தின் இணையத்தளத்தின் வழியாகவும் மேற்கொள்ளலாம்.
2. கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் தாயகத்திலும் தமிழகத்திலும் உள்ள தமிழ் நூல் விற்பனையாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு மொத்த விற்பனையில் ஈடுபடல்.
3. தொடர்பகத்தால் நிறுவப்படும் வாசகர் வட்டங்களின் அங்கத்தவர்களுக்கு சந்தா முறையில் தபால் மூலம் நூல்களை அனுப்பி விற்பனை செய்தல்.

3. சர்வதேச தமிழியல் நூற்பட்டியல் வெளியீடு

இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வெளியாகும் தமிழ் நூல்களை பதிவு செய்யும் வகையில் தேசிய நூற்பட்டியல்கள் பருவ வெளியீடுகளாக அந்நாட்டுத் தேசிய நூலகங்களினால் வெளியிடப்படுகின்ற போதும் அவை முழுமையான வெளியீடுகளின் விபரங்களையும் தாங்கி வருவதில்லை. குறிப்பாக, இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியல் உரியகாலத்தில் வெளியிடப்படாது காலம் கடந்த வெளியீடுகளாகவே பிரசுரமாகின்றன. மேலும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளியாகும் ஈழத்தவரின் நூல்களின் விபரங்களை இலங்கை இந்திய தேசியநூற்பட்டியலில் காணமுடியாது. சர்வதேச ஈழத்துத் தமிழியல் வெளியீடுகளுக்கானதொரு நூற்பட்டியலின் அவசியம் காலத்துக்குக்காலம் வலியுறுத்தப்பட்டு தற்போது நூல்தேட்டம் என்ற தொகுதி வெளியீட்டின் வாயிலாக அது நடைமுறையில் உள்ளது. சர்வதேச தமிழியல் வெளியீடுகளின் சந்தைப்படுத்தலுக்கும் ஆவணப்படுத்தலுக்கும் இத்தகைய நூற்பட்டியலின் இருப்பு அவசியமானது.

அண்மைக்காலத்தில் வெளியாகி விற்பனைக்கு உள்ள ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய நூலியல் விபரங்களையும் திறனாய்வுகளையும் கொண்ட பருவ வெளியீடு ஒன்றினை குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் தொடர்பகம் வெளியிடலாம். நூல்விலைப்பட்டியல் போன்றல்லாது, நூலின் பௌதீக அம்சங்களுடன் அவற்றின் விலை விபரம், உள்ளடக்கம், நூல் பற்றிய சுருக்கக்குறிப்பு ஆகியன சகிதம் பாட வாரியாகத் தரம் பிரித்து இவ்விபரங்கள் வழங்கப்படலாம். வீட்டிலிருந்தே நூலைத் தேர்ந்தெடுக்க வசதியாக இந்த வர்த்தக நூற்பட்டியல் அமையலாம். இதன் மூலம், வாசகர்கள் தமக்கு உபயோகமான நூலை அது எந்நாட்டில் வெளியிடப்பட்ட போதிலும் தொடர்பகத்தின் வாயிலாக வெளியீடாளருடன் தொடர்பு கொண்டு அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்வெளியீடு தொடர்பகத்தின் இணையத்தளத்திலும் இணையச் சஞ்சிகையாக வெளியிடப்படலாம்.

ஆரம்பத்தில் தொடர்பகத்தில் சேகரிக்கப்படும் வெளியீடுகளை பட்டியலிட்டு இந் நூற்பட்டியலை வெளியிடலாம். இப்பிரசாரம் வெறும் நூற்பட்டியலாகவன்றி, தொடர்பகத்தின் செய்திகளையும் உத்தேச நூல், இறுவெட்டு வெளியீடுகள் பற்றிய செய்திகள், வெளியீட்டு விழா, நூல் அறிமுக விழா மற்றும் நூல் விமர்சனக் கட்டுரைகள், எழுத்தாளர்களின் அறிமுகக் குறிப்புகள் போன்ற பல்வேறு படைப்புகளையும் தாங்கித் தொடர்பகத்தின் அதிகாரபூர்வ வெளியீடாக இது மலரவேண்டும்.

4. விரிவாக்க சேவைகள்.

நூலீட்டல், நூல் விற்பனை அதிகரிப்பு, நூல் வெளியீடு தொடர்பான தகவல் பரிமாற்றம் ஆகிய நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிவாக்க சேவைகளை பிரதேச ரீதியாக ஒழுங்கு செய்யலாம்.

1. தமிழியல் வெளியீடுகளின் கண்காட்சிகளை ஒழுங்கு செய்தல்.
2. நூல் விமர்சனக் கருத்தரங்குகளை ஒழுங்கு செய்தல்
3. நூல் விற்பனைச் சந்தைகளை கோவில்களிலும் பாடசாலைகளிலும் மற்றும் தமிழர் விழாக்களிலும் ஒழுங்கு செய்தல்.
4. சமூக அபிவிருத்தி நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடன் இணைந்து நூலக உருவாக்கங்களுக்கு வழிகோலுதல்.

5. சர்வதேச வாசகர் வட்டத்தின் நிர்வாகச் செயலகம்

சர்வதேச தமிழர் அமைப்புகள், எழுத்தாளர் ஒன்றியங்கள் போன்றவற்றின் ஒத்துழைப்புடன் சர்வதேச வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்கி, அவர்களுக்கு தமிழியல் நூல் வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல்களை வழங்கி தேவையான வெளியீடுகளை விற்பனை செய்யவும் விற்பனைக்கல்லாத படைப்புக்களை இரவலாகப் பெற்றுத்தரவும் தொடர்பகத்தின் விற்பனைப் பிரிவின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

வாசகர்களின் முகவரிகளைத் தொகுத்து வைத்து அவர்களது விருப்பத்துக்குரிய வெளியீடுகள் சந்தைக்கு வரும் போது அவை பற்றிய தகவலை வாசகர்களுக்கு வழங்கி அவர்களுக்குரிய நூலைப் பெற்றுக்கொள்ள வழி வகுக்கும் அதேவேளை நூல் விற்பனையையும் அவர்களிடையே ஊக்குவிக்கலாம். ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட விரிவாக்க சேவைகளை மேற்கொள்வதற்கு இவ்வாசகர் அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதுடன் அவர்களை சந்தாதாரராக்கி (Book Club) தொடர்ச்சியான நூல் சந்தைப்படுத்தலுக்கும் வழிஏற்படுத்தலாம்.

6. சர்வதேச இணைவு

இன்று உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் ஈழத்தவர்கள் தமது படைப்புக்களை ஆங்காங்கே வெளிக்கொண்டு வருவதுடன் தத்தமது சிறுவட்டத்துக்குள் அவற்றை விநியோகம் செய்து திருப்திகண்டு

வருகிறார்கள். அவர்களது ஆய்வுத் தேவைகளுக்கு, தமது கைக்கெட்டிய தூரத்தில் ஈழத்தமிழ் நூல்களுக்கான காப்பகமோ, நூலகமோ, இவை இணைந்த தொடர்பகமோ இயங்குவதை விரும்புவார்கள் என்பது பொதுவான கருத்தாகும். இந்நிலையில் ஐரோப்பாவின் ஒரு நாட்டில் ஒரு ஊரில் இத்தொடர்பகத்தை இயக்குவதன் மூலம் பரந்துபட்ட எமது புலம்பெயர் சமூகத்துக்கு இத்திட்டம் வெற்றிகரமான பயன்பாட்டுக்கு உதவுமா என்ற கேள்வி வாசகரின் மனதில் எழலாம்.

ஈழத்தமிழருக்கான தேசிய நூலக சிந்தனை என்பதோ, அதற்கு வழிவகுக்கக்கூடிய தொடர்பகம் பற்றிய சிந்தனையோ தனிநாடொன்றின் தலைநகரில் இயங்கும் தேசிய நூலகம் ஒன்று போன்ற கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டதாக ஒருபோதும் இருக்கப் போவதில்லை. புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமூகம் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் உருவாகும் ஆலயங்கள் போலவும், நலன்புரிச் சங்கங்கள் போலவும், தொடர்பகங்களும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே யதார்த்தமாகும். அவ்வப் பிரதேசங்களில் சேகரிக்கப்படக்கூடிய ஆவணங்களை முழுமையாகச் சேகரிக்கவே அவை முதலில் முயலவேண்டும். அப்பிரதேசத்து வாசகர்களுக்கும், படைப்பாளிகளுக்கும் இடையே ஆரோக்கியமான தொடர்பினை ஏற்படுத்துதலே அவர்களது முதற்கட்ட நடவடிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அடுத்து, அப்பிரதேசங்களில் குழுநிலையிலும், தனிநபர் முயற்சிகளாகவும் இயங்கும் தமிழ் நூலகங்களுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி அவர்களது சேகரிப்பினையும் தமது வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் கூட்டிணைப்புப் பட்டியல்களின் வாயிலாக தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். காலக்கிரமத்தில் நாடுகள் கடந்த தொடர்புகளையும் இணைவுகளையும் தொடர்பகங்கள் இதன்மூலம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். இதனால் சிறந்ததொரு தமிழ் நூலக வலையமைப்பு ஒன்றை நவீன கணனித் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளமுடியும்.

ஈழத்தமிழரின் தமிழ்த் தேசிய நூலகம் என்பது பல்வேறு நாடுகளிலும் உள்ள தமிழியல் நிறுவனங்களின் கூட்டு இணைப்பின் வாயிலாகவே சாத்தியப்படும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். அதிலும் இத்தகைய ஈழத்தமிழ்த் தேசிய நூலக அமைப்பின் சாத்தியப்பாடு தாயகத்தைவிட புகலிடத்திலேயே எளிதாக இருக்கும். இன்று அதற்குத் தேவையான அடித்தளம் எம்மத்தியில் இலைமறை காய்களாக இருக்கின்றன. இக்கட்டுரை அவர்களை எட்டவேண்டும் என்பதே எனது முக்கிய நோக்கமாகும். மேற் குறிப்பிட்ட சிந்தனையுடன் இன்று தம்மளவில் இயங்கிவரும் ஐந்து தூய சமூக சேவைச் சிந்தனையுள்ள தனிநபர்களின் இணைவு இதனைச் சாத்தியமாக்கும். அவர்கள் யார்? தம்மை இனங்கண்டு அவர்கள் முன்வந்து தம்மை வெளிப்படுத்தி இணையும் நாள் எப்போது என்பது தான் இன்று எம்முன்னுள்ள நட்சத்திரக் கேள்வி.

7. நிதி வசதி

தொடர்பகம் தனி ஒரு சுதந்திரமான நிறுவனமாகச் செயற்பட கணிசமான நிதிவளம் அத்தியாவசியமாகும். இத் தொடர்பக வேலைத் திட்டத்தை சிறிய அளவில் தமிழர் நலன்புரி அமைப்பொன்று முன்நின்று பொறுப்பேற்று நடாத்தலாம். இதற்கான செலவினத்தின் ஒரு பகுதியை தாய்ச்சங்கத்தின் நிதியிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நடைமுறையில் இத்தகைய அமைப்புகளின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்கள் சுதந்திரமானவையாக இருக்கும் வாய்ப்புகள் குறைவு. தாய்ச்சங்கத்தின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ப குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குள் தொடர்பகம் இயங்க நிர்ப்பந்திக்கப் படலாம்.

ஆரோக்கியமான வழி யாதெனில் தொடர்பகம் தனியானதொரு சமூக சேவை நிறுவனமாக சட்டபூர்வ அங்கீகாரத்துடன் இயங்க வழியமைத்தலாகும். இவ்வமைப்புக்கென்று ஆரம்பகட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, எமது சமூகத்தில் இன்று சுறுசுறுப்பாகவும், பொதுநல உணர்வுடனும், அரசியல் சார்பின்றியும் இயங்கும் ஐவர் ஒன்று சேர்ந்து திட்டமிட்டு முழு மனதுடன் செயலாற்ற முற்படுவார்களாயின் அது எமது இனத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு புகலிடத்தில் ஆரோக்கியமான அடித்தளமிட்டதாக அமையும். இத்தகைய வர்த்தக நோக்கமற்றதும் சமூகநலனுக்கு முன்னுரிமை தருவதுமான சுதந்திரமான வேலைத்திட்டங்களுக்கு, தடங்கலற்ற, தொடர்ச்சியான நிதி வசதி முக்கியமானதாகும்.

வர்த்தக நிறுவனங்கள் இத்தகைய அமைப்புகளில் பங்கேற்பதென்பது தமிழ்ச் சமூகத்தில் அபூர்வமான செயற்பாடாகும். அவர்களுக்கு மூளைச்சலவை செய்யும் வல்லமையும் எம்மிடையே இயங்கும் படைப்பிலக்கிய அமைப்புகளிடம் இல்லை.

இன்று இங்கிலாந்தில் மாத்திரம் 20 இந்துக் கோவில்களுக்கு மேல் வெற்றிகரமாக, தடங்கலற்ற, தாராள நிதிவருவாயுடன் இயங்குகின்றன. இவை இன்று அர்ச்சனை என்ற பெயரில் அன்றாடம் தமிழர்களிடம் பணம் அறவிட்டு ரீசுது வழங்கி, கடவுளிடம் வரம் பெற்றுக் கொடுக்கும் ஆன்மீக முகவர்களாகவே இரண்டாம் தலைமுறையினரால் பார்க்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கோவிலும், தான் பெற்றுக்கொள்ளும் நிதியின் பெரும்பங்கு தாயகத்தின் உறவுகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றது என்ற நம்பிக்கை உத்தரவாதத்தை வழங்கியே ஈழத்தமிழர்களைக் கவரவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. இதுவரை அது எவ்வளவு தூரம் தாயகத்தின் மக்களை எட்டியுள்ளதென்பதை ஆராயும் மனநிலையிலும் எம்மவர்கள் இல்லை. தனது நிரந்தர வாடிக்கையாளர்களுக்கு தமது இயங்குதளமான இந்த மண்ணில் சுட்டிக்காட்டக்கூடியதாக எத்தகைய

சமூகநோக்கிலான தொடர்பணிகளை இவ்வாலயங்கள் செய்திருக்கின்றன என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகும். பெரும்பாலான கோவில் முகாமைகள் தமது பெருவருமானத்தில் ஒரு பகுதியை தமது நிறுவனத்தின் பெயரிலோ, தனிப்பட்ட பினாமிகளின் பெயரிலோ ஆதனங்களைக் கொள்வனவு செய்வதில் பெருமளவில் முதலிடுகின்றனர். இவ்வாதனங்களில் ஒன்றைத்தானும் சமூக நன்மைக்குப் பயன்பெறுமாறு இவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்களா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

இந்நிலையில் புகலிடத்தில் இயங்கும் சமய நிறுவனங்கள், இத்தகைய அறிவியல்ரீதியாக சமூகநோக்கில் சுதந்திரமாக இயங்கும் தொடர்பக வேலைத்திட்டத்துக்குத் தமது பெருந்தொகையான நிதி வருவாயிலிருந்து ஒரு சிறு தொகையையாவது ஒதுக்க முன்வரவேண்டும்.

8. முடிவுரை

இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் ஈழத்தமிழர்களுக்கானதொரு ஆவணக்காப்பகத்தை புகலிட மண்ணில் பாதுகாப்பாக உருவாக்கி, அதைப் பேணி எதிர்வரும் தலைமுறையினரின் பார்வைக்கு பாதுகாத்து ஒப்படைப்பதாகும். ஈழத்துத் தமிழ் வெளியீட்டாளர்களின் வெளியீடுகளை நிறுவன ரீதியில் சந்தைப்படுத்துதல் அடுத்த கட்டமாகும். நிறுவனரீதியில் இத் தொடர்பகம் இயங்கும் போது, பெரும்பான்மையான வெளியீட்டாளர்களின் ஆதரவை இத்திட்டத்திற்காகப் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்புள்ளது.

சர்வதேச ரீதியில் ஈழத்தமிழரின் தமிழ் ஆங்கில நூல்களின் பட்டியலைத் தயாரித்து வெளியிடும் போது ஈழத்தவருக்கானதொரு தமிழ்த் தேசிய நூலகம் ஒன்றின் எதிர்காலக் கனவை நனவாக்கும் பணியின் முதலாவது தடத்தை நாம் பதித்தவர்களாவோம்.

நன்றி:

பூபாள ராகங்கள் 2006, (ஐக்கிய இராச்சியம்: யாழ்./கம்பர்மலை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கொம்மந்தறை பழைய மாணவர் சங்கம்), ஜூலை 2006, ப.122-128.

தேசம் (லண்டன்), January/February 1998: ப.43-45.

பின்லாந்தில் ஒரு தமிழ் இலக்கியப் படைப்பு

கலேவலா என்பது பின்லாந்தின் தேசிய காவியமாக மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் மிகச்சிறந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றாகவும் கருதப்படுகின்றது. மூன்று வருடகால ஆய்வின் வெளிப்பாடாக தமிழில் இது 480 பக்கங்களில் ஐம்பது பாடல்களின் 22,795 அடிகளைக் கொண்டதாக பின்லாந்தின் ஹெல்சிங்கி பல்கலைக்கழகத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே இக்காவியம் 29 மொழிகளில் இதுவரை முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப்பெற்றும் 15 மொழிகளில் சுருக்கமாக மொழிபெயர்க்கப்பெற்றும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் முழுமையான மொழிபெயர்ப்பை ஆக்கிய பெருமைக்குரியவர், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் உதயணன் என்ற பெயரில் தனது தமிழ் சிறுகதைகள் மூலமும் தமிழ் நாவல்களின் மூலமும் அறிமுகமான திரு இராமலிங்கம் சிவலிங்கம் ஆவார். (1976இல் அந்தரங்க கீதம் என்ற இவரது நாவல் வீரகேசரி பிரசுரமாக வெளிவந்தது.)

இத்தமிழாக்கங்களில் செய்யுள் நடையில் அமைந்த முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு 1994 இலும் இலகு தமிழில் அமைந்த உரைநடையில் கலேவலா என்ற நூல் 1999இலும் வெளிவந்துள்ளது.

நாட்டாரிலக்கியமான கலேவலா (Kalevala) பின்லாந்தின் கிராமங்களில் வாய்மொழிப் பாடல்களாக வழக்கில் இருந்து வந்தது. பின்னர் கிறிஸ்துவின் பின் முதலாவது நூற்றாண்டில் ஒரு உருவத்தைப் பெற்றது. 50 பாடல்களில் 22,795 அடிகளைக்கொண்ட இக்காவியம் இதுவரை உலகெங்கும் 250 பதிப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளது. கிறிஸ்துவுக்குப் பின் முதல் ஆயிரம் ஆண்டுப்பகுதியில் நிகழ்ந்த ஸ்கன்டினேவியக் கடல் வீரர்களின் தாக்குதல்களினால் ஏற்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட கலேவலாவின் போர்நடவடிகைகள் இப்பாடல்களின் பகைப்புலமாக அமைந்திருந்த போதிலும் இப்பாடல்கள் போர்க்கருப்பொருளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. பண்டைய தமிழர்களின் கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் சிலப்பதிகாரம் காட்டுவது போல, பின்னிஷ் மக்களின் பண்டைய கலாச்சாரத்தின் விரிவான வர்ணனைகளை கலேவலாவில் காணலாம். இவை பல இடங்களில் தமிழ் இலக்கியங்களில் காட்டிச்சென்ற எமது பண்டைய பாரம்பரிய கலாச்சாரங்களை நினைவுபடுத்துகின்றன.

இக்காவியத்தின் மூல ஆசிரியர் பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் இங்கு முக்கியமானதாகும். ஏலியாஸ் லொண்ரொத் (Elias Lonnrot, 1802-1884) ஒரு ஏழைத் தையற்காரரின் மகனாவார். கிராமத்து மருத்துவராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இவர் பின்னாளில் பின்னிஷ் மொழியியல் பேராசிரியரானார். தெருக்களே இல்லாத காட்டுப் பயணங்களை கால்நடையாக மேற்கொண்டு 65000 கலேவலா நாட்டுப்பாடல்களைச் சேகரித்தார். இதற்காக இவர் 11 நெடுந்தூரப்பயணங்களில் இருபதினாயிரம் கிலோ மீற்றர்களைக் கடந்துள்ளதாகக் குறிப்பொன்றுள்ளது. கலேவலாவின் முக்கிய நாயகனான வைனாமொயினன் தொடர்பான பாடல்கள் பற்றிய தன் முனைவர் பட்டத்துக்கான ஆய்வுக்குப் பின்னர்(1822) பழைய கலேவலா என்று அழைக்கப்படும் கலேவலாவின் முதலாவது பதிப்பை 1835இல் வெளியிட்டார். இரண்டாவதும் முழுமையானதுமான பதிப்பு, முதற் பதிப்பிலும் இரு மடங்கு நீளத்தில் மொத்தம் 22,795 அடிகள் கொண்ட 50 பாடல்களுடன் 1849 இல் வெளிவந்தது. 1840-41இல் லொண்ரொத் கந்தலேதார் (Kanteletar) என்னும் யாழிசைப் பாடல் தொகுதி ஒன்றை வெளியிட்டார். இந்த வெளியீடுகளுக்கான மூலப்பிரதிகள் இன்றும் வழக்கிலிருந்து வருவதுடன் நாடோடி இலக்கியத்திற்கு அங்கு பெருமை சேர்த்தும் வருகின்றன.

பல்வேறு உண்மையான சுதந்திரமான கிளைக் கதைகளைத் தொடர்பு படுத்தும் இணையற்ற சுமார் 600 அடிகளை லொண்ராத் தாமே இயற்றிக் கலேவலாவுக்கு ஒரு முழுமையான அமைப்பையும் வடிவத்தையும் கொடுத்திருக்கின்றார். பழைய பரம்பரைச் செல்வங்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றி உலக இலக்கியத்துக்கு வழங்குவதில் அறிஞர் லொண்ராத் செய்த சேவையை பழைய தமிழ்ச்சங்க இலக்கியங்களுக்கு உயிருட்டியவரான டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரின் சேவைக்கு ஒப்பிடலாம்.

தமிழிலாப் பிறமொழிநூல் அனைத்தும் நல்ல தமிழாக்கி வாசிக்கத்தருதல் வேண்டும்

என்று அன்று கூறிச் சென்ற பாரதிதாசனின் எண்ணத்துக்கு உயிருட்டி வருபவர்களின் வழியில் இருபது வருடங்களுக்கும் மேலாக பின்லாந்தில் வாழ்ந்து அந்த மண்ணின் வளங்களை அகழ்ந்தெடுத்து தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குத் தந்துள்ள ஈழத்தமிழரான உதயணன் என்ற -இரா. சிவலிங்கம் அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு போற்றுதற்குரியது.

கலேவலாவின் தமிழாக்கம் பற்றி மேலதிக விபரங்களை அறிய விரும்புவோர் www.helsinki.fi/~ramaling/kalevala-tamil/ என்ற இணையத்தளத்தில் கீழ்க்காணும் கட்டுரைகளைக் காணலாம்

1. கலேவலாவின் தமிழாக்கத்தில் பின்லாந்தின் ஹெல்சிங்கி பல்கலைக்கழகத்து ஆசிய ஆபிரிக்கக் கல்வித் திணைக்களத்தின் தலைவர் கலாநிதி அஸ்கோ பார்பொலாவின் அறிமுகக்கட்டுரையின் ஆங்கில, தமிழாக்கங்கள்.
2. இலங்கையில் கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய கலேவலா நூல் அறிமுக விழாவில் கலந்து கொண்ட இலங்கை, இந்திய, பங்களாதேஷ் நேபாளத்துக்கான பின்லாந்தின் தூதுவர் திரு பெஞ்சமின் பஸ்ஸின் உரை.
3. பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களின் ஆய்வுரை

நன்றி:

தேசம், இதழ் 6, January 2002

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் உலகளாவிய இலக்கியத் தேடல்

மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் - அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை ஓங்கும் -

இது மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பாடல் வரிகள். இதை ஆண்டாண்டு காலமாக மேடைகளிலும், கட்டுரைகளிலும் கேட்டும் வாசித்தும் பழகிவிட்டோம். இக்குரல் ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல்வேறு திசைகளுக்கும் பறந்துவிட்ட பின்னர் சற்றே ஓங்கி ஒலிப்பதாக உணரமுடிகின்றது. புலம்பெயர்ந்து சென்ற பறவைகளை நாடிவரும் ஊர்க்குருவிகள் சுடுதிரும்பியதும் அவர்களின் வாயிலும் பாரதியின் இவ்வரிகளே எளிதில் பதிவாகி விடுகின்றது.

பாரதி உண்மையில் தமிழ் சாகும் என்றுதான் சொன்னானா? இல்லையே. யாரோ ஒரு பேதை சொன்னவொரு பொல்லாத வார்த்தையை அல்லவா தன் கவிதை வரிகளுக்கிடையில் கோபத்துடன் குறிப்பிடுகின்றான்! கவிதையின் விரிவைப் பாருங்கள்.

இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன் -இனி
ஏது செய்வேன்? எனதாருயிர் மக்காள்
கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை - இங்கு
கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டீர்

புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை

சொல்லவும் கூடுவதில்லை - அவை
சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் - அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை ஓங்கும்

என்றந்தப் பேதை உரைத்தான் - ஆ!
இந்தவசையெனக் கெய்திட லாமோ?
சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்

இது பாரதியின் பாடலின் விரிவு. மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகுமா வாழுமா என்ற பட்டி மன்றம் நடத்துவதல்ல இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம். “சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்ற பாரதியின் மேற்குறிப்பிட்ட பாடலின் இறுதி இரு வரிகளையும் மெய்ப்பிக்கும்வண்ணம் வாழ்ந்துவரும் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களை ஓரளவாவது வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருவதே கட்டுரையாளரின் நோக்கமாகும்.

புலம்பெயர்ந்த முதற்கட்ட ஈழத் தமிழர்களின் வரலாற்றை 1870களில் இருந்து கணிக்கிறார்கள். அது மலாயாப் புலம்பெயர்வுக்கான காலம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலேயாவுக்குப் பொருளாதார நோக்கில் புலம்பெயர்ந்த நிகழ்வினையே நாம் ஈழத்தமிழரின் முதலாவது புலம்பெயர்வாகக் கருதுகின்றோம். 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்புலம்பெயர்வு இரண்டாவது உலகமகா யுத்தத்துடன் முடிவுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. அங்கு சென்று வாழ்ந்த எம்மவர்களின் இலக்கியப் பணிபற்றித் தனியானதொரு கட்டுரையில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

(பார்க்க: மலேசியத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு. பக்கம். 97)

இலங்கையில் இனப்படுகொலையின் விரிவாக்கத்தின்போதும் அதைத் தொடர்ந்து நிலவிய போர்க்காலச் சூழலிலும் புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் கட்ட ஈழத் தமிழர்களின் வரலாற்றை 1980களில் இருந்து கணிக்கிறார்கள். இக்கட்டுரையின் விரிவாக்கம், இரண்டாம் கட்டப் புலம்பெயர்வின்போது புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் தமிழியல் பங்களிப்பினையே இக்கட்டுரை கவனத்துக்கெடுத்துள்ளது.

இலங்கைக்கு அப்பால் மலேஷியா, சிங்கப்பூர், மொரிஷியஸ், தென்னாப்பிரிக்கா, பர்மா, டென்மார்க், பின்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நோர்வே, ரஷ்யா, சுவீடன், சவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து தெல்லாம் தமிழ் மொழி அகராதிகள் அந்த நாட்டு மொழிகளுடன் இணைந்து வெளியிடப்பட்டுவந்துள்ளன. இவற்றில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளிவந்த அகராதிகளில் பெரும்பான்மையானவை, ஈழத்தமிழரின் உலகளாவிய இடப்பெயர்வின் பின்னர் மீண்டும்செழித்து வந்துள்ளதை இந்த அகராதிகளின் வெளியீட்டு வருடங்களின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இப்படியாக புகலிடங்களில் வெளிவந்த அகராதிகளில், குறிப்பாக ஜேர்மனியில் வெளிவந்த சில தமிழ் அகராதிகள் பற்றி முதலில் பார்ப்போம்.

ஜேர்மனியில் வெளிவந்த முதல் தமிழ்மொழி அகராதியாக மொழி வழிகாட்டியும் ஜேர்மன்-தமிழ் அகராதியும் என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். இது பொன் (Bonn) நகரில் 1988இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஜேர்மன் தொழிலாளர் நலன்புரிச் சங்கத்தின் வாயிலாக இது வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்ததாக மார்ட்டின் ஹென்னிங் அவர்கள் 1989இல் பொன் நகரில் வெளியிட்ட தமிழ் ஆங்கிலம் ஜேர்மன், ஜேர்மன் ஆங்கிலம் தமிழ் சொல்லகராதியைக் குறிப்பிடலாம். இது ஜேர்மன் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம், சவிஸ் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் வெளியிடப்பட்டது. மூன்றாவதாக ஜென்ஸ் நெல்சன் அவர்களின் *German for all occasions* என்ற ஜேர்மன் தமிழ் மொழிநூலைக் குறிப்பிடலாம். இது *Gummer bach* என்ற இடத்திலிருந்து 1993இல் வெளியிடப்பட்டது. இவை ஈழத்தமிழர்களின் படைப்புக்களல்ல. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்காக - தமிழுக்காக ஜேர்மானியர்களால் வெளியிடப்பட்டவை.

அகராதிக்கலையில் புகலிடத்தில் வாழும் ஈழத்தமிழரின் பங்களிப்பைப் பற்றிய தேடலில் ஈடுபடுவோரால் தவிர்க்கப்படமுடியாதவராக ஈழத்துத் தமிழரான கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்கள் காணப்படுகின்றார். நீண்டகாலமாக ஜேர்மனியில் வாழ்ந்துவரும் இவர் தனிஒருவராக நின்று 1992 முதல் இன்று வரை ஐந்து மொழியியல் அகராதிகளை தமிழியல் உலகுக்குத் தந்துள்ளார். உயிரிலும் உணர்விலும் அகராதிக்கலையையே மூச்சாகக் கொண்டிருக்கும் ஒருவராலேயே இத்தகைய மிகப்பெரும் பங்களிப்பினை மொழியியலுக்கு வழங்கமுடியும். கனகசபாபதி சரவணபவன் 1980களில் ஜேர்மனிக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். 1992இல் முதலாவது அகராதியை 12 வருடகாலத்துக்குள் அம்மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று வெளியிட்டுள்ளார். இதற்கு உதவியாக இவர் கற்றுத்தேறிய பேராசன பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் விரிவுரையாளர்களும், இவர் ஜேர்மனியில் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றிய கிளீவ் நகர எல்லைப் பாதுகாப்பு குற்றத்தடுப்புப் பணியகத்தின் ஊழியர்களும் இருந்துள்ளனர்.

1992 இல் இவரது முதலாவது அகராதியான ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி தமிழகத்தில் காந்தளகத்தின் மூலம் அச்சிடப்பட்டு திருக்கோணமலை வெளியீட்டாளர்கள் என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1995இல் வெளியிடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் பின்னர் 1994இல் தமிழ்-தமிழ் ஜேர்மன் அகராதி அதே வெளியீட்டகத்தினால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது அகராதி நூல் டச்சு தமிழ் தமிழ் டச்சு அகராதியாகும். டச்சு மொழி ஆங்கில ஜேர்மன் மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது.

இம்மொழி நெதர்லாந்து, வட பெல்ஜியம் தென்னாப்பிரிக்க நாடுகளில் பரவலாகப் பேசப்படுவது. நாம் பேச்சுவழக்கில் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் கந்தோர், கேத்தல், போஞ்சி போன்ற சொற்கள் டச்ச்ச் சொற்களே.

தமிழகத்திலிருந்து குமரன் பதிப்பக உரிமையாளர் செ.கணேசலிங்கம் அவர்களின் பொறுப்பில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. சரவணபவனின் நான்காவது நூலான ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி 1008 பக்கங்களில் 2000ம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. முன்னைய மூன்று நூல்களையும் விட பலமடங்கு பக்கங்களுடன், கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் அணிந்துரையுடன் இது வெளியாகியுள்ளது.

சரவணபவனின் அகராதிப் பணிகளுள் உச்சத்தைத் தொடுவதாக நான் கருதுவது அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த அவரது பாரிய ஜேர்மன் அகராதியாகும். இது 2302 பக்கம் கொண்ட பாரியதொரு தொகுப்பு. சுமார் ஒரு லட்சம் சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கங்கள், 15ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விளக்க வாக்கியங்கள் மாணவர்களுக்கான பயனுள்ள பின்னிணைப்புகள் என்பவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக இந்தப் பாரிய அகராதியை திருக்கோணமலை வெளியீட்டாளர்கள் என்ற தனது வெளியீட்டு நிறுவனத்தின்மூலம் வெளியிட்டுள்ளார். 10 சென்ரிமீட்டர் தடிப்புள்ள இந்த நூல் திரு சரவணபவன் இதுவரை வெளியிட்ட அகராதிகளுள் பெரும்படைப்பாக உள்ளது.

டெனிஷ்-தமிழ், தமிழ்-டெனிஷ் சிறு அகராதி (*Dansk-Tamilsk, Tamilsk-Dansk mini Ordbog. Long Fog*) ஒன்றினையும் அண்மையில் டென்மார்க் நாட்டில் நான் பார்வையிட முடிந்தது. கிருஷ்ணநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை, நற்குணராஜா குழந்தை, *Per Pilekjaer*, கண்ணதாஸ் இராமலிங்கம், *Will Sutter*, சிவபாதசுந்தரம் வேலுப்பிள்ளை என்று பலர் இணைந்து இதனைத் தயாரித்திருந்தார்கள்.

ஸ்கன்டிநேவிய நாடுகளுள் ஒன்றான டென்மார்க் நாட்டில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்பவர் எழுத்தாளர் பாலமனோகரன். 1973இல் நிலக்கிளி என்ற நாவலைத் தந்த இவர் தொடர்ந்து 1974இல் குமரபுரம் மற்றும் கனவுகள் கலைந்த போது என்ற இரு நாவல்களையும் வீரகேசரிப் பிரசாரங்களின் வழியாகத் தந்திருந்தார். பின்னர் நந்தாவதி என்ற நாவலை 1985இல் சென்னை சோமு புத்தக நிலையத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டிருந்தார். பாலமனோகரனின் தீபத் தோரணம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 1977இல் சாவகச்சேரியில் மட்டுவில் திருக்கணித அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இவருக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசை பெற்றுத்தந்த நூல் இதுவாகும்.

இன்று தான் வாழும் டென்மார்க் நாட்டுச்சூழலிலும் அங்கு வாழும் டேனிஷ் மக்களின் மொழியை நன்கு கற்று, அவர்களது மொழியிலேயே தனது படைப்புக்களைச் சிருஷ்டித்து வருகின்ற அளவுக்கு மொழியாளுமை பெற்றவராகத் திகழும் திரு பாலமனோகரன் டேனிஷ் தமிழ் இலக்கியகர்த்தாக்களுக்கிடையே ஆரவாரமற்ற ஒரு இலக்கியப் பாலமாக இயங்கிவருகின்றார். அவஸ்திரேலியாவிலுள்ள கலாநிதி முருகர் குணசிங்கம் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் என்ற நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்கியவர் இவர். தான் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சில சிறுகதைகளை டேனிஷ் மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து 1991இல் ஒரு நூலாகவும் இவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார். 1993இல் டேனிஷ் தமிழ் அகராதியொன்றையும் இவர் தொகுத்திருக்கின்றார். இது டேனிஷ் மண்ணின் 11வது பிறமொழி அகராதியாக டென்மார்க் அரசினால் மதிக்கப்பெற்று அவர்களாலேயே நூலாகப் பதிப்பிக்கவும் பெற்றுள்ளது.

அகராதிகளின் உருவாக்கத்துக்கு, அந்த மொழியின் தொடர்பு மாத்திரம் காரணமாக இருந்துவிடுவதில்லை. மொழியின் தேவையும், அதனைப் பயன்படுத்தும் அந்நியரின் சமூகவியல் கண்ணோட்டமும், அந்தச் சூழலில் அந்நிய மொழியொன்றைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவையின் அழுத்தமும் இதற்கான காரணிகளுள் சிலவாகும். புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழரைப் பொறுத்தவரை மொழிவழி உணர்வு எம்மிடையே அதிகம் என்பது என் கருத்தாகும். எமது மொழியைப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாட்டில் பொதுத் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்த முடியாது போகும் வேளையில் பிற மொழியொன்றின் தேவை அங்கு தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. காலனித் துவவாதிகள் எப்படி எமது தமிழை அகராதிகளாக்கினார்களோ, அதே வழியில் இன்று நாம் அவர்களது மொழியை அகராதிகளாக்குகின்றோம் என்பது தனி ஒரு ஈழத்தமிழனுக்கு மட்டுமல்ல முழுத்தமிழ் இனத்திற்கும் பெருமைதரும் விடயமாகும்.

டென்மார்க்கில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மற்றொரு ஈழத்து எழுத்தாளர் திரு த. தர்மகுலசிங்கம் அவர்களும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியவர். இவர் டேனிஷ் மொழியிலிருந்து அனசனின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து தாய், பாட்டி என்று இரண்டு தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். தாய் 1996இல் அனசனின் 17 கதைகளைக் கொண்டதாக வெளிவந்திருந்தது. ஐந்தாண்டுகளின் பின்னர் 2001இல் பாட்டி என்ற தலைப்பில் மேலும் 14 கதைகளுடன் அடுத்த கதைத்தொகுதியை இவர் வெளியிட்டிருந்தார். கடந்த ஓகஸ்ட் 2007இல் தர்மகுலசிங்கத்தின் மேலும் இரண்டு மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை H.C.Anderson எழுதிய எனது வாழ்க்கை ஓர் அழகான கதை என்ற சுய வரலாற்று நூலும், டேனிஷ் மொழியிலிருந்து அவர் நேரடியாகத் தமிழாக்கம் செய்துள்ள அனசனின் கதைகள் என்ற பாரிய சிறுகதைத் தொகுப்புமாகும்.

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் வழியில் பிறநாட்டு இலக்கியங்களை தமிழில் கொண்டுவரும் முயற்சியிலேயே இதுவரை காலமும் தாயகத்திலும் தமிழகத்திலும் பலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நேரடியாக அந்த வேற்றுமொழியின் ஆளுமையை உள்வாங்கி, அந்த இலக்கியம் உருவாகிய மண்ணின் மணத்தையும், இலக்கியச் சுவையையும் குன்றவிடாமல் பேணி அதைத் தமிழில் அப்படியே தரும்போது முன்னைய மொழிமாற்றம்பெற்ற இலக்கியங்களின் வாசிப்புச் சுவையிலிருந்து பின்னையவை பாரிய வேறுபாடுகளைக் காண்பதை வாசகர்களால் உணர முடிகின்றது. இதுவே அனசன் கதைகளின் வாயிலாக தர்மகுலசிங்கம் அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள வெற்றியாகக் கருதுகின்றேன்.

ஹன்ஸ் கிரிஸ்தியன் அனசன், (அனசன் என்பது ஆங்கிலத்தில் அன்டர்சன் Anderson என்ற பெயரின் டேனிஷ் உச்சரிப்பாகும்) டேனிஷ் மக்களின் தேசிய இலக்கியகர்த்தா என்று வர்ணிக்கப்படுபவர். டென்மார்க்கில் உள்ள ஓடென்ஸே என்ற ஊரில் 02.04.1805இல் பிறந்தவர். தந்தை சப்பாத்துத் தைக்கும் ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி. ஆயினும் கல்வி அறிவு மிக்கவர். அவரது வளர்ப்பில் அனசன் வறுமையிலும் செம்மையாக வளர்க்கப்பட்டார். வடமொழிக்கு காளிதாசன் போல், தமிழுக்கு வளரூவர் போல், ஆங்கிலத்துக்கு ஷேக்ஸ்பியர் போல் டேனிஷ் மொழிக்கு ஓர் அருட்கொடையாக அனசன் கிட்டியுள்ளார். அவரது கதைகள் குழந்தைகளுக்காகப் புணையப்பட்டவை போலத் தோன்றினாலும் அன்றாட வாழ்க்கையில் அனைவருக்கும் பயன்தரும் ஆழமான சிந்தனைகளையும் சமூக நீதிகளையும் தளமாகக் கொண்டவை.

இறுகிப்போன யதார்த்தத்திலிருந்து நம்மை விடுவித்துக்கொள்ள வழிசொல்லும் பல கருத்துக்களை அன்சன் கதைகள் என்ற தர்மகுலசிங்கத்தின் நூலில் காணப்படும் தேர்ந்த 42 கதைகளில் நாம் தாராளமாக காணலாம். இதிலுள்ள பல கதைகளுடன் நாம் ஏற்கெனவே பரிச்சயமாகிவிட்டிருப்பது போன்ற உணர்வு நமக்கு அவ்வப்போது ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக சக்கரவர்த்தியின் புதிய ஆடைகளைக் குறிப்பிடலாம். தமிழில் சிறுவர் நாடகமாக இது ஏற்கெனவே பல இடங்களில் மேடையேற்றம் கண்டுள்ளது. நாம் சிறுவராகப் பாடிப்பழகிய “பருத்தித்துறையில் முட்டை விற்ற பவளக்கொடியின் கதையும்” அனசனின் படைப்பொன்றின் தழுவலே என்று அறியமுடிகின்ற போது வியப்பேற்படுகின்றது. அவரது “சிகப்புச் சப்பாத்துக்கள்” போன்ற கருத்தாழம் மிக்க கதைகள் நவீன வணிகமயமான உலகின் நன்னடத்தைக்குப் பாடம் புகட்டவல்லவை என்பதால் புதிய முகாமைத்துவப் பயிற்சி நூல்களிலும் இவை இடம்பெறுகின்றன என்று கூறியிருக்கின்றார் தர்மகுலசிங்கத்தின் பாட்டி என்ற அனசன் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியிருக்கும் கோபன்ஹேகன் விவசாயப் பல்கலைக்கழக இணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி நயூஸ்கந்தராஜா அவர்கள்.

கடற்கன்னி இங்கு குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு கதையாகும். டென்மார்க் நாட்டின் தலைநகரான கொபன்ஹேகன் துறைமுகத்தின் சிறப்புச் சிற்பமாக - *Landmark* ஆக வீற்றிருக்கும் பாறையில் அமர்ந்துள்ள கடற்கன்னியின் சிறிய சிலை அனசனின் கனவுலகப் பாத்திரமாகும். இலக்கியத்தினால் உயிர்ப்பும் சாகாவரமும் பெற்ற கலைவடிவம் இது. மேற்பாதி மனித உருவத்திலும், கீழ்ப்பாதி மீன் உருவத்திலும் உள்ள மச்சகன்னிகையே அந்தத் துறைமுகத்தில் கடற்கன்னியின் உருவில் சிலையாகிக் காத்துநிற்கிறாள்.

தர்மகுலசிங்கத்தின் அனசன் கதைகள் அனைத்தும் டேனிஷ் மொழியிலிருந்து நேரடியாக தமிழுக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டவை என்று முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஈழத்தமிழரின் புலப்பெயர்வின் காரணமாக ஏற்பட்ட நன்மைகளில் இந்த வகைப்பட்ட இலக்கிய வளர்ச்சியும் ஒன்றாகும். ஒரு அந்நிய படைப்பிலக்கியம் உருவாகிய மண்ணிலிருந்துகொண்டே அதன் வாழிடச் சூழலுக்குத் தம்மையும் உட்படுத்திக்கொண்டு அவ்விலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்து வழங்குவதன் மூலம், தமிழ் மொழியின் உலகளாவிய தன்மைக்குப் புலப்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் புதிய பரிமாணம் ஒன்றைத் தந்து வருகிறார்கள். இதுவரை ஆங்கில வழி மூலமான மொழிமாற்றங்களையே தரிசித்து வந்த எமக்கு, திரு தர்மகுலசிங்கம் போன்றோரின் வாயிலாக நேரடியான மொழிபெயர்ப்பில் பன்னாட்டு இலக்கியங்களைத் தமிழுக்குப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கின்றது. இந்த வகையில் எமது புகலிடத்து படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்கள் உலகத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை விரிவாக்கி இருக்கிறார்கள் என்று துணிந்து கூறலாம்.

இதேபோன்று பாரிசில் வாழும் ஈழத்துக் கவிஞர் கலாமோகன் அவர்களின் தமிழ்க் கவிதைகள் சிலவும் டேனிஷ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு (*Et Demain. K. Kalamohan. France*) தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

டேனிஷ் மக்களுக்கும் அவர்களின் மொழிக்கும் தமிழர்கள் புதியவர்கள் அல்லர். தென் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தரங்கம்பாடியிலே டேனிஷ்காரர் வணிகக் கோட்டை ஒன்றினை சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே நிறுவியிருந்தனர். கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட டேனிஷ் கடலோடிகள் அச்சக்கலையையும் பரந்தளவில் எம்மிடையே அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அக்காலத்திலேயே தமிழுடன் டேனிஷ் உறவு பல்வேறு காரணங்களுக்காக முகிழ்ந்துவந்துள்ளது. தமிழகத்திற்கான அவர்களின் பிரதான ஏற்றுமதி இரும்பாகும். அதை *pig Iron* என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். இந்த *pig Iron* தமிழில் தேனிரும்பு என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. டேனிஷ்காரரின் தொடர்பினாலேயே இப்பெயர் வந்ததென்பது மொழியியல் வரலாறு. தமிழ்நாட்டில் நிலைகொண்டிருந்த

இவர்கள் பின்னர் இலங்கையிலும் தமது இருப்பினை விரிவுபடுத்த 17ம் நூற்றாண்டில் முனைந்திருந்த போதிலும் இலங்கையில் அப்போதிருந்த ஒல்லாந்தருடன் போட்டியிட்டு வெல்ல முடியவில்லை. இருப்பினும் திருக்கோணமலையில் டேனிஷ் கடலோடிகள் காலான்றிச் சிறிதுகாலம் இருந்தமைக்கான வரலாறுண்டு.

தமிழ்மொழியில் அச்சான முதல்நூலை உருவாக்கியவர்களுள் டென்மார்க் நாட்டிலிருந்து கிறிஸ்தவ மதபோதனைக்காகத் தமிழகம் சென்ற பாதிரியார்களும் அடங்குகின்றனர். இத்தகைய தமிழ்- டேனிஷ் தொடர்பு பின்னாளில் வலுவற்றதாகி வரலாறாகிவிட்ட நிலையில் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் அரசியல் பொருளாதாரக் காரணிகளால் புகலிடம்தேடி ஸ்கன்டிநேவிய நாடுகளுக்குச் சென்ற ஈழத் தமிழர்கள்- குறிப்பாக டென்மார்க்கில் வாழ்த்தலைப்பட்ட எம்மவர்கள் அவ்வறவை புத்தெழுச்சியுடன் உலகத்தமிழரிடையே புதுப்பிக்க முனைந்திருப்பது பெருமைக்குரிய மற்றொரு விடயமாகும்.

கலேவலா என்பது மற்றொரு ஸ்கன்டிநேவிய நாடான பின்லாந்தின் தேசிய காவியமாக மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் மிகச்சிறந்த இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகவும் கருதப்படுகின்றது. மூன்று வருடகால ஆய்வின் வெளிப்பாடாக தமிழில் இது 480 பக்கங்களில் ஐம்பது பாடல்களின் 22,795 அடிகளைக் கொண்டதாக பின்லாந்தின் ஹெல்சின்கி பல்கலைக்கழகத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே இக்காவியம் 29 மொழிகளில் இதுவரை முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப் பெற்றும் 15 மொழிகளில் சுருக்கமாக மொழிபெயர்க்கப் பெற்றும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் முழுமையான மொழிபெயர்ப்பை ஆக்கிய பெருமைக்குரியவர், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் உதயணன் என்ற பெயரில் தனது தமிழ் சிறுகதைகள் மூலமும் தமிழ் நாவல்களின் மூலமும் அறிமுகமான திரு இராமலிங்கம் சிவலிங்கம் ஆவார். பின்லாந்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் உதயணனின் இத்தமிழாக்க முயற்சியின் பயனாக செய்யுள் நடையில் அமைந்த முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு 1994 இலும் இலகு தமிழில் அமைந்த உரைநடையில் கலேவலா என்ற நூல் 1999இலும் வெளிவந்துள்ளன.

நாட்டாரிலக்கியமான கலேவலா (*Kalevala*) பின்லாந்தின் கிராமங்களில் வாய்மொழிப் பாடல்களாக வழக்கில் இருந்துவந்தது. இக்காவியத்தின் மூல ஆசிரியர் ஏலியாஸ் லொண்ரொத் (*Elias Lonnrot*, 1802-1884) என்பவராவார். கிறிஸ்துவுக்குப் பின் முதல் ஆயிரம் ஆண்டுப்பகுதியில் நிகழ்ந்த ஸ்கன்டிநேவியக் கடல் வீரர்களின் தாக்குதல்களினால் ஏற்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட கலேவலாவின் போர்நடவடிக்கைகள் இப்பாடல்களின் பகைப்புலமாக

அமைந்திருந்த போதிலும் இப்பாடல்கள் போர்க் கருப்பொருளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. பண்டைய தமிழர்களின் கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் சிலப்பதிகாரம் காட்டுவது போன்று, பின்னிஷ் மக்களின் பண்டைய கலாச்சாரத்தின் விரிவான வர்ணனைகளை கலேவலாவில் நாங்கள் காணலாம். இவை பல இடங்களில் தமிழ் இலக்கியங்களில் காட்டிச்சென்ற எமது பண்டைய பாரம்பரிய கலாச்சாரங்களை மீளவும் எமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன.

குமாரசுவாமி ஜெயக்குமார் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட கவிவேழம் பாரதிபாலன், தாயகத்தில் நல்லூரைப் பிறப்பிடமாக்க கொண்டவர். திருகோணமலையைப் புகுந்த வீடாக்கி இப்போது டென்மார்க்கைத் தன் புகலிடமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியின் முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி வ.தெ.மாணிக்கனார் அவர்களால் இவருக்குக் கிடைத்த கவிவேழம் என்ற பட்டத்தை தன் பெயரின் முன்னால் பெருமையுடன் விரும்பித் தாங்கிவரும் பாரதிபாலன், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் அனைத்துலக உதவித் தலைவர்களுள் ஒருவராகவும் மேற்படி தமிழியல் இயக்கத்தின் ஸ்கண்டிநேவிய நாடுகளின் அமைப்பாளருமாகத் தன் சேவையை ஆற்றி வருகின்றார். கவிதைக் கனவுகள் என்ற இவரது கவிதைத் தொகுதி 1992இல் இலங்கையில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றிருக்கின்றது.

கவிவேழம் பாரதிபாலனின் கடற்கன்னி காவியம் என்ற நூலையும் 'இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். எச்.சி அனசனின் ஒரு சின்னக் கடற்பெண் என்ற காவியத்தையே இவரும் தனது பாணியில் தமிழாக்கித் தந்திருக்கின்றார். இது சென்னை மணிமேகலைப் பிரகரமாக 2002இல் வெளிவந்திருக்கின்றது. டென்மார்க் நாட்டின் தேசிய சின்னமாகக் கொள்ளப்படும் கடற்கன்னிகை பற்றியதான பாரம்பரிய மரபுவழிக் கதை இதுவாகும். இந்நூல் டென்மார்க் நாட்டின் தேசிய சின்னமான மீன்வாலுடன் கூடிய மனிதப் பெண் பற்றிய பிரபல்யமான நாட்டாரியல் கதையொன்றாகும். கடல் அரசனின் மகளான அவள் ஆழ்கடல் நகரத்திலிருந்து மனிதகுலத்தின் மீது தேடல் நடத்தியவள். அந்தத் தேடலை அவள் மனதில் ஏக்கமாக எழுந்தது. ஒரு மானிடனை விரும்பி, மனிதருள் இருக்கும் உயர் சிறப்புகளைத் தானும் அடைய எத்தனித்துத் தோற்றுப்போய் பின்னர் உயிர்த்தியாகம் செய்து அமரத்துவம் அடைகின்றாள்.

விலங்குப் பண்ணை என்ற நூல் ஜோர்ஜ் ஓர்வல் எழுதிய *Animal Farm* என்ற ஆங்கில மூலநூலின் தமிழாக்கமாகும். அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நல்லைக்குமரன் குமாரசாமி அவர்கள் உதயம் வெளியீடாக இந்நூலை 2005இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். மேலை நாடுகளில்

உயர்வகுப்புகளின் பாடநூலாகவும், பின்னர் ஆங்கிலத் திரைப்படமாகவும் இந்நாவல் ஏற்கெனவே வெளிவந்து பிரபல்யமாகியிருந்தது. இரண்டாம் உலக யுத்த காலகட்டத்தில் உலக அரசியல் பற்றி அங்கதச் சுவையுடன் பிரிட்டனில் எழுதப்பட்ட நாவல் இதுவாகும். இக்கதையின் மூலக்கரு 1937இல் ஸ்பானிய உள்நாட்டு யுத்தத்தின்போது மூலநூலாசிரியர் இணைந்து போரிட்டவேளை ஸ்பானிய இடதுசாரிகளான கம்யூனிஸ்டுகள் பூண்டோடு சுத்திகரிக்கப்பட்டதைக் கண்கண்ட காட்சிகளால் மனதில் உருவானதாகும். ஹிரோஷிமா அணுக்குண்டு வீச்சையடுத்து ஐப்பான் சரணடைந்த மாதத்தில் வெளியாகிய நாவல் இது. ஓர்வேல் இந்நூலில் அரசு பயங்கரவாதம், பிரச்சாரம், புரட்சிப் பாதையில் சந்திக்கும் துரோகத்தனங்கள் ஆகியவற்றின் அராஜகங்கள் பற்றி அனுபவரீதியாகக் குறிப்பிடுகின்றார். பேசுவதற்கும், சிந்திப்பதற்குமான பூரண சுதந்திரம், மேற்குலகின் வளர்ச்சிக்கு மூலாதாரமாக இருப்பதை இந்நூலில் ஆங்காங்கே கோட்டுக் காட்டுகின்றார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மற்றொரு ஈழத்துப் படைப்பாளியான எஸ்பொன்னுத்துரை என்னும் எஸ்.பொ புலம்பெயர்ந்த வாழ்விலும் எழுத்துத் துறையிலும் பதிப்புத்துறையிலும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துச் செயற்படுபவர். தனது மித்ர வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக ஈழத்தவரின் நூல்களை மாத்திரமல்லாது தமிழ் இலக்கிய உலகின் அனைத்து மூலைகளிலிருந்தும் எழுத்தாளர்களை இனம்கண்டு தன் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக அவர்களது படைப்பிலக்கியங்களுக்கு நூல் வடிவம் வழங்கி வருபவர். இவர் ஹால என்ற பெயரில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாவலை எழுதியிருக்கிறார். செம்பென் ஓஸ்மான் ஆபிரிக்க மூலநூலாக எழுதிய ஹால, எஸ்.பொவின் கைவண்ணத்தில் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குக் கிட்டியிருக்கிறது. சென்னை: தமிழினி பதிப்பகம், 1999இல் இதை வெளியிட்டிருந்தது.

மூல நூலாசிரியர் செம்பென் ஓஸ்மான் ஒரு எழுத்தாளரும் திரைப்பட இயக்குநருமாவார். மீனவராகத் தன் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த இவர் யுத்தத்தின் பின்னர் கப்பல் திருத்தும் தொழிலாளியாகி, தொழிற்சங்க ஈடுபாட்டில் அந்த அனுபவங்களைத் திரட்டி நாவலாக எழுதத் தொடங்கியவர். ஹால (Xala- ஆண்மையற்ற) இவர் எழுதி இயக்கிய திரைப்படமாகவும் நியு யோர்க்கில் வெளிவந்தது. ஆபிரிக்க சமுதாயத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் வாரிசுகளாக முகிழ்த்துள்ள மத்தியதர வர்க்கத்தின் ஆடம்பரத்தையும், பாரம்பரியமான ஆபிரிக்க நம்பிக்கைகளையும் மிகச் சாமர்த்தியமாக இந்நாவலில் அவர் இழைத்துள்ளார். ஆபிரிக்கச் சமூகத்தில் நிலவும் ஆண்-பெண் உறவுகள் பற்றி யதார்த்தமாகவும் ஆழமாகவும் இந்நாவல் பேசுகின்றது. ஆபிரிக்க மொழியிலிருந்து நேரடியான தமிழ் வாசகருக்கு ஹால வந்தடைந்திருக்கின்றது.

கில்கமேஷ் காவியம் உலகில் தோன்றிய முதல் இலக்கியம் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. லண்டனில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் வைத்திய கலாநிதி எஸ்.தியாகராஜா, சென்னை இராமநாதன் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 2002இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார். உலகில் முதன்முதலாக மனித கரங்களால் எழுதப்பட்ட இலக்கியம் என்று கருதப்படும் இந்த சுமேரிய இலக்கியம் கலாநிதி தியாகராஜாவினால் ஆங்கில மொழிமூலமாகத் தமிழுக்கு மொழி பெயர்க்கப்பெற்றுள்ளது. 4700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சுமேரிய நாட்டில் உருக் என்ற நகரை தாபித்து ஆண்ட மன்னனின் பெயரே கில்கமேஷ். அவனது வரலாறு அவனது ஆட்சிக்காலத்திலேயே இதிகாசக் கதைகளாக சுமேரிய மொழியில் களிமண் வில்லைகளில் எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்தன. பின்னர் எழுந்த அக்காடியர்களால் கி.மு.2200-1800 காலப்பகுதியில் கில்கமேஷ் காவியம் அக்காடிய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு களிமண் சாசனங்களில் எழுதிப் பேணப்பட்டது.

19ம் நூற்றாண்டில் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் புதையுண்டு கிடந்த நகரங்களை அகழ்ந்து வெளிக்கொண்டுவரும் வேளை, இந்தக் களிமண் சாசனங்கள் தோண்டியெடுக்கப்பட்டு மீண்டும் உலகுக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டப்பட்டன. கில்கமேஷ் காவியத்தை ஒரு வீரசாகசக் கதையாக, அறிநிலை உணர்த்தும் கதையாக, துன்பியல் நாடகமாக பல்வேறு மட்டங்களில் மதிப்பிடப்படலாம். சாதாரணமான அன்றாட வாழ்வுக்கு அப்பால் வித்தியாசமான அனுபவங்களைச் சந்திக்க விரையும் மனிதசுபாவம், அறிவை விரிவாக்கிக் கொள்ள விழையும் உந்துதல், இறவாமல் என்றுமே நிரந்தரமாக வாழக்கூடிய வழியைத் தேடும் ஆர்வம், இறுதியில் மனிதவாழ்வின் நிலையாமையை உணரும்போது ஏற்படும் ஏமாற்றம் இவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்ததே கில்கமேஷ் காவியம்.

ஈழத்தமிழருக்குப் பிறந்த மண்ணிலே கிட்டாத பல வாய்ப்புக்கள் புகுந்த மண்ணிலே கிட்டியுள்ளன. தொழில் பெறச் சுதந்திரமும், அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வளமான உயர்கல்வி வாய்ப்புக்களை எவ்விதத் தரப்படுத்தலும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இன்றி உலகின் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களில் வழங்க வாய்ப்பும் கிட்டியது. புகுந்த நாட்டின் தேசிய மொழியைக் கற்று அதன் பலத்துடன் தொழில்வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொள்வதுடன் மட்டுமல்லாது அந்தத் தேசிய இனத்துடன் சில எல்லைகள் வரையாவது சென்று கலந்துறவாடும் புதிய அனுபவங்கள் கிட்டியிருக்கின்றன. இத்தாலி, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், டென்மார்க் போன்ற நாடுகளிலே தாம் கற்ற அந்நாட்டுத் தேசிய மொழிகளுக்கூடாக அவர்களது இலக்கியங்களையும் இலக்கியவாதிகளையும் மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற இடைத்தரகரின்றி நேரடியாக நுகரும் வாய்ப்பினையும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் குறிப்பாக இரண்டாம் தலைமுறையினர் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதன் வழியாக புகலிட

நாட்டின் வளமான புதிய இலக்கிய உலகுக்குள் சாவதானமாகச் சஞ்சரிக்க அவர்களால் முடிகின்றது.

பிரான்சில் வாழும் ஒரு தமிழ் படைப்பாளியால் விக்டர் ஹியூகோ, அலெக்சாண்டர் டூமாஸ், மாப்பசான், போல் சார்த்தர் ஆகியோருடைய இலக்கிய மேதமைக்குள் மொழிபெயர்ப்புகளுடாகவன்றி நேரடியாகவே நுழைந்து பார்க்க முடிகின்றது. இதனால் மற்றையோருக்கு தாயகத்தில் எட்டாக்கனியான சுவையான பல இலக்கிய உணர்வுகளையும் சுகானுபவங்களையும் கண்டு உணர்ந்து தமது படைப்புக்களுள் புத்தவம் புலம்பெயர்ந்தோரால் முடிகின்றது. இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் அந்த அழியா இலக்கியங்களையும் இலக்கிய மேதைகளையும் “யாம் பெற்ற இன்பம் பெறாக இவ்வையகம்” என்ற முதுமொழிக்கேற்ப தமிழிலும் பதிந்துவைக்க முடிகின்றது. இந்த அதி உன்னதமான வாய்ப்பினை புலம்பெயர்ந்த அனைவரும் பெற்றிருந்தபோதிலும், எம்மவரில் ஒருசிலரே அதனை உணர்ந்து உள்வாங்கி, பதிவாக்கி வரலாறாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர்.

அ.முத்துலிங்கம் கனடாவில் தற்போது வாழ்ந்துவரும் ஈழத்துப் படைப்பாளி. உலகத்தமிழ் இலக்கியங்களையும் எமது கவனர்ப்பைப் பெறவேண்டிய படைப்பாளிகளையும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பாரிய பணியை அவர் ஆரவாரமில்லாமல் அமைதியாகச் செய்துவருகின்றார். கடிசாரம் அமைதியாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற இவரது நூல் சென்னை, உயிர்மை பதிப்பக வெளியீடாக 2006இல் வெளிவந்திருக்கிறது. தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பார்வையில் உலகத்து இலக்கியம் பற்றிய கருத்துக்களைப் பதிவுசெய்யும் இந்நூலில், தன் எழுத்தாள நண்பர்களிடம் சமீபத்தில் அவர்களைக் கவர்ந்த புத்தகம் என்ன, அது ஏன் கவர்ந்தது என்று கேட்டு அவர்களது பகிர்தலை இங்கு நூலாக்கியிருக்கிறார். இதில் அம்பை, சாரு நிவேதிதா, இரா.முருகன், காஞ்சனா தாமோதரன், பி.ஏ.கிருஷ்ணன், மனுஷ்ய புத்திரன், நாஞ்சில் நாடன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், சுஜாதா, வாசந்தி, அசோகமித்திரன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, ஜெயமோகன், பொ.கருணாகரமூர்த்தி, மாலன், அ.முத்துலிங்கம், பாவண்ணன், ஷோபாசக்தி, சுகுமாரன், வெங்கட்சாமிநாதன் ஆகிய 20 படைப்பாளிகள் தத்தமது விருப்பத்துக்குரிய உலக இலக்கிய நூல்களைப் பற்றிய உணர்வுகளைப் பதிவுசெய்திருக்கின்றனர்.

வியத்தலும் இலமே என்பது அ.முத்துலிங்கம் எழுதிய மற்றுமொரு நூல். நாகர்கோவில்: காலச் சுவடு பதிப்பகம், 2006இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தது. தமிழ் இலக்கியத்துக்கு உலகத்துப் படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சி இது. இது ஒரு நேர்காணல்களின் தொகுப்பு. முத்துலிங்கம் நேர்கண்டவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் எழுத்தாளர்கள், எளிதில் அகப்படாத புகழ்பெற்ற இவர்கள் தமிழர்களுக்கு அதிகம்

பரிச்சயமில்லாதவர்கள். மிகச்சுவாரஸ்யமான இவர்களது நேர்காணல்கள் வாசகர்களை பரந்ததொரு உலகவாசிப்பிற்கு இட்டுச்செல்கின்றது. அமினாட்டா :.போர்னா, அகில் சர்மா, டேவிட் செடாரிஸ், டேவிட் பெஸ்மோஸ்கிஸ், கிறிஸ் :.பிலார்டி, மொகமட் சனீகு அலி, ஷ்யாம் செல்வதுரை, ஜெனி வீவ், ஜோர்ஜ் எல்ஹார்ட், வார்டென் கரியோ, டேவிட் ஓவன், டீன் கில்மோர், மேரி ஆன் மோகன்ராஜ், மார்கிரட் அட்லூட், டேவிட் செடாரிஸ், ரோபையாஸ் ஷூல்:ப், :.பிராங்க் மக்கொர்ட், பிரிஸ்கி கா:வ்மன், எலெய்ன் பெய்லீன், அலிஸ் மன்றோ ஆகிய இருபது பேரின் நேர்காணல்கள் இத்தொகுப்பில் பதிவாகியுள்ளன. புலம்பெயர் வாழ்வியலில் தான் சந்தித்த இவர்களைத் தமிழ் வாசகனுக்கும் அறிமுகமாக்கும் பணி புலம்பெயர் வாழ்வியலின் வழியாகவே இவருக்கு எளிதில் கைகூடியது எனலாம்.

புகலிட வாழ்வில், எம்மில் பலர் இன்னமும் தாயக நினைவுகளில் முற்றாக மூழ்கி அந்த உலகிலேயே 25 வருடங்கள் கழிந்த நிலையிலும் விடாப்பிடியாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டும் இலக்கியம் படைத்துக்கொண்டும் வாழ்கின்றார்கள். தமது அந்நிய மொழியறிவை தொழில்வாய்ப்புக்காக மாத்திரமன்றி, இலக்கிய நுகர்விற்காகவும் விருத்தியாக்கி ஈழத்து சமகாலத் தமிழ் இலக்கியங்களை புகலிட மொழிகளில் கொண்டுசென்று சேர்க்க முயலவேண்டும். அதே போல புகலிட இலக்கியங்களையும் தமிழ் மொழியில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். எம்மால் இது முடியாது போகுமிடத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்காவது இதற்கான பயிற்சியையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்க வேண்டும்.

புகலிடத்தில் தற்போதுள்ள வாழ்வியல் சூழலில் பன்னாட்டு இலக்கியங்கள் தமிழில் வெளிவருவதற்கான சாத்தியம் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன. புகலிடத் தமிழ்க் குழந்தைகள் குறிப்பாக இரண்டாம் தலைமுறையினர் தத்தம் வதிவிட நாடுகளில் தேசிய மொழிகளில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளதனால், அவர்கள் பல புகலிட இலக்கியங்களைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெறுகின்றார்கள். இதுவரை காலமும் தாயகத்தில் கிடைத்திராத ஒரு இனிய அனுபவத்தை இந்த இரண்டாம் தலைமுறைத் தமிழ்க் குழந்தைகள் உலகெங்கிலும் இருந்து பெற்று வருகின்றார்கள்.

ஆங்கிலம், ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, டேனிஷ் என்ற பல்வேறு மொழிகளிலும் வழங்கும் இலக்கியங்களை அவர்கள் நேரடியாகச் சுவைக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. ஓரளவு தமிழிலும் அவர்கள் புலமை பெற்றவர்களாக இருந்தால், அவற்றைத் தமிழாக்கும் வாய்ப்பையும், தமிழில் உள்ள இலக்கியங்களை அந்தந்த மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் ஞானத்தையும் அவர்கள் காலக்கிரமத்தில் பெறுவார்கள் என்பது உண்மை. இத்தகைய சிறுவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை ஆதரிக்கும் வகையில் புகலிடத்திலுள்ள தமிழ்ப் பள்ளிகள் பட்டறைகளை ஒழுங்கு

செய்து வருவதாகவும் செய்திகள் கிட்டுகின்றன. இது ஒரு ஆக்கபூர்வமான விடயமாகும்.

பன்னாட்டு இலக்கியங்களில் செழுமைபெற்ற படைப்புகளை மூல மொழியிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழுக்குச் சுவைகுன்றாது கொண்டுவந்து சேர்த்த புலம்பெயர்ந்து சென்ற எம்மவரைப் பற்றியே அதிகம் இங்கு பேசியுள்ளோம். தமிழரின் வரலாற்று மூலங்களைத் தேடி உலகில் மூலை முடுக்குகளில் தேடல் தாகத்துடன் வலம்வரும் எம்மவர் பலரைப்பற்றியும் இங்கு ஒரு பதிவுக்காகக் குறிப்பிடலாம். அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து தமிழ் ஆய்வுப்பணியாற்றும் கலாநிதி முருகர் குணசிங்கம் உலகெங்கிலும் உள்ள ஆய்வு நூலகங்களுக்குள் நுழைந்து அங்கு பேணப்பட்டுவரும் ஈழத்தமிழரின் வரலாற்று மூலாதாரங்களைத் தேடிக்கண்டறிந்து அவற்றை மீளவும் எமக்குப் படையலாக்கி வருவதை அவரது அண்மைக்கால நூல்களிலிருந்து அனைவரும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

முன்னர் ஒரு காலத்தில் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள் தனது *Tamil Culture* என்ற தமிழியல் ஆய்வு இதழில், நியூசிலாந்தில் ஒரு தொல்பொருள் காட்சியகத்தில் தமிழ் பெயர் பொறித்த கப்பலில் பயன்படுத்தப்படும் பெரிய மணியொன்றினைக் கண்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தத் தகவலை அடிப்படையாகக்கொண்டு நியூசிலாந்தின் வெலிங்டன் மாநிலத்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழரான ஆ.தா.ஆறுமுகம் விரிவான ஆய்வினைத் தொடங்கினார். நியூசிலாந்தின் மௌரியர்கள் எனப்படும் பழங்குடியினர் வாழும் பிரதேசமொன்றிலிருந்து கிழங்கு அவிப்பதற்கான ஏதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த இந்த மணியை - அந்தத் தமிழ்மணி பற்றியும் (வெலிங்டன் அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாப்பாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அந்த மணிக்கும் *Tamil Bell* என்றுதான் பெயரிட்டுள்ளார்கள்). அதனோடு ஓட்டியதாக 15ம் நூற்றாண்டில் அங்கு *Raglan* பகுதியில் புதையுண்ட மரக்கலம் ஒன்று பற்றியும், அதிலிருந்த பிரித்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பட்டயமொன்று ஆய்வாளர்களால் அங்கு தொலைக்கப்பட்டது பற்றியும் பல சுவையான தகவல்களைத் தன் தேடலின்போது பெற்றுக்கொண்டார்.

இத்தகவல்களையெல்லாம் நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள் என்ற தலைப்பில் ஒரு ஆய்வு நூலாகவும் தந்திருக்கிறார். இந்த மணியும் இந்த மரக்கலத்திற்கு உரியதென்பதே ஆய்வாளரின் கருத்தாகும். நியூசிலாந்தின் *Christ Church* என்ற இடத்தில் காணப்படும் *Weka Pass* குகை ஓவியங்களையும் தமிழர் சார்ந்ததாக நிறுவ முனையும் திரு ஆ.தா.ஆறுமுகம், அதற்கு ஆதாரமாக அவ்வோவியங்களில் செறிந்து காணப்படும் திரிசூலக் குறியையும், கவனத்திற்கெடுத்துள்ளார். நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள் என்ற இந்நூல் ஜனவரி 2007இல் நியூசிலாந்தின், வெலிங்டன் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாக மலர்ந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம், புன்னாலைக்கட்டுவனில் பிறந்து தெல்லிப்பளை மேற்கில்

வளர்ந்து, இளவாலையில் திருமணம் செய்த தமிழாசிரியரான பண்டிதர் ஆறுமுகம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம்பெற்றவர். மு-ஒட்டுசுட்டான் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பணியாற்றியபின் 1985இல் ஓய்வுபெற்றவர். தற்போது நியூசிலாந்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவருகின்றார்.

முதலாம் தலைமுறையினரின் தமிழ்சார்ந்த பணிகளுக்குத் தாம் ஒன்றும் சளைத்தவர்கள் அல்லர் என்று இரண்டாம் தலைமுறையினரும் இன்று புலம்பெயர் நாடுகளில் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். சர்வதேசப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்ச் சங்கங்களை அமைப்பதிலிருந்து, தமிழின் பெருமையையும் அதன் ஆழமான கலாச்சாரத்தையும், பண்பாட்டையும் தமது பள்ளித் தோழர்களான பிறமொழியினருக்குத் தெரிவிப்பதுவரை அவர்கள் களமிறங்கிவிட்டார்கள் என்று தெரிகின்றது. இதற்கு புகலிடத்தில் இயங்கிவரும் வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் மேலும் சுதந்திரமான களம் அமைத்துக் கொடுத்து வருகின்றன.

மலரும் மொட்டுக்கள் என்ற தலைப்பில் 2005இல் ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. நடாமோகன் நாடாத்தும் லண்டன் தமிழ் வானொலி நிகழ்வுகளில் பங்குகொண்ட சிறுவர்கள் இணைந்து படைத்த 125 பக்கம் கொண்ட நூல் இதுவாகும். இதில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சிறுவர்களால் தத்தம் புகலிட நாட்டுத் தேசிய மொழிகளில் வழக்கிலிருந்த குட்டிக்கதைகள் உள்வாங்கப்பட்டு தமிழில் அவை லண்டன் தமிழ் வானொலியில் மலரும் மொட்டுக்கள் என்ற சிறுவர் நிகழ்ச்சியின்போது வாசிக்கப்பட்டன. ஐரோப்பிய ஸ்கன்டினேவிய பாடசாலைகளில் பயிலும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுவர் சிறுமியர் இந்நிகழ்ச்சியில் ஆவலுடன் இணைந்து தத்தம் கதைகளை வானொலியின் வாயிலாக வழங்கினார்கள். உலகத்து நாட்டார் கதைகளும், தமிழில் அதுவரை அறியப்படாத பல நீதிக்கதைகளும் இவ்வகையில் தமிழில் நுழைய வாய்ப்பினை லண்டன் தமிழ் வானொலி வழங்கியிருந்தது. இப்படி படிக்கப்பட்ட 92 குட்டிக்கதைகள் இந்நூலில் நிகழ்ச்சித் தலைப்பையே நூலின் தலைப்பாகக்கொண்டு தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. ஜேர்மனி உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தலைவர் பரம. விசுவலிங்கம் அவர்களின் விதப்புரையுடன்கூடிய இந்நூல் கொழும்பில் அச்சிடப்பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இளைய தலைமுறையினரின் படைப்புக்களில் மற்றுமொரு மைல்கல்லாக அமைவது ஜேர்மனியிலிருந்து முற்று முழுதாக ஜேர்மன் மொழியில் வெளிவந்திருக்கும் *Die leckere tamilische Küche* டீ லெக்கர தமிழிஷ் குஷ்” என்ற தலைப்பிலான ஒரு அழகான படைப்பு. தமிழில் சுவையான தமிழ் உணவுகள் என்றும் இந்நூலுக்குத் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலைப்பிலும், முகவுரையிலும், சமையல் குறிப்பின் தலைப்புகளிலும் மாத்திரமே தமிழ் மொழி

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முற்று முழுதாக ஜேர்மன் வாசகரையும், ஜேர்மன் மொழி தெரிந்த தமிழ் இளந்தலைமுறையினரையும் கருத்திற்கொண்டே இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை எழுதியவர் ஜோர்ஜ் டயஸ் என்ற இரண்டாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த புகலிடத் தமிழ் இளைஞர் ஒருவர். தாயார் புஷ்பராணி ஜோர்ஜ் ஏற்கெனவே ஈழத்து ஆக்க இலக்கியத்துறையில் அறிமுகமானவர். பருத்தித்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட புஷ்பராணி ஜோர்ஜ் 1988இல் தன் குடும்பத்தினருடன் புலம்பெயர்ந்து ஜேர்மனியில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

ஜோர்ஜ் டயசின் நூலின் தலைப்பைப் பார்த்ததும் ஏதோ முற்று முழுதான சமையல் கலை நூல் என்ற உணர்வினை ஏற்படுத்திவிடக்கூடும். ஆனால் இந்த நூலை ஆழமாக உள்வாங்கும்போது, ஈழத்துத் தமிழரின் சுவையான சமையல் கலையை மாத்திரம் ஜேர்மனியர்களுக்குப் புரிய வைக்கும் நூல் இதுவல்ல என்ற உண்மை வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றது. அதற்கும் பல படிக்கல்கள் மேலாகச் சென்று, ஈழத்தமிழரின் வரலாறு, பண்பாடு, Foodculture என்று கூறப்படும் உணவுக் கலாச்சாரத்தை புகலிடமொன்றின் அந்நியருக்கு அதுவும் - அவர்களின் தாய்மொழியில் வழங்குவதனுடாக - ஈழத்தமிழரின் விழுமியங்களை பெருமைமிகு வாழ்வியல் வழிமுறைகளை, பாரம்பரியமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரும் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களை இந்நூல் புரியவைக்கின்றது.

இந்நூலின் முன்னுரையில் ஜோர்ஜ் டயஸ் குறிப்பிட்டுள்ள வாசகம் என்னைக் கவர்ந்தது.

“பிற பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுடன் சரிக்குச் சமமாகத் தலை நிமிர்ந்து அவர்களுக்கு எம் மரபுப் பண்புகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் எங்கள் கண்டுபிடிப்புகளையும் எம் வெற்றிகளையும் அறிமுகப்படுத்துவது பிறநாட்டவர்களுக்கும் நன்மை பயப்பதுடன் எமக்கும் ஆத்மதிருப்தியையும் பெரு மகிழ்வையும் தருமென்பது திண்ணம்”

என்று குறிப்பிடும் ஜோர்ஜ் டயஸினது அறிமுக வாசகம் - அது ஒரு புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழ்க் குடும்பத்தின் இரண்டாம் தலைமுறை இளைஞன் ஒருவனிடமிருந்து வெளிவருவதால் மிகுந்த அவதானத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் பெறுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழரின் வாழிடமும் பண்பாடும் எனத் தொடங்கும் நூலின் அறிமுகப் பக்கம் ஜேர்மன் வாசகருக்கு புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் தாயகத்தின் நிலவமைப்பையும் தாவர வளத்தையும் அவர்கள் விட்டு வந்துள்ள செழுமையான பண்பாட்டையும் வரலாற்றையும் வண்ணப் படங்களுடன் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது. அதையடுத்து சிங்களத்தையும் சிங்களவரின் பண்பாட்டையும் சிறிது கூறி, தமிழரின் மொழியை அதன் வரிவடிவங்களை கோடிட்டுக்காட்டி, அவர்களது

வாழ்வியல் அறிமுகத்திற்கு வருகின்றது. அதையடுத்து இலங்கையும் அதில் தமிழரின் வாழிடப் பிரதேசமும் என்ற பகுதி வரைபட, புகைப்பட உதவியுடன் இரத்தினச் சுருக்கமாக, தமிழரின் தாயகத்தை விளக்கி விரிகின்றது. ஈழத்தின் தாவர வளம், விலங்கு வளம் பற்றிய புகைப்படத் தொகுப்புடன் தொடரும் இந்நூல் தொடர்ந்து தமிழர் கலாச்சாரம் பற்றி அவர்களது மரத்தடி வழிபாடு பற்றி, கிடுகு வேலிப் பாரம்பரியம் பற்றி, திருமணத்தில் தாலி பற்றி ஒவ்வொன்றாகக் குறிப்பிட்டு அந்நிய தேசமொன்றின் வாசகரை தான் முற்றும் அறிந்திராத தமிழரின் தாயகத்தின் கிராமமொன்றுக்கு மானசீகமாக அழைத்துச் செல்கின்றது.

இப்படியாக பல்வேறு யுக்திகளினூடாக, படிப்படியாக வாசகரை சமையலறை வரை நகர்த்திச் செல்லும் ஜோர்ஜ் டயஸ் இப்பொழுது தமிழரின் நாளாகத்தின் முக்கிய அங்கமான வாசனைத் திரவியங்கள், சுவையூட்டும் தானியங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட வருகிறார். ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் தனித்தனி வாசனைத் திரவியங்களுக்கு வழங்கி தெளிவாக அவற்றை விளக்கிச் செல்கிறார். மிளகாய் என்ற பக்கத்தில் செத்தல் மிளகாய், பச்சை மிளகாய் ஆகியவற்றை பசுமைமிகு புகைப்படங்களாகத் தந்திருப்பதுடன் பழுத்துக் குலுங்கும் மிளகாய்ச்செடிகளையும் படம்பிடித்து அதன் மூலத்தையும் வாசகருக்கு அறிவிக்கிறார். இப்படியே இஞ்சி, மஞ்சள், வெந்தயம், மிளகு, மரக்கறிகள், தேங்காய், வாழை, பனை, பழங்கள் என்று தான் பின்னர் தனது உணவுத் தயாரிப்புக்குப் பயன்படுத்தப்போகும் பதார்த்த வகைகளுக்கான மூலப்பொருட்களை அதன் பிறப்பிடத்திலிருந்து வாசகருக்கு விளக்கிவைத்திருக்கும் ஜோர்ஜ் டயஸின் இந்தச் சுவையான தமிழ் உணவுகள் என்ற நூலை வெறும் சமையல் கலை நூல் என்று மாத்திரம் குறிப்பிடவே முடியாதுள்ளது.

ஜோர்ஜ் டயஸ் இந்நூலை உருவாக்கியதற்கான காரணத்தையும் தன் முன்னரையில் தெளிவாக முன் வைக்கிறார். இந்நூலின் உருவாக்கத்தின் நோக்கம், எம் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின், உன்னத சமையற் கலையையும், அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூலப்பொருட்களையும் குறிப்பாக, எமது பிராந்தியங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மருத்துவ குணாம்சம் பொருந்திய பலசரக்கு வகைகள், தானியங்கள், பல்வேறு கீழைத்தேய மரக்கறி வகைகள், கிழங்கு வகைகள், கீரை வகைகள் முதலியவற்றையும், பாரம்பரிய தமிழர் சமையற்கலையின் சிறப்பையும் மேம்பாட்டையும் பிறநாட்டவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதுடன் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு எமது முன்னோர்கள் தேடி வைத்த ஆரோக்கிய வாழ்வின் வழிமுறைகளையும் புதிய சக்தியையும் மகிழ்ச்சியையும் எற்படுத்துவதே இந்நூலின் படைப்பாளி ஜோர்ஜ் டயஸ், இப்பாரிய பணியை முன்நின்று நடத்தி முடித்தமைக்குக் காரணம் என்கிறார். உலகில் மிக நாகரிகமான உணவுப் பழக்கங்களை மேலை நாட்டவரே கொண்டுள்ளனர் என்ற மாயையை இந்நூல் குறைந்த பட்சம் ஜேர்மனியரிடையேயாவது அவர்களது மொழியிலேயே விளக்கி அதை

நீக்கி வைக்கும் வலுவைப் பெற்றிருக்கிறது. ஜேர்மனியர்களின் பார்வையில் தமது நாட்டில் அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் என்ற ஒரு இனம் பற்றிய விரிவான பார்வையை இந்நூல் புகலிடத்தில் உருவாக்கியுள்ளது.

அவுஸ்திரேலியாவின் முருகர் குணசிங்கம், நியூசிலாந்தின் ஆ.தா.ஆறுமுகம், டென்மார்க்கின் தர்மகுலசிங்கம், ஜேர்மனியின் சரவணபவான், லண்டனின் என்.செல்வராஜா, பின்லாந்தின் உதயணன் போன்று இன்னும் பலர் தத்தம் புகலிட தேசங்களில் இருந்துகொண்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுய நிதிவளத்துடன், தனி மனித முயற்சிகளாகப் பல தமிழியல் ஆய்வுகளையும், இலக்கியத் தேடல்களையும், வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் இன்றும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரினதும் பணிகள் விரிவான பதிவுக் குள்ளாகப் படவேண்டியவையாகும். நாளை அவர்களது வழித்தோன்றல்களும் தமது முன்னோரின் பாதையில் அதையே செய்வார்கள். அதே வேளை நம்மில் ஒருசாரார் இலக்கிய மேடைகளிலும், கைக்கெட்டும் சஞ்சிகைகளிலும் மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும் என்று பாரதி தானாகச் சொல்லாத வார்த்தைகளை அவனே சொன்னதாக முழுங்கிக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள்- இன்னும் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு.

நன்றி:

ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, (ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழ்). இதழ் 100, ஒளி 09, சுடர் 04, செப்டெம்பர் 2008, ப. 186-194.

தமிழியல் வளர்ச்சியின் பின்னணியில் ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவந்துள்ள ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி பற்றிய அறிமுகம்

தமிழ் அகராதிக் கலையின் பின்னணியில் அண்மையில் ஜேர்மனியிலிருந்து திரு க.சரவணபவன் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கும் பாரிய நூலான ஜேர்மன் அகராதி பற்றிய அறிமுகமொன்றினை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக மேற்கொள்ள விருக்கிறேன். அதற்கு முன்னதாக தமிழில் அகராதிக்கலை பற்றிய சில பின்னணித் தகவல்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்.

2002இல் கிரகரி ஜேம்ஸ் எழுதி, தமிழகத்திலிருந்து, கிரியாவினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள சொல்பொருள்- தமிழ் அகராதிகளின் வரலாற்று நூலொன்றைப் பற்றி வாசகர்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். *Colporul- A history of Tamil Dictionaries* என்ற இந்த நூல் 908 பக்கங்களைக் கொண்ட வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க ஒரு ஆங்கிலப் படைப்பாகும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

தமிழ் அகராதிகளினதும் தமிழ் மொழியியல் நூல்களினதும் தனித்துவமான வரலாற்றை ஆராயும் இந்த நூல் அண்மைக்காலத்தில் தமிழ்மொழி தொடர்பாக வெளிவந்த நூல்களில் அரியதும் ஆழமானதுமான ஒரு நூலாகக் கொள்ளலாம்.

தமிழின் மொழியியல் ஆய்வு நூல்களின் ஆரம்ப காலப் பிரசுரங்களான 1724 இல் பிரான்சில் வெளியான தமிழ் பிரெஞ்சு முன்னோடி அகராதி (*Pilot Dictionary of Tamil and French*) என்ற நூல் முதல் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் 1995இல் எழுதி வெளியிட்ட தமிழனா தமிழங்கிலனா என்ற தமிழ் நூல்வரை நாம் அறிந்ததும் அறியாததுமான தமிழ் மொழியியல் பற்றிப் பேசுகின்ற ஏராளமான நூல்கள், சஞ்சிகைகள் என்று நாடுகளின் எல்லை கடந்து, மொழிகளின் எல்லை கடந்து இந்த நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

நிகண்டு என்றும் சொற்களஞ்சியக்கலை என்றும் நாம் அறிந்த தமிழ் மொழி தொடர்பான (*Lexicography*)களை உசாத்துணை சாதனங்கள்

என்ற பரிமாணத்தில், சமூக மொழியியல் அதாவது (Sociolinguistic) பார்வையில் ஆசிரியர் கிரகரி ஜேம்ஸ் இந்நூலில் அணுகியுள்ளார்.

தமிழ் மொழியில் இதுவரை காலமும் வெளிவந்த அகராதிகள், சொற்களஞ்சியங்கள், மொழியியல் ஆய்வுகள் போன்றவற்றை ஆண்டுவாரியாக அதாவது (chronological order) இல் ஒழுங்குபடுத்தி, அந்த ஒழுங்கில் உலகெங்கும் தமிழ் பேசும் மண்களில் நிகழ்ந்த சமூக அரசியல் நிர்வாக வரலாற்றுரீதியான மாற்றங்களினூடாக எமது தமிழ்மொழி எத்தகைய வளர்ச்சிப் போக்கைக்காண நேர்ந்தது என்று சொல்பொருள் என்ற இந்த ஆங்கில நூலில் கிரகரி ஜேம்ஸ் ஆராய்கின்றார்.

உதாரணமாக, மிசனரி காலம் என்கின்ற தென்னிந்திய திருச்சபையின் ஆதிக்கத்துக்கு எமது மண்ணும் மொழியும் உட்பட்டிருந்த காலகட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதைத் தனித்துவமானதொரு மொழிவளர்ச்சிக்கட்டமாகப் பார்க்காமல் அதை அக்காலத்தில் சதேசிய மண்ணில் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதவளர்ச்சியின் தேவையுடன் பொருத்தி, அவற்றின் வளர்ச்சிப்போக்குடன் இயைந்த ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். அவ்வாறே பிரித்தானிய ஆட்சியான காலனித்துவ நிர்வாகக் காலகட்டத்தை ஆராயும்போது அந்நாளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு எவ்வாறு கிளைத்து எழுந்து உந்துவிசையுடன் நவீன மொழியாக வளர்ந்தது என்பதையும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

இந்நூலின் மற்றொரு சிறப்பம்சமாக, ஒரு நூலகவியலாளன் என்ற பார்வையில் நான் கருதுவது எதுவென்றால், அதன் செழுமைமிக்க பின்னிணைப்புகளும் நூற்பட்டியலுமாகும்.

9 பின்னிணைப்புகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஆக்கப்பட்டதுமான தமிழ்மொழி அகராதிகள், சொற்களஞ்சியங்கள், கலைச்சொற்றொகுதிகள் என்ற பல நூல்களின் விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இங்கும் ஜேர்மன் சரவணபவானின் ஜேர்மன் தமிழ் அகராதிகள் பற்றிய குறிப்பையும் சேர்த்துக்கொள்ள இவர் தவறவில்லை. இதில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சம் என்னவெனில், 1724 முதல் 1855 வரை வெளியான அத்தகைய நூல்களின் முன்னுரைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தரப்பட்டுள்ளன. ஐரோப்பியரின் வாய் மூலம் அன்று வெளிவந்த எங்கள் தமிழ் மொழியின் செழுமையை இன்று மீண்டும் மீள்பார்வை செய்ய எமக்கு கிரகரி ஜேம்ஸ் அவர்களின் சொல்பொருள் என்ற நூலின் வழியே வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது.

சொல்பொருளில் அடுத்ததாக 735ம் பக்கம் முதல் 852 வரை 118 பக்கங்களில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட ஆவணங்களின் தொகுப்பு - அற்புதமாக உள்ளது. வீரமா முனிவரின் நூல் முதல், இன்றைய ஆனந்த விகடன் இன் மொழியியல் போக்கு வரை நூல்விபரப்பட்டியலாக வியாபித்துள்ளது. இன்றுவரை அச்சவாகனமேறி வெளியிடப்பட்ட தமிழ் மொழியியல்சார் நூல்கள் இங்கே பதியப்பட்டுள்ளது.

அது மட்டுமல்லாது ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, ஆசியா, ஐரோப்பாக்கண்டங்களில் உள்ள சுமார் 15 நாடுகளின் 75 உலகப் பிரசித்திபெற்ற நூலகங்களில் தேங்கிக்கிடக்கும் தமிழ்மொழியியல் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் இப்பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பல ஆவணங்கள் முதன்முதலில் இந்நூலில் தான் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் ஒரு குறிப்பு இந்நூலில் காணப்படுகின்றது.

இந்நூலை தமிழியல் வரலாற்றின் சிறந்த உசாத்தணை நூல் வரிசையில் கொண்டு நிறுத்துவதற்கு இந்த 118 பக்கங்களில் வியாபித்திருக்கும் இந்த நூற்பட்டியல் நிச்சயம் தன் பங்கை அளிக்கும் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம்.

பேராசிரியர் கிரகரி ஜேம்ஸ், 1998இல் உசாத்துணை நூலுக்கான சிறப்பு விருதைப் பெற்ற *Dictionary of Lexicography* என்ற நூலின் இணை ஆசிரியராவார். தற்போது ஹொங்கொங்கிலுள்ள விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்தின், மொழியியல் நிறுவனத்தின் இயக்குநராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

தமிழ் மொழியில் ஆர்வமுள்ள எவரும் இந்நூலைப்பெற்றுப் பேணவைக்க விரும்புவார்கள் என்று நம்பலாம்.

அகராதிகள் ஒரு மொழியின் செழுமையையும் வளமையையும் வேற்று மொழியாளர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதன் மூலம் மொழியை உலகளாவிப் பரவ வழிசெய்கின்றது. தமிழ்மொழியை பரந்த அளவில் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய முதலாவது ஒப்பீட்டு மொழியியல் அகராதி என்ற வகையில் 1741-1811 காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த ஜேர்மனியரான *Peter Symon Pallas* பீட்டர் சைமன் பலாஸ் அவர்கள் ரஷ்யப் பேரரசியான 2வது கத்தரீனின் ஆணைக்குட்பட்டுத் தயாரித்த பன்மொழி ஒப்பீட்டு அகராதியைக் குறிப்பிடலாம். 1786இல் சென் பீட்டர்ஸ்பேர்க்கில் வெளியான இந்த உலக மொழிகளின் ஒப்பீட்டு அகராதியின் முதலாவது தொகுதியில் தமிழ் மொழி இடம்பெற்றுள்ளது.

இலங்கையில் 1505-1656 காலப்பகுதியில் போர்த்துகேயரின் வருகையுடன் தமிழ் சிங்கள மக்களுடனான அவர்களது

நிர்வாகத்தொடர்பிற்கும் மதப்பரப்புக்கெக்கும் மொழி இடைஞ்சலாக இருந்துள்ளது. இதை நிவர்த்தி செய்ய அவர்கள் பிராந்திய மொழிகளைக் கற்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் இக்காலகட்டத்தில் சேவையாற்றிய இக்னேஷியோ புருநோ என்ற மொழியியலாளர் 1666இல் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் சொற்றொகுதி என்ற *Tamil vocabulary* யினை வெளியிட்டிருந்தார்.

Alastair Ferguson என்பவர் 1878இல் கொழும்பில் வெளியிட்ட ஒரு தமிழ் சொற்றொகுதி இங்கே வா என்பதாகும். இதன் ஆங்கில உபதலைப்பு *The Sinnadurai's Pocket Tamil Guide* என்பதாகும். பெரும்பாலும் போர்த்துக்கேய வழியாக தமிழில் புகுந்த சொற்களுடன் வெளிவந்த இந்தச் சிறுநூலில் கடதாசி, பேனா, தீந்தை போன்ற சொற்கள் உள்நுழைந்திருந்தன.

1656-1802க்கு இடைப்பட்ட டச்சுக் காரரின் ஆதிக்கத்திலும் தமிழ்ச்சொற்றொகுதிகள் வளர்ந்தன. *Jacome Goncalves* என்ற மிசனரிப் போதகரால் எழுதப்பட்ட *Portuguese tamil and sinhala vocabulary* என்ற அகராதிநூலும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1802க்கும் 1948க்கும் இடைப்பட்ட பிரிட்டிஷ் காலகட்டத்தில் தான் இலங்கையில் தமிழ் அகராதிகள் செழித்து வளர்ந்தன என்பது மொழியியலாளரின் ஏகோபித்த கருத்தாகும். பிரித்தானிய ஆட்சியின் போது இலங்கை ஆங்கிலம் பேசும் மிசனரிகளுக்குத் திறந்து விடப்பட்டது. 1812இல் பப்டிஸ்ட் மிசன் தன் மதபோதனைகளை ஆரம்பித்தது. அதையடுத்து வெஸ்லியன் மிஷன் 1814இலும் அமெரிக்க மிஷன் 1818இலும் தம் மதப்பரப்பலை ஆரம்பித்தன. இவற்றின் தேவைகளுக்காக 1820இல் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் அச்சகம் ஒன்றும் தாபிக்கப்பட்டது. அதையடுத்து தமிழ் அகராதிகள் பரவலாகப் பிரசுரிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இலங்கையில் அகராதிக்கலை பற்றிய பேச்சு எழும்போதெல்லாம் சைமன் காசிச்செட்டி என்ற அறிஞரின் பெயர் அங்கே எழுத்தவறாது. சிலோன் கசற்றியர் என்ற உசாத்துணை நூலை 1834இல் கோட்டையில் வெளியிட்டவர். மாலை அகராதி என்ற தமிழ் தாவரவியல் அகராதியை 1844இல் வெளியிட்டவர். அவர் எழுதிய *An outline of the Tamil System of natural history* என்ற பிரபலமான கட்டுரை அன்று தொட்டு இன்றுவரை அறிஞர்களால் மதிக்கப்படும் ரோயல் ஏசியாட்டிக் சொசைட்டி சஞ்சிகையில் 1849இல் வெளிவந்தது. இதில் தான் முதன்முதலாக இலங்கைத் தாவரங்களுக்கான தமிழ் ஆங்கில கலைச்சொற்கள் பட்டியலிடப்பட்டன.

அவரது தமிழ்- ஆங்கில மொழியியல் அகராதி, சமஸ்கிருத தமிழ் அகராதி இரண்டும் இன்று உலகில் எங்குமே ஒரு பிரதிகூட இல்லாது போனமைக்குக் காரணத்தை எவராலும் குறிப்பிட முடியவில்லை.

இலங்கைக்கு அப்பால் மலேஷியா, சிங்கப்பூர், மொரிஷியஸ், தென்னாப்பிரிக்கா, பர்மா, டென்மார்க், பின்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நோர்வே, ரஷ்யா, சுவீடன், சவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளிலிருந்த தெல்லாம் தமிழ் மொழி அகராதிகள் அவ்வவ் நாட்டு மொழியுடன் இணைந்ததாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளிவந்த அகராதிகளில் பெரும்பான்மையானவை, ஈழத்தமிழரின் இடப்பெயர்வின் பின்னர் செழித்து வந்ததை இந்த அகராதிகளின் வெளியீட்டு வருடங்களின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இப்படியாக புகலிடங்களில் வெளிவந்த அகராதிகளில் இன்று குறிப்பாக ஜேர்மனியில் தமிழ் மொழியியல் நூல்கள், அகராதிகள் பற்றிய சில கருத்துக்களையும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

ஜேர்மனியில் வெளிவந்த முதல் தமிழ்மொழி அகராதியாக மொழி வழிகாட்டியும் ஜேர்மன்-தமிழ் அகராதியும் என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். இது பொன் நகரில் 1988இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஜேர்மன் தொழிலாளர் நலன்புரிச் சங்கத்தின் வாயிலாக இது வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்ததாக மார்ட்டின் ஹென்னிங் அவர்கள் 1989இல் பொன் நகரில் வெளியிட்ட தமிழ் ஆங்கிலம் ஜேர்மன், ஜேர்மன் ஆங்கிலம் தமிழ் சொல்லகராதியைக் குறிப்பிடலாம். இது ஜேர்மன் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம், சவிஸ் செஞ்சிலுவைச்சங்கத்தின் ஆதரவுடன் வெளியிடப்பட்டது.

மூன்றாவதாக ஜென்ஸ் நெல்சன் அவர்களின் *German for all occasions* என்ற ஜேர்மன் தமிழ் மொழிநூலைக் குறிப்பிடலாம். இது *Gummer bach* என்ற இடத்திலிருந்து 1993இல் வெளியிடப்பட்டது.

இறுதியாகவும் விசேடமாகவும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது நீண்டகாலமாக ஜேர்மனியில் வாழும் ஈழத்துத் தமிழரான கனகசபாபதி சரவணபவான் அவர்களின் ஜேர்மன் தமிழ் அகராதிகளாகும். தனிஒருவராக நின்று 1992 முதல் 2000ஆம் ஆண்டு வரை நான்கு அகராதிகளைத் தமிழ் உலகத்துக்கு ஏற்கெனவே இவர் தந்துள்ளார். இப்பொழுது மீண்டும் 2006இல் பாரிய அகராதித் தொகுப்பொன்றினை வெளியிட்டுள்ளார். உயிரிலும் உணர்விலும் அகராதிக்கலையையே மூச்சாகக் கொண்டிருக்கும் ஒருவராலேயே இத்தகைய மிகப்பெரும் பங்களிப்பினை மொழியியலுக்கு வழங்கமுடியும் என்பது என் கருத்தாகும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் சூழலில் தேவையான உசாத்துணை மூலநூல்களை உடனுக்குடன் பெற்றுக்கொள்வது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியமாகும். இந்நிலையிலும் இவரது அயராத முயற்சியின் பயனாக இந்த ஐந்து மொழியியல் அகராதிகளையும் வெளிக்கொண்டு வந்திருப்பது போற்றத்தக்க விடயமாகும்.

கனகசபாபதி சரவணபவன் திருக்கோணமலையிலிருந்து 1980களில் ஜேர்மனிக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். 1992இல் முதலாவது அகராதியை 10 வருடகாலத்துக்குள் அம்மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று வெளியிட்டுள்ளார். இதற்கு உதவியாக இவர் கற்றுத்தேறிய பேராதனை பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களும், இவர் ஜேர்மனியில் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றிய கிளிவ் நகர எல்லைப்பாதுகாப்பு குற்றத்தடுப்புப் பணியகத்தின் ஊழியர்களும் இருந்துள்ளனர்.

1992 இல் இவரது முதலாவது அகராதியான ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி தமிழகத்தில் காந்தளகத்தின் மூலம் அச்சிடப்பட்டு திருக்கோணமலை வெளியீட்டாளர்கள் என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1995இல் வெளியிடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன் பின்னர் 1994இல் தமிழ்-தமிழ் ஜேர்மன் அகராதி அதே வெளியீட்டகத்தினால் தமிழகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இவரது மூன்றாவது அகராதி நூல் டச்சு தமிழ் தமிழ் டச்சு அகராதியாகும். டச்சு மொழி ஆங்கில ஜேர்மன் மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததும் நெதர்லாந்து, வட பெல்ஜியம் தென்னாப்பிரிக்க நாடுகளில் பரவலாகப் பேசப்படுவதுமான மொழி. இன்று தமிழில் கலந்துவிட்ட கந்தோர் கேத்தில் போஞ்சி போன்ற சொற்கள் டச்சுச் சொற்களே. எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஜேர்மன்- நெதர்லாந்து எல்லைக்காவல் படையினரின் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றிய அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இந்நூல் மலர்ந்திருந்தது. தமிழகத்தில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கம் அவர்களின் பொறுப்பில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

சரவணபவனின் நான்காவது அகராதி நூல் ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி என்ற தலைப்பில் 1008 பக்கங்களில் 2000ம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. முன்னைய மூன்று நூல்களையும் விட இருமடங்கு பக்கங்களுடன், கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் அணிந்துரையுடன் இது வெளியாகியுள்ளது. கலைஞரின் அணிந்துரையில் சில பகுதியை தேவை கருதி இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன்.

“அண்ணல் விபுலானந்த அடிகளார் வழியில் தமிழ்ச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் இலங்கை நாட்டு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் ஆற்றியுள்ள, ஆற்றிவரும் தொண்டுகள் ஆக்கபூர்வமானவை. காலத்தால் அழியாதவை. அருமைச் சகோதரர் திரு கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்களின் இந்த ஜேர்மன் தமிழ் அகராதியும் அத்தகைய சிறப்பிற்குரியதாகும்.”

கலைஞரின் இந்த வரிகள் அவர் எழுதிவழங்கியிருந்த அணிந்துரையில் நான் கண்டெடுத்தவை.

பன்மொழி அகராதிகள் முழுமையானவையாக உலகில் என்றுமே இருந்ததில்லை. மொழிப் பயன்பாடு வளரும்போதெல்லாம் அகராதியும் வளரும். சரவணபவனின் முதலாவது அகராதிக்கும் 2000ம் ஆண்டில் 1008 பக்கங்களில் வெளியிடப்பெற்ற நான்காவது அகராதிக்கும் இடையே இந்த வளர்ச்சியை துல்லியமாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திரு கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள மற்றுமொரு ஜேர்மன் அகராதி அவரது பெருமைக்குரிய படைப்பாகும். அது 2302 பக்கம் கொண்ட பாரிய தொகுப்பாகவுள்ளது. சுமார் ஒரு லட்சம் சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கங்கள், 15ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விளக்க வாக்கியங்கள் மாணவர்களுக்கான பயனுள்ள பின்னிணைப்புகள் என்பவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக இந்தப் பாரிய அகராதியை திருக்கோணமலை வெளியீட்டாளர்கள் என்ற தனது வெளியீட்டு நிறுவனத்தின்மூலம் இவர் தமிழகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். 10 சென்ரிமீட்டர் தடிப்புள்ள இந்தப்படைப்பு திரு சரவணபவன் இதுவரை வெளியிட்ட அகராதிகளில் பாரிய படைப்பாக உள்ளது.

தமிழ் ஜேர்மன், ஜேர்மன் தமிழ் அகராதியான இந்நூலில் முதல் 350 பக்கங்களிலும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கான ஜேர்மன் கருத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அன்றாடம் ஜேர்மன் நாட்டில் எம்மவரிடையே பழக்கத்திலுள்ள முக்கியமான தமிழ்ச்சொற்களைக் கொண்டு கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ளது. 350ம் பக்கம் முதல் 2263ம் பக்கம்வரையுள்ள பிரதான இடத்தை இன்று ஜேர்மன் மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் சுமார் ஒரு லட்சம் சொற்களும் அதற்கான தமிழ்க் கருத்துக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் கணிசமான பின்னிணைப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. ஜேர்மன் மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் சுருக்கக்குறியீடுகளும் அதற்கான விளக்கங்களும் முதலாவது பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

ஜேர்மன் ஆங்கில தமிழ் எண் இலக்கத் தொடர்பும் பின்னிணைப்பில் காணப்படுகின்றது. அடிப்படை எண்களுக்கான இருமொழியிலான உச்சரிப்புகளையும் இந்திய அரபு-ரோமன் எண்கள் பற்றிய விளக்கத்தையும் இப்பகுதியில் அறியமுடிகின்றது.

இவை தவிர, தொலைத்தொடர்பு உச்சரிப்பு எழுத்துக்கள், மோட்டார் வண்டி உதிரிப்பாகங்கள், வெப்பக் கணிப்பீட்டு அட்டவணை, பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படும் பயனுள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும், பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி என்பன இந்நூலில் பின்னிணைப்புக்களாகக் காணமுடிகின்றது.

அகராதியுடன் தன் தமிழ்வளத்தை மட்டுப்படுத்தி விடாமல் சரவணபவன் அவர்கள் மேலும்பல பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றார். இவற்றையும் இங்கே குறிப்பிடாது விட்டால் இக்கட்டுரை முழுமைபெறாது என்று நம்புகின்றேன்.

சரவணபவன் லண்டனில் இருந்து இயங்கும் ஐபிசி தமிழ் அனைத்துலக வானொலியில் அயல்மொழிக்கல்விச் சேவையில் ஜேர்மன் மொழிக்கல்வி நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்டு அந்நிகழ்ச்சிக்கு உதவியாக ஜேர்மன் வாழ் மக்களது வாழ்க்கை முறையையும் சூழலையும் பின்னணியாக வைத்து ஒரு பாடத்திட்டத்தைத் தயாரித்து 1998இல் வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

இலகுவில் தமிழ்மூலம் ஜேர்மன் உரையாடல் பயிற்சி என்ற மற்றொரு நூலும் இவரால் எழுதப்பெற்று 1996இல் திருகோணமலை வெளியீட்டாளர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இலக்கண விளக்கங்கள், மாதிரிக் கடிதங்கள், மொழிபெயர்ப்புப் பயிற்சிகள், வாழ்த்துக்கள், போன்றவற்றைக்கொண்ட இந்த துரித உரையாடல் பயிற்சி நூல் ஜேர்மன் மொழியைக் கற்கும் புகலிடத் தமிழர்களுக்கு உதவுவதாக அமைந்திருந்தது.

மொழி அறிவு நூல்களுடன் நின்றுவிடாது அதற்கு அப்பால் இவர் பதிப்புத்துறையிலும் - குறிப்பாக திருக்கோணமலை வரலாற்றை மீளாய்வு செய்யும் வகையில் இறங்கியுள்ளமையையும் அறிய முடிகின்றது. *The History of Trincomalee* என்ற ஆங்கில ஆய்வுக்கட்டுரை 1940இல் திருக்கோணமலையில் நிலைகொண்டிருந்த பிரித்தானிய இராணுவ அதிகாரியான லெப்டினன்ட் கொலொனல் ஜி.பி.தொமஸ் அவர்களால் எழுதப்பெற்றது. திருக்கோணமலையின் 3000 ஆண்டுக்கால வரலாற்றை ஆராயும் இந்நூலை சரவணபவன் அவர்கள் 1994இல் மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்கண்ட நூலை அடிப்படையாக

வைத்து 2003இல் வரலாற்றுத் திருக்கோணமலை என்ற நூலையும் இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

வணிகத்துறையில் பங்குச்சந்தை வெற்றிவாய்ப்புக்கள் என்ற பெயரில் 2004ம் ஆண்டு ஒரு அறிவியல் நூலை எழுதியிருந்தார். ஈழத்தமிழர் களிமையே அதிகம் அறியப்பட்டிராத பங்குச்சந்தை முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அடிப்படை அறிவூட்டும் நூலாக பங்குச்சந்தை வெற்றிவாய்ப்புக்கள் அமைந்திருந்தது.

பிறமொழி அகராதிகளின் உருவாக்கத்துக்கு வெறும் மொழியின் தொடர்பு மாத்திரம் காரணமாக இருந்ததில்லை. மொழியின் தேவை அதனைப் பயன்படுத்தும் அந்நியரின் சமூகவியல் கண்ணோட்டமும், அந்நிய மொழியொன்றைப்பயன்படுத்த வேண்டிய தேவையின் அழுத்தம் ஆகியனவும் இதற்கான பல காரணங்களில் ஒன்று. ஈழத்தமிழரைப் பொறுத்தவரை மொழிவழி உணர்வு எம்மிடையே அதிகம் என்பது என் கருத்தாகும். அந்த மொழியைப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாட்டில் பொதுத் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்த முடியாது போகும் வேளையில் பிற மொழியொன்றின் தேவை தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. காலனித்துவவாதிகள் எப்படி எமது தமிழை அகராதிகளாக்கினார்களோ, அதே வகையில் இன்று நாம் அவர்களது மொழியை அகராதிகளாக்குகின்றோம் என்பது தனி ஒரு ஈழத்தமிழனுக்கு மட்டுமல்ல முழுத்தமிழ் இனத்திற்கும் பெருமைதரும் விடயமாகும்.

இவ்வளவு ஆழமான நுண்ணறிவுடனும் தமிழார்வத்துடனும் தன் வாழ்வை மொழியியலுக்கு அர்ப்பணித்துள்ள சரவணபவன் ஒரு நூலிலாவது ஆசிரியர் பற்றிய குறிப்பினை ஆவணப்படுத்தாது விட்டது வருத்தத்துக்குரிய ஒரு செயலாகும். இதை அவையடக்கம், என்றோ தாழ்வுமனப்பான்மை என்றோ குறிப்பிடமுடியாது. அக்கறையின்மை என்றும் ஒதுக்கி விடமுடியாது. என்ன காரணம் என்பதை அவர் தான் வாசகர்களுக்குக் குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

ஒரு நூலுக்கு தலைப்புப்பக்கம் எப்படி முக்கியமோ அப்படியே அந்த நூலை ஆக்கியவர் பற்றிய தகவலும் முக்கியமானது. இதை வாசகருக்குத் தரமறுப்பது அவர்களது உரிமையை மறுப்பது போன்றதாகும். மேற்குலகில் வாழும் நாம் இங்கு வெளிவரும் நூல்களின் பின்னட்டையையோ உள்ளட்டையையோ திருப்பினால் அங்கு ஆசிரியர் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்பைக் காணாதிருக்க முடியாது. ஒருவாசகர் ஆக்கியோனின் ஆக்கத்தைத் தரிசிக்கும்போது ஆக்கியோன் பற்றிய தகவலை அந்நூல் தராமல் அநாமதேயமாக ஆசிரியரை வைத்திருப்பது, நூலின் தரத்தையும் நம்பகத் தன்மையையும் வெகுவாகப் பாதிக்கும்.

இதை இனிவரும் காலத்தில் நாம் உணர்ந்து எமது வெளியீடுகளில் எம்மைப்பற்றிய தரவுகளை முன்வைக்கத் தயங்கக் கூடாது.

சரவணபவனின் வெளியீடுகள் அனைத்தும் www.trinco.de.vu என்ற இணையத்தளத்திலும் காணப்படுகின்றன. நூல்களைத் தபால்மூலம் பெற்றுக்கொள்ளவிரும்புவோருக்கும் இது மிகுந்த வசதியாக உள்ளது. சரவணபவனின் அண்மைக்கால அறுவடையாயுள்ள ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி நூல் ஜேர்மன்வாழ் தமிழ்க்குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் இல்லத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது என் கருத்தாகும். ஜேர்மன் மொழியின் ஆளுமையை தத்தம் குடும்பத்தினரிடையே வளர்த்தெடுக்க இந்நூல் நல்லதொரு உசாத்துணைச் சாதனமாகும்.

நன்றி:

IBC அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் வானொலி உரை
09.07.2006

புகலிட வெளியீடுகள் :

நூலாசிரியர்களும்

நகலாசிரியர்களும்

வளர்ந்து வரும் எமது ஈழத்துத் தமிழ் நூலியல் முயற்சிகள் பல சர்வதேச அரங்கில் தனித்துவம் பெற்று போற்றப்பட்டு வருகின்றன என்று நாம் பெருமிதம் கொள்ளும் அதே வேளையில் பல அறிமுக எழுத்தாளர்களின் வெளியீடுகள் எழுத்தாளர்களின் கவனக்குறைவினாலும், அவர்கள் நாடிச்செல்லும் பதிப்பகங்களின் அக்கறையின்மையாலும் சர்வதேச மட்டத்தில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை தரக்குறைவாக மதிப்பிட வழியமைப்பதாக அமைந்து விடுவதை நாம் அனுபவ வாயிலாக அறிந்து வருகின்றோம்.

சர்வதேச ரீதியில் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் பெரும் பங்காற்றும் ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவமான காலகட்டத்தில் நாம் இன்று இயங்கிவருகின்றோம். இந்நிலையில் நூலியல் துறையில் நாம் அறிந்தோ அறியாமலோ விட்டுச்சென்ற தவறுகளை இனம் கண்டு முடிந்தவரையில் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ள இந்தக்கட்டுரை உதவலாம் என்றே நம்புகின்றேன். இங்கு உதாரணத்துக்கு எடுக்கப்படும் நூல்கள் விமர்சன நோக்கில் அல்லாது தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ள வழியமைக்கும் மாதிரி உருக்களாகவே முன்வைக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆரம்பத்திலேயே கூறிச்செல்வது நல்லது என்று கருதுகின்றேன்.

புகலிட அறிமுக எழுத்தாளர்களின் நூல் ஆர்வத்தை வர்த்தக நோக்கில் தமக்குச் சாதகமாக்கிப் பயன்படுத்தி உழைக்கும் வெளியீட்டாளர்கள் சிலர் ஈழத்தமிழர்களுக்கு உதவுவதாகக் கூறி அவர்களின் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் எவ்விதமான பரிசீலனையுமின்றி வெளியிட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். ஒரு தரமான நூல் வாசகர் கையில் சென்றடையும் முன்னதாக அதன் கையெழுத்துப் பிரதியைத் தீவிர பரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அதன் ஆக்கியோனுக்கு உரியது.

ஒரு தரமான வெளியீட்டகம் இந்த வடிகட்டலைத் தாமே மேற்கொள்வதை நாம் அவதானிக்கலாம். பிரபல்யமான ஐரோப்பியப் பதிப்பகங்கள் தமக்கு எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வரும் கையெழுத்துப் பிரதியை அத்துறை சார்ந்த வல்லுநர் கொண்ட குழுவிடம் சமர்ப்பித்து

அவர்களின் சிபாரிசின் பின்னரே அந்நூலை அச்சிடும் பொறுப்பினை ஏற்கின்றன.

அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நூல் வெளியீட்டின் முழுப்பொறுப்பும் பதிப்பகத்திற்குரியதாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. ஆக்கியோனுக்கு அவர் வழங்கும் கையெழுத்துப் பிரதிக்கான ஒரு குறித்த தொகையை அல்லது விற்பனையில் ஒரு குறித்த சதவிகிதத்தை ரோயல்ட்டியாக வழங்கி கையெழுத்துப் பிரதியை முழுமையாகப் பொறுப்பேற்கின்றது. அது வர்த்தகரீதியில் செயற்படுவதால், தான் எழுத்தாளனுக்கு வழங்கிய பணம் உள்ளிட்ட நூலின் வெளியீட்டுச் செலவின் முதலிட்டை மீளப் பெறும் வாய்ப்பையே குறியாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இதனால் பௌதிக அமைப்பில் கவர்ச்சியையும் உள்ளடக்கத்தில் உயர்ந்த தரத்தையும் ஒரு ஐரோப்பிய வெளியீட்டகம் பேண முடிகின்றது. அந்நூலின் சந்தை வாய்ப்பை கணிப்பிடுவதும் இத்தகைய நூல் மதிப்பீட்டின் நோக்கமாகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை தலை கீழாக உள்ளது. பதிப்பகத்திற்கு நூலை வழங்குவதுடன் அவரது கடமை முடிந்துவிடுவதில்லை. அதை அச்சிட எழுத்தாளரே பணம் செலுத்த வேண்டியும் ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் பதிப்பகம் அச்சிட்டு முடிந்ததும் அதன் விநியோகத்திலும் பெரும் பங்கை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தேவை சிலருக்கு ஏற்படுவதுமுண்டு.

தமிழகத்துப் பதிப்பாளர்கள் - இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பதிப்பாளர்கள் என்ற பதத்திற்கே உரியவர்கள் அல்லர். இவர்களை அச்சகத்தினர் என்று தான் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். தமிழகத்திலுள்ள பல சிறு அச்சகங்களே தம்மை பதிப்பகம் என்றும் சில சட்டம் மற்றும் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகப் பெயரிட்டுக் கொள்கின்றன.

தமிழகத்தில் சுமார் 1640 முழுநேர நூலகங்களும் 800 பகுதி நேர நூலகங்களும் இன்று இயங்கி வருகின்றன. இவற்றுக் கான நூல்கொள்வனவை மாநில அரசு மேற்கொள்கின்றது. அரசு நூலகங்களின் பாவனைக்கென சகல பதிப்பாளர்களிடமிருந்தும் 850 பிரதிகளை அரசு நூலக அமைப்பு கொள்வனவு செய்து வந்தது. அண்மைக்காலமாக அதன் எண்ணிக்கை 500 ஆகக் குறைந்து விட்டது. இந்த 500 பிரதிகளை விற்பனை செய்வதன் மூலமும் மற்றும் புத்தக நிலையங்கள், வர்த்தகக் கண்காட்சிகள் மூலமும் மேலும் சில பிரதிகளை நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்தும் 1000 பிரதிகள் வரையில் மிக எளிதாக அந்தப் பதிப்பகங்கள் விற்பனை செய்து லாபமீட்டிக் கொள்ளும் வாய்ப்பும் உள்ளது.

புகலிடங்களில் நூல் அறிமுகம் என்ற பெயரில் தமிழகப் பதிப்பகங்களுக்கு நம்மவரே களம் அமைத்துக் கொடுத்து அப்பாவி எழுத்தாளர்களின் குறுகிய சந்தைக்குள்ளும் அவர்களது ஊடுருவலுக்கும் வழியமைத்துக் கொடுத்து விடுகின்றார்கள். அந்தப் பதிப்பகங்களைப் பொறுத்தவரையில் எம்மவரின் நூல்களை விற்பதில் பெற்றுக்கொள்ளும் வருவாய் நிகர லாபமாகின்றது. இவ்வளவு வாய்ப்புகளுக்கும் பிரதிபலனாக எம்மவர்களுக்குக் கிடைப்பது, புகலிட எழுத்தாளர்களுடைய நூல்களுக்கு உலகளாவிய அறிமுகம் பெற்றுத்தரப்படும் என்ற வாக்குறுதியேயாகும். இத்தகைய வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்ற களஆய்வில் எமது எழுத்தாளர்கள் இறங்கித் தேடலில் ஈடுபடும்போது இந்தப் போலி உறுதிமொழிகளின் யதார்த்தநிலை அறியப்படும்.

இந்நிலையில் எமது அறிமுக எழுத்தாளர்களும் அனுபவ எழுத்தாளர்களும் நூலின் தரம் பற்றிய எண்ணக்கருவை வளர்த்துக்கொள்ளும் அவகாசத்தை பதிப்பகங்கள் ஏற்படுத்தத் தவறி விடுகின்றன என்றே நான் கருதுகின்றேன். அந்த விடயத்தைத் தொடக்கினால் தமக்கு இன்று புகலிடத்திலிருந்து மடை திறந்த வெள்ளமாக வரும் கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்குத் தடை ஏற்பட்டு விடும் என்ற கவலையும் இதற்கு ஒரு காரணம் எனக் கருதுகின்றேன்.

இந்நிலையில் புகலிடத்தில் நூல் வெளியிடும் எழுத்தாளர்களின் கடமை பற்றிய சிந்தனையை நாம் இவ்வேளையில் தூண்ட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. நாம் எழுதும் ஒரு விடயம் அது நூல் உருவில் ஆக்கம் பெறும் முன்னதாக இரண்டாம் பேர்வழி ஒருவரால் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை நாம் மதிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டாம் பேர்வழி பெரிய அறிவாளியாக இருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஒரு நண்பராகக் கூட இருக்கலாம். அவர் நல்ல வாசகராக இருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியம்.

இந்த இடத்தில் தான் கொப்பி எடிட்டர் (Copy Editor) என்ற நபர் நம் பார்வைக்கு வருகின்றார். ஒரு பதிப்பகத்தில் கொப்பி எடிட்டர் என்ற பதவியில் இருப்பவர் பதிப்புலகில் மிகவும் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகிறார். தமிழ் எழுத்துலகில் இவர் என்றோ காணாமல் போய்விட்டார் என்பது விடயம் தெரிந்தவர்களின் கணிப்பாகும்.

ஒரு எழுத்தாளரின் நூலினை அது அச்சுக்குப் போகும் முன்னதாக வாசித்து அதில் காணப்படும் சொற்பிழை கருத்துப்பிழை பதப்பிழைகளைக் கண்டறியும் பொறுப்பு இந்த கொப்பி எடிட்டருக்கே உரியது. இவர் பிழை திருத்தும் ஆசிரியராகவோ புரூப் ரீடராகவோ அல்லாது கருத்துக்

சூறும் மந்திரியாகவே இருப்பார். கொப்பி எட்டரை நாம் தமிழில் பதிப்பாசிரியர் என்று கூற முடியாது. பதிப்பாசிரியரின் கடமை வேறுவகையானவை. நகலாசிரியர் என்று வேண்டுமானால் குறிப்பிடலாம். இந்தக் கட்டுரையின் தேவை கருதி நகலாசிரியர் என்ற பதத்தையே தொடர்ந்தும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மொழியை வளமைப்படுத்துவதில் நகலாசிரியருக்கு கணிசமான அளவு பங்குள்ளது. கையெழுத்துப் பிரதியை கவனமாக வாசித்து அதில் காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகள் விபரப் பிழைகள் தேவையற்ற இடைவெளிகள் சொன்னதையே திரும்பக் கூறிடும் தவறுகள் அந்த இடத்தில் தேவையில்லாமல் தரப்படும் தகவல்கள் வாக்கிய அமைப்பில் எந்தச் சொல்லை எந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற குழப்பம் போன்ற விடயங்களைக் கண்டு அவற்றை செப்பணிடுவது ஒரு நகலாசிரியரின் பணியாகின்றது. இதன் மூலம் நூலாசிரியரின் மூலக்கருத்தில் கை வைக்காமல் அத்திருத்தங்களை ஆசிரியருக்குச் சுட்டிக்காட்டி அவரது அங்கீகாரத்துடன் இந்தத் திருத்தங்களை மேற்கொள்வது நகலாசிரியரின் கடமையாகும்.

எமது சகோதர எழுத்தாளர்கள் எவ்வளவு திறமையுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் மேலே சொல்லப்பட்ட பிழைகளை விடுவது சகஜம் என்பதை அவர்களே ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் எழுதுகின்ற விடயம் பற்றி நிறையவே தெரிந்து வைத்திருந்தாலும் கூட- அதை எழுதும் போது தாங்கள் சொல்வதைச் சரியாகச் சொல்கின்றோமோ என்ற ஒரு பதற்றம் அவர்களுக்கு இருக்கலாம். சிலருக்கு தாம் எழுதியதை சரிபார்க்கும் அளவுக்கு பொறுமை இல்லாமலும் இருக்கலாம். இவை எல்லாம் அவரவர் குணாம்சங்களாக இருந்தாலும், எப்பொழுதும் தனது ஆக்கம் நூலுருவில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு 500-1000 பேர் பார்வைக்கு முன்வைக்கும் போது கணிசமான பொறுப்புணர்வுடன் தமது நூலை முன்வைக்க வேண்டும்.

சில காலங்களுக்கு முன்னர் ஜேர்மனியில் வசிக்கும் இலக்கிய நண்பர் ஒருவருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பாடலை மேற்கொண்டிருந்த வேளை அவரது சொர்ணம்மா என்ற நாவல் பற்றிய கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. அந்த நாவலில் பக்கத்துக்குப் பக்கம் எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்து காணப்பட்டதையும், ஈழத்து பேச்சு வழக்கில் எழுதப்பட்ட அவரது நாவல் வரிகள் புரியாத பல சொற்களால் குழம்பிக் கிடந்ததையும் காண நேர்ந்ததையும் அவருடன் பகிர்ந்து கொண்டேன். அவரது நாவலை வெளியிட்ட தமிழகத்து வெளியீட்டு நிறுவனம் தாமே அந்த நாவலை தட்டச்சுப் பிரதியாக்கம் செய்தமையும் அதைச் செய்த தமிழகத்துத் தட்டச்சாளருக்கு ஈழத்து பேச்சு

மொழிவழக்குத் தொடர்பான எவ்விதமான பரிச்சயமும் இல்லாதிருந்தமையும் அறிய முடிந்தது.

இந்த இடத்தில் அந்தப் பதிப்பகம், சொர்ணம்மா என்ற நூலின் முன்னிலைப் படியை ஆசிரியருக்கு அனுப்பி வைத்து அச்சிடலுக்கான அங்கீகாரத்தைப் பெறத்தவறியது மாபெரும் குற்றம் என்றே கருதுகின்றேன். அதை விட ஒரு புகலிட ஈழத்து இலக்கியவாதியின் ஆத்மார்த்தமான இலக்கிய வடிவம் ஒன்றை தமிழகத்திலுள்ள ஒரு ஈழத்து நகல் ஆசிரியர் மூலம் மீள்பார்வை செய்திருந்தால் இன்று சொர்ணம்மா கம்பீரமாக புகலிடமெங்கும் வலம் வந்திருப்பாள். இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் இந்தத் தமிழகத்துப் பதிப்பகங்கள் இத்தகைய ஈழத்து இலக்கிய நூல்களுக்கான உற்பத்திச் செலவை தபால் செலவு உட்பட எழுத்தாளர்களிடமே அறவிட்டு லாபத்தை தாம் அறுவடை செய்வது தான். இங்கே நூலின் தரமும் எழுத்தாளனின் உணர்வுகளும் அவர்களின் அக்கறைக்கு அப்பாற்பட்டதாகி விடுகின்றது. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர் யாரென்று ஆழ்ந்து பார்த்தால், எழுத்தாளரும், அவர்கள் சார்ந்து நிற்கும் ஈழத்து படைப்பிலக்கியத் தளமும் படைப்பின் தரமும் தான்.

தமது ஆக்கம் தாம் விரும்பிய தரத்தில் இல்லாதவிடத்து பதிப்பகத்தை ஒதுக்கி விட்டுப் புதிய பதிப்பகத்தை நாடும் வழக்கம் இன்று நம்மிடையே காணப்படுகின்றது. இது தவறாகும். முடிந்த வரை அந்தப்பதிப்பகத்துடன் போராடி தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க காயப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் முன்வரவேண்டும். முடியாத பட்சத்தில் அவர்களது தவறுகளை ஊடகங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி புதிதாக அவர்களை நாடிச் செல்ல முற்படும் பிற எழுத்தாளர்களை எச்சரிக்க முன்வர வேண்டும். அண்மையில் ஐரோப்பிய பெண் எழுத்தாளர் ஒருவர் தனது நூலை அச்சிட்ட தமிழகத்துப் பதிப்பகம் ஒன்று பதிப்புரிமையை தனதாக்கும் வகையில் ஆசிரியரின் அனுமதியின்றியே நூலில் பதிப்புரிமை தமக்கென்று குறிப்பிட்டிருந்தமையை எதிர்த்துப் போராடி, அவர்களது தவறைத் திருத்தி நூலை எழுத்தாளர் விரும்பியவாறாக மீள்பதிப்புச் செய்து வெற்றிகண்டதையும் இங்கு குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

மற்றொரு புகலிடக்கவிஞரின் கவிதை நூலொன்றை அச்சிட்டு விநியோகிக்க ஒப்புக்கொண்ட தமிழகத்துப் பதிப்பகம் ஒன்று, அச்சிடல் பணிகள் பாதியில் இருந்த வேளை, அது தீவிர தமிழீழ அரசியல் சார்பான கவிதைகள் என்றும் அதை வெளியிட்டால் தமிழகத்தில் தமக்குப் பாதகமாக ஏதும் நிகழலாம் என்றும் காரணம் காட்டி முழு நூற்பிரதியையும் புகலிடக் கவிஞருக்கே அனுப்பி வைத்து அதற்கான தபால்செலவையும் பின்னர் பறித்துக் கொண்ட கதையையும் அந்தக் கவிஞரிடமிருந்தே

அறியமுடிந்தது. இந்த இடத்தில் கவிஞருடன் நூல்வெளியீட்டு விநியோகத்துக்கான ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் முன்னர் பிரதியைப் பார்வையிடத்தவறியது வெளியீட்டகத்தின் குற்றம். ஒப்புக்கொண்ட பணத்தொகைக்கு மேலாக ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடாத தபால்செலவை அறவிட்டது நியாயமா என்பன போன்ற மேலும் பல கேள்விகள் எழுவதில் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை. எழுத்தாளர்களின் குறைகளைக் கேட்டு அதற்காகப் போராடும் வகையில் எழுத்தாளர் ஒன்றியங்கள் பரவலாக இல்லாததும், இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்தப்படும் இத்தகைய தவறுகள் கூட எழுத்தாளர்களின் முன்ஜாக்கிரதை, மற்றும் படைப்புலகத்திற்கும் அப்பால் வெளியீட்டுலகம் பற்றிய பிரக்கை என்பனவற்றின் மூலம் தவிர்க்கப்படலாம்.

அத்துடன் இனி வரும் காலத்திலாவது எமது புகலிடத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், குறிப்பாக வளரும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பிலக்கியங்களை தங்களுக்கு அறிமுகமான தகுதியான நண்பர்களை நகலாசிரியர்களாக வரிந்து அவர்களிடம் தங்கள் கையெழுத்துப் பிரதியை வழங்கி உரிய திருத்தங்களைச் செய்து பிரசுரத்திற்கு அனுப்பி நூலாக்குவதன் மூலம் எண்ணிக்கையில்லாது, தரமான ஈழத்து இலக்கியங்களை தமிழ் உலகிற்கு வழங்க வேண்டும்.

நூலாசிரியரின் பிற நூல்கள் :

உருமாறும் பழமொழிகள், ஆணைக்கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1988. 33ப.

A Select Bibliography of Dr. James T. Rutnam. Jaffna: Evelyn Rutnam Institute for Inter Cultural Studies, 1988. 38p. (Dr. James Thevathasan Rutnam is the Founder of the Evelyn Rutnam Institute, Jaffna.)

கிராம நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்கான வழிகாட்டி, புங்குடுதீவு: முத்தமிழ் நிதிய வெளியீடு, சர்வோதயம், 1989. 28ப.

கிராம நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும்., ஆணைக்கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1989. 96ப.

நூலகப் பயிற்சியாளர் கைநூல், திருகோணமலை: நகராட்சி மன்றம், நவம்பர், 1989. 27ப.

நூலக அபிவிருத்திக் கருத்தரங்கு, ஏப்ரல் 6-8, 1990: நூலகர்களுக்கான வழிகாட்டி, கண்டி: தோட்டப்பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகம், 30 புஷ்பதான மாவத்தை, 1990. 60ப.

சனசமூக நிலையங்களுக்கான கைநூல், யாழ்ப்பாணம்: யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலைய சம்மேளனம், 23, சிவன் பண்ணை வீதி, ஏப்ரல் 1990. 60ப.

ஆரம்ப நூலகர் கைநூல், ஆணைக்கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1991. 65ப.

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்: ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், (48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH) 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2001. 128 பக்கம்.

நூல்தேட்டம்: தொகுதி ஒன்று: தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள். ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், (48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH) 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2002. xxiv, 332 பக்கம்.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் தேசம் சிறப்பிதழ், தொகுப்பாசிரியர்கள்: என்.செல்வராஜா, த.ஜெயபாலன் 5 April 2003 London:Thesam Publications, P.O.Box 35806, London, E11 3JX) . 48 பக்கம்

Rising from the Ashes: Tragic episode of the Jaffna Library, Compiled by N.Selvarajah, London: Thesam Publications, 1st edition,

June 2003, 110 pages, illus.(Thesam Publications, P.O.Box 35806, London, E11 3JX)

நூல்தேட்டம்: தொகுதி இரண்டு: தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள். ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், (48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH) 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2004. XXIV, 462 பக்கம்.

நூல்தேட்டம்: தொகுதி மூன்று: தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள். ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், (48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH) 1வது பதிப்பு, ஓகஸ்ட் 2005. XXV, 522 பக்கம்.

நூலியல் பதிவுகள். உடத்தலவின 20802: சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டாளர்கள், 14, உடத்தலவின மடிகே, இணை வெளியீட்டாளர்கள்: ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2005. (Udatalavinna: C V Publishers, 14, Udatalawinna). 104 பக்கம். ISBN: 955-8913-28-6.

வாய்மொழி மரபில் விடுகதைகள். உடத்தலவின 20802: சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டாளர்கள், 14, உடத்தலவின மடிகே, இணை வெளியீட்டாளர்கள்: ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2006. (Udatalavinna: C V Publishers, 14, Udatalawinna). 76 பக்கம். ISBN: 955-8913-37-5.

நூல்தேட்டம்: தொகுதி 4. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2006. (கொழும்பு 12: Kumaran Press Private Limited, 361, ½ Dam Street). XXIV, 520 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN 0-9549440-3-8.

நூல்தேட்டத்தில் கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன்: ஒரு நூல்விபரப் பட்டியல். என்.செல்வராஜா. உடத்தலவின 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவின மடிகே, 1வது பதிப்பு, மார்ச் 2007. (உடத்தலவின 20802: அச்சீட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவின மடிகே). 128 பக்கம், படங்கள், விலை: ரூபா 200., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-8913-69-7.

சிறப்பு மலர்களுக்கான வழிகாட்டி: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. உடத்தலவின: சிந்தனை வட்டம், இல.14, உடத்தலவின மடிகே 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2007. (உடத்தலவின, 20802: சிந்தனை வட்ட அச்சீட்டுப் பிரிவு, 14, உடத்தலவின மடிகே). 302 பக்கம், விலை: ரூபா 500, அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 955-8913-59-6.

மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள்: தொகுதி 01. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: சுட்ரொளி வெளியீட்டுக் கழகம், 15, Rutland Road, London E7 8PQ, இணை வெளியீட்டாளர். உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே). 88 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ரூபா 240., ஸ்டேர்லிங் பவுண் 5.00, அளவு: 21x14 சமீ, ISBN: 978-955-8913-80-2.

மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 2007. (உடத்தலவினன், 20802: சிந்தனை வட்ட அச்சிட்டுப் பிரிவு, 14, உடத்தலவினன் மடிகே). XXii, 410 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 10., அளவு: 21x15 சமீ., ISBN 978-0-9549440-6-3.

நூல்தேட்டத்தில் சிந்தனை வட்டம். என்.செல்வராஜா. உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே). 160 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ரூபா 200., ஸ்டேர்லிங் பவுண் 5.00, அளவு: 21x14 சமீ, ISBN: 978-955-8913-82-6.

செ.கணேசலிங்கனின் படைப்புகள். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, கலாநிதி சோ.யோகராசா, லநீனா ஏ.ஹக், என்.செல்வராஜா. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, ½ டாம் வீதி, 1வது பதிப்பு, 2008. (கொழும்பு: குமரன் அச்சகம்).

(4), 76 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 22.5x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-114-1. (பக்கம் 39-76வரை, செ.கணேசலிங்கனின் படைப்புகள் பற்றிய குறிப்புரையுடன் கூடிய பட்டியல்)

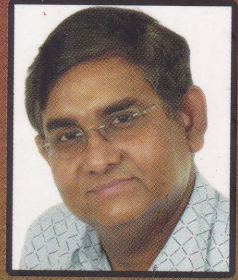
நூல்தேட்டம்: தொகுதி 5. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூலை 2008. ((உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே) XXii, 467 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN 978-0-9549440-7-0.

நூலகர் கைநூல்: சிறுவர், பாடசாலை, கிராம நூலகர்களுக்கு. என்.செல்வராஜா. கொழும்பு 12: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, ½ டாம் வீதி, 1வது பதிப்பு, 2008. (கொழும்பு 12: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, 1/2, டாம் வீதி). X, 150 பக்கம், விலை: ரூபா 400., அளவு: 21.5x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-139-7.

வேரோடி

விழுதெறிந்து...

என். செல்வராஜா

நிறுவன ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பெரும்பணியொன்றினை, தமிழரான தனியொருவரால் மேற்கொள்ளவும் முடியும் என்பதை செயலில் காட்டி சாதனை படைத்து வருபவர் மூத்த நூலகவியலாளரான திரு. என் செல்வராஜா அவர்கள். உலகளாவிய அளவில் ஈழத்தவரின் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியை 2002 இல் தொடங்கி 2008 வரை ஐந்து தொகுதிகளை, ஒவ்வொன்றிலும் ஆயிரம் நூல்களாக நூல்தேட்டம் என்ற பெயரில் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். ஆறாவது தொகுதிக்கான தொகுப்புப் பணிகளில் தற்போது ஈடுபட்டுவருகின்றார். 2007இல் மலேசியா, சிங்கப்பூர் தமிழ் நூல்களுக்கான தொகுப்பொன்றினை 2000 நூல்கள் வரை தேடித்தொகுத்து மலேசியா-சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் என்ற பெயரில் வெளியிட்டதுடன், ஈழத்தமிழரின் ஆங்கில நூல்களுக்கான பதிவுகளை உள்ளடக்கிய ஆங்கில நூல்தேட்டத் தொகுப்பொன்றினையும் 2009 இல் உருவாக்கியுள்ளார். இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நூலகவியல் சஞ்சிகையை நூலகவியல் என்ற பெயரில் ஏழாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்த நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா இதுவரை 30 நூல்கள் வரை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

1970 களில் நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் நூலக விஞ்ஞானத் துறையில் டிப்ளோமா பயிற்சி பெற்ற இவர், சுன்னாகம் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரி நூலகர், சர்வோதய யாழ். மாவட்ட நூலக பிரதம நூலகர், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகர், யாழ். திருநெல்வேலியில் ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவன ஆய்வு நூலகர் ஆகிய பதிவிகளை வகித்தபின் குடா நாட்டின் போர்ச் சூழலால் 1990இல் கொழும்பிற்கு குடும்பத்துடன் இடம்பெயர்ந்தார். அங்கும் International Centre for Ethnic Studies, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆகியவற்றின் நூலகப் புனரமைப்பைப் பொறுப்பேற்று அந்நிறுவன வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியிருந்தார்.

1992 களில் லண்டனுக்குத் தன் குடும்பத்தினருடன் புலம்பெயர்ந்த பின்னர் பிரித்தானிய தபால் திணைக்களத்தில் இணைந்து அங்கு அந்நிய நாணயப் பிரிவில் பணியாற்றி வருகின்றார்.

முழுநேரப் பணியாற்றிய வேளையிலும், சளைக்காமல் தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வானொலி, அச்சு, மின்னியல் ஊடகங்களில் பல நூலியல் மற்றும் இலக்கிய விடயங்களை தொடர்ச்சியாக எழுதியும் வருகின்றார். அவற்றின் தேர்ந்த ஒரு தொகுப்பாகவே இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் அமைகின்றன.

திரு. செல்வராஜாவின் இருபத்தைந்தாண்டு நூலக சேவை, எழுத்துப்பணி, வெளியீட்டு நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை கௌரவிக்கும் வகையில் 2004 இல் கனடாவின் "தமிழர் தகவல் சிறப்பு விருதும், 2005 இல் இலங்கையில் சிந்தனை வட்டம் "எழுத்தியல் வித்தகர்" விருதும் வழங்கப்பட்டன.

